SISMANOGLIO
MILANO

SISMANOGLIO
MEGARO

SISMANOGLIO
MEGARO

SISMANOGLIO
MEGARO

1488

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΙΟΥΛΙΟΥ

Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκολουθίαν μετὰ καὶ τοῦ Τυπικοῦ.

Νῦν
Μεθ' ὅσης εἰπεῖν τῆς ἐπιμελείας ἐκ τῶν πολλῶν σφαλμάτων ἐκκαθάρθην, καὶ πολλαῖς προσθαφαιρέσεσι τακτοποιηθὲν, καὶ ἀκριβῶς διορθωθὲν παρὰ

Τῆς Κεντρικῆς Πνευματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐκδίδεται τῇ ἐγκρίσει καὶ ἀδείᾳ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

1843.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

A

ΜΗΝ
ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας λά. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ί.

Εἰς τὴν ά. Τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἐν Ρώμῃ μαρτυρησάντων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ςχ. ς'. καὶ ψάλλομεν ςχρ. προσόμοια τῶν Ἁγίων, γ'. Δευτεροῦντες αὐτά. ἦχος ά.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, τῶν νοσημάτων ἡμῶν, ἀποσοβεῖτε πάντα, ἀναργύρως τὸν ζόφον, τὴν χάριν ἐφαπλοῦντες, τὰς δωρεὰς, τοῦ Διδασκάλου πλουτήσαντες, τοῦ ἐπὶ γῆς τὰς ὀδύνας τῶν γηγενῶν, ἀναλαβόντος ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ.

Ἰατρικῶς μὲν τὸ πρῶτον, ἐκπαιδευθέντες καλῶς, τὰς ἀλγηδόνας πάντων, ἐκκαθαίροντες πίστει, τὸ δεύτερον δὲ πάλιν πνευματικῶς, ἑαυτοὺς καθοπλίσαντες, κατασοβεῖτε θεόθεν καὶ ψυχικῶν, νοσημάτων τὰ λωβήματα.

Ὡς ἀναργύρως τὴν χάριν, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀπειλημμένοι πάντων, ἀναργύρως ἰᾶσθε, Ἀνάργυροι τὰς νόσους, οὐ μόνον ἡμῶν, τὰς ὀδύνας καθαίροντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσι, νέμοντες λφγικῶς, τὴν ἀνόρθωσιν ὡς εὔσπλαγχνοι.

(Ἰούλ.)

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ Πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν ἐλεύθερωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Κ[illegible] Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ [illegible]

Σταυροθεοτοκ[illegible]ον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ [illegible] κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰ βούλει ἑορτάσαι, εἰπὲ Ἀναγνώσματα Μαρτυρικά. Ζήτει τῇ κζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός· Εἶτα ψάλλονται εἰς τὴν Λιτὴν τὰ παρόντα ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἕνα καὶ μόθεράπευε τοῦ ἔτους. ἡ σκηνὴ τῶν [illegible]ρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν [illegible]των. ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπ[illegible]ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. ταῖς αὐτῶν Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοφάνους. Ὁ αὐτός.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διήνύσατε. ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς, ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε, Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις, τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυὰς ἱερὰ, φωταυγὴς ξυνωρὶς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις, ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου, ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύθητε, καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας. Βασιλείαν γὰρ Οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν γῇ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν [illegible] αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ [illegible]ῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτῆρες τῶν Πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, ἱκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Ἀνδρέου Πυροῦ.

[illegible]δρὰ καὶ ἐπίφωτος, ἀνέτειλε σήμερον, [illegible]η τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς [illegible]μπουσα, ταῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων. [illegible]ὖν φιλέορτοι πιστῶς πανηγυρίσωμεν. [illegible]σορῷ τῶν Ἁγίων, προθύμως πάντες [illegible]ωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν, ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα. ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς τὸν σχ. σχρ. προσόμοια τῶν Ἁγίων, ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ, πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνῷ συνειδότι, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· χαίροις δυὰς, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον ἄθλησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν Θαυματουργοί. ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στχ. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν.

Ὡς ἐξουσίαν λαβόντες, παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει, ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος. Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος. ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται, καθ' ἑκάστην κενουμένη ἢ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη. καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας, ἰατροὺς ψυχῶν τε ἢ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ'.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοὶ, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στχλγ. ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς ἡ. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς'. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Τοὺς ἐκ Θεοῦ δεδομένους, πᾶσιν ἡμῖν χάριτι θαυματουργοὺς καὶ ἰατροὺς, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, σήμερον ἀγαλλιάσεως φωναῖς ὑμνολογήσωμεν.

Οἱ ἐν βυθῷ νοσημάτων, καὶ χαλεπῷ κλύδωνι, ἀῤῥωστημάτων χαλεπῶν, τριχυμιζόμενοι πάντοτε, δεῦτε λιμένι προσέλθωμεν χαίροντες, τῶν Ἀναργύρων ἰατρῶν ὅπως σωθείημεν.

Οἶκος ἐνιχθέντες τοῦ Θείου, καὶ παντουργοῦ Πνεύματος, ταῖς ὑπερφώτοις ἀρεταῖς, τοῦτον ἡμῖν παμμακάριστοι, τὸν θεῖον εἶκον δεικνύετε πελαγος, ταῖς ἐπισκέψεσιν ὑμῶν θείων ἰάσεων. Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον, τὴν νοητὴν τράπεζαν, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, τὴν εὐδιάβατον γέφυραν, καὶ ἀδιάσειστον κλίμακα, Ἄχραντε, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Δυὰς σεπτὴ τῶν Θείων Ἀναργύρων, ταῖς τρισηλίοις λάμψεσι, καταυγασθεῖσα πανευκλεῶς, ἰαμάτων δαδουχίαις, φωταγωγεῖ τὰ πέρατα εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀγγελικαῖς χορείαις συντιμένοι, καὶ παρεστῶτες Ἅγιοι, θρόνῳ δόξης πανευκλεῶς, ἐπισκέπτεσθε τοὺς κάτω, ἐν συμπαθείᾳ, πάντοτε δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Τριαδικῶς τὴν θείαν Μοναρχίαν, θεολογοῦντες Ἅγιοι, ἐπολιτεύσασθε ἐπὶ γῆς ὡς περ Ἄγγελοι, τὸ θεῖον ἀποπληροῦντες βούλημα, καὶ νῦν μακαρίζεσθε. Θεοτοκ.

Ὁ φοβερὸς ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ἐν σοὶ ἀφράστως ὤκησε, καθαρωτέραν εὑρηκὼς, ὁρατῆς καὶ νοουμένης, Ἁγνὴ Παρθένε κτίσεως. διό σε μακαρίζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, » στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρι- » νῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ ἔ- » στιν ἅγιος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθ. ἦχος. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ Πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε. ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύ- Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπ -ὸ νῦν πᾶν ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότ φος θηλάζεις, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπ δοξάζομεν τὸν πανάγιον τόκ φώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσ τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὸν τ

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς Ἀφθαρσίας καταστολὴν ἐ

πεκδύσει τοῦ γεώδους σκήνους Ἅγιοι, σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τῷ τῆς Τριάδος θρόνῳ παρίστασθε.

Πολυώδυνα τῶν ψυχῶν ἰᾶσθε πάθη, καὶ ἀῤῥωστίας τῶν σωμάτων θεραπεύετε, εὐκλεεῖς Ἀνάργυροι, ῥῶσιν χαριζόμενοι, καὶ τῶν λυπούντων πάντων παράκλησιν.

Τοὺς προστρέχοντας εὐσεβῶς ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ ὑμῶν, ἐπισκέψασθε Ἀνάργυροι, ῥῶσιν χαριζόμενοι, καὶ τῶν λυπούντων πάντων ἀνάψυξιν. Θεοτοκ.

Ἡ Λαμπὰς τοῦ θείου φωτὸς, ἡ ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων, ἡ τὸν ἄνθρωπον θεώσασα, ὡς Θεὸν κυήσασα, ἡ Θεοτόκος δοξάζεται.

Ὠδὴ ϛ. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἀνατολῆς ὁρμώμενοι, τῆς ὄντως φωτοδότιδος, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀνάργυροι, φωτίζουσι τὸν Κόσμον, ἰαμάτων λάμψεσι. καὶ τὸ σκότος λύουσι, τῶν παθῶν τὸ χαλεπόν.

Οἱ νόσοις χειμαζόμενοι, καὶ πάθεσι πονττούμενοι, καὶ τριχυμίαις βυθιζόμενοι, ἀμέτρων συμπτωματων, δεῦτε καταφύγωμεν, τῷ λιμένι χαίροντες, τῶν πανσόφων ἰατρῶν.

Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, ποθή-
γιοι, ταύτης θερ
συμπαθείᾳ, π

θεοτ.

δέσποινα, ἀκτῖνα θείας
κότει τῆς ἀγνωσίας δει-
πρὸς φῶς ὁδήγησον, με-
λη οὖσα τοῦ φωτός.

λη με λογισμῶν.
αὶ τοῦ σωτηρίου, ἰάσεων
στε πάντα ῥύπον, νοσημάτων
άτων, Ἀνάργυροι φωστῆ-
προι.

Ἅγιος ὁ ναὸς ὑμῶν ὑπάρχει, θαυμασίοις Ἅγιοι κοσμούμενος καὶ σημείοις. ἐν ᾧ πᾶς τις προστρέχων ἐκ ψυχῆς, κομίζεται ῥῶσιν, χρεωστικῶς μακαρίζων ὑμᾶς.

Ὡς δύο ἐκλάμπετε φωστῆρες, ἐν τῷ στερεώματι τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ φωτίζετε ταύτην εὐσεβῶς, ἀκτῖσιν ἰαμάτων, θαυματουργοὶ μεγαλώνυμοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ἡ τεκοῦσα τὸν σωτῆρα. βυθὸς γὰρ συνταράσσει με ἁμαρτημάτων, καὶ χειμάζει με κλυδώνιον ἡδονῶν, καὶ ζάλη τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας ἐκθλίβει με.

Ὁ Εἱρμός.

» Ζάλῃ με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυ-
» θὸν κατήγαγεν ἀμέτρων ἁμαρτημάτων. ἀλ-
» λὰ σὺ κυβερνῆτα ἀγαθὲ, προφθάσας διάσω-
» σον, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση βάλλετε, τὸν κόσμον

γνῶσιν
ὑψίστου χάριν λαβόν-
ωρατως, τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν. ὅθεν καὶ μοὶ διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, καὶ εὐαρέστους Χριστοῦ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Μὴν Ἰούλιος, ἔχων ἡμέρας λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ι.

Εἰς τὴν Α΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ἰαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Στιχ. Βολαῖς ἀδελφοὺς οὐ διέσπων οἱ λίθοι,

Ὡς εἰς ἓν ἄμφω συμπεπηγότας λίθον.
Πρώτῃ Ἰουλίοιο λίθοισιν Ἀνάργυροι ἤθλουν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς Μεγαλοπόλεως Ῥώμης ἐπὶ Καρίνου τοῦ βασιλέως, αὐτάδελφοι καὶ ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες, καὶ μισθὸν τῆς ἰατρείας αἰτοῦντες, τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ὁμολογίαν καὶ Πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. διαβληθέντες οὖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μαγικῇ τέχνῃ τὰς θεραπείας ποιοῦσιν, ἑτέρων δι' αὐτοὺς ἀγομένων, παρέδωκαν ἑαυτούς. ἀρνήσασθαι δὲ τὸν Χριστὸν μὴ πεισθέντες, μάλιστα καὶ τὸν Βασιλέα Καρῖνον τῆς δυσσεβείας ἀπήλλαξαν, ἰάσεως τῆς παρὰ τῶν Ἁγίων τυχόντα. ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾶν αὐτούς, καὶ τὰ δεινότατα ἀπειλεῖν, ἡ τοῦ προσώπου αὐτοῦ θέσις ἐκτραχηλισθεῖσα, ἐπὶ τὸν νῶτον αὐτοῦ διεστράφη. καὶ ἐπὶ τούτῳ οἵ τε παρεῖναι τες ἐπίστευσαν εἰς Χριστόν, καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς, μετὰ τῶν οἰκείων αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε καὶ τοὺς Ἁγίους ἐντίμως ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξέπεμψεν. ὕστερον δὲ ὁ ἐπιστατῶν αὐτῶν τῆς κατ' αὐτοὺς τέχνης, φθονήσας αὐτοῖς, ἐπί τι ὄρος ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλογὴν δῆθεν ἰατρικῶν βοτάνων, καὶ ἐπιθέμενος, λίθοις ἀνεῖλεν αὐτούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν μονὴν τοῦ Βαθέος ῥύακος.

Στχ. Ὤρθης ἀληθῶς Βασίλειος πράγματι,
Ἧς βασιλεύσας τῶν παθῶν τῶν ἀλόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου Πατρικίου γενομένου ἐν τοῖς Εὐάνδρου.

Στχ. Δόξαν λιπὼν γῆς, καὶ τὰ τῆς γῆς ἡδέα,
Θανὼν [illegible] Οὐρανοῦ δόξης Πέτρος.

Τῇ σ' [illegible] Ὁσιος Λέων ὁ Ἐγκλείστης γυ-
μνός.

[illegible] γυμνὸς ὢν οὐκ ἠσχύνου.
[illegible] Οἱ Ἅγιοι δισχίλιοι Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Ξίφος πατάσσει χιλιανδρίας δύω,
Σεπτῶν ἀθλητῶν, ὧν μακρὰν δειλανδρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαυρίκιος μέλιτι χρισθεὶς καὶ ὑπὸ μελισσῶν δακνόμενος τελειοῦται.

Στχ. Ὁ Μαυρίκιος γυμνὸς ἐγχρισθεὶς μέλι,
Κρίνει μελισσῶν ἡδὺ τὰς τρώσεις μέλι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι εἴκοσι πέντε Μάρτυρες οἱ ἐν Νικομηδείᾳ πυρὶ τελειοῦνται.

Στχ. Ἀριθμὸς ἀνδρῶν ἠνθρακωμένον κύκλος·
Τὸ πεντάκις γὰρ πέντε δῆλον ὡς κύκλος.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Ὁ Λαὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, συναθροιζόμενος πίστει, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν μακάριοι, τὰς δωρεὰς ὑμῶν καταγγέλλει, τὰς ἰάσεις ἀνυμνεῖ, ἀνευφημεῖ περιφανῶς, τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, καὶ μακαρίζει ἀεὶ, τὴν πολιτείαν τὴν σεπτήν.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν πηγὴν, πίστει θαυμάτων ῥεῖθρα πηγάζουσαν, καὶ τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ ἐκβοήσωμεν ὁμοῦ. ὡς θαυμαστὸς εἶ ὁ Θεὸς, παράδοξα τέρατα ἐπιτελῶν ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τῶν σῶν θεραπευτῶν.

Ὡραιώθη ὁ ναὸς τῶν Ἱερῶν Ἀναργύρων, ἐν θαυμασίοις πολλοῖς καὶ τέρασιν. ἐν ᾧ ποικίλα ἰῶνται πάθη, τῶν ἐν πίστει ἀκλινεῖ, προσερχομένων ἐν αὐτῷ, καὶ τῷ Θεῷ αἰνεσιν ἀναπεμπόντων ἀεὶ, ὡς χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν. Θεοτοκ.

Καταβήσεται Χριστὸς, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον ἐν τῇ γαστρί σου Θεοχάριτωτε, καὶ τοὺς χειμάῤῥους τῆς ἀνομίας, καταπαύσει ὡς Θεὸς, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πηγάσει τοῖς μέλπουσιν, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὠδὴ η'. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆν οἰκοῦντες, ἐν Οὐρανοῖς ἐκτήσασθε πολίτευμα σαφῶς, ἀγωνισάμενοι καλῶς, καὶ τὸν ὄφιν καταβαλόντες, καὶ χάριν λαβόντες, τοῦ [illegible]ροτῶν [illegible] ἄξαν καὶ αἶνον

Διανοίγετε ὀφθαλμοὺς, Ἅγιοι [illegible] πρὸς Θεόν. χωλοῖς παρέχετε σαφῶς εὐθυμίαν, καὶ παρειμένοις ὑγείαν τελείαν. θαυμαζόμενοι πίστει Ἀνάργυροι. ὅθεν κατὰ χρέος ὑμᾶς ἀνευφημοῦμεν.

Ὡς παράδεισος νοητὸς, Ἅγιοι γνωρίζεται ἡμῖν οὗτος ὁ οἶκος, μυστικὴν εὐωδίαν ἀεὶ προφέρων, τὴν ἔνθεον χάριν, ἣν ὑμῖν Ἰησοῦς ἐχαρίσατο, καὶ εὐωδιάζων ἡμῶν τὰς διανοίας. Θεοτοκ.

Ἐξ αἱμάτων σε Ἱερῶν, σεσάρκωται ὁ Πλα-

στουργὸς ἁπάντων, καὶ σοῦ προῆλθεν ἐκ γαστρὸς σὲ Παρθένον διαφυλάξας. ὦ θαῦμα θαυμάτων, ὦ καινῶν μυστηρίων φανέρωσις, ἐν σοὶ πεπραγμένων Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα, καὶ
» πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν,
» φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων, υἱοὶ
» τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
» ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι.

Ὡς μέγιστος οὗτος ὁ πανάγιος ναὸς, Ἀνάργυροι, πρὸς ὃν ἐπιφοιτῶντες, μεγάλα ᾗ φρικτὰ, ἐκτελεῖτε ἀληθῶς, σημεῖα καὶ τέρατα σοφοί. διὸ μεγαλοφώνως συνελθόντες σήμερον, ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Στησώμεθα πάντες νῦν χορὸς πνευματικοὺς, δοξάζοντες Κοσμᾶν τὸν θεόφρονα, Δαμιανὸν τὸν κλεινὸν, τὴν δυάδα τὴν σεπτὴν, δοξάσαντας ἔργοις ἀγαθοῖς, τὸν τοῦ παντὸς Δεσπότην, ᾗ Θεὸν καὶ Κύριον, ᾗ σωτῆρα πάντων.

Ἠνέῳκται πᾶσιν ἰατρεῖον ἐπὶ γῆς, ὁ Ἅγιος τῶν Ἀναργύρων οἶκος, τῇ προσφοιτήσει αὐτῶν, ἀποπαύων πυρετοὺς, πνευμάτων λυτρούμενος δεινῶν, τοὺς καταπονουμένους, ᾗ παντοίαν ἰασιν χορηγῶν ἀνθρώποις.

Θεοτοκ.

Φανεῖσα Παρθένε τῶν Χερουβιμ ἀνωτέρα, ἀνώτερον ἀπέργασαι τὸν νοῦν μου, τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, καὶ τοῦ βίου πειρασμῶν. καὶ δίδου βαδίζειν εὐσταλῶς, τὰς σωτηρίους τρίβους, τὰς φερούσας ἄχραντε πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. κα-
» θεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψω-
» σε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς
» ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ
» κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν Χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, ἰατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει. διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Δεῖξον ὑπήκοα σπλάγχνα, πανύμνητε Θεοτόκε. καὶ σῶζε τοὺς προσκυνοῦντας, τὴν ἄχραντόν σου εἰκόνα. ὅτι εἰς σὲ τὰς ἐλπίδας, ἔχομεν πάντες, ὡς ἀσφαλῆ προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν σχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν σχρ. προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν Κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θεοσημείαις, καὶ ταῖς παραδόξοις, τῶν ἰαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυχοφθόρα πάθη ξηραίνετε, καὶ νόσους θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, τῆς ψυχῆς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις ᾗ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεὰν, τῶν ἰαμάτων καταπλουτήσαντες. διὸ τὴν ἱερὰν ὑμῶν, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὁ Θεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς Οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγὴς καὶ περίδοξος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, καὶ ὥσπερ ἥλιον φαιδρὸν, τῶν ἰαμάτων θείαν ἐνέργειαν, Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανὲ παναοίδιμε, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τὸ ά. Δόξα, ἦχος δ΄.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες Ἅγιοι Ἀ γυ-

ροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες παρὰ τῆς ἀεννάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰ βούλοι, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην. Εἰ δ' οὔ, τὸν ςχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος β'.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἕνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους. ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων. ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ς'. Ὠδή.

Προκείμενον τοῦ Ἀπσστόλου, ἦχος δ'.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Στχ. Προωρώμην τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους α'.

Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ.

Ἀλληλουϊάριον, ἦχος β'.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ [illegible] ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς

[illegible]ώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Β'.

Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ςχρ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας φιλάνθρωπε, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὔσπλαγχνος, δι' ἧς τὴν ἀπόῤῥητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσω, σὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπανωρθώσω θεῖον ἀξίωμα. διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτης τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ Παντοδύναμε. Ὅμοιον.

Πόλιν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσαν, περιέποις πανύμνητε, ἐσθῆτα τιμίαν σου, ἐξ ἀθεωτάτων, ἄχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε. ᾗ διὰ τοῦτο δοξάζει σε, Παναγία Θεόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια. Ὅμοιον.

Ἐσθῆτα τιμίαν σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἄῤῥηκτον τεῖχος, καὶ ἰαμάτων θησαυρὸν, καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀέννaον, λιμένα τε σωτήριον, χειμαζομένοις ἑκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμῖν πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάδοντες, Δαβιτικὴν μελῳδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀνάστηθι Κύριε λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν,

ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν σχ. σχρ. προσόμοια, ἦχος ά.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάτιον ἔμψυχον Θεοῦ, μόνῃ ἐχρημάτισας, καὶ τὴν τιμίαν ἐσθῆτά σου, οἴκῳ ἁγίῳ σου, τεθησαυρισμένην, τοῖς Πιστοῖς ἁγίασμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρθητον, δι' ἧς ἡ Πόλις σου, Θεομῆτορ διασώζεται, ἀνυμνοῦσα, τὸ ἔνθεον κράτος σου.

Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἐσθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τίμιον καὶ ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστείλασαν, δόξης τε ἔμπλεων, ἐδωρήσω πᾶσι, καὶ πηγὴν πηγάζουσαν, τῆς χάριτος ἀείζωα νάματα. ἧς ἑορτάζομεν, τὴν κατάθεσιν τιμῶντές σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσασαν.

Στχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Οἶκός σου Δέσποινα τὸ σὸν, Ἱερὸν μαφόριον, ὡς θησαυρὸν ἁγιάσματος, φέρων ἑκάστοτε, ἁγιάζει πάντας, πίστει τοὺς προστρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ πάντοτε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, ἐσθῆτά σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον· καὶ μυστικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ΄.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ ἡ φύσις καινοτομεῖται ἡ χρόνος. διὸ δυσωπουμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Μετὰ δὲ τὴν ά. σχλγ. κάθ. ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς ἐσθῆτός σου, τῇ καταθέσει, ἑορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαὸς, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Δίς.

Μετὰ τὴν β΄. σχλγ. κάθ. Ὅμοιον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν κατάθεσιν, τῆς σῆς ἐσθῆτος ὦ σεμνὴ, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι· χαῖρε Παρθένε πιστῶν ἡ βοήθεια. Δίς.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς ἡ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐσθῆτα τιμῶ τῆς Πανάγνου Παρθένου.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ ά. ἦχος δ΄.

Τριστάτας κραταιούς.

Ἐσθῆτά σου σεπτὴν, Θεοτόκε Πάρθένε, τῷ τιμῶντί σε λαῷ, δεδώρησαι ἀεὶ, Ἱερὸν περιτείχισμα. ὅθεν πᾶσαν ἐναντίων, ἐπανάστασιν πάντοτε, ἐκτρεπόμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαρκὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, ἐσθῆτα Ἱερὰν, ἐπαφῇ καθηγίασας σώματός σου τε προσψαύσει· δι' ἧς πάντας τοὺς δούλους σου, ἁγιάζεις Παρθένε ὑμνοῦντάς σε.

Θησαύρισμα σεπτὸν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδωρήσω ἀγαθὴ, Παρθένε ἀληθῶς, τὴν τιμίαν ἐσθῆτά σου, ἅπαντας καταπλουτοῦσαν, δωρεαῖς Θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων πολλαῖς ἐπιδείξεσιν.

Ἡ Ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν ἡ τεκοῦσα, τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς, δεδ[illegible] τιμίαν ἐσθῆτά σου, [illegible]

καθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτὴν προσκυνούντων Πανάμωμε.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτήν.
ἦχος ὁ αὐτός.
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Πανάγνου ναός, ὡς Οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρὸς, τὴν τιμίαν ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν Οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ἰσχύντε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, ἐσθῆτα θείαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ Πόλις σου, ὡς κράτος ἀδιάσπαστον. διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ, Θεογεννῆτορ ὤφθη τοῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα,

Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὸ τερπνὸν ἁγίασμα, τὴν ἐπουράνιον πύλην, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς ἐσθῆτα θεῖα βρύουσαν χαρίσματα, πόθῳ ἀσπασώμεθα.

Ἀφθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῇ φθορᾷ γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ, πάντας ἐνέδυσας σεμνή. οἷς τὴν σεπτὴν ἐσθῆτα σου, δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαίρετον.

Τὸν νεφέλαις ἄχραντε, προσεπενδύοντα ὅλον, τὸν Οὐρανὸν ἐσθῆτί σου, περιέστειλας σεπτῇ, ἣν προσκυνοῦντες, πίστει σε δοξάζομεν, σκέπτη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ Θεῖος οὗτος οἶκος. τὴν γὰρ ἐσθῆτά σου Ἁγνὴ, πηγὴν ἀπαύστως, βρύουσαν ἰάματα, κέκτηται Πανάμωμε.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἁγνῆς σήμερον, ἐσθῆτα πιστῶς εὐλαβούμενοι.

Ἰάματα τοῖς Πιστοῖς, ἡ πολυτίμητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἁγνῆς, ἐσθὴς ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Ὡς δρόσος ἐωθινὴ, ἡ εὐφροσύνη σου Ἁγνὴ ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει ἀεί.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθ. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν. ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί· χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμων.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην καὶ τὴν αὐτῆς ἐσθῆτα, προσπτυξώμεθα πίστει. ὅπως ἀρυσώμεθα, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ὡς πολύτιμον θησαύρισμα κεκτημένη, ἡ σὲ τιμῶσα Πόλις, τὴν ἐσθῆτά σου Κόρη, πίστει κατασπάζεται, καὶ χάριν κομίζεται.

Τὴν ἐσθῆτά σου, ὡς βρύουσαν ἀφθαρσίαν, καταστολήν τε δόξης, χρηματίζουσαν πᾶσι, τοῖς ὑμνολογοῦσί σε, τιμῶμεν πανάμωμε.

Ἡ Πανάμωμος καὶ μόνη τιμιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντά σε ἰδοῦσα.

Ὡς ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς καὶ Κτίστης, σὲ πηξάμενος ὡς περ, ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Ἀπὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννῆτορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία ἐσθὴς σου τῷ πόθῳ σεμνὴ,

ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς. διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ἰδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ Θεῖα ἀρυσώμεθα νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς Θεόπαιδος.

Ὠδὴ δ΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Δέσποινα ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις δεδώρησαι, κραταίωμα τὴν ἐσθῆτα, καὶ τιμίαν σου ζώνην, καὶ Θεῖον περιτείχισμα.

Παράδεισος τερπνὸς, εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, Πανάχραντε ἀποπέμπων, ὁ ναὸς ὁ κατέχων, τὴν σὴν ἐσθῆτα δέδεικται.

Ἁγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πίστει σου τὴν ἁγίαν, Παναγία ἐσθῆτα, τιμώντων ὡς ὑπέρτιμον.

Ναοὺς ἡμᾶς Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνοικήσαντος, ἀνάδειξον Θεοτόκε, τοὺς τῷ Θείῳ ναῷ σου, πιστῶς σε μακαρίζοντας. Ὁ αὐτός.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας, σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσας, νοερὰς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, Πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πόθῳ προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν Πιστοὶ, Βασιλεῖς περιζώννυνται, σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ ἔχουσα Πόλις, ἐσθῆτί σου σεμνύνεται.

Ὠδὴ ε΄. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἀνέδειξας, τῇ πασῶν βασιλίδι τῶν Πόλεων, ἡ τεκοῦσα, Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ἀῤῥαγὲς ὡς τεῖχος, τὴν σεπτὴν καὶ Ἁγίαν ἐσθῆτά σου.

Γηθόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάσωμεν, καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν ἐσθῆτα τιμήσωμεν. ἐξ ἧς πᾶσα ῥῶσις, ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται.

Ναμάτων σε, ζωηῤῥύτων πηγὴν ἐπιστάμεθα, Θεοτόκε, καὶ τιμῶμεν τὴν θείαν ἐσθῆτά σου, ἐξ ἧς τὰς ἰάσεις, καθ' ἑκάστην πιστοὶ ἀρυόμεθα.

Ὁ Κύριος, μετὰ σοῦ Θεοτόκε γενόμενος, τῶν ἀνθρώπων, ἑαυτῷ τὴν οὐσίαν ᾠκείωσε, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν. Ἄλλος. Θύσω, σοι μετὰ φωνῆς.

Ὅλην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος. ὅλην ἀνύψωσε μόνην. ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, καὶ τὸν ναὸν, σὺν τῇ ζώνῃ ᾗ θείᾳ ἐσθῆτι σου.

Ἰσχύν σε, οἱ Πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τῇ σεπτῇ σου ζώνῃ Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ἰδεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφατον, πάλαι ὠδίνησαν θείως, οἱ Προφῆται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὤφθη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ ἐδωρήσω, τὴν ἱερὰν ἐσθῆτά σου μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων. ἥσπερ τὴν κατάθεσιν ἑορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν πιστῶς· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ σκηνὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὴν ἔμψυχον νεφέλην, καὶ στάμνον τὴν τοῦ Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριὰμ πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς, ἐν Πίστει μακαρίσωμεν, καὶ τὴν σεπτὴν ἐσθῆτα περιπτυξώμεθα, ἥπερ τὸν Δεσπότην τῶν ἁ-

πάντων κατασχοῦσα ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα. διό περ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη πρὸς μετάρσιον ζωὴν καὶ Βασιλείαν· ὅθεν πρὸς αὐτὴν κραυγάζομεν γεγηθότες. Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Β'. Μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐπὶ Λέοντος τοῦ Μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Στχ. Χιτὼν μὲν Υἱοῦ Χριστοφρουροῖς δημίοις·
Ἐσθὴς δὲ Μητρὸς Χριστοφρουρήτῳ πόλει.
Δευτερίῃ κατέθεντο σορῷ ἐσθῆτα πανάγνου.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Μεγάλου καὶ Βηρίνης, Πατρίκιοι δύο Γάλβιος καὶ Κάνδιδος αὐτάδελφοι, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπαρχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γενόμενοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου παρά τινι γυναικὶ Ἑβραίᾳ εὑρόντες τιμωμένην φωτὶ πολλῷ καὶ θυμιάμασι, σπουδὴν ἔθεντο ταύτην ἀφελέσθαι. καὶ δὴ τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες, καὶ πάντα Ἅγιον Τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ ἐν ᾗ ἡ τιμία ἐσθὴς τῆς Θεομήτορος ἐναπέκειτο κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανιέναι, ταύτην μὲν κενὴν οὖσαν, ἐπὶ τοῦ τόπου ἔθεντο. ἐκείνην δὲ τὴν μετὰ τοῦ Ἱεροῦ καὶ Θείου ἐνδύματος ἀνελόμενοι τῆς ὁδοῦ εἶχοντο. καταλαβόντες δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ, Βλαχέρναις ἐπονομαζομένῳ, κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο, τῷ Βασιλεῖ καταμηνύουσιν. ὃς τὴν εἰσκομιδὴν ἀκούσας, ἀῤῥάτου μὲν χαρᾶς πληροῦται ἐν τῷ κατασπάζεσθαι αὐτήν. ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν σορὸν κατέθετο· ἔνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία σορὸς κατάκειται. ἥτις μέχρι καὶ νῦν φυλακτήριον ὑπάρχει τῇ Πόλει, καὶ νόσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβεναλίου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Στχ. Μνήμην γεραίρω τὴν Ἰουβεναλίου,
Οὗ μνῆμα θεῖον ἡ Παλαιστίνη φέρει.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, ἀρχιερατεύσας μετὰ Κύριλλον τρίτος Ἱεροσολύμων. καὶ φθάσας μέχρι τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ καὶ Λέοντος, παρὼν καὶ τῇ ἐν Ἐφέσῳ Συνόδῳ μετὰ διακοσίων Ἁγίων Πατέρων, καὶ διαλάμψας ἐν τοῖς δόγμασι μετὰ Κυρίλλου τοῦ ἀοιδίμου Πάπα Ἀλεξανδρείας. φθάσας δὲ καὶ ἕως τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας Συνόδου τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων, καὶ τιμηθεὶς παρὰ Μαρκιανοῦ τοῦ Βασιλέως διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ καὶ σοφίαν. καὶ ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει, ἐν τῇ Εὐθυμιακῇ Ἱστορίᾳ, ἐν τρίτῳ λόγῳ, κεφαλαίῳ τεσσαρακοστῷ εὑρήσεις. κτίσας δὲ τὰς Βλαχέρνας ὁ Βασιλεὺς Μαρκιανὸς σὺν τῇ Πουλχερίᾳ, Ἰουβενάλιον ἠρώτα, εἰ περὶ τοῦ σώματος τῆς Θεομήτορος οἶδε ποῦ ἐτέθη. ὁ δὲ ἀπὸ γραφῆς μὲν μὴ εἰδέναι ἔφη· ἀρχαῖος δὲ λόγος φέρεται καὶ ἀληθὴς, ὅτι μετὰ τὸ κηδευθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, ἠκούετο Ἀγγελικὴ ὑμνῳδία ἕως τριῶν ἡμερῶν. μετὰ δὲ τρίτην ἡμέραν, ἑνὸς τῶν Μαθητῶν ἀπολειφθέντος, ἠνοίγη ὁ τάφος, καὶ οὐχ εὑρέθη τὸ λείψανον, εἰ μὴ τὰ ἐντάφια μόνα. καὶ παρεκάλεσε τὸν Ἱεράρχην ὁ Βασιλεὺς. κἂν τὴν σορὸν μετὰ τῶν ἐνταφίων βουλῶσαι καὶ στεῖλαι, ὃ δὴ καὶ γέγονεν. ἅτινα κατέθετο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ ἐν Βλαχέρναις παρ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντι ναῷ τῆς Θεοτόκου, ἁγίαν σορὸν ὀνομάσας αὐτά. ὁ δὲ Ἅγιος Ἰουβενάλιος, ἐπισκοπεύσας τὰ πάντα ἔτη τριάκοντα καὶ ὀκτὼ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ὑψηλοτάτῳ νοΐ, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ, τοῦ Βασιλέως ὑψηλότατον, τὸν θρόνον δοξάσωμεν, τὴν παναγίαν Κόρην, τὴν κεχαριτωμένην.

Ποιμὰς Θεοῦ ἐκλεκτὴ, ἐν τῇ σεπτῇ σου ταύτῃ, ποιμνάδι πίστει τὴν ἐσθῆτά σου, κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἁγίαν, καὶ εὐσεβούντων σκέπην.

Ἀνακαινίζεται πᾶς, ὁ προσιὼν ἐν πίστει, καὶ τὴν ἁγίαν ἀσπαζόμενος, σορὸν τὴν κατέχουσαν, τὴν σὴν Ἁγνὴ Παρθένε, φωτοειδῆ ἐσθῆτα.

Ῥύπου παντὸς ψυχικοῦ, καθαρτικὴ ὑπάρχει, ἡ σὴ Παρθένε Παναμώμητε, σορὸς ἡ καλύπτουσα, τὴν τὸ σεπτόν σου σῶμα, καλύψασαν ἐσθῆτα.

Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, τὴν σὲ τιμῶσαν Πόλιν, λιμοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως, ἁπάσης πε-

ρίσωζε, καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἐναντίας βλάβης. Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺ ὡς Ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν ἀγαθὲ, θείως τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ᾧ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει ἐσθῆτος αὐτῆς.

Ὑπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυμάτων θεῖοι Πάναγνε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου, τοῖς Πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσί σε, τῆς σοροῦ προχέονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς, δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Παρθένου περιπτύξασθε, τὴν ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ἐσθῆτα αὐτῆς.

Ὠδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίστοις φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν παντοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, καὶ τὴν σεπτὴν ἐσθῆτά σου, ἀσπαζόμεθα Κόρη ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νοητὸν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες, ἐν λυχνίᾳ τραπέζῃ προκείμενον, τὸ Ἱερὸν μαφόριον, τῆς Πανάγνου Παρθένυ τὰς τῆς καρδίας, φωτιζόμεθα κόρας ἑκάστοτε.

Οὐδαμῶς ἀμοιροῦντας κατέλιπες, ἱερᾶς σου Παρθένε προσψαύσεως, τοὺς ἀναξίους δούλους σου· ἀντὶ σώματος γάρ σου τοῦ ζωηφόρου, τὴν ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

Ὑμνῳδίαις ἐνθέοις τιμήσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ εὐρύχωρον σκήνωμα, τὴν ἐν μητράσι Πάναγνον, τὴν Οὐράνιον πύλην δι' ἧς ἐκλείσθη, ἡ πρὸς θάνατον πύλη ἀπάγουσα.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἄγγελοι πανάχραντε Ἁγνὴ, νῦν συγχορεύουσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου, ἐσθῆτα πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ προσκυνοῦντες, καὶ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ῥάβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά. ἡ πολυτίμητος ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος. ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν. τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, ἐξ ἧς μῦρα τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορός.

Ὑμνοῦσι πανάχραντε Ἁγνὴ, τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ, αἱ νοεραὶ στρατιαί. ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χορὸς, καὶ Ὁσίων ἅπαν τὸ πλήρωμα, μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Εὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἴδού σε τὴν κλίνην Σολομὼν, γεραίρομεν χαρμοσύνοις μελῳδήμασι, καὶ τὴν τιμίαν σου ἐσθῆτα, ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἁγιάσματος, κυκλοῦντες τὰς ἱάσεις λαμβάνομεν, τὰς σωτηρίους Ἀειπάρθενε.

Ὤφθη νῦν ἡ θεία σου σορὸς, κατέχουσα τὴν ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὥσπερ πηγὴ φωτὸς Παρθένε, ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα. ἣν μετὰ πόθου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, πανάμωμε, τῇ προσκυνήσει τῆς ἐσθῆτός σου, πᾶσαι Οὐράνιαι δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες, Δέσποινα μόνη Ἀειπάρθενε.

Ἡγίασται ἅπασα ἡ γῆ, Πανάγιον τοῦ Δεσπότου ἐνδιαίτημα, τῇ καταθέσει τῆς ἐσθῆτος τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαβὶδ ἐπαγάλλεται, τῆς πάλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε, τῇ καταπαύσει ἀειπάρθενε.

Φαιδρὸν περιβόλαιον τὸ σὸν, μαφόριον ἐδωρήσω καὶ προτείχισμα, τῇ σὲ τιμώσῃ Βασιλίδι, τῶν Πόλεων πασῶν, ὡς Βασίλισσαν, ἁπάντων ποιημάτων τυγχάνουσαν, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογεννῆτορ ἡ σορός σου, ὤφθη τὴν τιμίαν σου ζώνην, καὶ τὴν ἐσθῆτα παρθενικὴν ὡς στολὴν, καὶ νυμφικὴν κατέχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν Οὐρανῶν τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον Πιστοὶ τῆς Παρθένου, κατειληφότες ταῖς τῶν θαυμάτων αὐγαῖς, ὥσπερ ἄστρασι λάμπουσι, καταυγαζόμεθα τῇ χάριτι.

Ἔχει τὴν Ἁγίαν σου ζώνην, Θεογεννῆτορ ἡ σὴ Πόλις, καὶ τὴν σὴν ἐσθῆτα ὡς τεῖχος, καὶ τῶν δογμάτων Θείαν ἑνότητα, καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιούχημα.

Ὑμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκαστόν σου χάριν. σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαπος. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεομῆτορ. ἄφθορος γάρ σου ὁ τόκος, ἄφθαρτος ᾗ ἡ ἐσθής. δι' ἧς τὴν Πόλιν σου σκέπεις. ἣ ᾗ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας κρατύνεις. Δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν ϛχ. δ'. καὶ ψάλλομεν ϛχρ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ Σορὸς ἡ κατέχουσα, τὴν ἐσθῆτά σου ἄχραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἑκάστην γνωρίζεται. ἔνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ἴδε τόπος περίδοξος, ἴδε οἶκος ἀείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισται τῆς Θεόπαιδος, ἐσθὴς τιμία τῇ χάριτι. προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἁγιασμὸν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, τῆς ἐσθῆτός σου Δέσποινα, ἑορτὴν κεκτήμεθα εὐφραινόμενοι, ὅτι τῇ Πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Φρίνα καθάραντες καὶ νοῦν.

Ζήτει τῇ χθὶς, εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα.

Εὐαγγέλ. κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον Σωτηρίου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Γ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛγ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν ϛχρ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Ὤφθης διαυγείᾳ τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ λίθος διαυγὴς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, ἐναθλήσας ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερρῶς, καὶ τρέψας τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος. διό σε πίστει δοξάζομεν, ὡς στρατιώτην

ἀήττητον, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Κύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητὰ, γαλήνης, μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, καὶ δόξης, μὴ ῥεούσης ἀξιούμενος, Μάρτυς θεόφρον Ὑάκινθε, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος· ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Μέλεσιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεὸν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ. ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σοφὲ, δεικνύει, καὶ δοξάζει σε Ὑάκινθε, σημείοις, καὶ δυνάμεσιν ἑκάστοτε. καὶ γὰρ πηγὴ ἁγιάσματος, ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρόκειται. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως, ἀνανεύουσα ψυχή; καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι ᾗ βόησον· Παρθενομῆτορ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ῥυσθῆναί με τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν μεγίστην συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὲ τὸν διαυγῆ Μάρτυς αἰνέσω λίθον.

Θεοφάνους. Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σὲ τὸν διαυγείᾳ μαρτυρικῇ, πολύτιμον λίθον, γεγονότα θείου ναοῦ, νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην, τῶν ἐγκωμίων σου γενέσθαι μοι.

Ἐπίγειον δόξαν καταλιπὼν, Οὐράνιον κλέος, ἐκληρώσω διηνεκῶς, συνὼν τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, στεφανηφόρε Μάρτυς ἔνδοξε.

Τὸ τῆς ἡλικίας νεανικὸν, καὶ τῆς διανοίας τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀπέδειξας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος. Θεοτοκ.

Ὁ πάντων τῶν ὄντων δημιουργὸς, διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σοὶ γαστρὶ, σκηνώσας σαρκοῦται Θεομῆτορ, τὸ καθ' ἡμᾶς δημιουργούμενος.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νέος καθιστάμενος, πρεσβυτικὴν σοφὲ φρόνησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὤφθης κεκτημένος, καὶ συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντομώτατον, ἀθλητικῶς δραμὼν ἔφθασας, μαρτυρικῶν ἀνδραγαθημάτων, τὴν τιμίαν ἀνάῤῥησιν. Θεοτοκ.

Ἴθυνον πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἄνοδον, τοὺς εὐσεβῶς, κεχαριτωμένη, Θεοτόκον φρονοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθ. ἦχος γ. Θείας Πίστεως.

Λίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας, φυλαττόμενος, ἐν τοῖς ταμείοις, τοῖς οὐρανίοις γέγονας Ὑάκινθε· τοὺς προσκυνοῦντας γὰρ λίθους διήλεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε, Παρθενομῆτορ, ἡ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ πλημμελήσαντα, Θεοκυῆτορ Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, Μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀθλητὴς ἐννομώτατος, πόνοις εὐσεβείας ἐγγυμνασάμενος, ἀναδέδειξαι πανόλβιε, τῶν Τυράννων θράση μὴ πτοούμενος.

Ὑακίνθινον στέφανον, οὐρανοβαφῆ θεόφρον δεξάμενος, συγχορεύειν κατηξίωσαι, τοῖς ἐπουρανίοις ὡς οὐράνιος.

Γεγηθότι φρονήματι, τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ἐκήρυξας, καὶ τὸν Τύραννον διήλεγξας, ἀπτοήτῳ γνώμῃ παμμακάριστε. Θεοτοκ.

Ἡ Θεὸν Παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεομακάριστε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαινόμενον τὸν τύραννον ἤλεγξας, ἀθλοφόρε, δύναμιν ἀήττητον παρὰ Θεοῦ ἐνδυσάμενος.

Ἀθάνατον ἐκτήσω τὴν εὔκλειαν, στεφηφόρε, θάνατον ἑκούσιον διὰ Χριστὸν προσηκάμενος. Θεοτοκ.

Ῥυσθείημεν πρεσβείαις σου Πάναγνε, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, οἱ σέβοντες τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

Ὠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ταῖς στρέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο, καὶ πάθη τοῦ ἀπαθοῦς, τὸν νοῦν κραταιούμενος, ἐνίκα τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην, ἀνενδότως ἐπειγόμενος.

Ὑακίνθος ὡς φαιδρὸς, σκηνὴν τὴν θείαν ἐφαίδρυνας, ὡς κόκκινον ἐκλεκτὸν, ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίας παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διὰ σοῦ κινδύνων καὶ περιστάσεων, Θεογεννῆτορ Ἁγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντακ. ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν Πίστιν σου Χριστὲ κεκτημένος ὁ Μάρτυς σου, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδὲμ τιμιώτερος γέγονε. τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως ἀφανίσας, παρουσίᾳ τοῦ Πνεύματος ἐσεφανώθη, τῇ δόξῃ σου πολυέλεε. Ὁ Οἶκος.

Ὑπὲρ πολλοὺς ὑμνήσωμεν Μάρτυρας, τὸν τῆς Πόλεως ἡμῶν προϊστάμενον. ὃς τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παῤῥησίαν ὁπλισάμενος, καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι' ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτὸν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν. ἐκβοῶμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ· Σὺ εἶ μόνος Χριστὲ πολυέλεος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Γ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου.

Στχ. Ἐμοὶ τροφὴ θέλημα ποιεῖν Κυρίου·
Τροφὴ δὲ, φησὶν, Ὑάκινθος, ἐῤῥέτω.
Οὐλομένῳ τριτάτῃ Ὑάκινθος κτάνθη λιμῷ.

Οὗτος Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν τυγχάνων, Κουβικουλάριος δὲ ὢν καὶ ὑπηρετῶν τῇ τραπέζῃ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ, διαβάλλεται ὡς χριστιανός. ἀναγκασθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως μιαροφαγῆσαι, οὐχ εἵλετο τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. τύπτεται οὖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ ἐν φυλακῇ βληθείς, καὶ τῶν παρατιθεμένων εἰδωλοθύτων ἀπογεύσασθαι μὴ βουληθείς, ἀλλ' ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπόσιτος γεγονὼς, εἰσαγωγῆς ἄρτων καθαρῶν ἀπαγορευθείσης παρὰ τοῦ Βασιλέως, τῷ Θεῷ τῷ Πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στχ. Δύνας Ἀνατόλιε τοῦ βίου τέλει,
Τῷ μὴ δύνοντι προσπελάζεις Ἡλίῳ.

Οὗτος πρεσβύτερος καὶ ἀποκρισάριος τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας ὑπάρχων, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, Βασιλεύοντος

Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ. Διόσκορος γὰρ ὁ κακόδοξος, ἐλπίσας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον ἕξειν, Ἐπίσκοπον Κωνσαντινουπόλεως προχειρίζεται. ἀλλ' οὐδὲν τῆς κακουργίας ἀπώνατο. οὗτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀνατόλιος, πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι καθεῖλε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Ἁγίοις Φλαβιανοῦ ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξεν, ὑπὸ Διοσκόρου καὶ τῆς κατ' ἐκεῖνον λῃστρικῆς συνόδου καθαιρεθέντος, καὶ ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν ἀναιρεθέντος, καὶ ἐγκυκλίοις ἐπιστολαῖς πρὸς τοὺς κατὰ τόπον Ἐπισκόπους ἐξέπεμψεν, ἀναθεματίσαι τοὺς ἐξάρχους τῶν αἱρέσεων προτρεπόμενος. οὗτος διεδέξατο τὸν Ἅγιον Φλαβιανὸν, καὶ ὀρθοδόξως τὴν Ἐκκλησίαν ποιμάνας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, διάδοχον αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἁγιώτατον Γεννάδιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδότου, καὶ Θεοδότης, Διομήδους, Εὐλαμπίου, Μελίτωνος, Πέτρου, Ἀσκληπιάδου, καὶ Γολινδούχ.

Στχ. Ὑπὲρ Θεοῦ τείναντος ὡς δέρριν πόλον,
Τείνουσι τὸν τένοντα μάρτυρες ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου καὶ Μωκιανοῦ.

Στχ. Ὑπέσχε Μάρκος τῇ τομῇ τὸν αὐχένα,
Ὁδὸν χαράττων Μωκιανῷ τοῦ πάθους.

Οὗτοι ἀναγκασθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις ὑπὸ Μαξίμου τοῦ Ἐπάρχου, καὶ μὴ πεισθέντες, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, καὶ τῷ μὲν ἁγίῳ Μωκιανῷ, τὴν ἐπὶ θάνατον ἀγομένῳ, ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα κλαίοντες ἠκολούθουν, καὶ παρήνει αὐτοῖς σιγᾷν· τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρκου, ἐκτμηθεῖσαν τὴν κεφαλὴν παρεστῶσα ἡ γυνὴ τοῖς χερσὶν ὑπεδέξατο, καὶ οὕτω μαρτυρικῶς τὸν βίον διανύσαντες, τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἐκομίσαντο στέφανον.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις

Ὠδὴ ε'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Αὐτοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀριδήλως, τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, τροφῆς τῶν παρανόμων, κατέπτυσας παμμάκαρ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενος. ὁ τῶν Πατέρων βοῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἱερώτατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ οἰκειότατον, προσήνεγκας θεόφρον, ψυχῆς εἰλικρινείᾳ, καὶ νοὸς καθαρότητι· ὁ τῶν Πατέρων βοῶν. Θεοτοκ.

Νεμομένην τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τὴν τοῦ θανάτου φθορὰν, πηγὴν ἀθανασίας, καὶ ζωῆς ἀχηράτου, συλλαβοῦσα κατέπαυσας, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸν Ἁγνὴ τεκοῦσα.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἐκ χαλεπῆς στενώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου, καὶ τερπνὸν κατήντησας, ἁγίων ὀψόμενος, φωτοειδεῖς λαμπρότητας, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων ἐποπτεύσων χορείας, Θεῷ παρισταμένας, καὶ βοώσας ἀπαύστως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς, μέχρις αἵματος, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, ἀθλητὰ μακάριε, ἀντικαθιστάμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος· καὶ νικητικοῖς κεκοσμημένος στεφάνοις, προθύμως ἀνακράζεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας

Ὡς εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγὴς ὡς Ὑάκινθος, ὡς ὡραιοτάτη, ἁλουργὶς ἐκόσμησας, ναὸν τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, ταῖς μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς ὡραΐσας, ἀπαύστως ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας, ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίᾳ φύσεως, δι' οὗ ἐλυτρώθημεν, φθοροποιοῦ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιὸν ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα. διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, δοξάζομεν Παρθένε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα ἀγ. Παρ-
» θένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου
» τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράν-
» των Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις με-
» γαλύνομεν.

Ἱλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σου τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν, δι' ἧς τῶν εἰδώλων τὴν ἀ-

πάτην κατήργησας, τὸν δὲ λόγον τῆς εὐσεβείας διετράνωσας.

Θέαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατηγίαις, πρωτοβαφὴς Ὑάκινθος, κεχρωσμένος ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας καὶ πίστεως, καὶ στεφάνῳ μαρτυρικῷ κατακοσμούμενος.

Ὅλος ἐχρημάτισας, Θεοῦ πανίερον δοχεῖον. σῶμα γὰρ ἁγνὴν ψυχὴν ἡγίασεν, ἡ ἀνένδοτος ἔνστασις, πρὸς τυραννικὴν παραφορὰν, καὶ παράνοιαν γενομένη. διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἁμαρτίαν· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστρός σου, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἱρμός

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοῦ Μητέρα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, σχρ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν, τῶν παθημάτων, ἀμαυροῦντα τὰς ὁρμάς. λειτουργὸν ἱερουργοῦντα, Εὐαγγέλιον Χριστοῦ. κιθάραν, μελῳδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος. κιννύραν, καταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα. νέον Δαβὶδ γνωριζόμενον, τῆς κιβωτοῦ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης σοφέ.

Ὅμοιον.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσείπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἠγωνισμένων ἐκλεκτῶν. ἐπαινέτην τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἀψευδῆ. ἀλείπτην, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν. ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος. ὑφηγητὴν ἀκριβέστατον. δογματιστὴν ἀληθέστατον. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέγξωμαι; τῶν Ἁγίων Ἱεροσολύμων, βλάστημα τερπνόν. τῶν δογμάτων τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν. τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον· τὸν Κόσμον, φρυκτωρίαις καταυγάζοντα· Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ ἑσπέρια. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε; πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως, ἀνανεύουσα ψυχὴ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ Ἁγνὴ, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας Διδάσκαλε ἀξ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀνδρέα σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης σχλγ. κάθ. τῆς Ὀκτωήχου. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις κροτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέαν. Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ ά. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος, σεαυ-

τὸν τῷ Δεσπότῃ δι' ἀρετῆς ἡτοίμασας, φαιδρὸν καταγώγιον, θεοφάντορ Ὅσιε, καὶ πανίερον ἐνδιαίτημα.

Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κιννύραν κινῶν, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὑμνολογῶν ἐφαίδρυνας, Ἀνδρέα θεσπέσιε, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνηχούμενος θείᾳ χάριτι.

Νόμῳ τῷ Θεογράφῳ, σοφῶς πειθόμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τὸν νοῦν δὲ ἐπτέρωσας, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ᾄδων ἄσματα θεῖα πάνσοφε. Θεοτ.

Ὅλος ἐπιθυμία, καὶ ἄχραντος γλυκασμὸς, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει Πανάμωμε. ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, τοὺς ἐν Πίστει νῦν σοι προστρέχοντας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἰθύνας δι' ἀρετῆς, τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Θεῷ ἑνούμενος, ὄργανον ἐδείχθης λογικὸν, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταλαμπρύνας μελῳδήμασι, θεῖον θησαυρὸν ἀρυόμενος.

Σοφίας τῆς Οὐρανίου γέγονας ἔμπλεως. τῆς ψυχῆς γὰρ στόμα πλατύνας Ὅσιε, πᾶσαν εἰσεδέξω προφανῶς, αἴγλην τὴν φωτοφόρον, τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος, ὡς ἱερουργὸς ἱερώτατος.

Κρατύνας τὰς ψυχικὰς δυνάμεις σου Ὅσιε, καὶ σαρκὸς κρατήσας, ἀσκήσει γέγονας, ὅλος φαεινότατος ἀστὴρ, τέρπων τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς ὀρθοδόξοις σου διδάγμασι, καὶ πνευματικοῖς μελῳδήμασι. Θεοτοκ.

Ῥυσθῆναι τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, δυσωπῶ σε Μήτηρ Θεοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς, πάσας ἐξαλειφθῆναι, τὴν ἁμαρτίαν ἡ τὸν αἴροντα, κόσμου παραδόξως κυήσασα.

Ὁ Εἱρμὸς Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Κάθ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν θείῳ φωτὶ, ἐξηρεύξω δογμάτων φωτοειδῆ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισας. γεγονὼς δὲ θεῖον, τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ἡδυτάτοις φθόγγοις, ἡδύνεις ἑκάστοτε, πάντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἁγίων τὰ τάγματα, καὶ Παρθένον τὴν ἄχραντον, Ἀνδρέα πανεύφημε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ὁ λόγος σου τῷ βίῳ κοσμούμενος, Θεολογίας ἀκριβοῦς, κανὼν ἐδείχθη θεσπέσιε, τῆς Πανυμνήτου Τριάδος, τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανώτατα.

Τὴν πρᾶξιν θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδειξάμενος

σοφὲ, καὶ θεωρίᾳ χρησάμενος, τῆς πολιτείας σφραγίδι, Ἀνδρέα θεηγόρε διέπρεψας.

Ὡς θεῖος Ἱεράρχης πανόλβιε, ποιμαντικῶς προπολεμῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀπήλασας, τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, Ἀνδρέα τῆς ἀνδρείας φερώνυμε.

Μεγίστων ἐγκωμίων ὑπόθεσιν, τὴν Θεοτόκον εὑρηκὼς, σπουδὴν ἐδείκνυς κατάλληλον, τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων, ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων σοφέ. Θεοτ.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί. καὶ πρὶν ὠδῖνῆσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νῦν οἱ σεμνυνόμενοι τοῖς σοῖς διδάγμασι, καὶ μελῳδίαις ταῖς θεοπνεύστοις, ἱερῶς ᾠδόμενοι, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Αἰγλῃ λαμπρυνόμενος, τοῦ Θείου Πνεύματος, τὰς τῶν Ἁγίων χοροστασίας, παναγίως ᾖνεσας. μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλῃ, Ἀνδρέα παμμακάριστε.

Νῦν οὐ δι' αἰσθήσεων, φθαρτῶν τοῦ σώματος, οὐ φαντασίαις ὁρᾷς τὰ θεῖα· νοερῶς δὲ πάνσοφε, ψυχῆς ἐνεργείαις, ἑνούμενος τῷ κρείττονι. Θεοτοκ.

Δάκρυσι προσπίπτω σοι σφοδρῶς δεόμενος, ἐμῶν πταισμάτων, νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς γενέσθαι ἄξιος.

Ὠδὴ ε'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ῥητορεύων ἤλεγξας, τοὺς ἀθέους στόματι λαμπρῷ. τῶν σεπτῶν εἰκόνων γὰρ ἐτράνωσας παναλήθως, ἱερομύστα προσκύνησιν.

Ἱερῶς ἐκόσμησας, τὴν σὴν Πάτερ ἔνδοξε ζωήν. τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσβεσας, καὶ πρὸς ζωὴν, τῆς ἀπαθείας προσώρμισαι.

Καλλοναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογμάτων πάντες οἱ Πιστοὶ, εὐσεβῶς ᾄδόμενοι ἀγάλλονται, αἱρετικῶν, τὰς γλωσσαλγίας τροπούμενοι. Θεοτοκίον.

Ὁλικῶς ἑνοῦταί μοι, ὁ ἀνάρχως λάμψας ἐκ Πατρὸς, διὰ τῆς σαρκώσεως Πανάμωμε, τῆς διὰ σοῦ γεγενημένης Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Μαινομένην κλύδωνι.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεῖα μελῳδήματα, ἐδείχθης φωστὴρ, τῷ Κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Τριάδος Ἀνδρέα Ὅσιε. ὅθεν πάντοτε βοῶμέν σοι· μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνευφημεῖν σε Πάτερ, τὸν βίον ὁ ταλαίπωρος μέλλων, ἐπισάμενος νῦν κατορθωμάτων σε ἕνεκα, ζητῶ ἐκεῖθεν ὥσπερ χάριτος τοὺς ἐπαίνους λαβεῖν σου τῶν ἐγκωμίων, καὶ τὴν σεπτὴν κορυφήν σου, Ἀνδρέα προσπλέξασθαι, ἣν ἄγγελοι γεραίρουσι, διό σοι κράζομεν, μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Δ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στιχ. Λιπὼν βίον πρόσκαιρον Ἀνδρέας πάλαι,
Ζῶντα καταλέλοιπεν ἀρετῆς βίον.

Τῇ δὲ τετάρτῃ Ἀρχιθύτην μόρος Ἀνδρέαν εἷλεν ὃς ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ ὥρμητο, ἐκ θεοφιλῶν γονέων φύς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδίδοται μάθησιν. οὗτος ὑπὸ Θεοδώρου, Πατριαρχοῦντος τῆς Ἁγίας Πόλεως, κληρικὸς κείρεται, καὶ ὑπογραφεὺς αὐτῷ καθίσταται. καὶ συγκροτηθείσης τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς αὐτοῦ σέλλεται τοῖς πραχθεῖσι συνευδοκῆσαι. διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ γνῶσίν τε καὶ ἀρετὴν, Διάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καθίσταται. καὶ μετ' ὀλίγον ὀρφανοτρόφος. εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. καὶ ἔν τινι γενόμενος τόπῳ καλουμένῳ Ἱερισῷ ἐν τῇ νήσῳ Μυτιλήνῃ, καταλύει τὸν βίον, πάμπολλα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλείψας.

Καὶ ἄθλησις, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου Ἐπισκόπου Κυρηνίας.

Στχ. Ἐπὶ σκότους θανόντι τῷ Θεοδώρῳ,
Τὸ τοῦ Προφήτου πρῴϊμον φῶς ἐῤῥάγη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδότου.

Στχ. Δοὺς τὴν κεφαλὴν τῷ Θεῷ Θεόδοτε,
Ζωὴν ἔλαβες, ἥτις οὐκ ἔχει πέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Δονάτου Ἐπισκόπου Λιβύης.

Στχ. Δονάτος, ἔργοις πρὶν δονήσας Λιβύην,
Ἤδη κατοικεῖ οὗ δόνησις οὐκ ἔνι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Κυπρίλλα ξεσθεῖσα τελειοῦται.

Στχ. Τονοῖ Κυπρίλλαν πρὸς πάλην τὴν πρὸς ξέσεις,
Ὁ συμπαλαίσας Ἰακὼβ Θεὸς πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἀρόα καὶ Λουκία ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Ἔδειξεν ἡμῖν Ἀρόα καὶ Λουκία,
Ὡς καὶ κόραι σθένουσι καρτερεῖν ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἀσκληπιὰς ἡ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ἀσκληπιὰς ἄμισθος Ἀσκληπιάδης,
Παύουσα πρεῖκα καὶ τετμημένη νόσους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεόφιλος ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ὁ Θεόφιλος ἐξαφαιρεῖται κάραν,
Θεὸν φιλήσας καὶ πλέον ζωῆς φίλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Μένιγνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Μένιγνος ἐκπλεῖ τὸν θαλαττώδη βίον,
Εὑρὼν ἀρίστους τοὺς νόας κωπηλάτας.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἵνα τὴν λαμπρότητα, τῶν Ἁγίων Ὅσιε, θεάσῃ, λαμπρότητι τῶν ἔργων ἐλάμπρυνας, τὸν βίον σου κραυγάζων· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σῶμα περικείμενος, ἀσωμάτων τάγματα, ἐζήλωσας Ὅσιε. ἐν οἷς ἀγαλλόμενος, συμφώνως ἀναμέλπεις· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὰ Ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται, φωστῆρα πολύφωτον, τῷ Κόσμῳ προπέμψαντα, σὲ Μάκαρ μελῳδοῦντα· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος, σωματοῦται Πάναγνε, δι' οἴκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἁγίας σου. ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέας κιβωτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ, φαιδρῶς προεσκίρτησας, χοροὺς στησάμενος, πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν βοῶν ὑμνεῖτε.

Ἆσμα τὸ καινὸν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ, Ὁσίων ἐκραύγαζες, Θεῷ Παντοκράτορι, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Νέμων ἀρετῇ, θεοπρεπῶς τὰ γέρα, τοὺς ἄθλους ἀνύμνησας, Ἀνδρέα πάνσοφε, πάντων Ἁγίων, τῶν πρὶν θαυμαστωθέντων, καὶ τελειωθέντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν ἁγνὴν, καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες, ἐνθέοις ᾄσμασι· χαῖρε Παρθένε, δι' ἧς χαρὰ ἐδόθη, φύσει τῶν ἀνθρώπων ὑπερευλογημένη.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, διὰ πάσης ἔδραμε τῆς γῆς, δογμάτων τε τὸ τερπνὸν, καὶ εἰλικρινές, Ἀνδρέα μακάριε. διὸ Χριστὸς, ὁ παμβασιλεὺς, σὲ ἐστεφάνωσεν, εὐπρεπείας διαδήματι.

Ἐν ἑνώσει κρείττονι, ἀπολαύων αἴγλης τριλαμποῦς, Ἀνδρέα μυσταγωγὲ, τῶν ὑπερφυῶν, τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου τὴν ἱερὰν, μνήμην ἱερῶς, νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κινδύνων διαφύλαττε.

Ἀσωμάτων τάξεσι, συνευφραίνῃ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, τὸν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς, βίον ἀκλινῶς, ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ὀρθῆς, Πίστεως φανεὶς, Κῆρυξ πανάριστος, θεορρῆμον ἀξιάγαστε. Θεοτοκ.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὁρμὴν, τεκοῦσα σωματικῶς, ὄντως ὑπὲρ νοῦν, ζωὴν τὴν αἰώνιον. ἣ προσβαλὼν, στόματι πι-

κρῷ, ᾧδῆς κατήργηται, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ἔξαπος. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀρχιερέων κλέος, καὶ τῶν πτωχῶν προασπιστής, σὺ ἀνεδείχθης Θεόφρον, Πάτερ καὶ στήλη ἀρετῶν· διὸ μνημόνευε πάντων, τῶν ἀνυμνούντων σε πόθῳ.

Θεοτοκίον. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ. Ε'.

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐπέρας, εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, σχρ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίων, εὐφημιῶν ἔπαινον, προσενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι, καὶ εὐθηνουμένῳ ταῖς χάρισι, τῆς θεολαμποῦς φωτοχυσίας. τῷ ξίφει, τῷ διατέμνοντι παθῶν τὰς ὁρμάς. τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστράπτοντι. τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ. τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ διαλάμποντι τῆς ψυχῆς, Θεοῦ τὰ προστάγματα, τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Ὅμοιον.

Ποίοις, οἱ εὐτελεῖς στέμμασιν, Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων; τὸν αἰθεροδρόμον ἱέρακα, τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέρυξι θείαις. τὸν πῦργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἀῤῥηκτον. τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον. τῆς τῶν ἠθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν. τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκδυσωποῦντα, τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Ὅμοιον.

Ὄρθρος, ἀειφανὴς Ὅσιε, ἀνεδείχθης πυρσῷ χαρισμάτων, τοὺς παθῶν ἀχλύϊ τυφλώττοντας, ἔλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πάτερ Ἀθανάσιε θεόφρον. ὅθεν ὡς ἐπαυξήσαντα τὸ τάλαντον, ψυχῶν σε θεραπευτὴν προβάλλεται, τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σηπεδόνας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν ἀεὶ, καὶ σωτηρίαν πᾶσι παρέχοντα

Ἕτερα σχρ. προσόμοια τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ ἦχος πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας. καὶ χαρισμάτων ἔμπλεως γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος Ὅσιε. ᾧ στηριζόμενος, τῶν πνευμάτων φάλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ λαμπαδὲ Θεόπνευστε, ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸς πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαίοις κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν, εὐωδιάζων ψυχὰς τῶν Πίστει σοι, προσερχομένων Θεομακάριστε. ὅθεν βοῶμέν σοι· καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου λάμψεσιν, ἱερῶς φωτιζόμενος, λαμπὰς ἐδείχθης πᾶσιν αὐγάζουσα, σωτηριώδεις ἀρετὰς πάντοτε. ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, Πίστει ἑορτάζομεν, Θεομακάριστε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἔνθεος ἡ ζωή σου, καὶ πανιερόν σου τὸ τέλος Πάτερ Ἀθανάσιε. ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ ὄρους πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἔβλεψεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα· δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἅγιε. δίδαξον ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ὠχτειρας ὡς Πατὴρ, ὄντως συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος. ὅμως κἂν ὧδε, τῷ τάφῳ κρύπτῃ, ἄνω σε πάντες, πλουτοῦμεν προστά-

την, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεὸν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ, ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, εἰ βούληται ὁ προεστὼς, γίνεται εἴσοδος.

Εἶτα τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

καὶ Ἀναγνώσματα Ὁσιακά.

Εἰς τὴν Λιτὴν, σχρ. ἰδιόμελα, ἦχος ά. πρὸς τὸ,

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς Οἰκουμένης, μέλψωμεν πάντες Ἀθανάσιον. ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς Πίσεως σερεώματι. ᾧ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγώγησε. τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσεσιν. ἅσπερ ἀφθονωτάτους, οἷα κρουνοὺς ἀπὸ χειλέων ἐπήγαζε. τὸ δὲ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος. καὶ ἀμφότερα βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον, ὡς παιδοτρίβης ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τήνδε τὴν Ποίμνην φρούρησον, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β'. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστὴν, τὸν ἐπώνυμον τῆς Ἀθανασίας. τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην· τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβὼν, τὴν μὲν τοῦ Κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην, ἦρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον. καὶ τὰ στίφη τῶν Δαιμόνων, ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνὺς καὶ ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον. τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμὼν, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθὲς, τῆς Τριάδος τῆς Παντουργοῦ. ὦ θαύματος ἐκστατικοῦ, ᾧ πράγματος θεοπρεποῦς. ὅτι γήϊνος ὢν τῇ φύσει, ἶσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον λαμβάνων. καὶ πρεσβευτὴς ἡμῖν γίνεται, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ἦχος δ'. πρὸς τὸ Ἐξέλθετε ἔθνη.

Ἐξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτοὺς, τὰ πανθαύμαστα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς. ὡς περ γὰρ ἄσαρκος σχεδὸν, ἐν σαρκίῳ γεηρῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. γενεαὶ γοῦν σε πᾶσαι, μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν. ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποίμνη, τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα. ἣν ἀνέδειξας ὡς Πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνήν. ἣν οἰκητήριον στίφους μοναζόντων εὐπρεπὲς κατέστησας. ἣ καθάπερ ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραΐζεται θαυμασίοις. καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις, καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε, καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. ά

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων. ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖται τοῦ Θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες θαυμαζέτωσαν, τοῦ Παμβασιλέως τὸν γνήσιον οἰκέτην. τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος θείου παν οπλίᾳ τροπωσάμενον. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμαντικῆς εὐφημήσωμεν. τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνῆ. τὸν ἐν τῇ πίσει γενναῖον. τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίνουν. ἐν πράξεσιν ὑπερνεφῆ. ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάῤῥουν τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων. τὸν ἑβραστῆρα τῶν κλονουμένων. τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι συμπαθέστατον. Ἄθω τὸ μέγα κλέος. ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν· Πατέρων κορωνὶς Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν οἰκετῶν διαπαν-

τὸς ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Γερμανοῦ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων. προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, τὴν τεκοῦσαν Βασιλέα, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτὸν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον, τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην, ἁπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν ςχ. ςχρ. προσόμοια, ἦχος πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις, Ἀθανάσιε Ὅσιε. τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεὶς καθαρότητος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε. ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγὸς, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος. παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας, καὶ τῶν Δαιμόνων ὁρμὰς, ὑποστὰς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριάμβευσας, τὴν ψυχώλεθρον πλάνησιν. τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν. ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Στύλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος ᾗ νεφέλῃ σκιάζουσα, τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ σὺ ὤφθης, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὁρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν, τὸν νοητὸν δὲ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες ὦ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτὴρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος. χαίροις φωστὴρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδουχῶν τὴν σύμπασαν ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι. χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παράκλητωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης, καὶ πάντων Πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον, ἦχος γ'.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν σου, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος πρὸς ἀο-

ράτους συμπλοκὰς, ἐχώρησας Πανεύφημε, ᾧ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἠμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης ϛχλγ. Κάθ. τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχ. εἷς, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, εἷς. καὶ τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ, εἷς. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Οὗ ἡ ἀκροϛχ.

Ἀθανάσιον ὑμνῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἀθανασίας γεγονὼς ἐπώνυμος, κατὰ τὸν βίον τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὤφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταστὰς τῶν προσκαίρων. ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβῆ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὑνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν, ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὁλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν κτίσαντα.

Ἀπὸ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ᾄδω σοι, τῷ περὶ σὲ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ ᾧ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον. Θεοτ.

Νέον παιδίον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῇ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον. οὗ ὁ κλεινὸς θεράπων σου, Ἀθανάσιος Κόρῃ, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ.

Ὠδὴ ά. ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ἀρδευτικαῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεσι, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα μου, Πάτερ κατάρδευσον, Λαμπαδὲ θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε ἔμπνευσον Ὅσιε.

Σὺ τὸν Σταυρὸν, Πάτερ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ διὰ σὲ τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος, ἐταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διάδημα. Θεοτοκ.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀπὸ παιδὸς τῇ πρὸς Θεὸν, ἀγάπῃ συνειλημμένος, τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρύθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Σοφίας ἔρωτι βληθείς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα Πόλιν Κωνσταντίνου, παραγίνῃ θεόφρον. ᾧ ὡς μέλιττα σοφὴ, καὶ μελουργὸς τὰ καίρια, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Ἱστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικήν σου ὁλκάδα, κυβερνήσας εὐσταλῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν, ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἦχθης λιμένας γηθόμενος. Θεοτοκ.

Ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθείς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρός σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Ἄλλος. Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Ἡσυχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις κρυπτόμενος, χάριν Θεϊκὴν, ἐκομίσω, θεόφρον μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερού-

μενος, πρὸς τὰς νοητὰς καταπαύσεις, μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Ἐγκρατείᾳ συνέζησας, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. ὅθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, θεόφρον διέφυγες. Θεοτοκ.

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς, ἡ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε, οὐρανοὺς ἐστε-
» ρέωσας, σὺ καὶ τὴν ἐμὴν ἐν τῇ Πίστει, καρ-
» δίαν στερέωσον.

Κάθ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνὰ, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντί σε Ὅσιε. καὶ ἐπ' ὤμων ἆρας, Σταυρὸν τοῦ Κυρίου σου, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας. ὅθεν σε Ποιμένα, τῶν οἰκείων προβάτων καλῶς προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος. θεοφόρε μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα. ᾗ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, πιστῶς ἐξαιτούμενος, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος, καὶ ἐνθέοις νόμοις ποδηγούμενος, καὶ ἐντολαῖς θείαις πειθαρχῶν, νέων ὁμιλίας, καὶ ἀκολάστων συνέδρια, καὶ ᾅσματα Δαιμόνων, εὐσεβῶς ἀπεκρούσω, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἑλόμενος.

Ὑπεισελθὼν, τὸν ἔλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν, καὶ τῷ θείῳ, φόβῳ στοιχειούμενος, καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἁγνείας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὅρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγάπης εἰκὼν Ἀθανάσιε.

Μετεσχηκὼς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα, τὸ προσφυὲς καὶ λυσιτελοῦν, ἑκάστῃ διεῖλες, δικαιοσύνῃ φραττόμενος, φρονήσει, διακρίσει, ταπεινώσει, συνέσει, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι. Θεοτοκ.

Νώτοις φρικτῶς, Χερουβικοῖς ἐποχούμενος, ὁ Δεσπότης, θρόνον ὥσπερ πύρινον, τὴν σὴν Ἁγνὴ, ὤκησε νηδὺν, καὶ σαρκὸς προσλήψει, τὴν ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὁσίοις, Ἀθανάσιος μόνῃ πανύμνητε. Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑδία γενόμενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μύρα βρύεις θεόπνευστε.

Φανεροῦσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τούτου Πάτερ, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορὸν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, Λαμπαδὲ τὰς ῥώσεις ἀνευφημοῦντές σε. Θεοτοκ.

Δυσωποῦμέν σε ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν, ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί μ' ἀπώσω.

Ὤφθης ὥσπερ μαγνήτης, ἕλκων τῇ γλυκύκητι Πάτερ τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν, καὶ ἀκρόασιν σῶν παραινέσεων, τοὺς ἐφιεμένους, διηνεκῶς ὁρᾷν καὶ βλέπειν, τὸ σεπτόν σου καὶ χάριεν πρόσωπον.

Νόμοις θείοις ὑπείκων, καὶ ταῖς προστα-
γαῖς πειθαρχῶν τοῦ Ποιήσαντος, νομοθέτης
ὤφθης, μοναστῶν ϗ κανὼν ἀκριβέστατος, παι-
δευτὴς ἀφρόνων, καὶ ὁδηγὸς πεπλανημένων,
καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀοίδιμε.

Ἀρετῶν ἐκμαγεῖον, καὶ τῶν χαρισμάτων
δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πέλων,
ἱερὸν καὶ τερπνὸν φροντιστήριον, ἐδομήσω
πᾶσαν, διαγωγὴν καὶ πολιτείαν, προσφυῆ μο-
ναστᾶις ἐκτιθέμενος. Θεοτοκ.

Ῥητορεῦον οὐ σθένει, στόμα κατ' ἀξίαν σε
μέλπειν Πανύμνητε, ἀνωτέραν οὖσαν, Χε-
ρουβὶμ καὶ ἁπάσης τῆς Κτίσεως. διὸ σὺν τῷ
θείῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν καθικέτευε.

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς, καταλαμπόμενος
ἀεὶ ἤστραψας, φωτιστικὴν, αἴγλην ἰαμάτων,
φωτίζων τοὺς Πιστοὺς, ταύτην σου τὴν μνή-
μην, γεραίροντας Ὅσιε.

Κλήσει κατάλληλον πρᾶξιν, δεικνύμενος
λαμπὰς πέφυκας, τῷ θεϊκῷ, προσαναπτομένη,
τοῦ Πνεύματος πυρὶ, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὴν
ὕλην συμφλέγουσα.

Μῦρον ἡδύπνοον, ἐξ ἀεννάων θησαυρῶν
Ὅσιε, τῶν Θεϊκῶν, πηγῶν ἀναβλύζεις, διώ-
κων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν
Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκ.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς
Δημιουργὸν, κράζομεν· χαῖρε Ἁγνή. χαῖρε
ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρή-
σασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ς'. Πλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐνέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας τοῖς πό-
νοις σου. ἐσταύρωσας σεαυτὸν, Κόσμῳ καὶ
τοῖς πάθεσι, νηστείαις καὶ δάκρυσι, προσευ-
χαῖς καὶ ὕμνοις, ἀνενδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγὸς, τῶν ἐν τῷ ὄρει
τοῦ Ἄθωνος, καὶ τύπος καὶ χαρακτὴρ, ἐνα-
ρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐ-
κεῖσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγώγια.

Ἡδὺς εὐθὺς ϗ χρηστὸς, ἐπιεικής τε ϗ μέτριος,
εὐπρόσιτος προσηνὴς, ἐλεήμων πέφηνας, συμ-
παθὴς καὶ εὔσπλαγχνος, ἱλαρὸς τοῖς τρόποις,
χριστομίμητος τοῖς ἤθεσι. Θεοτ.

Νέος καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανεὶς κατεσκεύ-
σας, οἷά περ ἄλλην σκηνὴν, μάνδραν πανσε-
βάσμιε. ἣν καὶ ὑπερηύξησας, πόνοις καὶ ἱδρῶ-
σι, καὶ ἀνέθου τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Διελθὼν τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, αὔραις
Θείου Πνεύματος οἰακιζόμενος, πρὸς τοὺς λι-
μένας ἔφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὅσιε.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις γέγονας· τὴν γὰρ
Ἡλιοὺ ἐξεικόνισας ἔρημον, ἐφησυχάζων Ὅ-
σιε, καὶ τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Ὁ βυθὸς τῶν δακρύων σου γέγονε, πάν-
των τῶν Δαιμόνων μακάριε ὄλεθρος, καὶ φω-
τισμὸς τῆς ποίμνης σου, τῆς ἀεί σε τιμώ-
σης πανόλβιε. Θεοτοκ.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν
συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ οἰ-
κείῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυ-
σάμενον. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν ἀΰλων οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, καὶ
πρακτικὸν ὑφηγητὴν παναληθέστατον, εὐ-
φημοῦμέν σε ἡ ποίμνη σου, καὶ βοῶμεν· μὴ
ἐλλίπῃς ἱκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆ-
ναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶν-
τάς σοι, χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν σου τὴν κλῆσιν εἰληφὼς παραδό-

ξως, ἀθάνατον ζωὴν ἐκληρώσω· μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθὼν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος. διό σοι ἐκβοῶμεν Πάτερ.

Χαίροις φαιδρὸν μοναζόντων κλέος,
Χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.
Χαίροις τῆς ἀνδρίας ἀρίδηλον γνώρισμα,
Χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.
Χαίροις σάθμη ἰσοσάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς.
Χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμάς.
Χαίροις νοῦς ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων.
Χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθρήσας.
Χαίροις δι' οὗ ἠσχύνθησαν Δαίμονες.
Χαίροις δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.
Χαίροις πηγὴ ζωηρρύτων ναμάτων.
Χαίροις Σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βοώντων·
Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ε'. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ τῶν ἐξ μαθητῶν αὐτοῦ.

Στχ. Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων,
Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.
» Ἀθανασίῳ καὶ μαθητῶν ἑξάδι,
Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.
» Κἂν ἦν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,
Ἀλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις.
Πέμπτῃ δ' Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄστυ θεοῖο.

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς Οἰκουμένης ἀστὴρ, Πατρίδα μὲν ἔσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, γεννήτορας δὲ τῶν εὖ γεγονότων καὶ φιλοθέων, ἀλλ' ὁ μὲν Πατὴρ, ἐξ Ἀντιοχείας εἵλκε τὸ γένος. ἡ δὲ Μήτηρ, θρέμμα τῆς Τραπεζουντίων ἐτύγχανε. τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχὰς ἐσχηκὼς, καὶ τοιᾶσδε ῥιζουχίας εὐγενοῦς ἐκβλαστήσας, προσφυᾶ καρποῦται καὶ τὴν ἀναγωγὴν, καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθὺς εἰς μαθητείαν ἐκδίδοται. ὧν εἰς γεῦσιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως. μέντοιγε καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπίπλαται. τὸ μὲν, ὑφ' ἑτέρων αὐτὸς διδαχθεὶς, τὸ δὲ καὶ διδάξας συχνούς. νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολιὸν ἐκέκτητο φρόνημα, σωφροσύνης ἐκθύμως ἐχόμενος, καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιούμενος. ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται· ὄρος δέ ἐστιν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπόρευτον, ἐν ᾧ μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχων Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνον ἐπικαλούμενον, Ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ Μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστὴν, καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν πρὸς τὴν Οὐράνιον πολιτείαν ἰθύνοντα, οἷς συγκαταλεγεὶς ὁ Μακάριος, καὶ τὴν Ἀθανασίου κλῆσιν ἀντειληφὼς (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον), πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστὰς τοῖς πόνοις ὑπερεβάλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κατατρύχων, καὶ πρὸς μόνην τὴν ἐν Οὐρανοῖς ἀποβλέπων ἀπόλαυσιν. ἐντεῦθεν διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθω μεταχωρεῖ. Ὄρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν, ὑψηλόν τε καὶ πίμηκες, ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης διῆκον, ὡς αὐχήν τις ὑπόστενος. ἔνθα γέροντί τινι μαθητεύει, τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς Πνευματικοὺς ἱδρῶτας ἐκχέει. ἐκεῖθεν ἀπάρας κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος ὄρους ἐπιδημεῖ. καὶ πολλὰ καταδυσωπηθεὶς παρὰ τοῦ ἐν στρατηγίαις καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ διαλάμψαντος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προεωραμένου ἤδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, ναὸν περιφανῆ τῇ Θεομήτορι ἀνεδείματο. κελλία τε πλεῖστα καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν εἰς διαίτας καὶ καταγωγὰς ἀδελφῶν. καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστοις πόνοις ἀπαρτισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μηδ' αὐτῆς τῆς Μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. ὡς γὰρ οὐκ ἐνεδίδου βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν ζοὰν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπείγετο. ὁ μὲν οὖν ἀνῆσι συγκλείσων τὸ ἔργον, τὸ δὲ κατασπασθὲν, σὺν ἑτέροις ἓξ ἀδελφοῖς τὸν ἀοίδιμον καταχώννυσιν. Οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκευος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργὸς θαυματουργιῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδακτικοῖς καὶ ἔργοις καὶ προοράσεσι παραδοξασθείς. ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κατεχόμενον· βυθισθέντας τε τοὺς κατὰ θάλατταν τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηΐ. καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ὀθονίῳ περιτεθέντι, ὃ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐμβέβαπτο, ἀνίσταταί τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. πλεῖστά τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἑκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στχ. Λαμπάδα θείων ἀ ρετῶν ἅψας μάκαρ,
Λαμπαδὲ χαίρων εἰς χαρὰν νῦν εἰσέδυς.

Ος ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδοὺς, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου διήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας

τῷ Πνεύματι, δίκην Ἡλίου ἐξέλαμψε, καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταζοφωθέντας ἐφώτισεν. οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε. καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀεννάως τοῖς αἰτοῦσι ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπήλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἅγιον κατάκειται Λείψανον.

Καὶ ἄθλησις, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλείου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σκυθοπόλει Μαρτυρησάντων. Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ πλησίον τοῦ φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ὁσίας Μάρθας Μητρὸς τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Στιχ. Κἂν οὐ μεριμνᾷς, οὐδὲ τυρβάζῃ Μάρθα,
Ἔχεις τὰ λοιπὰ, καὶ τελευτὴν τῆς Μάρθας.

Αὕτη πᾶσαν ἀρετῆς ἰδέαν μετιοῦσα, ἔν τε ἀσκήσει, καὶ τῇ πρὸς τοὺς δεομένους φιλοφροσύνῃ, καὶ πολλὴν Πίστιν πρὸς τὴν Θεομήτορα ἔχουσα, καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος ἐκδημίας τῶν ἀποκειμένων αὐτῇ αἰωνίων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν παρ' αὐτῆς ἐμυήθη· καὶ τῶν ἐνθένδε μεταστᾶσα, τοὺς προσεδρεύοντας αὐτῆς τῷ ἁγίῳ Λειψάνῳ, χαρᾶς ἐνέπλησεν ἐπιφανεῖσα, καὶ Χάριν εἶπε μεγάλην παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, οὐ διὰ τὸν Υἱὸν, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν Κύριον ὑπομεῖναί τε, καὶ ἐν φωτὶ καὶ χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ τὴν διαγωγὴν ἔχειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος νέος Ὁσιομάρτυς Κυπριανὸς ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ᾳχοθ'. ξίφει τελειοῦται.

Στιχ. Ὁ Κυπριανὸς ἀγάπῃ πεφλεγμένος,
Ἡγεῖτο πάντως ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν Κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ καὶ εἰς περίδοξον, ἔφθασας ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, καὶ περιδόητόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, χηρῶν προστάτης, προνοητὴς ὀρφανῶν, λυπουμένων ταχεῖα παραμυθία, κινδυνευόντων λιμὴν, ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πάτερ Διδάσκαλον.

Ἀστέρα παγκόσμιον, καὶ μοναζόντων φωστῆρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἁμαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην καὶ πρέσβυν προβάλλομαί, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν σε πανσεβάσμιε. **Θεοτοκ.**

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὸς θεράπων τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόρρητον δόξαν, Θεογεννῆτορ, τούτου τὸν τίμιον, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων λαβὼν ἠκολούθησε, τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἴχνεσιν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Τὰς βραζούσας καμίνους, τῶν παθῶν κατασβέσας, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, μακάριε ἔβόας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπᾶσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταυγάζεις καρδίας, τῶν Πίστει μελῳδούντων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ὑψηλὸς πολιτείᾳ, καὶ ἐν θαύμασι Πάτερ, ἐδείχθης ἀναμέλπων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Ὃν ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔθνη φωτίσας. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Ὠδὴ η'.** Ἐπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς τροπούμενος, τὰς ἀρχὰς Ἀθανάσιε, καὶ τὰς ἐξουσίας τὰς τοῦ σκότους μέγιστος, Διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος, τὰς ἐπιβουλὰς καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν Ποίμνην σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον φυλάττων.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιὼν τὸ πολίτευμα, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο, Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος, ἀναφανεὶς τῇ διαγωγῇ, καὶ τὴν πολιτείαν ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων. μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρο-

μεν, καὶ τὴν τῶν λειψάνων σου, τιμῶμεν λάρνακα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, πάσης συμφορᾶς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰτούμενοι εὐχαῖς σου, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, πιστῶς καὶ χαρμοσύνως τελοῦντες εἰς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Ὡς Ἡλιοὺ τὸ πρότερον, τὸ Καρμήλιον ὤχησεν, οὕτω καὶ αὐτὸς, τῷ ὄρει τῷ τοῦ Ἄθωνος, σχολάζων ἐπόθησας, καθ' ἑαυτὸν συνεῖναι Θεῷ, καὶ θεαρχικαῖς, καταυγασθεὶς θεωρίαις, θεράπων ἀνεδείχθης, τῆς Ἁγνῆς Θεοτόκου, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ἀποκαλύψεσι φρικταῖς, καὶ σημείοις φοβεροῖς Πάτερ θεόφρον, ἀγνοοῦσιν ἐγνώσθης, καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἐφάνης, παμμάκαρ κρυπτόμενος, μῦρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀένναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου, ἀρδευόμενος μάκαρ, καὶ διασώζεις ἡμᾶς, κινδύνων, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοίᾳ καθαρᾷ ἐπολιτεύσω, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθης, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκὸς, ὑμνεῖτε βοῶν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Τὸν ἐκ Πατρὸς Μονογενῆ, γεννηθέντα θεϊκῶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκὶ, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, ᾧ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Ϛ'. Ἐξίστη ἐπὶ τοῦτο.

Ἁγνείαν σωφροσύνην καὶ καθαρὰν, πολιτείαν καὶ βίον ἀκίβδηλον, καὶ ἀγωγὴν, ἀσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, τετελεκὼς ἀνέδραμες, πρὸς τὰς Οὐρανίους διατριβάς. καὶ πᾶσι συναγάλλῃ, Ὁσίοις καὶ Δικαίοις, καθικετεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνεις ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, καὶ μέλεσι, τοῖς σεαυτοῦ, διὰ θεωρίας καὶ πρακτικῶς, τοῦτον δοξάσας ἔνδοξος, ὤφθης, καὶ περίβλεπτος πανταχοῦ, ἐγένου Θεοφόρε· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, ὄντως αἰδεῖσθαι καὶ πολέμιος.

Ἠνώθης ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, καὶ Ὁσίων χοροῖς συνηρίθμησαι, καὶ ἐκλεκτοῖς, πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκὼς, τῆς ἀληθοῦς θεώσεως, ᾗ τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς. μεθ' ὧν ὑπὲρ τῆς Ποίμνης, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε. Θεοτοκ.

Ναὸν ἡγιασμένον χωρητικὸν, τοῦ ἑνὸς τῆς Τριάδος ὑπάρχουσαν, ναὸν ὁ σὸς, Δέσποινα θεράπων καὶ εὐαγὲς, Σεμνεῖον Ἀθανάσιος, ἤγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμήν. ἐν ᾧ ἀκαταπαύστως, μὴ παύσῃ δωρουμένη τὴν συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὁ 'δι' ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, σπηλαίῳ κεκρυμμένην ἱερῶς, λαμπαδευχίᾳ τοῦ Πνεύματος, Λαμπαδὲ θεοφόρε, Πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν, τῶν λειψάνων σου θήκην, πηγάζουσαν ἰάματα.

Ἀσκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασώζεις ἐκ φθορᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, παμμάκαρ Θεοτόρε Λαμπαδὲ, ὁδηγῶν ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς τρίβον τὴν Οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φείσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ὁ Εἱρμὸς. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτως.

Ἐξαποστειλ. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὡς τηλαυγὴς ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων, Ἑώας φαεσφόρος, καὶ Ἑσπερίων, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν. ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Πανευαγὴς Παντάνασσα ἱκεσίαις, τοῦ σοῦ τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φύλαττε τὴν Ποίμνην σου ἀπρόσψαυστον, πάσης ἐναντιότητος, διὰ παντὸς σὲ ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ Κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν ςχ. δ'. καὶ ψάλλομεν, ςχρ. προσόμοια. ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν. ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ ποδὸς ὁ θεράπων σου, πηγὴν αἱμάτων, καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσαν, πονηρίας πνεύματα. οἷς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρις αἵματος. Ὅμοιον.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν δωρεῶν, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε· τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὖτη δεδώρηται. ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε. συνεχομένους τε, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ῥύεται, ᾗ σωφρονοῦντας ποιεῖ. Ὅμοιον.

Χαίροις Ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα, τῶν Μοναζόντων ἀστὴρ, τῶν Ποιμένων τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθανάσιε, ᾗ Ὁσίων ὁμόσκηνε. χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγή. χαῖρε Τριάδος τὸ καταγώγιον. χαῖρε λαμπρότατε, λύχνε διακρίσεως. χαῖρε κανὼν, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ στήλη ἔμψυχε.

Δευτεροῦντες τὸ ά. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα. ὃς καὶ τὴν Ποίμνην συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο ἅπαντα. ᾗ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν Πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει ἅπασαν εἰς Ὁσίους.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΣΤ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ςχρ. προσόμοια. ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Φαιδρὰ ἐξανέτειλε, καθάπερ Ἥλιος Ὅσιε, ἡ πανέορτος μνήμη σου, ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων παμμάκαρ, καὶ καταυγάζουσα Πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. αὐτὴν οὖν ἑορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Ὅμοιον.

Ἄγγελος ἐπίγειος, οἷά περ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμά σου, μαράνας πανόλβιε, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμῃ θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα Πάτερ ᾗ ἐπαυξάμενος, μεγίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον. ὅθεν ὄντως προσήγγισας, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρώρειαν. Ὅμοιον.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, ὁσιόφρον Θεσπέσιε, ἡνίκα ὁ θίασος, τῶν ἁγίων Πάτερ, ἐπέστη ἀθρόως. ὥσπερ γὰρ Ἥλιος σοφὲ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἐξαστράπτουσαν, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστούμενον ἅπαντας, οἷου τέλους τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλά-

τιον, δυσωπῶ σε πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον. ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, ᾗ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔφερες Παναμῶμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίσομον, Συμεών σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱὸν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με· ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προεῖπας μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος ά.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη ϛχλγ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παῤῥησίᾳ πολλῇ παριστάμενος.

Ἔρωτι Πάτερ θείῳ, ἔρωτας σαρκὸς ἀποχρουσάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας.

Αἴγλην ἄϋλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἴσι δεξάμενος, ἠκολούθησας πόθῳ, τῷ καλοῦντι· Σισώη Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτ.

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, πασῶν ἡδονῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερῥῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀταπείνωτον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῶς Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, ᾗ θαυμάτων ἐξήνθησας.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, ζωοποιὸν Χριστὸν ἔνδοξε, ἰχνηλατῶν. ὅθεν ἀνισᾷν σοι, ᾗ νεκροὺς χάριν δίδωσι. Θεοτ.

Τόπον ἁγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἁγνὴ τράπεζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ Στερέωμα.

Κάθ. ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ, ἐνέκρωσας σοφὲ, ἀρετῶν ἐμμελείᾳ. διὸ ταῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαυξούμενος ἄριστα, Πάτερ ἔφθασας, πρὸς τὴν Οὐράνιον τρίβον. καὶ παρίστασαι, ἀεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις, Σισώη Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοῦ σε καὶ τροφὸν, καὶ Μητέρα ἐκάλει, ἐκ γλώσσης μητρικῆς, ὁ τῆς χάριτος Κήρυξ, Θεὸν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, ἐγνωκὼς διὰ Πνεύματος. καὶ ἀμνὸν τεχθεὶς, αὐτὸν ἐδείκνυ δακτύλῳ, Κόσμου αἴροντα, τὰς ἁμαρτίας Παρθένε, προσλήψει τοῦ χείρονος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἑβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἅφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα; Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κ

Ἐμπρομβρίᾳ τῆς χάριτος, Π
θαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσ
ροντας, τοὺς ἐν πίστει μάκα
πτοντας.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖ
Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προ
τῆς Τριάδος οἶκον ταύτην ἔδειξ

Ἐν ἐρήμοις ἐμάκρυνας, Πάτ
καὶ προσδεχόμενος, σὲ τὸν σώζο
ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀλατόμητον Ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδε πανάμωμε. ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, ᾧ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς Τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας, παθῶν τὰ ἰνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, Θεοφόρε, νεκροὺς ἐξανέστησας, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκ.

Τὸν Ἥλιον τεκοῦσα τὸν ἄδυτον, Θεοτόκε ὅλον ϕωταγώγησον, ἐσκοτισμένον με πάθεσι.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανολεθρίαν διέϕυγες, ἐγκράτειαν προσευχὴν, ἀγάπην ἀθόλωτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεός σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε διαβήματα. ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαϕῶς ἀπειργάσατο, πατοῦντα ἐπ' ὄϕεων, καὶ σκορπίων κάρας, Θεοϕόρε παμμακάριστε.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, Θεὸς σοϕὲ ἐχρημάτισας, τῇ πρὸς τὸ ϕῶς ὁλικῇ στοργῇ ϕῶς γενέσθαι, Ἄγγελος ἐπίγειος, θεοϕόρε Πάτερ, καὶ ἄνθρωπός τε ἐπουράνιος. Θεοτοκ.

καθαρὸν, τῆς Παρθενίας κειμήτόν μου τον νοῦν, παθῶν ἀμαυπλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοερδίαν μου Πανάμωμε.

άσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ἐπεϕάνης σήμερον.

ς Ἄγγελος, ἐν γῇ ὡράθης, καπιε, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, ἑκάστοτε· ὅθεν σε πόθῳ Σισώη ...εν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΣΤ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Στχ. Κάλλος Σισώης ἀσινὲς ψυχῆς ἔχων,
Ἀπῆλθε σῶος εἰς οὐράνιον κλέος.
Βῆ δὲ Σισώης γῆθεν ἐς οὐρανὸν ἔμφρων ἐκτη.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, καὶ τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, αὐτῷ ἠκολούθησε. καὶ τὰς παρατάξεις τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν τροπωσάμενος, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀσκήσεως σκάμματα. ταπεινόφρονι δὲ εἰς ἄκρον γενομένῳ, νεκροὺς ἀνιστᾷν αὐτῷ δέωρήσατο ὁ τῶν ὅλων Κύριος. ἐπεὶ οὖν Ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι Ἄγγελος καὶ ἐν σαρκὶ ἄσαρκος, πρὸς τὴν ἄϋλον ζωὴν μετετάξατο, ὅπου τῶν Ἁγίων αἱ σκηναὶ καὶ ἡ ἀΐδιος λαμπρότης, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱλεούμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ Ῥήξου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλείστων παθόντων ἐν Καμπανίᾳ.

Στχ. Ἰδοῦσα Ῥήξου τὴν τομὴν ἡ Λουκία,
Οὐ πρὸς τομὴν ἔρρηξε φωνὴν δειλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ Ἅγιοι εἰκοσιτέσσαρες Μάρτυρες οἱ σὺν τῇ Λουκίᾳ καὶ τῷ Ῥήξῳ μαρτυρήσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Εἰκὰς τετάρτη Μαρτύρων ἔργον ξίφους,
Ὤρθη ὑπὲρ σοῦ Χριστὲ δόξα Μαρτύρων.

Αὕτη κατασχεθεῖσα παρὰ τοῦ Ῥήξου, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, πολλῶν αὐτῇ βασάνων ἐπαπειλουμένων, μᾶλλον αὐτὸν πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσαμένη Πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε Ἡγεμόνος τὰς κεφαλὰς ὁμοῦ ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀξίου Ἐπισκόπου Δυρραχίου.

Στχ. Ἀστεῖος ἀρθείς, εὗρεν ἀστεῖον τέλος,
Ὀρθεὶς μελίσσαις βρῶσις, ἐγχρισθεὶς μέλι.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀγρικολάου ἡγεμόνος. κατασχεθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν πρώτων τῆς Πόλεως, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ πεισθείς, ἄγεται πρὸς τὸν Ἀγρικόλαον, καὶ τύπτεται χερσὶ μολυβδίναις, καὶ βουνεύροις. ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, χρισθεὶς μέλιτι, ἐπὶ τοῦ τείχους ἀνεσκολοπίσθη ὥρᾳ θέρους Ἡλίου ϕλέγοντος, καὶ ὑπὸ μυιῶν καὶ σϕηκῶν ἐνοχλούμενος καὶ κεντούμενος ὁ μακάριος, ἀπέδωκε τὴν ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων, Ἀρχίππου καὶ Φιλήμονος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρείου, Ἐπιμάχου, καὶ Ὀνησίμου, διαϕόρως μαρτυρησάντων.

Στχ. Σταυροῖ ψυχρὸν ϕίλημα Χριστὸν Φιλήμων·
Σταυροῖ δὲ καὶ σὲ ϕίλτρον αὐτοῦ τὸ ζῆν.

» Τὴν ἀρχικήν σου τῶν φρενῶν ἐξουσίαν,
Ἄρχιππε δεῖξον πρὸς τὰ τῶν ἵππων θράση.
» Ὄνησιν εὗρεν Ὀνήσιμος ἐκ ξίφους,
Λαβὼν τὸ λαμπρὸν τῆς ἀθλήσεως στέφος.
» Ἀπολλώνιος ἀμφιδεξίως ἔχει
Ἀθλεῖν πρὸς ἄμφω, πρὸς θάλασσαν καὶ φλόγα.
» Ἀλεξανδρῖων καὶ κατωφερῶς τρέχων,
Ἀνωφερῶς ὑψοῦτο πρὸς Θεὸν Λόγον.
» Πλέον τι πάσχειν ἤθελον καὶ τοῦ ξίφους,
Ἔφασκε πάσχων Ἐπίμαχος ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Θ'λην τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέδεξαι νοῒ κεκαθαρμένῳ, καὶ φωστὴρ τῶν πιστῶς, βοώντων χρηματίζεις, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θείῳ πυρὶ τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας ἀκάνθας ἁμαρτίας, ᾗ πρὸς φῶς νοητὸν, μετῆλθες ἀνακράζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε. Θεοτοκ.

Σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, συνεχόμενον βυθῷ ἁμαρτημάτων, καὶ παντοίας ἐχθροῦ, ἐξάρπασον κακίας. ἵνα τὴν σὴν σωζόμενος, μεγαλύνω προστασίαν.

Ὠδὴ ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Διηνεκέσι χρώμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσεσι, λύμην ἐκ ψυχῆς τὴν τῶν παθῶν ἐξέωσας, καὶ τῆς διανοίας σου τὸ ὀπτικὸν ἐκάθηρας, ὅθεν προορᾷν προφητικῶς ἠξιώθης, τὰ μέλλοντα Σισώῃ, εὐσεβῶς ἀναμέλπων· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος Ὅσιε, καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φάλαγγας, ἐντεῦθεν πρὸς ἄϋλον, μετ' εὐφροσύνης Πάτερ ζωὴν, ὅπου τῶν Ἀγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις. μεθ' ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γ'λομανοῦσαν πάθεσι, τὴν ψυχήν μου καθάρισον, σοῦ ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον, ἱεραῖς ἐντεύξεσι, καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰχμαλωσίας λύτρωσαι, Πάτερ Θεοφόρε, καθαρῶς ἵνα ψάλλω· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Ἁγιασθεῖσα Πνεύματι, ὑπεδέξω ἐν μήτρᾳ σου, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ τοῦτον ἐκύησας, ἀνερμηνεύτως Κόρη Ἁγνή. ὃν ἀκαταπαύστως, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Δέδεικται θαῦμα φοβερὸν, κατ' αὐτόν σου τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως, ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, τοῦ σοῦ προσώπου Πάτερ ἀστράψαντος, ἡνίκα παρῆσαν χοροὶ, Ἀγγέλων τὸ πνεῦμά σου, παραληψόμενοι, καὶ φωτὶ τῷ τρισηλίῳ προσάξοντες.

Ταῖς θείαις μάκαρ καλλοναῖς, ἐνηβόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ λαμπρυνόμενος, ταῖς φανωτάταις, ἐκεῖθεν λάμψεσι, τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς, μνήμην τοὺς γεραίροντας ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀχλυώδους τῶν παθῶν λύμης λύτρωσαι.

Δίκαιος ἄμεμπτος παντὸς, ἀπεχόμενος κακοῦ Πάτερ γέγονας, Ὅσιος ἄκακος, Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι. ἐπανεπαύσατο διὸ, Τριὰς τῇ καρδίᾳ σου, ἧς νῦν τρανώτερον, ἀπολαύεις τηλαυγῶς ἀξιάγασε. Θεοτ.

Ἐξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοὶ, σωτηρία οὐχ ὑπάρχει Πανάμωμε. τὴν ἐναντίαν γὰρ, ὁδεύων τρίβον, σκότους πεπλήρωμαι. ἀλλ' ἡ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ἡμῖν ἀνατείλασα, φώτισον δέσμαι, καὶ μὴ παρίδῃς με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλ. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πάθη ψυχῆς καὶ σώματος, ἐγκρ··τεία νεκρώσας, χάριν ἐξ ὕψους εἴληφας, ἀνιστᾷν

Θεοφόρε, νεκροὺς καὶ νόσους ἰᾶσθαι, ἐκδιώκειν τε Πάτερ. τῆς πονηρίας πνεύματα, ὁσιόφρον Σισώη, τῶν ἀσκητῶν κλέος τε καὶ καύχημα τῶν δικαίων, μεθ' ὧν ἀπαύςως πρέσβευε, ὑπὲρ κόσμου τὸ Θεῖον. Θεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ζ'.

Τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ςχ. ς'. καὶ ψάλλομεν ςχρ. προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. ςχρ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου. ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφεγγῆ σε φωστῆρα, Πάτερ ἐπέγνωμεν, ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι, καταυγάζοντα Κόσμον, ᾗ σκότος ἐκμειῶντα, τῆς πονηρᾶς, τῶν Δαιμόνων συγχύσεως. τὴν φωτοφόρον σε μνήμην, ὅθε πιςῶς, ἑορτάζομεν μακάριε. Ὅμοιον

Περιφανὴς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γενόμενος, πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ, μοναζόντων τὸ σχῆμα, Ὁσίως ἠμφιάσω, Πάτερ Θωμᾶ, τὴν πτωχείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος. ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισεν. Ὅμοιον.

Στύλῳ πυρὸς ὁρατῷ σε, Θεὸς ὡδήγησε, πρὸς σωτηρίαν Πάτερ, πρὸς γαλήνης λιμένα, πρὸς ὅρμον ἀπαθείας, ὕδωρ τῇ σῇ, προσευχῇ δὲ ἀνέβλυσε, καὶ ἀβλεπτοῦσι τὸ βλέπειν, ᾗ τοῖς χωλοῖς, εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Ἕτερα ςχρ. προσόμοια τῆς Ἁγίας. ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἕστης πρὸ βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα σταύρωσιν ἑκούσιον καταδεξάμενον. ᾗ δεσμοῖς ὁμιλήσασα, ᾗ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ οὐράνια, δήμοις, ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Ὅμοιον.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Κυριακὴ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις. ὅθεν τὸν Οὐράνιον θάλαμον ᾠκησας. ἔνθα, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε. Ὅμοιον.

Ρίζης, εὐκλεοῦς Κυριακὴ, κλάδος ὡραιότατος ὤφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας. ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεός. ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με Νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μιαιφονούντων ἰσχὺν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, μεταβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν ςχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος β'.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ

αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. ἀκούσωμεν Παρθενίας ἐγκώμιον. ὦ Παρθενία ναὸς Θεοῦ. ὦ Παρθενία Μαρτύρων δόξα. ὦ Παρθενία Ἀγγέλων συνόμιλε. Θεοτοκ.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα καὶ ὀλολύζουσα, οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ ἁ. ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τὸν φωτισμὸν, τῆς θείας χάριτος ἔνδοξε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, ὡς ἄλλην Αἴγυπτον, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, κατέλιπες καὶ βίον ἔσχες Οὐράνιον.

Περιφανὴς, Πάτερ ἐν βίῳ γενόμενος, κατὰ βαρβάρων ἔστησας, ἄπειρα τρόπαια, καὶ μονάσας Ὅσιως, τὸ στῖφος τῶν Δαιμόνων κατετραυμάτισας.

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, τῇ συμμαχίᾳ Ὅσιε, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης οὐρανόθεν, σέφανον εἴληφας. Θεοτοκ.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς.

Χαίρων κροτῶ σε Μάρτυς εὐσεβοφρόνως.

Ἦχος πλ. δ'. Ἦχος, καὶ Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν, τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ Σωτὴρ οἰκτίρμον, σῶζε τὸν Κόσμον σου.

Αἴγλῃ τῇ σῇ, φωτιζομένη ἡ ἔνδοξος, Κυριακὴ φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυθέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

Ἵνα Χριστῷ, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσῃς θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω. διὸ τῆς ἀθανάτου δόξης ἠξίωσαι.

Ῥύμην Ἁγνὴ, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κυήσασα. ὃν ὁ ᾅδης θανέντα, βουλήσει ἐκουσίᾳ, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ταῖς σαῖς ἐπικαμφθεὶς Θεὸς δεήσεσι, χειρί σε Προφήτου δεσμῶν ἀφῆκε, καὶ πορεύεσθαι εὐώδωσε, πρὸς ἐπίπονον σκάμμα τῆς ἀσκήσεως.

Ὁ στύλῳ Ἰσραὴλ ποτὲ τὴν ἔρημον, παμμάκαρ διέρχεσθαι εὐδοκήσας, διὰ στύλου σε πυρὸς ὁδηγεῖ, προειδὼς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν. Θεοτοκ

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ ῥάμνον τοῦ μάννα καὶ θεῖον Ὄρος, καὶ παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε ὀνομάζομεν. Ὁ αὐτός.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ Ἁγνήν σε ἄφθορον, ὡραίαν τῷ κάλλει Μάρτυς δειχθεῖσαν, ἑαυτῷ νύμφην προσήγαγεν, ἐρασθείς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ

κρύφια. διὰ τοῦτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

Ὡς κλάδος ἱερὸς ὡραία τέθηλας, ἐκ ῥίζης Ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποὺς ὡραίους ἤνεγκας, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω προξενοῦντάς σοι. Θεοτοκ.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρθένε τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτείᾳ σου μόνη Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου » ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν τῶν ὑ» μνούντων σε.

Κάθ. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὁσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν ἀσωμάτων Θωμᾶ παμμακάριστε. Καὶ τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἁγνείας στιλπνότητι, κρίνον ὡς εὔοσμον, κοιλᾶσιν ἐξήνθησας, Κυριακὴ τῷ Χριστῷ, Μαρτύρων πανεύφημε. λάμψεσιν ἐφωτίσθης, ἐπιγνώσεως θείας, πλάνης δυσωδεστάτης ἀπελαύνουσα βλάβην. διὸ καὶ ἑορτάζομεν Μάρτυς τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ στεῖρα τὴν ἔλευσιν, προκατιδοῦσα τὴν σὴν, καὶ σῶν ἀσπασμῶν φωνὴν, ἐνηχηθεῖσα ὠσὶν, ἠπόρει τῷ πράγματι, ἔνδοθεν ἐγνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε· ἐσκίρτα γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδύϊ· διὸ καὶ τοῦ ἐν γαστρί σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρκωσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐγκρατείας ἐνέπρησας, θείῳ πυρὶ, ἀκάνθας ἁμαρτίας, καὶ θαυμάτων φέγγος Πάτερ ἀπήστραψας.

Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν, ἰλύος ἐκκαθάρας, ἀβλεπτούσας κόρας, μάκαρ διήνοιξας.

Σεαυτὸν ἠλλοτρίωσας, τῶν κοσμικῶν, θορύβων θεοφόρε, καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης ἔτυχες. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν, ἀφράστως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἐπὶ βήματος ἵστασο, Κυριακὴ, ἀδίκως κρινομένη, καὶ Κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα.

Μέλη σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμοὺς, καὶ αἵματος Παρθένε, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους ἐχθροὺς ἐβύθισας.

Ἀταπείνωτος ἔμεινας, Κυριακὴ βασάνοις ὁμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέβαλες. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι πάσης κακώσεως, τοὺ δυσμενοῦς, Παρθένε τοὺς εἰδότας ἀληθῶς Θεοῦ σε Μητέρα Πάναγνε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Χειραγωγοῦντά σε πρὸς τὰς ἐρήμους εὐσεβῶς ἔσχηκας, τὸν Ἡλιού, Πάτερ τὸν Θεσβίτην, φαινόμενον νυκτὸς, καὶ μυσταγωγοῦντα τὰ θεῖά σε Ὅσιε.

Ὡς ἄλλον Κάρμηλον, τὸ Μαλαιοῦ Ὄρος σοφὲ ᾤκησας, ὀπτασιῶν, θείων ἀπολαύων, καὶ θαυματουργιῶν, χάριν παραδόξως, Θωμᾶ κομιζόμενος. Θεοτοκ.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς ἄχραντε, ὡς συμπαθὴς, ἴασαι καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ πληγωθέντα ἀῤῥήτως κυήσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Τὴν καθαράν σου ψυχὴν, ναὸν Θεοῦ παναλήθη δείξασα, Κυριακὴ, ναοὺς τῶν εἰδώλων, ἠδάφισας Χριστὸν, ἐπικαλουμένη, τὸν σὲ δυναμώσαντα.

Ὑψωσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν Κυριακὴ ἔνδοξε, καὶ φοβερῷ, σεισμῷ τοὺς ἀθέους, κατέπληξας εἰς γῆν, κατανενευκότας, καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σὲ ὁ τῶν ὅλων Θεὸς, θαρσοποιεῖ ζώσῃ φωνῇ ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμοὺς, φέρειν τῶν ἀνόμων, γενναίῳ λογισμῷ, ὅπως ἀναδήσῃ, τῆς νίκης τὸν στέφανον. Θεοτ.

Ἔλυσας ἄχραντε, τῶν Προπατόρων τὴν ἀρὰν τέξασα, ἄνευ σαρκὸς, Σεμνὴ θελημάτων, τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θελήματι θείῳ, σαφῶς οὐσιώσαντα.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐν ἐρήμῳ ἀνύδρῳ κατῴκησας, καὶ τῶν προσευχῶν ἐπομβρίᾳ σου Ὅσιε, ὕδωρ ἐν ταύτῃ πλούσιον, τὸν Δεσπότην πηγάσαι ἠξίωσας.

Ἀβραὰμ ὥσπερ πάλαι ὁ δίκαιος, τῆς ἐνεγκαμένης σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ τῷ Θεῷ προσήγγισας, καὶ εἰς γῆν τῶν πραέων ἐσκήνωσας.

Μοναστὴς ἀληθὴς ἐχρημάτισας, καὶ μετὰ ταφὴν ἰαμάτων χαρίσματα, Πάτερ Θωμᾶ τοῖς χρῄζουσιν, ἀναβλύζεις δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ὃ βουλήσει τὸ πᾶν ἐργασάμενος, μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον ᾠκησε, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀξιῶν ἀφθαρσίας ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ὑπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει πανεύφημε, ᾗ τὸν τὴν Εὔαν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου πάνσεμνε, τῆς πολυθείας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Ἐπὶ βήματος θῆρες ἠδέσθησαν, σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα ἔνδοξε, Κυριακὴ καὶ σέβας σοι, ὡς Χριστὸν σεβομένῃ ἀπένειμαν.

Θεοτοκίον.

Βασιλέα κυήσασα Κύριον, οἷά περ Βασίλισσα θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, Οὐρανῶν Βασιλείας ἀξίωσον.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαίσματα, ἐγκωμίοις ᾄσαι νῦν. φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, Κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης φιλόχριστοι, Μέδοντός τε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἡ τῶν ἀθέων μιαρὰ καὶ δυσώνυμος αἵρεσις. τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήθη ὑπήκουεν, ὡς τοῖς μὴ εἴκουσι τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ, θάνατον ἀπειλούσῃ σφοδρόν τε καὶ δύσμορον. ἀλλ' ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν Τυράννων ἀθέους προσταγάς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν. ὅθεν ὤφθη ἀληθῶς Κυρία νοός τε ᾗ παθῶν ἀπρεπῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ζ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ.

Στχ. Ζωὴν ἐκλιπὼν ὁ Θωμᾶς μετρουμένην,
Ζωὴν ἐφεῦρεν ὄντως οὐ μετρουμένην.
Ἑβδομάτῃ Θωμᾶν θάνατος μέλες ἔμφρονα εἷλε.

Οὗτος ἐν περιφανεῖ καὶ περιβλέπτῳ καὶ στρατιωτικῷ βίῳ καὶ πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ πρότερον ἐνδιαπρέψας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ Βαρβάρων στήσας τρόπαια, ὕστερον τὸν Χριστὸν ποθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, τὸν ζυγὸν Κυ-

ρίου ὑπέδυ τὸν ἐλαφρότατον. τοσοῦτον δὲ τῷ φερεπόνῳ τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς ὑπερήλασεν, ὡς στύλος πυρὸς ἐν τῷ προσεύχεσθαι τοῖς πέλας καὶ τούτων τοῖς εὐδοκιμωτάτοις διαδείκνυσθαι. καὶ πρός τι ὄρος ἀνῆλθε λεγόμενον Μαλαιόν, ἐκειθεν δὲ ὡς ἀστὴρ ἀναφανείς, καὶ τῇ προσευχῇ καὶ ἀγρυπνίᾳ σχολάζων, χάριν θαυμάτων ἔλαβεν. ὅθεν Δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας, καὶ τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ χωλοὺς ἀνορθώσας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσευξάμενος ἀναβλύσαι ποιήσας, καὶ ἕτερα θαύματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Στχ. Κυριακὴ θανοῦσα τὴν τομὴν φθάνει·
Προαιρέσει πλὴν, καὶ τελειοῦται ξίφει.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Δωρόθεός τις χριστιανός, σὺν Εὐσεβίᾳ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἄτεκνοι ὄντες, ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ δοθῆναι αὐτοῖς καρπὸν ἐκ τῆς ὀσφύος αὐτῶν, καὶ τῷ Θεῷ τοῦτον προσενεγκεῖν. Γεννήσαντες δὲ παιδίον θῆλυ ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἐπωνόμασαν αὐτὸ Κυριακήν. καὶ βαπτίσαντες, καὶ παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ ἀνατρέφοντες, ἐτήρουν Παρθένον, ὡς τῷ Θεῷ ταύτην ἀναθέσθαι βουλόμενοι. Διωγμοῦ δὲ γενομένου, παρεδόθησαν Διοκλητιανῷ τῷ Βασιλεῖ. καὶ ἀνακρίνας αὐτούς, καὶ τυπτήσας, τοὺς μὲν γονεῖς παρέπεμψεν Ἰούστῳ δουκὶ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Μελιτινῆς, τὴν δὲ Κυριακὴν Μαξιμιανῷ τῷ Καίσαρι ἐν Νικομηδείᾳ. καὶ ταύτην ἐπανακρίνας, καὶ ἐν τῇ πίστει στερεὰν εὑρὼν, καὶ ἀκλόνητον, ῥίψας χαμαί, ἔτυψεν ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας. τῆς δὲ Ἁγίας προσευχομένης, ἐμαίνετο ὁ δικαστὴς κατὰ τῶν ὑπηκόων. καὶ φησὶν ἡ Ἁγία πρὸς αὐτόν· μὴ πλανῶ Μαξιμιανέ. οὐδέποτέ μου κυριεύσεις Θεοῦ βοηθοῦντός μοι. καὶ παρέπεμψεν αὐτὴν Ἱλαριανῷ τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας. ὁ δὲ ταύτην ἐπανακρίνας, εἰσήγαγεν εἰς τὸ εἰδωλεῖον. προσευξαμένης δὲ αὐτῆς, γέγονε σεισμὸς μέγας, καὶ πεσόντα τὰ εἴδωλα τοῦ ναοῦ πάντα, συνετρίβησαν, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ χνοῦς. καὶ εἰσελθων λαίλαψ ἀνέμου, ἐσκόρπισε τὸν χοῦν εἰς τὸν ἀέρα. καὶ εἰσελθοῦσα ἀστραπὴ πυρὸς, κατέκαυσε τὸ πρόσωπον Ἱλαριανοῦ τοῦ ἄρχοντος, καὶ πεσὼν ἐκ τοῦ θρόνου ἐξέψυξεν. ἐλθὼν δὲ ἕτερος ἄρχων διάδοχος, καὶ ἀναμαθὼν πάντα, κατεδίκασε τὴν Ἁγίαν πυρίκαυστον γενέσθαι. καὶ ἀνάψαντες πυρκαΐαν μεγάλην, ἠκόντισαν τὴν Ἁγίαν ἐν μέσῳ. ἡ δὲ χεῖρας πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ηὔξατο πρὸς τὸν Θεὸν ἐπὶ ὥρας πολλάς. καὶ θερινοῦ καιροῦ, καὶ καθαροῦ τοῦ ἀέρος ὄντος, κατελθοῦσα νεφέλη ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, ἔβρεξε, καὶ ἔσβεσε πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ πυρὸς, μηδὲν τῆς Μάρτυρος λωβηθείσης. ἀπολύσας δὲ αὐτὴν ἐν τῷ σταδίῳ, καὶ θῆρας διαφόρους κατ' αὐτῆς, οὐδὲν ἤνυσεν· ἐκωλύοντο γὰρ οἱ θῆρες παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς. ἐφ' ᾧ καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. ἡ δὲ Ἁγία ἐβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ τῇ ἑξῆς προκαθήσας ὁ ἄρχων, ἔδωκε τὴν ἀπόφασιν κατ' αὐτῆς. καὶ λαβόντες ταύτην οἱ δήμιοι, ἐξήγαγον ἔξω τῆς πόλεως, πρὸς τὸ ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. ἡ δὲ, αἰτησαμένη προσεύξασθαι, προσηύξατο ἐπὶ πολλὰς ὥρας. καὶ κατηχήσασα τοὺς συνακολουθοῦντας αὐτῇ χριστιανοὺς, καὶ κατακλιθεῖσα ἐν γῇ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ. καὶ προσελθόντες οἱ στρατιῶται, ὡς εἶδον αὐτὴν νεκρὰν ἐξέστησαν. γέγονε δὲ καὶ φωνὴ πρὸς αὐτούς· πορεύεσθε ἀδελφοὶ, καὶ διηγεῖσθε πᾶσι τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. οἱ δὲ ὑποστρέψαντες, ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηΐου, Ἡσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου, καὶ Γερμανοῦ.

Στχ. Σὺν ἓξ κατῆλθεν εἰς βυθὸν Περεγρῖνος,
Ἀθλήσεως ἐκεῖθεν ἀγρεύσων τέλος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας· διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραϊανοῦ γεγονότα διωγμὸν, ἐν τῷ Δυρραχίῳ ἔρχονται. ἐν ᾧ τὸν Ἅγιον Ἄστειον τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἰδόντες, καὶ τοῦτον μακαρίσαντες, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ταξεωτῶν. καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνακηρύξαντες, προστάξει τοῦ Ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ τοῦ Ἀδρία πελάγει ἐρρίφθησαν. καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. ὧν τὰ λείψανα ἐκβαλοῦσα ἡ θάλασσα, ἔκρυψεν ἐν τῇ ἄμμῳ. ἐτῶν δὲ ἑβδομήκοντα παρελθόντων, ἐμφανίζονται τῷ Ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας, ὃς ἀνελόμενος αὐτὰ, θάπτει ἐντίμως, πειήσας ἐπ' αὐτοῖς εὐκτήριον οἶκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Εὐστάθιος πυρὶ τελειοῦται.

Στχ. Πρὸς εὐστάθειαν καρδίας Εὐσταθίου,
Καὶ πῦρ συρίζον ἠρεμοῦν ὥρθη ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Πολύκαρπος ὁ νέος μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Στχ. Οὕτως ὄναιο σῶν σφαγεῦ θελημάτων·
Σφάττειν τάχει με τὸν Πολύκαρπον δέχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Εὐάγγελος ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Εὐάγγελος τὸ θεῖον ἐκ ξίφους τέλος.
Εὐαγγελισμὸν εἶχε τοῦ θείου στέφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Εἱκόνος χρυσῆς.

Τυφλοῖς τὸ ὁρᾶν, καὶ χωλοῖς Πάτερ Θωμᾶ τὴν εὐδρομίαν, ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν, ᾗς ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν, ἐπιχορηγῶν τῇ δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η 'σύχως τὴν σὴν, διετέλεσας ζωὴν Πάτερ παμμάκαρ, ἀκτημοσύνῃ λαμπρυνόμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ κοσμούμενος, μέλπων κατανύξει καρδίας, τῷ Δεσπότῃ πανόλβιε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτ.

Π αρθένε σεμνὴ, ἀπειρόγαμε Ἁγνὴ εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας, ὁ αὐτός.

Ο 'νοῦς σου φωτὶ, ἀγαπήσεως Θεοῦ λελαμπρυσμένος, μέσον καμίνου, ἱσταμένης σου, φλογιζομένης· οὐδ' ὅλως δὲ, ἄτρεπτος Παρθένε εἰδείχθη, μελῳδούσης τῷ κτίστῃ σου· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φ λογίζει τοὺς τρεῖς, νεανίας οὐδαμῶς τὸ πρὶν ἡ κάμινος, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα. εὐχομένη γὰρ, μέσον ἀκλόνητος ἵστατο, δρόσον θεϊκὴν δεχομένη, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρ 'ομφαίᾳ τῆς σῆς, παῤῥησίας τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας, Παρθενομάρτυς ἐθανάτωσας, κληρονομῆσαι ποθήσασα, τὴν διαιωνίζουσαν δόξαν, Κυριακὴ καὶ κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο 'Μόνος Θεὸς, μόνην εὗρε καθαρὰν τὴν σὴν γαστέρα, καὶ σωματοῦται, καὶ γνωρίζεται, ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἐπιστάμενοι ψάλλομεν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Π άθη δυσκάθεκτα ψυχῆς, ἐγκρατείας χαλινῷ καθυποτάξας, τοῖς ἀΰλοις Ἀγγέλοις, ἐξωμοιώθης βοῶν· ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Τ ὸν τοῦ Θεσβίτου Ἠλιοὺ, ἀνιχνεύων ἱερὸν παμμάκαρ βίον, πρὸς τὸ ὄρος ἀνῆλθες, προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, νηστείᾳ, τὸν νοῦν καθαιρόμενος, μέλπων εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Ζ ῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχήν μου τακεῖσαν, τῆς ἁμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε, Θεοτόκε πότισον· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. ὁ αὐτός.

Ν ύμφη Χριστοῦ παρθενικαῖς, καλλοναῖς Κυριακὴ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης. διό σε, ἐπουρανίων αὐτὸς, θαλάμων, ἀξίως ἠξίωσεν, ἀνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω 'ς Δανιὴλ μέσον θηρῶν, ἐνεβλήθης τὸν Χριστὸν δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τούτων Παρθένε, θηριῳδίαν σαφῶς, τῷ θείῳ μετέβαλες Πνεύματι. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σ ὲ ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πόθον τοῦ ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἀγομένην οἰκτείρας, ὡς συμπαθὴς φωτεινοὺς, ἐκπέμπει, Ἀγγέλους τοῦ σώματος, λύοντάς σε Μάρτυς, πρὸ τῆς τομῆς τοῦ ξίφους. Θεοτοκ.

Ο 'Ὑπερούσιος Θεὸς, οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Παρθένε, καὶ ὡράθη ὡς βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Πατρὶ, καὶ θείῳ, συνυπάρχων Πνεύματι. ὅθεν ὡς αὐτοῦσε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Π νεύματι Πάτερ πτωχεύσας, Οὐρανῶν Βασιλείαν, ἀπείληφας σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, δόξης ἀῤῥήτου πληρούμενος, καὶ τῶν πόνων ἀξίως, δεχόμενος Θωμᾶ τὰς ἀμοιβάς. διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Η 'τῶν λειψάνων σου θήκη, τοῖς Πιστῶς προσιοῦσι, πηγάζει ἰαμάτων ποταμοὺς, πάθη ψυχῶν κατακλύζοντας, καὶ σωμάτων ὀδύνας,

ἐξαίροντας, μακάριε Θωμᾶ, πρεσβευτὰ τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελάζων Ὁσίων, φανωτάταις ἀγέλαις, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ νοητῶς, Πάτερ Θωμᾶ αὐγαζόμενος, τοὺς τὴν θείαν σου μνήμην, τελοῦντας φωταγώγησον πιστοὺς, καὶ τυχεῖν σωτηρίας πρεσβείαις σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραστράπτουσα πᾶσι, τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ, τῶν σῶν θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, τὴν τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, ἀπελαύνεις ὁμίχλην, καὶ φῶς τῆς εὐφροσύνης νοητῶς, ἐφαπλοῖς τοῖς Μητέρα, Θεοῦ σε μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἰσχυρωτάτη Παρθένε, πρὸς Θεὸς πεποιθήσει, θηρίων τὰς ὁρμὰς καὶ τοῦ πυρὸς, καὶ τῶν βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον Μάρτυς, ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ. διὰ τοῦτό σε πίσει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὡραιότατον κάλλος, τῆς σῆς διευπρεπίζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, διετήρησας Μάρτυς· καὶ τούτῳ τῶν μελῶν τοὺς αἰκισμοὺς, ὡς περ προῖκα προσῆξας, Κυριακὴ πανεύφημε.

Σοῦ τὸ πολύαθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμένον, ἰάσεων πηγάζει ποταμοὺς, τοῖς εὐσεβῶς προσπελάζουσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τὸν ῥῦπον, καὶ βυθίζει πονηρὰς, τῶν δαιμόνων ἐφόδους, Κυριακὴ Θεόνυμφε.

Ἡ παναγία σου μνήμη, ὥςπερ Ἥλιος Μάρτυς, ἀνέτειλεν ὑμῖν Κυριακὴ, νέφη παθῶν ἀπελαύνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοὺς Πίστει ἀληθεῖ περιχαρῶς, σὲ τιμῶντας Παρθένε, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας. Θεοτ.

Φωτεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα Πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ πάσης περιστάσεως,

Ὁ Εἱρμὸς. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄσροις.

Ἐν Οὐρανοῖς ὡς Μάρτυς, Κυριακὴ σὺ τῷ Θεῷ, παρισταμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας, σῶζε σεπταῖς σου πρεσβείαις. Θεοτ.

Ἱερωτάταις Κόρη, Κυριακῆς τῆς σῆς σεμνῆς, πρεσβείαις φύλαττε πάντας, δούλους τοὺς σοὺς ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης, ὡς προστασία τοῦ Κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, σχρ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἔνδοξε, σὺ τὸν νυμφίον Χριστὸν, ἐκ καρδίας ἠγάπησας, ᾧ αὐτὸν ἐκήρυξας, τῶν Τυράννων ἐνώπιον. διὸ βασάνων δεινὰ ὑπήνεγκας, γενναιοτάτῃ ψυχῆς σεβάσμιε, καὶ εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ πανεύφημε, ὡς ἀληθῶς, εἰς νυμφῶνα ἄφθαρτον καὶ ἀτελεύτητον.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἔνδοξε, Κυριακὴ τοῦ πυρὸς, σὺ τὴν φλόγα κατέσβεσας, ἀλλὰ καὶ τὸ φρύαγμα, τῶν θηρῶν κατεπράϋνας, τῇ πρὸς θεόν σου ἐνθέρμῳ πίστει τε, καὶ τῇ ἐντεύξει τῇ πρὸς τὸν Κύριον. Ὅθεν ὑμνοῦμέν σου, κετὰ χρέος ᾄσμασι, νύμφη Χριστοῦ, ἄθλησιν τὴν πάντιμον, θεομακάριστε.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἔνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν, πολυώδυνα βάσανα, καὶ σαρκὸς τὰς μάστιγας, ἀνδρικῶς ὑπομείνασα, τὸν σὸν ἀγῶνα λαμπρῶς διήνυσας, καὶ μαρτυρίου τὸ στέφος εἴληφας, παρὰ τοῦ νέμοντος, τοῖς πιστῶς κηρύττουσιν αὐτὸν Θεὸν, καὶ στερρῶς ἀθλοῦσί τε, βραβεῖα νίκης λαμπρά.

Μύρα σεμνὴ προσεκόμισας, Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ, παρθενίαν τε ἄσπιλον, καὶ βίον ὡς ἔνθεον, Κυριακὴ καλλιπάρθενε· πρὸς

τούτοις δέ σου αἷμα τὸ δίκαιον, καὶ σαυτὴν δλην ὡς ὁλοκάρπωμα, καὶ θῦμα ἄμωμον· ὅθεν δόξης ἔτυχες παναληθοῦς, σὺν Παρθένων τάγμασι, καὶ τῶν μαρτύρων χοροῖς.

Δόξα, ἦχος β'.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα· ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον· ὦ Παρθενία ναὸς Θεοῦ· ὦ Παρθενία μαρτύρων δόξα. ὦ Παρθενία Ἀγγέλων συνόμιλε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Η'.

Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν ςχ. ς'. καὶ ψάλλομεν ςχ. προσόμοια, ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀφωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μητρὸς, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν, ἔσχες κατὰ Παῦλον. ὅθεν μαθὼν, τὰ ἑκούσια πάθη τοῦ Χριστοῦ, κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτὴς, ἀληθῶς, Μάρτυς Προκόπιε. Ὅμοιον.

Τῇ μυστικῇ παντευχίᾳ, καθωπλισμένος σοφὲ, νικοποιῷ τροπαίῳ, τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ, Προκόπιε θεόφρον, θράση ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐξηφάνισας. καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελὼν, μέχρις αἵματος ἐνήθλησας.

Ὅμοιον.

Ὡς τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς πισαῖς γυναιξὶ, τῷ Οὐρανίῳ Μάρτυς, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ, προσήγαγες Κυρίῳ, οὕτω καὶ νῦν τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὦ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἑτερα ςχρ. προσόμοια ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄστρον ἀνατέταλκας, ἐκ τῆς ἑώας πολύφωτον, καταυγάζων Προκόπιε, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς τῶν ἄθλων μεγίσταις λάμψεσι. διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, ἀθλοφόρε Προκόπιε. Ὅμοιον.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξεόμενον ἔνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἱρκταῖς συγκλειόμενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ἰδέαις βασάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφὲ, τὴν Βασιλείαν σοι προεξένησε, παμμάκαρ τὴν Οὐράνιον, ἐν ᾗ χορεύεις γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολύαθλε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε. Ὅμοιον.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ Πίστεως, ἱερῶς ἐναθλήσαντα, Θεόφρον Προκόπιε, μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύμαστε. διό σε μακαρίζομεν, ὡς κρατιώτην ἀήττητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς Πίστεως πρόμαχον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐξέλαμψε σήμερον ἡ ἔνδοξος μνήμη σου, Προκόπιε πολύαθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν, καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανά-

μωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν σχ. σχρ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οὐρανόθεν ἡ κλῆσίς σου, ὡς τοῦ Κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε παναοίδιμε. καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέλιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστὴρ, τῶν Πιστῶν ἐχρημάτισας, θείαις λάμψεσι, τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων, καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ Κόσμου, κλεὸς Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις.

Ἐγκρατείᾳ τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας ὕστερον πρὸς τὴν ἄθλησιν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος. ὅθεν ἅπασαν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἄνω, χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενος, ταῖς ροαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσας, ἰαμάτων δαψιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρυόμενος, ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος, ᾧ πάντας καταρδεύων, τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων, συνεχομένους θεόπνευστε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Προκοπίου Χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καταυγαζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναιόφρον, θέσει Θεὸς χρηματίζεις, θεούμενος ἐν μεθέξει. ὅθεν τοὺς Πίστει τελοῦντάς σου, τὴν φωσφόρον ἑορτὴν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσωζε σαῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα, Χαῖρε αὐγὴ μυσικὴ, ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν ᾧ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον ἥλιον. Χαῖρε κογχύλη πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Χαῖρε Πανάχραντε, Χαῖρε φυλακτήριον, πάντων Πιστῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Σταυροθεοτοκ. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὁ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν, ἡ Θεοτόκος; κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Ἕτερον ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ.

Ἀστραπῇ Οὐρανίῳ ὡς Παῦλος πρότερον, καὶ φωνῇ κρυσταλλίνου ἐξενεχθείσῃ σταυροῦ, παραδόξως ἐν ἀρχῇ πρὸς πίστιν εἵλκυσαι, ὡς καὶ πάλιν ἐκ Θεοῦ φερωνύμως ἀθλητὰ, Προκόπιος ἐπεκλήθης, ἀναδείξας πλήθη μαρτύρων, καὐτὸς εἰς τέλος, τυθεὶς τῷ Κτίσῃ σου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη σχλγ. κάθ. τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. Θεοφάνους. Ὠδὴ ά. ἦχος. δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πλουσίαις, μυριμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν, ἑορτήν σου γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Ἡ κλῆσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὁ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παναληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρου πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσαν, ὡς νουνεχὴς ἠλλάξω καὶ θνητοῦ, Βασιλέως ἀθάνατον, καὶ Βασιλείαν ἄφθαρτον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε. Θεοτ.

Τὸν φύσει, Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώ-

σαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἑνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε Πανύμνητε· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν προσεκκαλούμενος.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτὸν θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλου, δερματίνους χιτῶνας τῷ ξέεσθαι. ἀφθαρσίας δὲ στολὴν, περιεβάλου Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον Μάρτυς ἐγύμνωσας. Θεοτοκ.

Ῥῦσαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄφεως, Μητροπάρθενε Ἁγνὴ, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος τὴν παναμώμητον.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Κάθ. ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὁ Χριστὸν οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφὲ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἔνθεον, προειδὼς τῆς καρδίας σου. ὅθεν ἤθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, ᾗ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπαιρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα Τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι, κραυγάζων κατέῤῥαξας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπιφαίνεται φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένῳ, ὁ λυτρωτὴς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, ᾗ κλῆσιν κατάλληλον χαρίτων ἀνάπλεων, σοῦ τῇ προκοπῇ παρεχόμενος.

Τὸ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας ζόφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς Πίστεως, θείᾳ ἐπινεύσει κομίζονται. Θεοτοκ.

Βεβαρυμένον τῷ ὕπνῳ τῆς ῥᾳθυμίας, πρὸς μετανοίας ὄρθρον με τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινα ἔξέγειρον, πρεσβείᾳ καὶ σῶσόν με, μόνη τὸν Σωτῆρα κυήσασα.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, στρατὸν θεοπειθῆ, προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, Μαρτυρίου αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, Βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τῆς Συγκλήτου ὤφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνοὶ, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαὶ, γένους περιφάνειαν, ἀπαρνησάμεναι, καὶ θανεῖν ἑλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχὴν, γυναικῶν αἱ περιφανεῖς, φλεγομένου σώματος, περιεφρόνησαν· τὴν γὰρ σὴν ἐπόθησαν, Βασιλείαν Πολυέλεε. Θεοτοκ.

Συλλαβοῦσα τέτοκας, Θεὸν Ἐμανουὴλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον. ὃν ἀεὶ ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἔῤῥει σου, ἡ μελίῤῥυτος γλῶσσα διδάγματα, μελισταγῆ καὶ πικρίας, ἀθεΐας ὄντως ἀπελυτροῦτο, εὐπειθῶς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν εὐσέβειαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαίρεις, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, καὶ προσάγεις, οὐρανίῳ Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τὰς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ Τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σου τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν ἡδρασμένον, τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τὰ πάθη σαρκὶ ὑπομείναντος. Θεοτοκ.

Ἅγιον, τῶν Ἁγίων ἀῤῥήτως ἐκύησας, ὑπεραγία Παρθένε, τὸν τοὺς πιστοὺς ἀεὶ ἁγιάζοντα, καὶ Μαρτύρων, τοὺς χοροὺς τοῖς Ἀγγέλοις συνάπτοντα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκ. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπαλούμενος, καὶ θείου Σταυροῦ, τῇ χάριτι φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση κατέβαλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψωσας, τῇ πίστει προκόπτων καὶ φωτίζων ἡμᾶς. Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μοι παράσχου ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν ὁπλίτην Προκόπιον. ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων, ἵνα κἀγὼ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθάρωμαι, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλίδα ἀποσμήξας, ναὸς ἁγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι, ὃς τῇ πίστει προκόψας, φωτίζει ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Η'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στιχ. Ἔοικε Προκόπιος αὐχένα κλίνων,
Λέγειν· κοπείτω, τῇ πλάνῃ γὰρ οὐθύω.
Ὀγδοάτῃ Προκοπίου ἀρηῖθόου κράτα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Μάρτυς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, Πατρὸς μὲν εὐσεβοῦξ καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντος, τοὔνομα Χριστοφόρου, μητρὸς δὲ Θεοδοσίας τὰ εἴδωλα θρησκευούσης, τῆς Αἰλιατνων Πόλεως γέννημα. ὃν ἡ μήτηρ μετὰ τὴν τοῦ Πατρὸς τελευτὴν πρὸς Διοκλητιανὸν διατρίβοντα ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀγαγοῦσα, Δοῦκα τῆς Ἀλεξανδρέων πεποίηκεν. ὃς ἐντολὰς παρὰ τοῦ βασιλέως δεξάμενος, τοὺς Χριστιανοὺς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὁδοῦ τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρειαν ἀψάμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν, σεισμοῦ, ἀστραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆ ἤκουσεν οὐρανόθεν, καλούσης τε αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανίαν. τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα. καὶ τὴν πορείαν ὀνειδιζούσης, καὶ θάνατον ἀπειλούσης, ὅτι θεομαχήσων πορεύεται κατὰ τῶν Χριστιανῶν. τοῦ δὲ Ἁγίου σαφέστερον ἐμφανισθῆναι τὸν λαλοῦντα παρακαλέσαντος, ὤφθη αὐτῷ Σταυρὸς ἐν εἴδει κρυστάλου, καὶ φωνὴ γέγονεν ἐκ τοῦ Σταυροῦ λέγουσα· ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐσταυρωμένος Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐντεῦθεν ἅπαν τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον μυηθεὶς, βεβαίαν ἐπίγνωσιν τῆς πίσεως ἔλαβεν. ὑποστρέψας οὖν ἐν Σκυθοπόλει, ἐπέτρεψε γενέσθαι κατὰ τὸν δειχθέντα τύπον αὐτῷ Σταυρὸν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον. ᾧ συνεξεφάνησαν, ἅμα τῷ τελειωθῆναι, Εἰκόνες τρεῖς, Ἑβραίων γράμμασιν, ὧν εἶεν τύποι δηλοῦσαι, ἄνωθεν μὲν Ἐμμανουὴλ, ἑκατέρωθεν δὲ Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. περιπτυξάμενος οὖν αὐτόν τε τὸν Σταυρὸν, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ Εἰκόνας, εὐθὺς ἀνέζευξεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατὰ τῶν Σαρακηνῶν στήσας τρόπαια, οἳ ἐπόρθουν τὰς πέριξ χώρας καὶ ἐλῃζοντο, ἐπινικίους θυσίας τοῖς δαίμοσι προσαγαγεῖν παρὰ τῆς μητρὸς προετρέπετο. ὡς δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει τὴν νίκην ἐπέγραφεν ὁ Ἅγιος, αὐτίκα τοῦτον ἡ μήτηρ διαβάλλει ὡς Χρισιανὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, Οὐλκίῳ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι ἐπέτρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐξέτασιν. ὑφ' οὗ τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δεσμωτηρίῳ δίδοται, δόξας ἠμιθανὴς εἶναι. τῇ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπιστασίᾳ, τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐκλήθη. εἶτα ἄγεται ἐν τῷ τῶν εἰδώλων ναῷ. καὶ διὰ προσευχῆς τὰ ἐκεῖ εἴδωλα καταβαλὼν, τοὺς στρατιώτας τῶν δύο νουμέρων, σὺν τοῖς αὐτῶν τριβούνοις, Νικοστράτῳ καὶ Ἀντιόχῳ, καὶ δώδεκα γυναῖκας συγκλητικὰς, ἅμα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπᾶται Πίστιν. ὧν οἱ μὲν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. αἱ δὲ, ἀφειδῶς αἰκίζονται, καὶ τοὺς μασθοὺς ἐκκόπτονται. καὶ πυρωθείσαις σφαίραις τὰς μασχάλας διαφλέγονται, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται. μετὰ ταῦτα, ὑπὸ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος καθίσταται. ὃς Ἀρχελάῳ τινὶ ξίφει πλῆξαι αὐτὸν κατὰ τῆς γαστρὸς, ἐκέλευσεν· ὁ δ' εἰς τοῦτο προσπηδήσας, κατὰ γῆν νεκρὸς ἔκειτο. εἶτα τείνεται ὁ Ἅγιος καὶ ξέεται. καὶ

ἐπ' ἀνθρακιᾶς ἁπλωθεὶς καταφλέγεται. καὶ ὅξος ἐπαντλεῖτε· ταῖς καυσεσι. καὶ τῇ χειρὶ πῦρ καὶ λιβανωτὸν δεξάμενος, ἀκίνητον τὴν χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς ἀσεβέσι σκορπίσας τὸ πῦρ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν. ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναρτηθεὶς ξύεται, καὶ τὰς χεῖρας προσδέδεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκπυρωθέντα μέλλων ἐμβληθήσεσθαι, ἐπεὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ σφραγῖδι τοῦτον κατέψυξε, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται. καὶ τιμηθεὶς τὸν αὐχένα, στεφηφόρος εἰς Οὐρανοὺς ἀνελήλυθε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ τῷ ὄντι πλησίον τῆς Χαλώνης καὶ ἐν τῷ Κονδηλίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Ἁγία Θεοδοσία ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ἀθλητομήτωρ οὖσα Θεοδοσία,
Ἔσπευσεν εἶναι καὶ ξίφους ἀθληφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιαι δώδεκα γυναῖκες αἱ συγκλητικαὶ ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Δὶς ἓξ ἀνεῖλεν εὐκλεεῖς κόρας ξίφος,
Ἡγουμένας σκύβαλα τῆς γῆς τὰ κλέη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύο τριβοῦνοι Ἀντίοχος καὶ Νικόστρατος ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Ὁ Νικόστρατος τὴν τομὴν οἴσω λέγει,
Ὡς Ἀντίοχος· μὴ γὰρ οὐ καμοὶ κάρα;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Αὐδᾶς ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ἅπαξ ἐμαυτὸν πρὸς τὸ πάσχειν θαρσύνας,
Χαρὰν τὸ πάσχειν ἐκ ξίφους Αὐδᾶ; ἔχω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Θεόφιλος ὁ κατὰ τὸ Ἁγιώνυμον Ὄρος τοῦ Ἄθω ἀσκήσας, ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ Παντοκράτορος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Θεὸν φιλήσας Θεόφιλος γεννάδας,
Ἤδη σύνεστι τῷ φιλουμένῳ ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ᾳ ψ μ γ'. ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ἀναστασίῳ ἐπλάκη διπλοῦν στέφος,
Αἵμασι κοσμήσαντι Ἱερωσύνην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Βάρει μολύβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβόμενος, Μάρτυς οὐκ ἠσθάνου. φέρειν γὰρ τὸν ζυγὸν, ἐπαυχένιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ δι' οἴκτον ἡμῖν ὁμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος, νόσους ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ πονηρὰ, ἐκβροτῶν διώκεις πνεύματα. εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων ᾗ Κύριος.

Τὰς νιφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγὰς δεχόμενος, Μάκαρ καὶ πυρὶ, φλεγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσέβειαν κατέφλεξας, εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων ᾗ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἀφθόρου, ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος ὁ τῷ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλογίας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς τὴν ἑκούσιον δοξολογοῦντας αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Ὠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Λαμπᾶσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβελίσκοις τε κατακεντούμενος, καὶ τοῖς χρονίοις σου μώλωψιν, ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλγεινόμενος σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ σῇ δεξιᾷ τὰ ζοφερὰ, Δαιμόνων πρόσωπα, Μάκαρ ἐῤῥάπισας. ταύτην γὰρ ἄνθραξιν ἔνδοξε, καταφλέγεσθαι ὑπέθηκας, παρανομοῦντι δικαστῇ, ἀντιταττόμενος καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἀῤῥαγῆ, παμμάκαρ ἔνδοξε, ἔχων θεμέλιον, λίθοις Προκόπιε ἔχαιρες, ὠμοτάτως βαρυνόμενος, πρὸς ἀβαρῆ σε χαρμονὴν ἀνακουφίζουσιν ἐκβοῶντα· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ πᾶσαι Κόρη γενεαὶ, ὡς προεφήτευσας, σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν τεκοῦσαν μακάριον, μακαρίους ἐργαζόμενον, τοὺς τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμὸς. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, ἐπιτυχὼν μεγαλοφρόνως, ἔκλινας Θεῷ τὸν αὐχένα. κρουσθεὶς δὲ ξίφει, ὥσπερ ἐν ἅρματι, τῷ σῷ ἐπέβης αἵματι, ᾗ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

Βρύεις ποταμοὺς ἰαμάτων, πηγὴ γενόμενος θαυμάτων, παύεις δὲ φλογμοὺς παθημάτων, δαιμονικάς τε βυθίζεις φάλαγγας, τῇ πανσθενεῖ τοῦ Πνεύματος, θείᾳ δυνάμει ἀξιάγασε. Τοὺς τὴν Παναγίαν σου μνήμην, περιχαρῶς ἐπιτελοῦντας, πάσης ἀπειλῆς, πάσης νόσου, παντὸς κινδύνου σῶζε Προκόπιε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ δημιουργὸς τοῦ Ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης Κτίσεως. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Ἐξ οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλῆσις, ἣ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε τῷ Κυρίῳ, χοροὺς προσῆξας Μαρτύρων. μεθ' ὧν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, τοῖς βασιλεῦσι τὸ νίκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἣν ἐδωρήσω, Χριστιανοῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν σχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ὡς προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπιε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ ἀεὶ παριστάμενος, ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξεσιν, εὐαρεστοῦντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡς περ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες. Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε Προκόπιε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ' Κυπριανοῦ.

Αἶνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε πολύαθλε. σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδώλων τὰς μορφάς. καὶ νῦν προσηρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος πλ. ά.

Η' Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τὸ κράτος σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως κραυγάζει γεραίρουσα· Χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. χαίροις Μαρτύρων τὸ καύχημα, ᾧ Βασιλέων κραταίωμα, Προκόπιε πολύαθλε. ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, ἀφθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ὡς περ ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος Μάρτυς Προκόπιε, καὶ προκόπτων ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράννων τὸ δυσσεβὲς, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηνὲς, ἀνδρικῶς κατήσχυνας. διὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰ βούλει, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἶθ' οὗ, εἰς τὸν σχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει Κυριακῇ, λϐ'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζήτει Παρασκευῇ τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Θ.'

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, σχρ. προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἡ κρηπὶς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη τὸν Κόσμον, ὅλον ἐστήριξε, τότε εὐραμένη σε λίθον ὡς ἔντιμον, Ἐκκλησίας θεμέλιον, προβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα, εἰδωλικὰς καὶ ναοὺς, θεία δυναστείᾳ τοῦ Λόγου, τοῦ διὰ σαρκὸς ὁμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀνθρώποις εὐδοκήσαντος. Ὅμοιον.

Λόγῳ, φυγαδεύων πονηρὰ, πνεύματα κακίας ἐτέλεις, πνευματικοὺς τοὺς λαοὺς, Πνεύματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέμνων τὴν αὔλακα, τῆς τούτων καρδίας, ᾗ καταβαλλόμενος σπόρον τὸν ἔνθεον. ὃν περ, Γεωργῷ προσηγάγω, τῷ ἐπουρανίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Ὅμοιον.

Δύσιν, φρυκτωρίαις νοηταῖς, σὺ ἀνατολὴν ἀπειργάσω, ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπιγνώσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλαντος. καὶ δὺς ἐν ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἔνθα, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθούμενον κάλλος, τοῦ ἀγωνοθέτου σου Παγκράτιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί. ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ καταπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ὅθεν σοι προσπίπτομεν· ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλου σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὄρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, ᾧ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Τροπάριον, ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης σχλγ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Θεοφάνους

Ὠδὴ ἀ ἦχος ἀ. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Ὑπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἑδρασμῷ τῶν λόγων σου, στηριζομένη ἀεὶ, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

Νεώσας ἀρότρῳ σου, τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας αὐχμῷ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς Πίστεως,

Μονάδα τρισάριθμον, ἐνιζομένην, ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔλυσας, τῆς ἀθείας ἀχλὺν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς λαοὺς ἐφώτισας. Θεοτοκ.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄχραντε Δέσποινα. δι' οὗ οἱ σκότει καὶ σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο.

Ὠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσ-

ευχῶν, τὰ τεμένη ἡδάφισας, τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἁνιστῶν ἀξιάγαστε.

Τῷ τιμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας ὅσιε ἄκανθαν, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν ταῖς εὐθηνούσαις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Σκεῦος εὑρών σε Θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητὴς, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθεΐας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε. Θεοτοκ.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὁλόφωτον, κιβωτὸν, καὶ στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν πλατυτέραν Οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ Πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλη-
» μά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων Οὐ-
» ρανὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας
» ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Κάθ. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, Ἱερὲ Παγκράτιε, ἀναδειχθεὶς ἐν οὐρανοῖς, σὺν ἀσωμάτοις παρίστασαι, νῦν τῷ Κυρίῳ, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς Θεοτοκ.

Ἐν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ὀδυρομένη μητρικῶς, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζες· οἴμοι πῶς πάσχεις, Υἱέ μου παμφίλτατε.

Ὠδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθεὶς, τὴν ἀπάτην ἔφλεξας, Παγκράτιε σοφὲ, καὶ ἀναλάμψας ὡς λύχνος τοὺς ἐν θαλάσσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας πρὸς λιμένας, θείου ἐμβιβάζεις θελήματος.

Ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθείς, καὶ πλησθεὶς ὡς ἄλλον σε, ἐκπέμπει ποταμὸν, κεχερσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς θεόφρον, καὶ ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν, ῥεύματι τοῦ Θείου κηρύγματος.

Ὁ βίος σου ταῖς θείαις, ἀστράπτων καλλοναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε Δαιμόνων τὰς μορφὰς, ᾗ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθεΐας, Υἱοὺς ἡμέρας ἐναπέδειξε τοὺς πόθῳ, σοῦ ταῖς διδαχαῖς εὐπειθήσαντας. Θεοτοκ.

Σαρκούμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσὶ, Κόρη καὶ θελήμασιν, ἐκύησας Ἁγνὴ, τὸν τὰς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν, Ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Τὴν σην εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσιν, ἐζώγρησας λαοὺς, λόγῳ δὲ ναοὺς κατηδάφισας, καὶ ἐδομήσω ἱερώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς καινισμὸν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιξας, στολὴν τὴν ἱερὰν, λύθρων δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ νικηφόρος ἀνελήλυθας, πρὸς Οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβεῖν τὸ στέφος.

Ἐῤῥάγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικὸς, θύρα δὲ ἠνοίχθη τοῖς ἔθνεσι, ᾗ διεδόθη χάρις ἔνθεος, ταῖς τῶν πιστῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ. Θεοτοκ.

Ὡς ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἄχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθεΐας καὶ ἐπήγασε, θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Χαριτώσας σου τὸν νοῦν, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμὸς, τῶν ἁπάντων καὶ Θεὸς, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλογίας λαοὺς ἐῤῥύσατο.

Ῥαντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τοὺς λαούς, καὶ τυθεὶς ὡς περ ἀμνὸς, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσήνεξαι.

Ἱερούργησας Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφὲ, τὰς ἐνθέους διδαχὰς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα Μάρτυς Παγκράτιε.

Θεοτόκιον.

Συμπνιγέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκάρπων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Παρθένε με, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Θ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στχ. Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος εἰς βάθρον,
Ἀθλήσεως ἤγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.
Παγκράτιος δ' ἐνάτῃ δῶμ' ἔδρακε παγκρατέοντος.

Ὃς ἦν Ἀντιοχεὺς τὸ γένος· παρὰ Πέτρου δὲ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται πίστιν· παρ' οὗ καὶ χειροτονηθεὶς Ταυρομενίου Ἐπίσκοπος, Ῥωμύλλῳ καὶ Λυκαονίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτυχὼν, καταλαμβάνει τὴν Σικελῶν· οὓς καὶ ἐκ προοιμίων διὰ σημείων πλείστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο Πίστιν· ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τοῦ τε Φάλκωνος καὶ Λύσσωνος, καὶ τῶν λοιπῶν Δαιμόνων, ἠφάνισε τὰ ἐνδαλματα, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου ἡγεμόνα Βονιφάτιον πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποίηκε, καὶ Ἐκκλησίαν δείμασθαι. πᾶσαν δὲ νόσον καὶ μαλακίαν ὁ Ἅγιος θεραπεύων, καὶ καθ' ἑκάστην προστιθέμενος πλήθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν, ἐπεὶ ὁ ἡγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μοντανῶν ἀναιρεῖται, αὐτῶν μόνων μεινάντων ἐν τῇ ἀπιστίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτύνης.

Στχ. Εἰ καὶ γέρων ἦν ὁ Κύριλλος Γορτύνης,
Ἠβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ παραστὰς τῷ Ἄρχοντι ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν διαπρυσίως κηρύττειν, δεσμεῖται, καὶ πυρὶ δίδοται· τῶν δὲ δεσμῶν οἳ συνείχετο καυθέντων, καὶ τῶν ξύλων εἰς τέφραν διαλυθέντων, καὶ τοῦ Ἁγίου ἀφλέκτου μείναντος, ὁ Ἄρχων τὸ θαῦμα ὑπερθαυμάσας, τότε μὲν ἀφῆκεν· ὕστερον δὲ, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν δι' αὐτοῦ προσερχομένους μαθὼν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προστάττει· καὶ οὕτως ὁ μακάριος τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἐκομίσατο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρέας καὶ Πρόβος πυρὶ τελειοῦνται.

Στχ. Ἑστῶτες εἰς τὸ σκάμμα τοῦ πυρὸς Λόγε,
Αὔραις ἀνεψύχοντο σαῖς ἄνδρες δύω.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας.

Ἐν αἵματι βεβάπτισαι τῷ σῷ, Παγκράτιε πρότερον ἐν ὕδατι λαοὺς, βεβαπτικὼς καὶ πρὸς Χριστὸν μετῆλθες χαίρων· μεθ' οὗ αὐλιζόμενος, θέσει θεοῦσαι λαμπρῶς ἀεὶ μακάριστε.

Τοὺς ἅλμῃ συγχωσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγκίστρῳ σου τῶν λόγων ἀνηγάγω Ἱερὲ, καὶ προσευχῶν ἱερωτάτῃ ἐπομβρίᾳ, θολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν ἱερομύστα Χριστοῦ.

Ἡ Πέτρα σε ἡ ὄντως ἀῤῥαγὴς, θεμέλιον ἔθετο, καὶ βάσιν ἀῤῥαγῆ, τῆς ἱερᾶς ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας· ἐφ' ᾗ ἐδαφίζεται, πᾶσα κακία σοφὲ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ. Θεοτοκ.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὑρὼν, πανάμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς Πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν.

Ὠδὴ ἡ. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Πυρὶ λιπαινόμενος, ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ὡράθης σοφὲ, ξίφος διακόπτον, ὕλην πολυθείας.

Λαοὺς εἰς ἐπίγνωσιν, προσάγων τοῦ Χριστοῦ, σημεῖα καὶ τέρατα ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Παρακλήτου, θεόφρον ἐπιπνοίαις.

Εἰκόνα τοῦ Κτίσαντος, δεικνύων τοῖς λαοῖς, ἐκὼν ἣν ἐφόρεσεν, ἐνούμενος ἡμῖν, σῃ-

μείων δυνάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς, τῆς πολυθείας, τὸ μῦσος ἀνιστέλλων. Θεοτοκ.

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν Κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμοὺς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι
» στρατιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖ-
» τε Ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε
» λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Τοῖς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταυγασθεὶς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος, πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδαχαῖς τοὺς πεπτωκότας, εἰς ἀγνωσίας Παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν διαβαίνουσαν, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἄχραντον, ἀνεστήλους ἔνδοξε, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰκόνα, εἰς ἐνδαλμάτων Δαιμόνων καθαίρεσιν.

Ἱερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπεις φαιδρότησιν, ὁρῶν καὶ ὁρώμενος, ἱερὲ Παγκράτιε, ἀγαλλομένῃ ψυχῇ Θεοῦ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα. Θεοτοκ.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν
» φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν
» ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραν-
» τον, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυ-
» τέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ἡ πίστεως Πέτρα, Παγκράτιε κραταιάν σε, κρηπίδα Μάρτυς, ἐβάσιν, καθιστᾷ τῆς Ἐκκλησίας. μεθ' οὗ ἐχ σὺ τὴν σὴν Ποίμνην, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἄγαρ ἀβλαβῆ. Θεοτοκ.

Πάντες πιστοί σε μεσίτιν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, νῦν προβαλλόμεθα μόνην, οἱ συσταυρούμενοι τούτῳ. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Θεογεννῆτορ, ὑπὲρ τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ι'.

Τῶν Ἁγίων μέ. Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ςχρ. προσόμοια.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν Πέτραν τὴν ἄῤῥηκτον, οὐκ ἐξηρνήσασθε. ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι γενόμενοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε. μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, ἐκτηκόμενοι, δίψει, οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσαν· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ἀήττητοι Μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς ἀεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε. μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς, καὶ ποῦ φύγω Δέσποινα, ὁ δυστυχὴς καὶ πανάθλιος; εἰμὴ πρὸς σὲ Ἁγνὴ, καταφεύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων θεόνυμφε· μὴ οὖν παρίδῃς με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, θλιβομένων, ἑτοίμη βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης σχλγ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. ά. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ά. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θεοφρόνως Πιστοὶ, τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιούχους φαιδροὺς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντας.

Ἐπὶ γῆς ἀθληταὶ, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ τὰς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν Οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁμονοίᾳ ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταὶ στεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον. Θεοτοκ.

Ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντι Θεῷ, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ὠδὴ γ'. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Συνέσει στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε, ἐν τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων ὑμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορήτοις ἀξιάγαστοι, βασάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ Πίστεως.

Ἐν λίθων ἀθλοφόροι βολαῖς, Τυράννου γνώμη συνθλαττόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὴν ἄγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε. Θεοτοκ.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνὴ, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ. Ὁ Εἱρμός.

» Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, στε-
» ρέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ
» δοξάζειν σου, τὴν τριήμερον ἀνάστασιν.

Κάθ. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὁλοτελῶς ἐβύθισαν αἱμάτων ταῖς ροαῖς. λίθοις γὰρ συνθλόμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαιόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὤφθησαν σαφῶς. ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξάζονται. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε Ἁγνὴ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλοθέου ἀγάπης, κεκραταιωμένος τοῖς δεσμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρὸν, τῶν ἀθλοφόρων ὁ

χορὸς ἐτροπώσατο, χάριτι Χριστοῦ κρατυνόμενος.

Η' Θεόλεκτος φάλαγξ, τῶν ἀθλοφόρων ταῦ Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθὺν τῶν ἀσεβῶν, ἀνατρέπει ἀναμέλπουσα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες, οἱ ἀθλοφόροι ἐν φρυρᾷ, τὴν κακόζοφον ἀχλὺν, εἰδωλικῆς παροινίας διεσκέδασαν, θείᾳ δυνάμει νευρούμενοι.

Α'τενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, τὴν ἀβέβαιον φορὰν, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ ἀοίδιμος δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο. Θεοτοκ.

Ε'πεσκίασεν ἡ τοῦ ὑψίστου, Κόρη δύναμις ἐν σοὶ, ᾗ παράδεισον εἰργάσατο τρυφῆς, ζωῆς ξύλον ἔχουσαν, μέσον τὸν μεσίτην ᾗ Κύριον.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Λογίοις τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου, εἰδώλων οἱ Μάρτυρες, τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

Α'στέρες φαεσφόροι γεγόνατε, ἀθλοφόροι, ᾗ ἄνθη τῆς Πίστεως, τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντα.

Γεώργιον πεφήνατε ἅγιοι, τοῦ ὑψίστου, δρεπάναις τεμνόμενον, τοῦ Μαρτυρίου πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὃν ἔτεκες, Θεοτόκε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενῶς ἀνυμνούντων σε. Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Γηθόμενοι οἱ Μάρτυρες, ἀνεβόων· εἰς χεῖράς σου Δέσποτα, προσδέχου τὰ πνεύματα, ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον· σὲ γὰρ ποθοῦμεν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Α'γγέλοις σου ὁμόσκηνος, ἡ φάλαγξ τῶν σῶν ἐχρημάτισε, Μαρτύρων φιλάνθρωπε, τὸν δρόμον τελέσασα· καὶ νῦν πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτύρων ὄντως εὔκλεια, Μαρτύρων χορεία θεόλεκτος, Μαρτύρων εὐπρέπεια, θερμῶς δυσωπήσατε, σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας. Θεοτοκ.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα Πανάμωμε; Θεὸν γὰρ συνέλαβες, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. Ὁ Εἱρμός.

» Ε'κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆ-
» τος ἐγένετο. ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φι-
» λάνθρωπον, ᾗ ἔσωσέ με, ἡ δεξιά σου Κύριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Γ'. Τῶν Ἁγίων μέ. Μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Στχ. Παρεμβολή τις εὑρέθη Θεῷ νέα,
Τόλμῃ παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.
Κτείνει ἐρισθενέας δεκάτῃ πῦρ Νικοπολίτας.

Οὗτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου βασιλέως, καὶ Λυσίου Ἡγεμόνος, ὡμολόγησαν τὸν Χριστόν. ἐξῆρχον δὲ αὐτῶν οἳ καὶ τῆς Πόλεως ἦσαν πρῶτοι Λεόντιος, Μαυρίκιος, Δανιὴλ, καὶ Ἀντώνιος. διαφόροις δὲ βασάνοις ἐξετασθέντες, ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθέντες, τέλος τοῦ δρόμου τῆς ἀθλήσεως εὕραντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βιάνορος καὶ Σιλουανοῦ.

Στχ. Οὐκ ἠδυνήθη σὴν ἑλεῖν στερρὰν φύσιν,
Μάρτυς Βιάνορ, οὐδὲ τοῦ ξίφους βία.
» Ὤφθη παταχθεὶς Σιλουανὸς τῷ ξίφει,
Ἄλλος Σιλωὰμ ἐξιώμενος πάθη.

Ων ὁ μὲν Ἅγιος Βιάνωρ, τῆς Πισιδῶν ἐπαρχίας ὤν, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, Σεβηριανῷ ἡγεμόνι Εὐφρατησίας, εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. καὶ πρότερον μὲν χρεμασθεὶς σπαβίζεται, καὶ σφαῖραις πυρὸς καταυαίεται, καὶ τοὺς ὀδόντας καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖται. ὁ δὲ Σιλουανὸς παρεστὼς, καὶ τὴν τοσαύτην τοῦ Ἁγίου ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν βλέπων, ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, καὶ παραυτὰ τὴν γλῶσσαν ἐξεκόπη, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφαλήν. Ὁ δὲ Ἅγιος Βιάνωρ τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται, καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὸν αὐχένα τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀπολλωνίου τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Στχ. Ἀπολλωνίῳ Σταυρὸς ἡ τιμωρία,
Εἰπὼν δ' ἀληθῶς, Σταυρὸς ἡ σωτηρία.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Πόλεως Σάρδεων τῆς ἐν Λυδίᾳ, καὶ προσαχθεὶς Περινίῳ τῷ Ἄρχοντι ἐνδημοῦντι τῷ Ἰκονίῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα μυκτηρίσας, Σταυρῷ προσηλοῦται, καὶ τὸ Μαρτύριον ἐκπληροῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων μυρίων Πατέρων, οὓς διὰ πυρὸς θανάτῳ βιαίῳ παρέδωκε Θεόφιλος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσίδωρον τὸν Πρεσβύτερον.

Στχ. Ἔκτεινεν εἰς σπήλαια πῦρ τοὺς μυρίους,
Σπήλαιον οἰκήσαντος οἰκέτας Λόγου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Ἀσκηταὶ καὶ Μάρτυρες, Μοναχοὶ ὄντες, καὶ εἰς τὸ Ηηλούσιον ὄρος ἐν ἄντροις οἰκοῦντες, τῇ ργασίᾳ τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν ἀσχολούμενοι, νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ, ὡσεὶ δέκα χιλιάδες ὑπάρχοντες, μικρόν τι πλέον ἢ ἔλαττον. Ἰσίδωρος δέ τις ἐξ αὐτῶν τὰ πρῶτα φέρων, ἀντεμάχετο τῷ Ἐπισκόπῳ Θεοφίλῳ περὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἐν οἷς αὐτὸς οὐκ οἶδ' ὅπως ἄλλως διέκειτο. καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰσίδωρος τῷ πλήθει τῶν Ἀσκητῶν θαῤῥῶν, ἤλεγχεν αὐτὸν, προφανῶς μὲν ἀμύνασθαι τοῦτον ὁ Θεόφιλος ᾐσχύνετο καὶ ἐδειλία, διότι γνωστὸς ἦν τοῖς πολλοῖς. ἀποστείλας δὲ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῷ, ἐνέπρησεν ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ σκήτει Ἁγίους Πατέρας, καὶ θανάτῳ παρέπεμψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βιάτου.

Στχ. Ὁ βροντῆς γόνος αὖθις ἤχησε μέγα,
Ἐν τοῖς Βιάτου τὸν αὐτοῦ δόμον στήσας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν τῇ καμίνῳ Χριστὲ, οἱ Ἀθληφόροι ἐμελῴδουν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένοι φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος Ἀθλοφόροι, μετ' εὐφροσύνης ὑμῶν, τὰς ψυχὰς παρεδώκατε.

Παρεστηκότες Θεῷ, στεφανηφόροι ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, ἀεὶ πρεσβεύετε.

Ὡς ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς εὐσεβείας ὄντες πύργοι, περιφανεῖς ἀθληταὶ, Πιστοῖς ἐδείχθητε. Θεοτοκ.

Ὡς σωτηρίαν ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσωποῦμεν, ἐξευμενίζου ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Μετὰ Μαρτύρων γενέσθω, τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας, κοινωνεῖν ἀξιωθείημεν, σὲ Χριστὲ ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλλιάσει καρδίας, ὁ χορὸς τῶν καρτερῶν ἀθλητῶν, παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεφάνους, εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, ᾀδῇ φαιδρῶς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥείθροις ἰδίων αἱμάτων, φοινιχθέντες ἀξιάγαστοι, ἐν οὐρανοῖς εἰς αἰῶνας τῷ Χριστῷ συμβασιλεύετε, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς καρτεροὺς στρατιώτας, τοὺς λαμπτῆρας τοῦ ἀσβέτου φωτὸς, τοὺς κοινωνοὺς τῶν φροντίδων, τοὺς ἀστέρας ἀεὶ λάμποντας, εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις ἐποχούμενον βαστάσασα. ὃν σὺν ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
» Υἱὸν καὶ Θεὸν, ᾧ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων
» σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς, Ἱερεῖς ὑ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πρεσβεύσατε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, Χριστῷ παριστάμενοι, δι' ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ῥώμῃ κραταιᾷ, τὸ τῆς πλάνης ὀχύρωμα, καθελόντες ἀήττητοι, οἰκίαν οὐράνιον, κατοικεῖν σὺν Ἀγγέλοις ἠξιώθητε.

Ὡς ἀειφανεῖς δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀπαύστως αὐγάζουσι, φωτοβόλοις λάμψεσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

—

Νόμοις καὶ θεσμοῖς Μαρτυρίου νικήσαντες, τὸν ἀλάστορα Τύραννον, στεφάνους ἐδέξασθε, τοὺς τῆς δικαιοσύνης πανσεβάσμιοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκύησας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δοῦναι πᾶσι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, » τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως κυή- » σασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις με- » γαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πολυχειρίᾳ γνώμης, ᾗ ἐν ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάραξαν Σῶτερ. ὧν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, ὦ Παναγία Παρθένε, σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, σῇ μητρικῇ παῤῥησίᾳ.

Εἰς τὸν ϛχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Ἡ ἀ. Ὥρα ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΑ'.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ παννυφήμου Εὐφημίας.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛχ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά. ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνὰς, τὴν αὐτοῦ ἑθελούσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάζει σθένει τοῦ Πνεύματος. ὃ ἀρυόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τοῦ παντὸς, αἶνεσιν προσάγομεν, Θεῷ, ἑκάστοτε.

Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύψημε, θηρῶν ἐπέσχες ὁρμὰς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πυρὸς ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλμησας, καὶ πᾶσαν ἄλλην, ἤνεγκας βάσανον, ἀνθ' ὧν ἐδέξω στέφος ἀμάραντον, καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, περιχαρῶς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν. Ὅμοιον.

Θείων Πατέρων συνάθροισμα, Πίστεως ὅρον τῇ σῇ, παρατίθεται χάριτι. ὃν περ παναοίδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν Πίστιν, ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη, ἅπασαν αἵρεσιν, καὶ καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἔνδοξε, προασπιστάς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, ᾗ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεός. ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με Νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τριήμερος ἀνέστη; Χριστέ.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μιαιφονούντων ἰσχὺν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, μετάβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέμου καὶ Θεέμου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν ϛχ. πρὸς τὸ,

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, καθαρθῶμεν ἀδελφοὶ, χείλεσι, ψυχῇ, καὶ καρδίᾳ, καὶ ἀρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπά-

νητον ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ, δωρεᾷ προχεόμενον, νῦν τῆς πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὁρωμένης τρανῶς· ἣν περ μακαρίζοντες πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Στχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Ἔστης πρὸ βημάτων καρτερῶς, δυσσεβῶν Τυράννων, ὡς ἄκμων πόνοις ἀνάλωτος, μάρτυς καλλιπάρθενε Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σάρκα λαβόντα, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς θελήσεσιν· ὅθεν εἰς σοὺς πόδας τὸν τόμον, τῶν αἱρετικῶν ἀπορρίπτεις, ζήλῳ τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Στχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Μάρτυς, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐφημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν, Ἱεροῖς ἐν ᾄσμασι καὶ μελῳδήμασι, τὴν σεπτήν σου πανήγυριν, εἰς ἣν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν συνήθροισεν ὁ Βυζαντίων ποιμήν, ὃν περ φρούρει, φύλαττε σκέπε, καὶ ἡμᾶς παντοίας ἐκ βλάβης, λύτρωσαι πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἡ διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τῷ λογισμῷ, ἡ μῦρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς ἑώας ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινὸς, καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τῶν θείων Πατέρων, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦσα τὸν Κύριον, Εὐφημία πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Χαῖρε τὸ σεμνολόγημα, τῶν Ἀποστόλων ἄχραντε, καὶ ἀγγέλων, ἀγαλλίαμα τερπνόν. Χαῖρε τῆς Οἰκουμένης, τὸ καύχημα Παρθένε, καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον. ἦχος γ'.

Λίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογμάτισαν, Μάρτυς ἔνδοξε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἁ. σχλγ. καθίσματα. ἦχος ἁ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ νύμφη καὶ ἀμνὰς, τετρωμένη σῷ πόθῳ, Χριστὲ τοῦ ἑαυτῆς οὐρανίου νυμφίου, ὀπίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, τὴν δι' ἔλαιον τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην· ταύτης ἅπαντας, ῥῦσαι κινδύνων παντοίων, πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν βίου, τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. σχλγ. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατησχύνθησαν αἰσχρῶς, αἱρετιζόντων ἡ πληθὺς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἑώρων ποσί σου κατερριμμένον, τὸν τόμον ἑαυτῶν, τὸν δὲ ἡμέτερον, τιμίαις σου χερσὶ κατεχόμενον, κατηγοροῦντα ἄνοιαν ἐνδίκως τῶν κακοδόξων, καὶ κράζοντα· Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς καὶ ταῖς θελήσεσι. Θεοτοκ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρ-

θένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει Παρθένος.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς'.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ παραδόξως βυ-
» θίσαντι τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσσῃ, ᾠδὴν ἐπι-
» νίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν σταδίῳ νευρώσαντι τὴν ἑαυτοῦ ἀθλητῶρον, στερρῶς ἐναθλήσασαν, στεφάνους ἀναδήσασθαι.

Σιγάτω αἵρεσις πᾶσα, τὸν θεῖον ὅρον τῆς Πίστεως, τὴν τεθαμμένην ὁρῶσα, ὡς πλάκας βαστάζουσαν, καὶ βρύουσαν ἰαμάτων πηγάς.

Ὦ θαῦμα πῶς ἡ θανοῦσα, καθάπερ ζῶσα τῇ λάρνακι, μαρτυρικῶς ἐναθλοῦσα, πηγάζει ἰάματα, καὶ πυκάζει χαρίσματα. Θεοτοκ.

Σὲ τὴν χαρὰν τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων στερέωμα ἄσειστον, Παρθένε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου.

Ἀνιγέσθω ἡ σορὸς, καὶ ἀρυέσθω ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥεῖθρα τῶν αἱμάτων, ὡς νοσημάτων ἀλεξιτήρια.

Ὦ καινῶν ἀκουσμάτων, ἡ εὐθαλὴς τοῦ λόγου ἄμπελος, ἔκπαλαι ξηρανθεῖσα, φύει τὸν βότρυν τῶν αἱμάτων αὐτῆς.

Ὡς λιηνὸν μὲν τὴν σορὸν, ὡς σταφυλὴν δὲ τῆς σαρκὸς τὴν δορὰν, ὡς οἶνον δὲ τὸ αἷμα, τῆς πανευφήμου κατοπτεύσωμεν. Θεοτοκ.

Μόνην Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Κυρίῳ Θεῷ ου, ἐστερεώθη ἡ καρ-
» δία μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαν-
» το δύναμιν.

Κάθ. ἦχ. δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· ὅθεν εἰσεληλύθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σκέδασον τὰς βουλάς τε, καὶ τὰ πάντολμα θράση, τῶν ἐφοπλιζομένων ἀθέως κατὰ τῶν δούλων σου. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβή-
» θην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην,
» Κύριε· δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ξένον ἄκουσμα, ἡ ἀσθενὴς τοῦ θήλεος φύσις, ἀνδρικῶς κατὰ τοῦ δράκοντος, ἀῤῥενωθεῖσα ὁπλίζεται.

Ὁ Θεόγραφος, τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ὅρος, ὡς πιστῇ σοι νομοφύλακι, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνατίθεται.

Ἐπεσφράγισας ὡς ἐν σφραγῖδι τῷ θείῳ τόμῳ, τῶν δογμάτων τὴν ἀσάφειαν, ἐπιγραφεῖσάν σοι αἵματι. Θεοτοκ.

Μήτηρ Ἄχραντε Εὐλογημένη Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης πειστάσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός

» Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν » ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι » δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Χαλκηδὼν σὺν ἡμῖν, ἑορτάζουσα Μάρτυς, τιμᾷ σου τοὺς ἀγῶνας, καὶ ἀντλεῖ τὰ αἱματα, καὶ ἁγιάζεται ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τῶν Πατέρων πληθὺς, τῶν δογμάτων τὸν ὅρον, παρέθετό σοι Μάρτυς, ὡς ἐνθέῳ Κήρυκι, τῆς ἀληθείας καὶ μετὰ θάνατον.

Εἰ καὶ θανοῦσα σιγᾷς, μὴ κινοῦσα τὰ χείλη, ἀλλ' ἔνδοθεν ἡ χάρις τῶν θαυμάτων κράζει σοι, τῇ μυστικῇ τῶν δογμάτων σάλπιγγι. Θεοτοκ.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ς'. Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην.

Τῆς Ἰουδὴθ μιμουμένη, τὸ ἀῤῥενωπὸν Μάρτυς ἀνδρείᾳ φρενῶν, ἀνεῖλες ἐν Κόσμῳ, τῷ ξίφει τῶν δογμάτων σου, τὸν Ὀλοφέρνην ἐχθρόν.

Ὥσπερ ἀλάβαστρον μύρου, τῶν λειψάνων κενοῦσα τὴν λάρνακα, μυρίζεις ἡμῶν τὰς καρδίας, καὶ γλώσσας ἐμπυρίζεις, αἱρετιζόντων ἐχθρῶν.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα, ἐξ αἱμάτων βαφεῖσαν τῶν ἄθλων σου, ἐξύφανας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνσάξασα τοὺς λόγους, τῶν μυστηρίων Χριστοῦ. Θεοτοκ.

Ἡ ἀφράστως τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου Χριστὸν τὸν Θεὸν, αὐτὸν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸ γένος ἅπαν σῶσαι, τῶν ἀνυμνούντων σε. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω » τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τοῦ » βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶ- » σόν με φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ Πίστει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι, πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε. Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου θαυμάσειέ τις πρότερον; σὺ γὰρ ηὔφρανας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα· τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ σεαυτὴν κατακοσμήσασα· τίς ἱκανοῖ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς τοῦ τάφου ἀνατέλλουσα παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον, ἁγιάζεις καὶ φωτίζεις τὰ πέρατα. διὸ τόμον πεπίστευσαι, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων, ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΑ'. Μνήμη τοῦ θαύματος τοῦ γενομένου παρὰ τῆς ἁγίας καὶ πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας, ὅτε τὸν Τόμον τοῦ ὅρου τῆς πίστεως τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα ἁγίων Πατέρων ἐν Χαλκηδόνι ἐκράτυνε.

Στχ. Δίκαζε Μάρτυς τοῖς ὅροις καὶ κειμένη,
Κυροῦσα Πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.
Θέσκελον ἐνδεκάτῃ ὅρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίᾳ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχερίας τῶν Βασιλέων, ἐγένετο σύναξις τῶν Ἁγίων Πατέρων τριάκοντα καὶ ἑξακοσίων ἐν Χαλκηδόνι, οἳ τοὺς περὶ Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ μὴ ἐπείθοντο, ἑτέρως τούτους μετέρχονται· τὴν ἐκτεθεῖσαν Ὀρθόδοξον Πίστιν τόμῳ ἐγγράψαντες, καὶ τοὺς αἱρετικοὺς τὸ σφῶν φρόνη-

μα προτρεψάμενοι ἐν ἑτέρῳ γράψαι, τὴν λάρνακά τε τῆς Πανευφήμου διανοίξαντες, καὶ ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους τοὺς τόμους ἀμφοτέρους ἐσφραγισμένους θέντες, ἀπαλλάσσονται· καὶ μετὰ ῥητὰς ἡμέρας παραγενόμενοι, καὶ εὐξάμενοι καὶ ἀνοίξαντες ἴδον καὶ ἐξέστησαν· εὗρον γὰρ τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας ἐῤῥιμένον, τὸν δὲ τῶν Ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ κατεχόμενον· ὅπερ ἰδόντες, αἰσχύνης μὲν οἱ αἱρετικοί, χαρᾶς δὲ οἱ Ὀρθόδοξοι ἐπληρώθησαν.

Αὕτη δὲ ἡ Ἁγία κατὰ τοὺς καιροὺς ἦν Διοκλητιανοῦ, καὶ Πρίσκου τοῦ Ἀνθυπάτου Εὐρώπης, τῆς Χαλκηδόνων πόλεως θρέμμα, θυγάτηρ Φιλόφρονος καὶ Θεοδοσιανῆς· καὶ διαβληθεῖσα τῷ Ἡγεμόνι ὡς Χριστιανὴ, τροχοῖς καὶ πυρὶ προσωμίλησε, καὶ θηρίοις ἐκδέδοται, καὶ ἑτέραις μηχαναῖς τισὶ κολαστηρίων· ἐν αἷς ἐγκαρτερήσασα, καὶ ἀλώβητος μείνασα, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κινδέου τοῦ πρισβυτέρου.

Στχ. Οὐκ ἄξιόν τι καύσεως ὅλως ἔχων,
Σωθεὶς πυρὸς τέθνηκας οὕτω Κινδέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Λέων ὁ ἐν τῇ μάνδρᾳ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ἐκ γῆς ἀπελθὼν, ἐντρυφᾷ τερπνοῖς Λέων,
Ὧν εἶχεν ἐν γῇ τὰς ἀπορρίας πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαρκιανὸς μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Στχ. Ὑπῆρξε θήκη Μαρκιανὲ σὸς φάρυγξ,
Χωροῦσα τὴν μάχαιραν, ἣν κατεκρίθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαρτυροκλῆς τοξευθεὶς τελειοῦται.

Στχ. Ὁ Μαρτυροκλῆς Μαρτύρων εὗρε κλέος,
Μάρτυς φανεὶς ἄριστος ἐκ τοξευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Νικόδημος, ὁ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς τοῦ Βατοπαιδίου Ἱερᾶς Μονῆς ἀσκήσας καὶ διδάσκαλος χρηματίσας τοῦ Θείου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ διὰ τῆς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Πῶς ἀγέραστον καταλίπω τοῖς λόγοις,
Τὸν Νικόδημον, ᾧ γέρας νῆψις νόου;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Νικόδημος ὁ μαρτυρήσας ἐν Ἀλπασανίῳ τῆς Ἀλβανίας κατὰ τὸ ἔτος ᾳζκϐ'. ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ὁ Νικόδημος ῥάβδον ἐν χερσὶ φέρων,
Πλάνην πατάσσει, Ἀγαρηνῶν ἀνόμων.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρισβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωϋσεῖ συλλαλήσας, καὶ » τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας, » εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων » ἡμῶν.

Ὁ ἐκδιώξας τὴν τῆς πλάνης ἀπάτην, τῇ Πίστει τῆς ἐνδόξου σου ἀθλητρίας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ὅπερ φύλαξ τῶν δογμάτων τὸν ὅρον, ἡ Μάρτυς δεξαμένη ὡς θείας πλάκας, φυλάττει τοῦτον ἄτρωτον, ἐκ πασῶν τῶν αἱρέσεων.

Ἐν Χαλκηδόνι χαλκευθεῖσα τῇ Πίστει ἡ Μάρτυς, ἀραμένη θεόπλῳ ζήλῳ, τὴν τῶν δογμάτων μάχαιραν, τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο. Θεοτοκ.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ταύτην Οὐρανῶν πλατυτέραν δείξας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε.

Ὠδὴ ἡ. Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνὰς, λύκους ἐξέκλινεν, ἐτροπώσατο ὄφεις, τοὺς ἀσεβεῖς διώκτας, καὶ ἐκ τῶν παγίδων ἐῤῥύσθη αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Χριστοῦ ἐβοηθήθη.

Τὰς θεομβρίας τῶν σῶν, Μάρτυς ἀνοίξασα σεβασμίων αἱμάτων, τῶν δυσσεβῶν κατέκλυσας τὰς γλώσσας ἐν αὐτοῖς, σώσασα ὡς ἐν χειμῶνι, τὴν ἐμπιστευθεῖσάν σοι Πίστιν ὀρθοδοξίας. Θεοτοκ.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος Ἁγνὴ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ » αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες » μεγάλῃ τῇ φωνῇ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μεγαλύνομεν πάντες.

Εὐφήμοις εὐφημίαις, εὐφημείσθω ἡ Μάρτυς, τοῦ Χριστοῦ ἡ πανεύφημος. ἣν πάντες εὐφη-

μοῦσι, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, καὶ τῶν Ἁγίων εὐφημεῖ τὸ συνέδριον.

Ἀξιέπαινον στέφος, πλεξαμένη ἡ Μάρτυς, Βασίλειον ἔνδυμα, τερπνῶς ἐπορφύρωσεν, ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῆς, ὡς ἁλουργίδα τὴν δορὰν ἐξυφάνασα.

Οἱ πιστοὶ συνελθόντες, τὴν μνήμην τελέσωμεν, τῆς Πανευφήμου Μάρτυρος, προθύμως συντρέχοντες, καὶ βοήσωμεν αὐτῇ· Χριστὸν δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἁγνὴ, παρθενίας καύχημα, Μητέρων τὸ στήριγμα, ἀνθρώπων βοήθεια, τοῦ κόσμου ἡ χαρά. Μαρία δούλη καὶ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν » σου Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα τῶν δούλων » σου, καὶ στέφανος τῶν Πιστῶν, ὁ μεγαλύ» νας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε.

Ἐξαποστ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρῶν, αἱμάτων μῦρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κρατύνεις. διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν Ἁγνὴ, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθόν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι. πάντας οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἦχ. Ἰδιόμ. ταῦτα, ἦχος γ'.

Ἱστῶμεν δὲ ἦχ. δ'.

Ἀθλητικὴν πανήγυριν Πιστοὶ, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελῳδήσωμεν. τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος τῆς ἐναντίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο, ᾗ τὴν θείαν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας τῆς καλλιμάρτυρος, ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀθλητικῶν, ἡ πανεύφημος Μάρτυς Χριστοῦ κερασαμένη, καὶ τοῦτον ἀεννάως τῇ Ἐκκλησίᾳ προτιθεμένη, ἐν αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, σοφίας φωνῇ, προτρέπεται λέγουσα· ἀρύσασθε πόμα, τῆς ἀναστάσεως Μαρτύριον, τῶν ἐχθρῶν διωκτήριον, παθῶν καθαρτήριον, τῶν ἀπίστων διωκτήριον, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον, τῷ Σωτῆρι κράζοντες· ὁ ποτίσας ἡμᾶς, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς τοῦ Πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οἱ τῷ αἵματι Χριστοῦ, τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἷμα ἅγιον, ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν, μετ' εὐφροσύνης πνευματικῆς, Προφητικῶς ἀντλήσωμεν, τῶν ζωηρύτων παθημάτων τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς ἀϊδίου δόξης μορφωτικόν. διὸ αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς ἁγίοις σου Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου σου Ἀθληφόρου πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δευτεροῦντες τὸ ἁ.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν τῆς πανευφήμου Εὐφημίας· ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ Παρθένοι, τὴν Χριστοῦ Παρθενομήτορα, ἐγκωμίοις καταστέψωμεν. νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορῥίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν. Οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τὸν νυμφίον καὶ Θεὸν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτ. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέ-

σποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις εὔσπλαγχνε, ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

Εἰς τὸν ςχ. ςχο. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος ἁ.

Σήμερον χοροὶ πατέρων πανεύφημε, συναθροισθέντες διὰ Χριστὸν, τὸν τόμον σοι προσάγουσι τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως· ὃνπερ λαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσὶ, φυλάττεις μέχρι τέλους. ὅθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαι συνελθόντες, τὴν σὴν ἄθλησιν γεραίρομεν, βοῶντες εὐσεβῶς· χαίροις Πανεύφημε, ἡ τὴν τοῦ θήλεος φύσιν εἰς ἀνδρεῖον μεταβαλοῦσα ὅπλισμα. χαίροις πανένδοξε, ἡ τὴν ὀρθόδοξον, ᾗ πατροπαράδοτον πίςιν, ἄτρωτον φυλάξασα. χαίροις ἡ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανύμνητε Δέσποινα ἐλπὶς, τῶν Πιστῶν ᾗ στήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἱκετεύομεν, ἐκ παντὸς κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν Τόκον σου, αὐτῷ πρεσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ᾗ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκ. Ὅμοιον.

Ὁρῶσα κρεμάμενον Χριστὲ, ἡ ἀγνῶς τεκοῦσά σε, σὲ τὸν κρεμάσαντα ὕδασι, τὴν γῆν φιλάνθρωπε, οἴμοι ἀνεβόα, τί τὸ ξένον θέαμα; ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; μεγαλύνω σου τὸ ἔλεος, ὅτι πάσχεις, ἑκὼν σῶσαι ἅπαντας.

Ἡ συνήθης Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Προκείμενον, τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστ. Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζήτει Κυριακῇ ις'.

Ἀλληλουϊάρ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τίς τῶν Φαρισαίων.

Ζήτει τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΒ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίου.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ςχρ. προσόμοια, ἦχος ἁ.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτερήσαντες, φωτοειδεῖς στεφάνους, ἐκομίσασθε ἄμφω, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δι' αἰῶνος λῆξιν προθεώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ἐν ᾧ ὑπάρχων ἱκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ὅμοιον.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν θαυμάτων αἴγλῃ, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμὸν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες. ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἑορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ κτίστῃ, τὸν ἱλασμὸν, διαμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμὸς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ ᾗ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνῳδοῦσα, Μῆτερ Ἀγνὴ· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης σχλγ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σεπτοῖς ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ ά. ἦχος δ'.

Τριστάτας κραταιούς.

Συνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι, πυρσευόμενοι ἀεὶ, γενναῖοι ἀθληταὶ, τὴν ψυχήν μου φωτίσατε, μέλποντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Ἐπτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος. ὅθεν πάντα τὰ τερπνὰ, τοῦ βίου ἀθληταὶ, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυρὰν, ἐσβέσατε σοφοὶ, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν. ὅθεν ταῖς τῶν ἰαμάτων καθαραῖς ἐπομβρίσεσι, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνατε.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφὴν, τὸ φῶς τὸ νοητὸν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπηνέγκατε, τρικυμίαν γενναίῳ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροὶ, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί. αἰκίσεις γὰρ σαρκὸς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, Μάρτυρες γεναιοφρόνως, ὑπηνέγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες. Θεοτοκ.

Ἰὼν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὔας, Γαβριὴλ σοι προσφωνῶν, τὸ Χαῖρε ἀληθῶς, ἐξετίναξε Δέσποινα. μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄφεως, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σοφίᾳ λόγων, θεϊκῶν τοὺς ἀσόφους διήλεγξας, καὶ σρεβλώσεις τῆς σαρκὸς, ἰσχύϊ Πνεύματος ἠνέγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς θεόπνευστε.

Ἀναρτηθέντα, ὠμοτάτως κελεύει σε ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεὸν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τείνοντα, καὶ τῇ καρτερίᾳ σου καλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυρὰν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλε δυναμούμενος τῇ θείᾳ χάριτι. Θεοτοκ.

Λῦσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῇ στοργῇ με τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, ᾗ σῶσόν με Δέσποινα ταῖς ἱκεσίαις σου. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ » καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, » ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γὰρ ἐσὶν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθ. ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἱλάριον Πιστοὶ, καὶ τὸν ἔνδοξον Πρόκλον, ἀθλήσαντας στερρῶς, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως ὑμνήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες. οὗτοι θαύμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς Πίστει, αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἠκολούθει σου τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγματος βέβαιον. ὁ γὰρ αἱμοβόρος, εἴργετο προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων, μόνον Κύριον, ὡμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαθον.

Τεταμένος σὺ τῷ ξύλῳ, καὶ ἱμᾶσι πεδούμενος, καὶ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας, οὐ προσένειμας, ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου σαφῶς δυναμούμενος.

Ἀηττήτῳ παῤῥησίᾳ, καὶ γενναίῳ φρονήματι, ἀθλοφόρε Πρόκλε, ἔστης πρὸ βημάτων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων, τοῦ κενώσαντος, ἑαυτὸν μέχρι δούλου μορφῆς Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ἰταμὸς μὲν ὁ διώκτης, τοῖς σοφοῖς ἐπεδείκνυε τῶν βασάνων εἴδη, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον· ἀκαταπλήκτως δὲ βλέπων κατεπλήττετο, καὶ τὴν ἧτταν ὁρῶν ἑαυτοῦ ἐμωραίνετο. Θεοτοκ.

Συντριβὲν τῇ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, κατοικτείρων Λόγε, μήτραν ἀπειρόγαμον ᾤκησας, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, προελήλυθας, ἀφθαρσίας καινίζων ὁδοὺς τοῖς εἰδόσι σε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε ἰσχύς, τῶν Μαρτύρων καὶ στήριγμα, σὺ Ἅγιε τοῖς Ἁγίοις, ἀδιάσειστον τεῖχος, ἀθλοῦσι προθυμότατα.

Ἔρωτι θείκῳ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος, ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος Πρόκλε, παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῶ, τὸ αἰώνιον ἐκραζες, φλεγόμενος· μάρτυς Πρόκλε, προσαγαῖς τοῦ Τυράννου, καὶ γνώμῃ θανατούμενος. Θεοτοκ.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε; τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

Ὠδὴ ς'. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες οὐ θῆρες, οὐδὲ θανάτου πεῖρα, γενναιότατοι ὑμᾶς χωρίσαι, τῆς τοῦ Θεοῦ, καθαρᾶς ἀμώμου τε, ἀγαπήσεως κατίσχυσε.

Νόμοις ἐγκωμίων οὐ δουλεύει, ἡ τῶν Μαρτύρων ὄντως, μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία. μόνος αὐτοὺς, ὁ δοξάζων Κύριος, μεγαλύνει ὡς θεράποντας.

Ὑπλέως τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χαλεπῶν βασάνων, προσωρμίσθητε πρὸς θεῖον ὅρμον, τῆς ἐν Χριστῷ, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀϊδίου ἀπολαύσεως. Θεοτοκ.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὁ Ἡσαΐας πάλαι, βυθῆς Ἄγγελον τίκτει μεγάλης, Ἐμμανουήλ, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΒ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἱλαρίου.

Στχ. Βέλεσι μὲν τέτρωται πυκνοῖς ὁ Πρόκλος,
Ξίφει δὲ Ἱλάριος ἐτμήθη κάραν.
Δωδεκάτῃ βέλος εἶλε Πρόκλον, ξίφος Ἱλάριόν τε.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Μαξίμου Ἡγεμόνος, ἐκ τῆς χώρας Καλλίπτου πλησίον Ἀγκύρας· κατεσχέθη δὲ πρῶτον ὁ Ἅγιος Πρόκλος, καὶ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, Μαξίμῳ τῷ Ἡγεμόνι ἐκδίδοται, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὴν γαστέρα καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ξέεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμᾶται, καὶ λίθῳ βαρεῖται τοὺς πόδας. μετὰ τοῦτο δὲ ἀπαγόμενος τοῦ τοξευθῆναι καὶ ἀποθανεῖν, τοῦτο γὰρ αὐτῷ κατεκρίθη, συναντᾷ τῷ ἑαυτοῦ ἀνεψιῷ Ἱλαρίῳ, ὃς αὐτὸν ἀσπασάμενος κατεσχέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Πρόκλος ταῖς νιφάσι τῶν βελῶν κατατρωθεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἱλάριος ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀπο ἀλε-

σάμενος, κρεμασθεὶς τύπτεται, καὶ ἐπὶ μιλίοις τρισὶ σύρεται. εἶτα τὴν κεφαλὴν ἐκτμηθεὶς κατετέθη μετὰ τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σεραπίων ὁ νέος πυρὶ τελειοῦται.

Στχ. Πτόν τι Χριστῷ θῦμα καὶ Σεραπίων,
Χριστοῦ παρ' ἐχθρῶν εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου, Μηνᾶ καὶ τῆς Συνοδίας αὐτῶν.

Στχ. Ὡς ἅρμα αἷμα τετράϊππον εἰς πόλον,
Εὑροῦσα ἐξώρμησε τετρὰς Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Στχ. Μάμαντα ἂν δὶ ἀγέραστον παρίδω,
Πῶς ἂν φανείην φίλος εἶναι Μαρτύρων;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μιχαὴλ ὁ Μαλεΐνος ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, ἐν εἰρήνῃ τετελειοῦται.

Στχ. Ζήσας; Μιχαὴλ ὡς ἄσαρκος ἐν βίῳ,
Ὁμωνύμῳ νῦν συμπαρίστασαι νόῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Βιρονίκη ἡ αἱμορρόουσα, ἣν ἰάσατο ὁ Χριστὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ὅλου νοητῶς δράττεταί σου νῦν Λόγε,
Ἡ κράσπεδά σου πρὶν μόνον δραξαμένη.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες πόθῳ, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Μάρτυρες, πρὸς τούτου τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέξασθε εἰκότως.

Φωτὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι Πίστει, βασάνων σκότος παρεδράμετε, βοῶντες πανεύφημοι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔῤῥει τῶν σῶν χειλέων, μελισταγῶν λογίων παμμάκαρ Πρόκλε θεῖον ἅμα, ποτίζον τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ, τὸν νοῦν ὀχυρωθείς, βασάνων, πικρὰς ἰδέας ἐκαρτέρησας, κραυγάζων Ἱλάριε· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων, κύει Μαρία τῶν πάντων κτίστην διαμένουσα, Παρθένος ἀμίαντος, εὐλογημένη μόνη, ἀεὶ δεδοξασμένη.

Ὠδὴ ἡ Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους τοξεύμασιν, ἀνημέροις ἐχθροῖς σε προδίδωσιν. ὑφ' ὧν κατατεμνόμενος, παναοίδιμε Πρόκλε χαίρων εἰς χεῖρας, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου.

Ἐπληγώθη τὸ τίμιον σῶμά σου, ἀνενδότοις τοξεύμασιν Ἅγιε, καὶ ἀνιάτως ἔπληξε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μὴ μελῳδοῦντας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αἴγλῃ τῆς χάριτος, ὥσπερ λίθος ἐν γῇ κυλιόμενος, συνέτριψας Ἱλάριε, ὀχυρώματα πλάνης μέλπων συντόνως· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου ῥεύσαντες, ἀσεβείας τὸ πῦρ ἐναπέσβεσαν, τοὺς δὲ πιστοὺς κατήρδευσαν, μελῳδοῦντας ἀπαύστως· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας ἡμᾶς πλάσας με, Θεοκυήτορ Δέσποινα, ἀνεκτήσατο Κόσμον οὕτω βοῶντα· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς
» ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ
» ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἴδε φωταυγὴς καὶ ἱερά, καὶ εὔσημος, τῶν Μαρτύρων μνήμη ἔλαμψε, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὸν ζόφον τῆς κακίας ἐξαίρουσα, καὶ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ἰαμάτων χάριν βρύουσα.

Ὡς δύο μαζοὶ πνευματικοὶ, προχέετε ἰα-

μάτων γάλα Ἅγιοι, πᾶσαν ἐκτρέφοντες καρδίαν, πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, ᾗ πάθη χαλεπὰ θεραπεύοντες. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε

Σταγόσιν αἱμάτων ἀθληταὶ, φοινίξαντες ἁλουργίδα πανσεβάσμιοι, ταύτην ὡραίως τε φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε, τῷ μόνῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύοντες.

Ἡ γῆ ἐπευλόγηται ὑμῶν, τοῖς αἵμασι, καὶ λειψάνων καταθέσει τε, τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται· ἐν ᾗ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύσατε. Θεοτοκ.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἁγνὴ γεγένησαι, Παναγία Μητροπάρθενε, τοῦ διὰ σοῦ ἐπιφανέντος, ἐν ὕλῃ ὁρωμένῃ τοῦ σώματος, καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει φωτίσαντος· ὅθεν σε Πίστει μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἡ α. ὥρα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΓ'.

Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν σχ. ς'. καὶ ψάλλομεν σχρ. τῶν ἀμφοτέρων ἀνὰ τρία, σχρ. τοῦ Ἀρχαγγέλου. ἦχος ά.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγὴς καὶ Οὐράνιος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾷ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελῳδῆμα· καθικετεύει τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθάρρηκας, Ἁγνῇ εἰς Ναζαρὲτ ἀφικόμενος. μεθ' ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως ἀεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, Ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε, ἀεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, θείᾳ φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρείᾳ τε, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν, δικαιοσύνῃ, ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἅρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμοσας· οὗ ἐπιβὰς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος ἔνδοξε. Ὅμοιον.

Πάτερ θεηγόρε Στέφανε, θεολογίᾳ τὸν νοῦν, κατελάμπρυνας Ὅσιε, δερυφόρον οἷά περ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφήμων μάκαρ αἱρέσεων, ἐπιθυμίᾳ τρυφῆς τῆς ἄνωθεν. ἧς κατηξίωσαι, μετασχεῖν Θεσπέσιε, παρεστηκὼς, Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, καὶ Παντοκράτορος. Ὅμοιον.

Πάτερ θεορρῆμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας, καὶ κατευνάσας Κόσμου τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάνσοφε, τῶν ἐφετῶν, ὄντως τῇ ἀκρότητι, θεόφρον Ὅσιε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων Ταξιαρχίαι. ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει παραδόξως, ἐποπτανόμενος

ἁγιάζει. ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε. Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Σταυροθ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Εἰς τὸν ςχ. ςχρ. προσόμοια, τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀναλαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, πάντας Πιστοὺς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ Ποίμνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα· κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας· πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν· ῥύσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων Ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Τῶν Οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστρ. καὶ Θεοτοκ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω.
Ἰωσήφ. ὨΙδὴ ά. ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀΰλοις μεθέξεσι, θεῖον καὶ ἄϋλον, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φωτίσαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων νόων, τὸν τὴν ἄῤῥητον, χαρὰν μεμηνυκότα, ἐν Κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως ἀνευφημοῦντές σε. Θεοτοκ.

Ἁγνὴν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἑώρακε, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία,

Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ἄλλος. Τοῦ Ὁσίου, ἦχος β'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σοὶ Στέφανε στέφανόν σοι ὁμώνυμον οἵσομεν ὕμνων.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Σοὶ τῆς σῆς παμμάκαρ διδαχῆς, χρέος προσκομίζοντες, τὴν ἀμοιβήν, ἀποτείνομεν στέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες· σὺ δὲ ἵλεως, δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ὀλεθρίων ὁρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάρανας, ὡς λογισμὸν, κεκτημένος θεόφρονα· εὐμενὴς γὰρ γέγονας, εὐπροσήγορος, προσηνής τε καὶ κόσμιος, λόγῳ τε σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ἱερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος, θεορρῆμον Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ· καὶ τῆς σῆς ἐλπίδος, ἄριστα παμμάκαρ οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Τῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφηνας, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων Πάναγνε. τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Μεθέξει φωτὸς ἀϋλωτάτου, ὡς ἄϋλος ὄντως Γαβριὴλ, ἀΰλως φωτιζόμενος, φῶς χρηματίζεις δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἑκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων· δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγάλως τιμῶντές σε.

Ἐπίφανον πᾶσιν Οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε ἀεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος σου, θεοφόρε Στέφανε, ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, ἐν τῷ Κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τοὺς σοὶ Πίστει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδαχαῖς σου ὅσιε. ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία σου.

Ἀδούλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχήν σου πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε Στέφανε τίμιε. διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρῖνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόνι τῆς Παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος ὡσεὶ κρῖνον Κύριε.

Κάθ. ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ Μέγας Γαβριὴλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος ἀεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελῳδημα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, μελῳδικῶς εὐφημοῦντες, τὸν Θεῖον Ἀρχάγγελον.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουσι τὰ διαβήματα, Στέφανε Πάτερ ἀληθῶς, τῶν πίστει μιμουμένων σε. ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πάσης στενώσεως, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἱκετεύων, ὅσιε μάκαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἵστασο μεθέξεσι θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην

Δανιὴλ, ᾗ ἐντιθεὶς τὴν δήλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν Ἥλιον θείαν στολὴν, δόξῃ ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἠμφιεσμένος, στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε τῷ Πνεύματι, ὁ Γαβριὴλ, περιηγνισμένην πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Σὺ Στέφανε, μοναζόντων ἐγένου στεφάνωμα, ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περικείμενος. ὤφθης γὰρ Μακάριε, θεοχαρίτωτον ὄντως ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἔνθεον, Θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας. διὸ τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρυνε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ πανσεβάσμιε.

Ἀμάραντον, ὁ Δεσπότης παμμάκαρ σοι στέφανον, ὡς δικαίῳ ἔπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀμειβόμενος· Σάββα τοῦ θεόφρονος, σὺ μαθητὴς γὰρ ἐγένου γνησιώτατος. Θεοτοκ.

Νεκρώσεως, τὸν καρπόν μοι ἡ Εὔα προσήνεγκε. ζωὴν δὲ γεννήσασα τὴν ἐνυπόστατον Πάναγνε, αὖθίς με ἀνώρθωσας. διὸ κραυγάζω σοι· χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὡράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος Πατὴρ ὁ παντουργὸς, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλῆττον, μέγα τὸ κλέος Γαβριὴλ πέφυκε, θείων ἀσωμάτων Ἀρχηγὲ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων. οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἥπερ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἁγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεὸν, πάντας ἁγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ἄλλος Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ὁρμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, Θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεωρίαις τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοὶ καθαρῷ, ταῖς Γραφαῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, θεορρῆμον Στέφανε, καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον, τὸν Θεῖον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθὸν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες, εὑρεῖν ὅσον χρήσιμον, καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, διὰ πόνων παμμάκαρ, ἐδέξω τὸν τῆς γνώσεως. Θεοτοκ.

Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε Πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, Θεογεννῆτορ τέτοκας.

Ὠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Γεώδεις γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον θείαις λαμπρότησι.

Ἀκτὶς Ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων λειτουρ-

γῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων σοῦ παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, Ἁγνὴ τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας Κόσμον ἀπολυτρούμενον.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἰκουμένης φωστὴρ φαεινότατος, Πάτερ ἀναδέδειξαι, λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διήνυσας· μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ, ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, ᾗ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος ὁ στέφανος, ᾧ νῦν ἐστεφάνωσαι παρὰ Κυρίου σου, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκ. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν σὺ πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὁρισθὲν φρικτὸν μυστήριον, μόνος σὺ πεπίστευσαι, Γαβριὴλ πανένδοξε, τόκον τὸν ἀπόῤῥητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη. χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ Πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΓ΄. Η Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Στχ. Τὸν ταξιάρχην Γαβριὴλ ὑμνεῖν δέον,
Τὸ χαῖρε μηνύσαντα μητρὶ τοῦ Λόγου.
Τῇ δεκάτῃ δὲ τρίτῃ συναγήοχεν ὧδε Γαβριήλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου.

Στχ. Καὶ σκῶλα καὶ θήρατρα καὶ πάγας βίου
Φυγὼν Στέφανος, εἰς Ἐδὲμ λόχμας ἔδυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοὺχ τῆς μετωνομασθείσης Μαρίας.

Στχ. Σκηνοῖς Γολινδοὺχ εἰς Ἐδὲμ· σκηναί δέ σοι,
Τὸ τοῦ Βαλαὰμ, ὡς σκιάζουσαι νάπαι.

Αὕτη ἦν ἐκ Περσίδος, συνοικήσασα ἀνδρὶ Ἀρχιμάγῳ, ἐπὶ Βασιλέων, Περσῶν μὲν, Χοσρόου, Ῥωμαίων δὲ, Μαυρικίου. μεθίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, καὶ βαπτίζεται, καὶ Μαρία μετονομάζεται. διὰ τὸ ἐν ἐκστάσει αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς τοῖς εἰδώλοις πιστεύοντας ἐν τῇ γεέννῃ. ὅτι ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. ἴδε δὲ καὶ ἕτερον τόπον φωτεινὸν, ἐν ᾧ ἐχόρευον καὶ ἠγάλλοντο οἱ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες· εἰσελθεῖν δὲ βουλομένη ἐν αὐτῷ, ἐκωλύετο ὑπὸ τοῦ φαινομένου ἀγγέλου, ἀνεπίβατον εἶναι λέγοντος τοῖς ἀπίστοις τὸν τόπον τοῦτον. αὐτίκα οὖν ἀνανήψασα, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ καὶ ἐβαπτίσθη. διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς Ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται. καὶ διαγαγοῦσα ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτὼ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον ἐν ᾧ δράκων ἦν ἀκοντίζεται. χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐκεῖσε ποιήσασα, ἐξημέρωσέ τε αὐτὸν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. καὶ ἄσιτος διαμείνασα, χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι. εἶτα ἐκεῖθεν ἀνελκυσθεῖσα, τῷ τοῦ Χοσρόου Υἱῷ καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπτεται μάστιξιν. ἐξ ὧν ὁ μασθὸς αὐτῆς διαῤῥήγνυται, καὶ ἐν σάκκῳ καμινιαίας αἰθάλης πλήρει ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφαλισθεῖσα ἔντινι τόπῳ καταμόνας προσρίπτεται. διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀβλαβὴς, χαμαιτυπείῳ ἐκδίδοται, καὶ πολλοὶ τῶν ἀκολάστων εἰσερχόμενοι ταύτην οὐχ εὕρισκον, κρυπτομένην παραδόξως ὑπὸ ἀοράσίας. ἀπαγομένη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον ἐῤῥύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. τῆς δὲ, δυσφορούσης ἐπὶ τῷ μὴ παθεῖν, ἐπιστὰς ὁ Ἄγγελος ξίφος κατέχων, πλήττει αὐτὴν κατὰ τοῦ αὐχένος. καὶ ἔδοξε τομὴν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ῥυῆναι· ἐξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐβάφησαν, καὶ ἴασεις πολλὰς εἰργάσαντο. ἡ δὲ Ἁγία παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς Πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν αἱρέσεων γνοῦσα Θεόθεν, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σορῷ μικρᾷ κατασχεθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῇδε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Σάῤῥα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Κόλπους ὑποσχὼν τὴν νέαν Σάῤῥαν δέχου,
Ὦ τῆς παλαιᾶς Ἀβραὰμ Σάῤῥας ἄνερ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἰωάννου τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τοῦ θείου ναοῦ, ἑστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ λυτρωτῇ τοῦ παντός· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, ᾧ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ περίδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιάζει ψυχὰς, Πιςῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾷν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυσικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων πάντοτε· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτ.

Ἀπεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχισράτηγος, χαρὰν μηνύσων σοι, Παρθενομῆτορ Ἁγνή. δι' ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἤνθησε, τοῖς Πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῇ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι. Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων ἐν προσώποις τρισὶ, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμνῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Ὁ βίος τῷ λόγῳ σου, συνδραμὼν Πάτερ, διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, παμμάκαρ προεξένησε. σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμον, γέγονας τῷ Κτίστῃ σου βοῶν· εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Νοὸς καθαρότητι, καὶ διανοίας, θεόφρον λαμπρότητι, τὸν βίον διελήλυθας, ἁγνείᾳ τε σώματος, καὶ παρθενίᾳ σεπτῇ, ἄριστον ἀνάθημα φανεὶς, τῷ παντεπόπτῃ καὶ Παντοκράτορι. Θεοτοκ.

Ὑθύνουσα πάνσεμνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος. Ὠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος. σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένῳ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοΐ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, αὐλῶς Ἀρχάγγελε ἑνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελῴδημα, τὸ φοβερὸν ὃ μέλπουσι, πάντες Ἀγγέλων χοροί· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχῃ τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπερατούμενος τὰ ἱερὰ θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει ἀεί σε εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προαστράπτοντα, τὸ ἱερὸν παλάτιον ὦ ἱερὲ Γαβριὴλ, ᾧ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτ.

Ὡς θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βροτοὺς θεώσαντα, ἑνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀῤῥήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῇ

κορυφῇ σου ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ἱδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, οὓς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτου πόθῳ πυρούμενος.

Ὅλην ὑπερβὰς, τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, νοΐ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι, πολιτείας τε λαμπρότητι, στεφανηφόρε Στέφανε, κράζων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔρωτι σφοδρῷ, παμμάκαρ κατιχνεύσας, τοῦ θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἔνθεον, πολιτείας τε σεμνότητα, ἐζήλωσας πανεύφημε. γέγονας ἐκμαγεῖον, τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον. Θεοτοκ.

Νοῦς ὁ ἀπαθὴς, ἐν μήτρᾳ σου ἐνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοΐ Πάναγνε, σαρκός τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον τε ἐγένετο, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος. ὅθεν σε Θεοτόκον, πίςει καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινος ποτέ.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἴασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἱερῶς θεούμενος καὶ φῶς ὁρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, Ἱερὲ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ὥσπερ Οὐρανὸς, ὡράθης κατάστερος, θείαις λαμπρότησιν, ὥσπερ στρατηγέτης δὲ, χεροὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βούλημα, τοῦ Δεσπότου, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Σῆσον τὸ δεινὸν βαρβάρων κλυδώνιον, ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου. τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα. τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον, πταισμάτων λύτρωσιν. βασιλεῖ τε δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἡ περικαλλὴς, δυὰς ἡ περίδοξος, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀποχὴν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι. Θεοτοκ.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννῆτορ πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε.

Ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ὑπέρτιμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἡδόμενος, καὶ τρυφῇς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεὸν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἕλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότητα, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὡς Ἥλιος ἔλαμψας, ἐν μοναστῶν συστήματι, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερούμενος, οἷά περ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκ.

Νοήσαντες πόρρωθεν, προφητικοῖς ἐν ὁμάσιν, οἱ Προφῆταί σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσαν γενέσθαι Μητέρα, τοῦ Παντουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότου. διό σε πανύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀῤῥήτως πυρσευόμενος, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε,

πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀσραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἷμοι ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι. σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας με Λόγε, Παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ϛχρ. προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος ἀ. Πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, Θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ ὑπουργὸς ἀναδέδειξαι, καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φρυκτωρίαις, τούτου αὐγαζόμενος, ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σὸν, κλέος περιβόητον, καὶ θαυμαστή σου ἡ δύναμις. ἡ χάρις ἔνθεος. ἡ μορφὴ ὡραία. τὸ εἶδός σου πύρινον. ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος. ἡ φαῦσις ἄϋλος. ἡ ροπὴ ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῆς προάγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τὸν Κτίστην, πάντων καθικέτευε, λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας, ᾗ τὰ Θεῖα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν Πίστει δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. ἀ.

Ὅπου ἐπισκιάσῃ, ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις. οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε, Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν Μεγάλην.

Εἶδ' οὖ, εἰς τὸν ϛχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει τὴν Ἀκολουθ. Σεπτεμβ. ϛ'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδούχ. Ἡ ταύτης Ἀκολουθία ψάλλεται, ὁπόταν βούληται ὁ Προεστώς.

Στχρ. προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄστρον ἡμῖν φαεινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνὴ, Γολινδοὺχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἄθλων φαιδρότησι, τὴν Οἰκουμένην περιαυγάζουσα, καὶ ἀθεΐας νύκτα διώκουσα· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, περιχαρῶς, πίστει ἑορτάζοντες, ὑμνολογοῦμέν σε.

Θείαις σεμνὴ εἰσηγήσεσιν, ἔγνως Χριστὸν τὸν Θεὸν, τὸν ἐν γῇ ἐνδημήσαντα, καὶ τῆς διανοίας σου, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλην τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρύαγμα. ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Ἄπληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν τῷ πληγαῖς ὁμιλεῖν, καὶ χρονίαις καθείρξεσιν, ἀθληφόρε ἔνδοξε· κατωτάτῳ ἐν λάκκῳ δὲ, ἀποῤῥιφεῖσα ἡμέραις πλείοσι, τροφὴν ἐτρέφου μὴ διαῤῥέουσαν, δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύνοικον, ἐκ τῆς αὐτοῦ, βλάβης ἀνενόχλητος, Μάρτυς προσμείνασα.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίροις Γολινδοὺχ, Μάρτυς ὡραϊσμένη.

Ὠδὴ ἀ. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Χαριμονικῶς τῷ Δεσπότῃ ἐν Οὐρανῷ, παρεστῶσα ἔνδοξε, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς,

λαμπομένη πάντοτε ἡμᾶς, εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς Μάρτυς καταύγασον.

Ἀποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ Περσικὸν, ὡς ἀστὴρ ἀνέλαμψας, εὐσεβείας φαεινὸς, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχὰς, ἐπιγνώσει θεϊκῇ Θεομακάριστε.

Ἰχνηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδοὺχ πανεύφημε, Μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ὡράϊσας καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα νοητὸν εἰσῆλθες χαίρουσα. Θεοτοκ.

Ῥύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαστουργὸς, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθᾶραι ἐκ τῆς σῆς καθαρᾶς σεσάρκωται Γαστρὸς, Θεοτόκε· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεὸν, ὅλως περφωτισμένος, ἐμυήθη τὰ θεῖα, Γολινδοὺχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβαιωθεὶς ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσατο.

Ἰσχὺν θεμένη τὸν Χριστὸν, τῇ θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλῆσιν εὐσεβῶς, ὥσπερ τὴν πίστιν τὴν σὴν, ἐνηλλάξω, θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοφῶν λογίων ἱεραῖς, ἀναπτύξεσι Πίστει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυήθης ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως, θείαν ἐπιφάνειαν. Θεοτοκ.

Γνωστῶς κατίδομεν Θεὸν, σαρκωθέντα Παρθένε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, δι' οἶκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν. διὰ τοῦτο, Πίστει σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Οἱ σοὶ Πανεύφημε, κατευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον πόδες τοῖς τοῦ ἐχθροῦ, βρόχοις οὐ κεκώλυνται, ὑποσκελίζοντες αὐτοῦ, τὰς πορείας Θείῳ Πνεύματι.

Λυθῆναι σπεύδουσα, παθῶν συγχύσεως, καὶ δολίας ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὡμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάστορος.

Ἰσχύν σοι δίδωσι, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὑπομεῖναι βασάνους καὶ πονηρὰς, στρέβλας ἀξιάγαστε· δι' ὧν κατήργησας ἐχθροῦ, πάντα Κόρη μηχανήματα. Θεοτοκ.

Δεσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν δοτῆρα ὑπερβολῇ, τεκοῦσα χρηστότητος. Παρθενομῆτορ οἱ Πιστοὶ, διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὀχυρωθεῖσα τὸν λογισμὸν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φύλαξ δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγλάϊσμα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημε.

Ἀπὸ Ἀγγέλου φωτοειδοῦς, τῶν περικειμένων σοι δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἁγιωτάτου ἀνδρὸς ἀπάντησιν, πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου σταλέντος ἔνδοξε.

Χαίρουσα ὤκησας σκοτεινὸν, λάκκον καὶ βαθύτατον σεμνὴ, ὡς Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, δράκοντι συνοῦσα, ὅστις ἠδέσθη σε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων ἐπιγνοὺς Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Μεμολυσμένος τὸν λογισμὸν, καὶ ἠχρειωμένος ταῖς πολλαῖς, Μήτηρ Θεοῦ παραβάσεσι, σὲ καθικετεύω μόνη ἀμόλυντε, οἰκτεῖραί με καὶ σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀπέῤῥιψαν λάκκῳ σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς· ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρῶσιν οὐδ' ὅλως εἴληφας ἐκ χειρὸς, ἀνθρώπων· ἐτρέφου γὰρ, θείῳ ἄρτῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

Ῥημάτων ὑπάρχουσα, φύλαξ Μάρτυς θεϊκῶν, πολυχρόνιον κάθειρξιν, κατεδικάσθης

πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς ἁγίας σου σαρκὸς, ἐν τῷ ῥοπάλοις τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὀστᾶ συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε. θεϊκὸς γάρ σε πόθος ἐπερρώννυεν.

Θεοτοκίον.

Γ'φάνας ὁ ὕψιστος, ἑαυτῷ περιβολὴν, ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνωθέντας θείαις καταστολαῖς, ἐφαίδρυνεν Ἄχραντε. διὰ τοῦτό σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Σὲ γυμνοῦντες περιέφερον οἱ ἄφρονες, παικτικῶς Πόλιν ἅπασαν· ὁρωμένης δὲ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας σεμνὴ, αἰσχύνης· τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην γὰρ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες.

Ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάστιγας, Μάρτυς θεομακάριστε. ἐδυνάμου γάρ, ὁ Χριστός σε σάρκα δι' ἡμᾶς, φορέσας συνὼν σοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδοὺχ, ἄτρεπτον θείᾳ στοργῇ.

Ῥ'ωμαλέως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας κάθειρξιν ἀξιάγαστε· ὥσπερ κόσμον δὲ, τὰ κλοιὰ προφέρουσα σεπτῶν, Χριστοῦ παθημάτων κοινωνὸς, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ Γολινδοὺχ γέγονας.

Ἀ'ναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος, καὶ Πνεύματος πανεύφημε, ἡ τεκοῦσά σε, νευθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψεσι φρικταῖς, τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς. Θεοτοκ.

Ἱ'λαστήριον κεκτήμεθα Πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεόν σε πάντοτε, ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν, καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τε ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ὠδὴ δ'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Σὲ μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονίᾳ καθείρξει δεσμῶν ἀπέλυσε, θείᾳ προτροπῇ δυσμενὴς πονηρότατος, Μάρτυς ἀθληφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίους τῆς ἐναθλήσεως, ἀκροτάτῃ ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδέδωκας, Θέκλαν ἀληθῶς τὴν σεπτὴν πρωτομάρτυρα, Μάρτυς μιμουμένη, μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Ἐ'πτερώθης τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τοῦ πολεμήτορος, ὡς περιστερὰ τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἡνώθης.

Νοερῶς ἐνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, τὰς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγὰς εἰσδέδεξαι· αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἡ'τῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστειρώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου, πάσης στειρεύουσαν, πράξεως Ἁγνὴ, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μου, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἱλεουμένη.

Ὠδὴ ε'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰ'δεῖν θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μένοντα ἐκεῖσε ἠξίωσαι, ἐνδημοῦσα εἰσέτι τῷ σώματι. ὧν νῦν ἐν μετουσίᾳ θείᾳ ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ὡ'ς φῶς ὡς ἥλιος ἐναπήστραψεν, ἡ καρτερὰ καὶ θεία καὶ γενναία σου ἄθλησις, καὶ Πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπημείωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν θεομακάριστε.

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέστειλας, σῶν Ἱερῶν αἱμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι. τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς πηγὴν θαυμάτων, ἔδειξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ τούτου προσψαύουσι.

Ἡ σὴ δεδόξασται θεία κοίμησις, Ἀγγελικῶν ταγμάτων σε λαβόντων πρὸς Κύριον. διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκ.

Φωνῇ Ἀγγέλου Ἁγνὴ συνέλαβες, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα. ὃν δυσώπει εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἁμαρτημάτων, λύσιν Πανάμωμε, ὅπως εὐχαρίστοις σε φωναῖς ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΔ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἑνὸς τῶν ὁ. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, σχρ. προσόμοια. ἦχος ἀ. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Παῦλος ὁ μέγας θεόφρον, τοῦ Κόσμου Ἥλιος, ὥσπερ φαιδρὰν ἀκτῖνα, εἰς τὴν σύμπασαν Κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ τῶν λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζειν τοὺς πάλαι ἐν τῇ νυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας κινδυνεύοντας. Ὅμοιον.

Τῆς καθαρᾶς σου καρδίας, τοῦ Θείου Πνεύματος, φωτισικαῖς ἀκτῖσιν, αὐγασθείσης πλουσίως, Ἀκύλα Θεηγόρε φωτοειδὴς, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, ἐκ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν, θείᾳ χάριτι διέλυσας. Ὅμοιον.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ, πίστει προστρέχοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες Ἀκύλα, λυτροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν, μεσιτείαις ἱερώτατε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε Κόρη, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμὸν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμὸς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνὴ· οἶμοι τέκνον γλυκύτατον. τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἀκύλα πρέσβευε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθῳ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ἀ. ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν ἱερὸν, ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν μελῳδήμασι, καὶ ἐκβοήσωμεν· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Οἰκτίρμον πάντας σῶσον, ὡς ὑπεράγαθος.

Ὅλον σαυτὸν, Μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, φωτοειδὲς ἐτέλεσας, καταστραπτόμενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις. διὸ τοὺς ἐν τῷ σκότει, ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Χριστοῦ, ὀχυρωθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῶν ἀνόμων φρύαγμα, ὅλον κατέβαλες, καὶ εἰδώλων τεμένη, κατέστρεψας ἀθλήσας, Θεομακάριστε.

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπιδόσεσι, τὰ τῶν σωμάτων ἔνδοξε, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀποκάθαρον πάθη, πιστῶς ἐπιτελούντων, τὴν θείαν μνήμην σου. Θεοτ.

Λόγῳ σεμνὴ, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνέλαβες, τὸν διὰ λόγου ἅπαντα, δημιουργήσαντα. διὰ τοῦτό σε λόγοις, ἐνθέοις ἀνυμνοῦμεν, Θεοχαρίτωτε. Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐπόθησας Θεὸν ὡς θέμις ἔνδοξε, τὸν μόνον Δεσπότην καὶ Βασιλέα. καὶ αὐτοῦ τὸ θεῖον βούλημα, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ἐξετέλεσας.

Ἰσχύϊ τοῦ σεπτοῦ καὶ Θείου Πνεύματος, Ἀκύλα πανεύφημε τοῦ Βελίαρ, τὴν ἰσχὺν πᾶσαν κατέβαλες, ἐναθλήσας γενναίως Ἱερώτατε.

Νοΐ σου καθαρῷ ἐνοπτριζόμενος, τὴν δόξαν Κυρίου ταύτης μετέσχες, τελεώτερον μακάριε, μεταστὰς τῶν προσκαίρων πρὸς τὰ μένοντα. Θεοτοκ.

Ὁ μόνος καθαρὸς ὁ μόνος Κύριος, σὲ μόνην ὡς ἔγνω καθαρωτέραν, πάσης Κτίσεως Πανάμωμε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων σεσωμάτωται.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθ. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου τοῖς ῥήμασι, καταυγασθεὶς τὴν ψυχήν, ὡς Ἥλιος ἔλαμψας, Θεογνωσίας φωτὶ, Ἀκύλα μακάριε, στέφος δὲ Μαρτυρίου, ἀνεπλέξω νομίμως. ὅθεν ἀναπηγάζεις, ποταμοὺς ἰαμάτων, τοῖς πίστει ἑορτάζουσι Μάκαρ τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Παρθένε πανάχραντε. ὄλεσον κατὰ κράτος, τῶν βαρβάρων τὰ θράση. γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη. τῷ νεύματί σου πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας, τῆς πονηρᾶς, Ἀκύλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξήγειρας.

Ὑπερήφανον φρύαγμα, τῶν δυσμενῶν, κατέβαλες Ἀκύλα, ταπεινώσει θεία θωρακισάμενος.

Μακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμά σου κενώσας, Ἱερεῦ καὶ Μάρτυς τῶν παθημάτων αὐτοῦ. Θεοτοκ.

Νοητόν σε παλάτιον, καὶ ὑψηλὸν, τοῦ Βασιλέως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἥδιστον λόγον ἀεὶ, ἀναπηγάζων εὐσεβῶς πάνσοφε, τῶν τῇ πικρᾷ, πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνήδυνας ψυχὰς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκύλα πανεύφημε.

Σοῦ τοὺς ἐπαίνους Λουκᾶς, ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε. τοῦ Ἱεροῦ Παύλου μαθητὴς γὰρ, καὶ θεῖος ξεναγὸς, ἐγένου τὰ θεῖα, σαφῶς παιδευόμενος.

Ὥσπερ ἀστέρα φαιδρὸν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν Ἱερὸν, εὐράμενος Παῦλον, πρὸς τούτου τὰς αὐγὰς, ἐδέξω τοῦ Λόγου, στερρῶς λαμπρυνόμενος. Θεοτοκ.

Μήτερ καὶ δούλη Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας. ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε δυσώπει, τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ Θεοτόκον Ἁγνὴν ὀνομάζοντας.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐξεχύθη σου χάρις τοῖς χείλεσι, μάκαρ ἱερώτατε, καί σε εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνας Ἀκύλα θεόπνευστε.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα, καὶ ἁμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε, θεοφόρε Ἀκύλα μακάριε.

Αἱ πορεῖαί σου θείως τελούμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμεναι, τοῖς πλανωμένοις ὤφθησαν, ὁδηγία καὶ τρίβος σωτήριος. Θεοτοκ.

Κυριώνυμε Κόρη Πανάμωμε, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον.

Ὁ Εἱρμός Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκ. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γεγονὼς Ἀπόστολε, τὴν Οἰκουμένην διδαχαῖς, καὶ θαυμασίοις κατηύγασας, στέφανον δόξης Ἀκύλα δεξάμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΔ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στχ. Ἥπλωσεν ὡς δίκτυον ὁ Παῦλος λόγους,
Ἤγρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.
Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗ τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς πράξεσι Λουκᾶς ὁ Θεηγόρος ἀνεγράψατο. τοῦ ἱεροῦ γὰρ Παύλου μαθητὴς ὑπάρχων καὶ ξεναγὸς, παρ' αὐτοῦ τὰ θεῖα ἐμυήθη. Καὶ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, καὶ ἀπεστάλη καὶ πολὺ πλῆθος ἐπέστρεψεν ἐξ εἰδωλομανίας πρὸς θεογνωσίαν ἐν διαφόροις τόποις ἀπελθὼν, καὶ τὰ εἴδωλα καταῤῥέψας, καὶ ναοὺς ἐγείρας, καὶ Ἱερεῖς καταστήσας, καὶ πειρασμοῖς πολλοῖς προσπαλαίσας, κτείνεται ὑπὸ τῶν ἀπίστων, καὶ πρὸς Κύριον ἀνελθὼν πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰούστου.

Στχ. Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμοῦ πῦρ θέλων,
Εἰς πῦρ Ἰοῦστος θῦμα βάλλεται ξένον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης, ἐν τοῖς Νουμέροις στρατευόμενος, ὑπὸ Τριβοῦνον Κλαύδιον. γενόμενος δὲ ἐν ἐκστάσει, ὁρᾷ Σταυρὸν κρυσταλλοειδῆ, καὶ ἐκεῖθεν φωνὴν ἐξιοῦσαν, παρ' ἧς ἐμυήθη τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον. ὅθεν διένειμε τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ πτωχοῖς, καὶ ἦν καθ' ἑαυτὸν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει ἐπαγαλλόμενος. ὡς δὲ ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτὸν τῷ Τριβούνῳ, ἄγει αὐτὸν, καὶ ὡς οὐκ ἔπεισεν ἀποσῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μαγνέντιον. ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ τῇ Πίστει τοῦ Χριστοῦ ἐμμένειν εἰπὼν, τείνεται σφοδρῶς, καὶ νεύροις ὠμοῖς τύπτεται. καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται. καὶ σφαίραις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς μασχάλας καταφλέγεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦται. καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθεὶς, τῷ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμηναμένου αὐτὸν τοῦ πυρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὀνησίμου.

Στχ. Ἐλαφρὸν ἦρα φορτίον σου ἡδέως,
Μεθ' οὗ σὸς Ὀνήσιμος ἦκω σοι Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀκύλας καὶ Ἱλάριος λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Στχ. Τὸν Ἱλάριον καὶ τὸν Ἀκύλαν λίθοις,
Ἄνδρες πλάνοι κτείνουσιν, οἷς Θεοὶ λίθοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Πέτρος ὁ νέος τοὺς πόδας ἐκκοπεὶς τελειοῦται.

Στχ. Ἀπροσκόπως βαίνοντα τὸν θεῖον Πέτρον,
Ἐζημίωσαν τῶν ποδῶν ἀφαιρέσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἡράκλειος ῥοπάλοις τυπτόμενος τελειοῦται.

Στχ. Τὰς ἐκ ῥοπάλων Ἡράκλειος αἰκίας,
Ὡς Ἡρακλῆς ῥόπαλον αὐχήσει τάχα.
Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὑφάνας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ Θείῳ Πνεύματι, ὅλος ὡραῖος ἐχρημάτισας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας, καταστολὴν φωτοειδῆ καὶ φῶς σωτήριον.

Λιμῷ νοητῷ, κρατουμένους τοὺς Λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτῳ τῶν λόγων ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς Οὐρανίου Τραπέζης, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης πεφυκὼς θεοειδέστατος.

Ἁγίῳ ναῷ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται, καὶ νοσημάτων καθαίρονται, ἀνυμνολογοῦντές σε πόθῳ, καὶ βοῶντες πανεύφημε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται τὸ πρὶν, ὁ Ἀδὰμ φθοροποιῷ βρώσει Πανάμωμε· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον Παρθένε ἐζώωσας· ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ ϛ'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς Οὐρανοὺς, σὺν τοῖς θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις, καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου, ὡς μαθητὴς κατοικῶν, Ἀκύλα, καὶ θέσει θεούμενος, μέμνησο τῶν πίστει καὶ πόθῳ σε τιμώντων.

Οἱ τῶν ἱδρώτων σου κρουνοὶ, ποταμοὺς πᾶσιν ἡμῖν θείων ναμάτων, ἀναβλύζουσι μάκαρ, καὶ ἐπηρείας παθῶν, ἀτόπων, ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ τὰς παραταξεις, βυθίζουσι τοῦ πλάνου.

Θέσει θεούμενος ἀεί, ὡς ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοΐ ἀΰλῳ, ὅλος φῶς χρηματίζεις, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκὸς, καὶ βλέπεις, ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι, ἔνδοξε Ἀκύλα, Χριστοῦ ἱερομύστα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν παναίτιον Θεὸν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς Ἁγνὴ αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ᾧ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὀφθέντα, τεκοῦσα Πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ὁ Εἱρμὸς. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ὨΙδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάτοις σε ὕμνοις, ἱερὸν πεφυκότα, κειμήλιον τοῦ Λόγου ᾧ σεπτὸν, τούτου τε πάνσοφον Κήρυκα, καὶ τοῦ Κόσμου φωστῆρα, καὶ στήριγμα τῆς Πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

Ὡς καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης, καὶ Θεῖος τοῦ Σωτῆρος ἀθλητὴς, ᾧ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀκύλα θεηγόρε σὺν αὐτοῖς, τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγνόντες Ἀκύλα, τοῦ Κόσμου δὲ φωστῆρα ἁπλανῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην εἰδώλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητὴν, εὐσεβεῖ διανοίᾳ, θεόφρον μακαρίζομεν.

Ἡ παναγία σου μνήμη, ἀνατείλασα Κόσμῳ, ὡς ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε· ἐν ᾗ πρέσβευε μάκαρ, δοθῆναι ἵλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος. Θεοτ.

Φωτιστικὴν σε λυχνίαν, προεώρα Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατεῖλαν ἐκ φωτὸς, Παρθενομῆτορ βαστάζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, Πανάμωμε Θεότητος.

Ὁ Εἱρμὸς.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ
» σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώ-
» σει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρ-
» θένου, ἀφράσως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ Πι-
» στοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, Παύλῳ τῷ κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστόλων ἅπασαν, σὺν αὐτῷ περιῆλθες, τὴν γῆν, στηρίζων τῷ λόγῳ, παρειμένας καρδίας, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος, καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν Ἀγγέλοις, Ἀκύλα παμμακάριστε, ὑπὲρ κόσμου πρεσβεύων. Θεοτοκ.

Εἰς τὸν ςχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΕ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ἔσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ςχῆμ. προσόμοια, ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σώματι Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως κατήσχυνας. διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενον, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω. ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτιμίζοντι εἰσέτι, περιῤῥεόμενος αἵματι. Ὅμοιον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰουλίττα ἔνδοξε τὸν ἐκ σπλάγχνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ λῃνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον. μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνετε τῶν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Ὅμοιον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ἀνδρικῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε. τοῖς

ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δὲ, Υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ Μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας. ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, Ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσι, παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. τίς ἑώρακε νήπιον, τριετῆ ὄντα, Τύραννον αἰσχύναντα; ὦ τοῦ θαύματος. Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθηνούμενος τῇ γαλωχῷ ἐβόα· μὴ πτοοῦ μῆτέρ μου, τὰς βασάνους τοῦ δεινοῦ Κοσμοκράτορος. Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἰσχὺς των πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτ. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν ς'. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλουχούμενος τὴν Μητέρα ἐστήριζε· παῦσον ὦ μῆτέρ μου, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ Δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τοῦ ξύλου προσαναρτώμενον, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι, ἀνεβόα, ποθεινότατον, τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον, ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Τὴν ἄπονον ζωὴν, ἀπολαῦσαι ποθοῦσα, ἡ Μάρτυς σου Χριστὲ, Ἰουλίττα προθύμως, τοὺς πόνους καθυπήνεγκε, διὰ σὲ τῆς ἀθλήσεως, σὺν Κηρύκῳ τε τῷ τριετεῖ ταύτης τέκνῳ· ὧν δεήσεσι, τοὺς προσκυνοῦντάς σε ῥῦσαι, ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης ἐχλγ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς'. Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς

Κήρυκον ὑμνῶ σὺν τεκούσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ Μητρὸς, Μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν καὶ θανάτου γεγόνατε.

Ἡ ἔνδοξος Μάρτυς ὡς φωταυγὴς, Σελήνη συνοῦσα, τῷ Ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι Κηρύκῳ πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι φωτίζουσι.

Ῥεόντων ἡλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα Μάρτυς, καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν Υἱὸν, φέρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην ἠμαύρωσας.

Γεγάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ Μαρτυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μάρτυς Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου Θυγάτηρ γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Κατήργηται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ ᾅδου τὸ κέντρον, ἠφανίσθη Μῆτερ Ἁγνή. σὺ γὰρ τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδες.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, καὶ αἰωνιζούστης, εὐκλείας κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ Διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως ἐξαφανίσαντες.

Νεοττὸς ὡς ὡραῖος, περιστερᾶς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι σὲ τὸν ἀήττητον.

Ὑπερήφανον ὄφιν, εἰς Οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν καταυχώμενον, νήπιον ἄκακον, τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίᾳ, παντελῶς ἠδάφισε καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικοὺς ἄχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας, σοῦ τὴν πανάμωμον, γαστέρα ᾤκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὡράθη, καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Κῆρυξ. Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργέ.

Κάθ. ἦχος δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς, μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητὰς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου Μητέρα. τῷ τριετεῖ γὰρ τοῦτον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον. ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται. πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν καινουργήσαντα

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξήνθησας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, Μαρτυρίου γλεῦκος ἀποσάζοντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷά περ ἀμνὰς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφαγιαζομένη Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὑπερήφανον τύραννον, θείᾳ ταπεινώσει περιφραττόμενοι, ἀθλοφόροι κατεβάλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε. Θεοτ.

Νόμοι φύσεως πάναγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορίᾳ σου, ἐναλλάττονται. τὸν πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τεινομένη Θεόφρον, μάστιξι τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, ἐξεδύσω στολὴν, ἐνεδύσω δὲ, ἣν ὁ ἐκ Παρθένου, μονογενὴς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Ἐγυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρισαμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφεως Μάρτυς συνέθλασας. στερηθεῖσα πλούτου, τὸν Οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε. Θεοτοκ.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἰκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα, ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα. Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῇ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὁρμῷ, γαληνοτάτῳ σαφῶς

προσωρμίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραὼ, τὸν ἀόρατον αἵματος ῥεύμασι.

Σκιρτᾷ σε Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη ᾗ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα. τοῦ Μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἤνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ Υἱῷ, καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ἠλόγησας πολυπλόκων βασάνων, καὶ τρυγὼν ὡραιοτάτη ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτᾶσα πασῶν τε, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφεως, πανεύφημε καὶ εἰς μονὰς, Οὐρανίους πανσόφως κατέπαυσας. Θεοτ.

Προῤῥίζους τῷ τιμητικῷ σου ὀρεπάνῳ, τῆς πρεσβείας ἐναπόκοψον Κόρῃ, τοὺς πονηροὺς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι. ἁπάντων γὰρ τὸν φυτουργὸν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ Χριςομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε, σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα. Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον Χριστὲ, φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξισχύσω ὑμνῆσαι τοὺς ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξειπεῖν. ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλῆσαι δυνηθῇ τοὺς ἄθλους οὓς ὑπέμειναν καὶ τὰ ἔπαθλα; διὸ οὖν σοι προσπίπτω φιλάνθρωπε, ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν ψυχῇ μου, δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς. ἧς οἱ ἀθληταὶ τυχόντες ἀπαύστως μέλπουσι· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης.

Στχ. Ἰουλίττα σύναθλος Υἱῷ Κυρύκῳ,
Ἡ λαιμότμητος τῷ κάρᾳ τιθλασμένῳ.
Πέμπτῃ Ἰουλίτταν δεκάτῃ τάμεν, Υἱᾶ δ' ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου. διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν ἐκεῖ, τὸν ἀοίδιμον Κήρυκον τριετῆ ὑπάρχοντα λαβοῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σελεύκειαν· εὑροῦσα δὲ κἀκεῖ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἔρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἐν ᾗ Ἀλέξανδρός τις ἡγεμὼν, ὠμὸς καὶ θηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν σεβομένους ἐτιμωρεῖτο. ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα ἠκίζετο. ἐκσπασθέντος ἐξ αὐτῆς τοῦ νηπίου· ὃ κολακείαις ὁ ἡγεμὼν ἑλκύσαι πρὸς ἑαυτὸν μὴ δυνηθείς, ἀλλ' ἀτενὲς ἐνορῶν τῇ Μητρὶ ἰδὼν, καὶ ὑποψελλιζούσῃ τῇ φωνῇ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἀνακαλούμενον ὄνομα, ἐπεὶ λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐνέτεινε τοῦ ἡγεμόνος, ὡς εἶχεν αὐτὸν, διὰ τοῦτο ὁ ἡγεμὼν κατὰ τῶν βαθμίδων αὐτὸ τῆς κλίμακος ἔῤῥιψε. τῇ δὲ προσκρούσει τοῦ τείχους συντριβέντος αὐτῷ τοῦ κρανίου, ἀφῆκε τὴν μακαρίαν ψυχήν. ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλίττα, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στχ. Ἀφεὶς Ἰωσὴφ καθέδραν τὴν γηΐνην,
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ Μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ, καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἁγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ Ἡγουμένου τῶν Στουδίων. οὗτος διὰ τὸν ἀξιέπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ, τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. κἀκεῖ χρόνον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀνέζευξε κελεύσει Βασιλικῇ. καὶ παραστὰς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδέλφῳ, καὶ μὴ πτοηθείς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς, ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα, ὁ μὲν ὁμολογητὴς Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος. ὁ δέ γε μακάριος Ἰωσὴφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διά τινος τῶν ἀσεβῶν ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς βασιλέως ἀναγκασθείς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη. καὶ σκοτεινωτέραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κατακλείεται. ἐν αἷς πολλὰς καὶ ἀνυποίστους βασάνους ὑποστὰς, καὶ λιμῷ καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν. οὐδὲ τὸν ὄπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἄνεσιν εὑρηκώς. οὗ ταῖς πρεσβείαις ῥυσθείημεν ἐκ παντοίων δεινῶν. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουλιανοῦ.

Στχ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους,
Ὁ Λωλιανός, οὗ ποσίκρουστον τέλος.
Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥάβδοις συντρίβων σου τὸ σῶμα, ὁ παράνομος Θεόφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στερρὸν, ἐσάλευσεν οὐδ' ὅλως. ῥάβδον καὶ γὰρ δυνάμεως, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

Ὄμβροις αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐναπέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χριστοῦ ἀθληταὶ, κραυγάζοντες προθύμως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ὃν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ, καὶ διπλοῦν τὸν καλὸν, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκ.

Ῥήμασι σοῖς ἀκολουθοῦσαι, μακαρίζουσι γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐκτελοῦντας.

Ὠδὴ ἡ. Νικηταὶ τυράννου.

Οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι φωταγωγοῦντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὥσπερ κλάδον, ῥίζα θεοφύτευτος οὖσα θεόφρον, τὸν σεπτόν σου γόνον, φέρουσα ἐμάρανας τῆς εὐσεβείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν αὐτῷ καὶ λέγουσα· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὡραιοτάτη, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἔνδοξον θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀμνῷ ἀνατειλαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. Θεοτοκ.

Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προσνευκότας, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει θεία, ἐθέωσεν Ἄχραντε. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χά-
» ριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἑβόων· εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερ-
» υψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἅμα φέρει ἡ σορὸς, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῇ χάριτι, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη. δεῦτε ἀρύσαθε, καὶ ἁγιάσθητε ψυχὰς, καὶ νόσων καθάρθητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ὡς ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηνθήσατε κοιλάσι μακάριοι, ὡς κρίνα εὔοσμα, ὡς Παραδείσου θεῖα βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀληθῶς, στάζοντα τερπνότητα, καὶ τῶν Πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐωδίᾳ μυστικῇ κατευφραίνετε.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὡραιώθητε καλλίνικοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς, ὡμοιωθέντες Θεῷ παρίστασθε, νίκης διάδημα τερπνὸν, λαμπρῶς περικείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἵλασμὸν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Ἡ μάρτυς οἵα περ ἀμνὰς, ὥσπερ ἄρνα τὸν Υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος, μέσον διῆλθε καὶ εἰς Οὐράνιον, μάνδραν ἐσκήνωσεν ἀεί. τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας. Θεοτοκ.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν. καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν Πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελὴς, ἐν φρονήσει τελείᾳ, ὑπῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε ἀθλοφόρε, σὺν Μητρί τε γαλουχῷ, Ἰουλίττῃ ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἁγίων. ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, τύχοιμεν τοῦ ἐλέους. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνὸν, Χαῖρε θρόνε Κυρίου. Χαῖρε σκῆπτρον πανθαύμαστον. Χαῖρε κούφη νεφέλη. χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε Μήτηρ Ἄχραντε, καὶ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὔδιε λιμὴν, καὶ προστάτις πάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους ςχρ. ἰδιόμ. γ'. δευτεροῦντες το ά.

ἦχος ά. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν, καὶ Κήρυκα τῆς Πίστεως, σὺν Μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν. οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. διὸ στεφάνους ἔλαβον, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ· ᾧ πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παῤῥησίᾳ ἀκαταπαύςως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

ἦχος β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε Πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα Παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσαν. τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράξωμεν λέγοντες· χαίροις Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορριψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλών. χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν Πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν. οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν ἀεὶ πρὸς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ Κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκὼς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἴτησαι σὺν τῇ Μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. ἐφ' οὗ τὸν ἄναρχον Λόγον ἐδέξω πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. σὺν τῇ Μητρί σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν ςχ. τῆς Ὀκτωήχου.

ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Ἀγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιαίων ἡ πόλις. ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεὴς, Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς. καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος. πᾶσαν γὰρ μηχανὴν τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἐπαξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. ὅθεν καὶ ἡμεῖς παῤῥησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι

Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔφερες πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίσομον, Συμεών σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱὸν, ἐπὶ τοῦ ξύλου Σεμνὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με. ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προέφης μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἡ ς'. Ὠδὴ τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Στχ. Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, ὅτε ἤμην νήπιος.

Ἀλληλουϊάριον. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ζήτει Σάββατον ι.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΣΤ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν, περικείμενος ἔνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν ἅγιον, τῷ Παντεπόπτῃ ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν ἀΰλοις τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος, ὃν μακαρίσωμεν.

Ὅμοιον.

Ἀθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ Πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα. μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρεσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων ἀεί.

Ὅμοιον.

Δεκὰς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελοῦσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην καθηγητὴν ἱερὸν, ἐνθέῳ σθένει καταπλουτήσασα· ταύτης δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς εὔσπλαγχνε, τοὺς ἐπὶ σὲ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συσχεθέντες ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδῃς τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου. ἀλλὰ τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὦ παμμακάριστε, Παναγία ἄχραντε. σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν. ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν ᾧ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δ'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν » Λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. ὅτι μόνος » ἐνδόξως δεδόξασται.

Τάξεσιν Ἀσωμάτων, συμπεριπολεύων ἀξιάγαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε.

Ὥσπερ ἄμωμον θῦμα, ὁλοκαυτωθεὶς θεομακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσηνέχθης Θεῷ διὰ Πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, δῆμος πειθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ ἀθλοφόρων, τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγενημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς μηχανουργίας, τῇ πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνογένης ὁ Μάρτυς καὶ ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς δόξης ἠξίωται.

Ἤμβλυναν ἐχθροῦ, τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα, ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνςάσεσιν οἱ θεῖοι, καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμψεσι.

Τείνας τοὺς στερρούς, ἱμᾶσιν ὁ παράφρων, ξέει ἀπηνῶς μαστίζων ἀνενδότως· ἀλλ' οὐκ ἐσάλευσε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στερρότητα.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Οὐρανῶν Ἁγνὴ ὑψηλοτέρα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἀεὶ ἁγιωτέρα, ὡς τὸν ἁπάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρ-
» δίαν, ὁ τοὺς Οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας,
» εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα,
» καὶ Λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθ. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτῳ νοΐ, Θεῷ εὐηρέστησας, Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, γέγονας θεοφόρε, στίφος δὲ προσηγάγω, μαθητῶν τῷ Δεσπότῃ. μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θεληματῶν, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θείαις ἀναβασεσι φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδειλίασαν, τὰς πικρὰς αἰκίσεις οἱ θεόφρονες.

Χριστοκήρυξ θεόληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται, ὁ Ἀθηνογένης Θείας χάριτος.

Ῥητορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λόγου καθυπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἰσοδύναμον σύνθρονον, τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑπερούσιον, ἐσωμάτωσας Πανάμωμε, τοῖς βροτοῖς δι' οἴκτον ὁμιλήσαντα.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθείᾳ τὸ φρόνημα, τῆς σαρκός σου, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς ἀξιάγαστε.

Ταῖς θείαις προτροπαῖς προσενήνοχε, τῷ Δεσπότῃ, μαθητῶν ὁμήγυριν, Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος.

Ἐφαίδρυνε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φωτοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι. Θεοτοκ.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία, συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε, καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἑστεφάνωται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν Δαιμόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτὸν, μνημόσυνον ὁ Δεσπότης σου, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτὸν, ἐντεύξεις μακάριε. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν αὐτῆς σοι γόνον, προσκομίζει θείῳ νεύματι.

Παράδεισος νοητὸς, ἐδείχθητε ἀξιάγαστοι, τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχοντες. τὰς αἰσθήσεις πάντων δὲ, τῇ θείων ἀνθέων, εὐωδίᾳ καθηδύνατε. Θεοτοκ.

Ὡς νοητὴ κιβωτὸς, τὸν νομοδότην ἐβάστασας· λυχνία ὡς φωταυγὴς, τὸ φῶς ἀπεκύησας· ὡς ῥίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βότρυν, Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιϛ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου γενομένου Πηδαχθόης.

Στχ. Ἀθηνογένης τὴν τομὴν τὴν τοῦ ξίφους,
Γενναίως ὑπήνεγκεν ὡς περ ἀδάμας.
Ξίφος Ἀθηνογένην ἑκκαιδεκάτῃ τάμεν ὀξύ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστείας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως. διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν καὶ ταπείνωσιν, ἐγένετο Ἐπίσκοπος Πηδαχθόης. κρατηθεὶς δὲ ὑπὸ Φιλιμάρχου ἡγεμόνος μετὰ τῶν δέκα Μαθητῶν αὐτοῦ, πολλούς τε βασάνων αἰκισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς μαθητὰς οὐχ εὗρε. προκατεσχέσθησαν γάρ. τὴν δὲ ὑπαντήσασαν αὐτῷ Ἔλαφον, ἣν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, ηὐλόγησε. καὶ ἐπηύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτήν τε καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον χρόνον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτήν τε καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μελλούσας φύεσθαι, νεβρὸν προσάγειν ἕνα. ὃ καὶ γέγονεν. ὡρᾶτο γὰρ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἁγίων Εὐαγγελίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ Ἔλαφος, καὶ τὸν νεβρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ πάλιν ἐξιοῦσα. ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, εὐωχοῦντο εὐφραινόμενοι εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ θαῦμα μέγιστον τοῖς ὁρῶσί τε καὶ ἀκούουσιν ὁμοῦ Πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίμου.

Στχ. Ἀβουδίμῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους,
Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ στέφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. κατεσχέθη δὲ, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ ἀνασχόμενος, πάλοις ἐκταθεὶς μαστίζεται ὑπὸ ἐννέα στρατιωτῶν. εἶτα ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται. καὶ μένων ἀκαμπὴς καὶ ἀνένδοτος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φαύστου.

Στχ. Ὑπῆρξε Φαύστῳ σταυρὸς ἡ σωτηρία,
Αὐτῷ προσηλωθέντι Πίστεως χάριν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν συνελήφθη. καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ, σταυροῦται, καὶ βέλεσι κατατιτρώσκεται. ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ Σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἀντιόχου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πλάτωνος.

Στχ. Πρὸς τὸν τὸ πᾶν βλέποντα Δεσπότην βλέπων,
Ἀντέσχες Ἀντίοχε καὶ τομῆς ἄχρι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες οἱ ἐν Πισσιδείᾳ, ὄντες χιλιάδες δεκαπέντε, ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Θείων ἀθλητῶν ἀμφὶ πέντε καὶ δέκα,
Χιλιάδας τέμνουσι ἀμφὶ γῆν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιαι Μάρτυρες γυναῖκες, πολλαὶ οὖσαι ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Πολλαὶ γυναῖκες, εἰδέ τις ζητεῖ πόσαι,
Οὐκ οἶδα, Χριστὸς οἶδε, τέμνονται κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθηνογένης πυρὶ τελειοῦται.

Στχ. Ἀθηνογένης πρὸς τὸ πῦρ τρέχων ἔφη·
Ὦ φῶς ἱλαρὸν Χριστὲ δόξης ἁγίας.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι Θεοῦ ἐπιστασία. οἱ παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἔβεσας φλόγα· τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου, ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας μακάριε, εὐλογητὸς βοῶν ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, καὶ τῆς πλάνης σεβάσματα, ταῖς τῶν

αἱμάτων ὄμβροις, μειώσαντες Μάρτυρες, ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνευφημείσθωσαν.

Κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, παρανόμῳ προστάξει, καὶ τὰς σάρκας ξεόμενοι, πολυτρόποις βασάνοις, ὡς πύργοι ἀκλόνητοι, οὐκ ἐσαλεύθητε Ὁσιομάρτυρες. Θεοτοκ.

Λυτρωθέντες Πανάμωμε, διὰ σοῦ τῆς ἀρχαίας, τῶν προγόνων ἐκπτώσεως, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν, τὸν διὰ σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὠδὴ ἡ. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ἐνατενίζων ταῖς θείαις φωταυγίαις, εἰδωλικῆς ἐξ ἀπάτης, Ἀθηνογένης διέλυσε, τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

Ὁ τῶν Μαρτύρων χορὸς καὶ τῶν Ἀγγέλων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐφραίνεται, τῶν σεπτῶν ἀθλοφόρων δοξάζων τὸν Κύριον.

Συνηριθμήθης Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, μαθητευθέντων δεκάδα Μαρτύρων, ἐπαγόμενος Ἱεράρχα. μεθ' ὧν σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἀπεκύησας Λόγον, ὑπὲρ λόγον Θεογεννῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων, καὶ μακαριζόντων σε Ἄχραντε. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν » τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες » ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν » Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἴδε φωταυγὴς, σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀπαστράπτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀγλαΐαις, καταυγάζουσα τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας. δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ὥσπερ προσφοραὶ καθαραὶ, καὶ ἄμωμοι ἄρνες, προσηνέχθητε, Μάρτυρες, τῷ δι' ἡμᾶς τυθέντι, παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, τοῦ ἀγωνοθέτου κομισάμενοι.

Στάζουσιν οἱ σοὶ, γλυκασμὸν ἀθλοφόρε πόνοι, καὶ πικρίαν πᾶσαν παθῶν καθαίρουσι, τῶν πίστει τῷ τεμένει σου προστρεχόντων, καὶ πόθῳ σου ἑορταζόντων τὴν ἄθλησιν.

Ἡμεροφαεῖς ὡς ἀστέρες ἀναδειχθέντες, στερεώματι Μάρτυρες τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζετε πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, σκότος πειρασμῶν ἀποδιώκοντες. Θεοτ.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Θεὸν τὸν φέροντα πάντα. τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν ἁγνὴ ὁμοιωθέντα. ὃν ἱκέτευε τῷ λαῷ σου δοθῆναι, πάντων δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, » ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρ- » θένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕ- » μνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἴτημα Χριστὲ, τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους φαιδρύνεις, νῦν τῆς ἐλάφου τῷ νεβρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος. Θεοτ. Ὅμοιον.

Ἁγία Δέσποινα Ἁγνὴ, Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας, ἐκ παναχράντων σῶν σεμνὴ, καὶ παναγίων αἱμάτων, τοῦτον ἀεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Χρὴ εἰδέναι, ὡς ὅτι μετὰ τὴν Μνήμην τῶν προειρημένων Ἁγίων, ἤτοι μετὰ τὰς ις'. τοῦ παρόντος Μηνὸς, τῇ πρώτῃ ἐρχομένῃ Κυριακῇ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῶν χλ'. τῶν ἐν Χαλκηδόνι, τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Εἰ δὲ τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἤγουν ἡ ις'. τοῦ παρόντος Μηνὸς, ἐν Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ παροῦσα ἀκολουθία ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ τῶν Ἁγίων ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Αὕτη ἡ ἀκολουθία

ἐστὶ ποίημα τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσαντινουπόλεως, Κυρίου Φιλοθέου.

Ἱστέον ὅτι ἡ παροῦσα ἀκολουθία ψάλλεται οἵᾳ Κυριακῇ τύχῃ, ἀπὸ τῆς ιγ'. τοῦ παρόντος Μηνός, ἕως τῆς ιθ'.

Ἑσπέρας ἡ συνήθης ςχλγ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ςχ. ί. καὶ ψάλλομεν ςχρ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικὰ γ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ'. ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν. ὅθεν σὺν Πατρί τε, ᾧ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, ἕνα πιστῶς προσκυνοῦμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἅμα, Εὐτυχεῖ Διόσκορον, ᾧ δεινὸν Νεςόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν ἔνδοξοι, τὸ Χριςοῦ ποίμνιον, ἑκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόςασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες; μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον καὶ τέλειον Θεὸν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποςατικήν τε διαίρεσιν. οὓς ἐν ἑτησίοις, τιμῶντες οἱ Πισταὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἁπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῷ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἁπλότητι, ἄναρχον ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες. ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποςόλων μιμητὰς, ᾧ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδος μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα. τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτ. τὸ ά. τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιδ'. 14. Ἤκουσας Ἄβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰλ, ἣ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν Κοιλάδα τοῦ Σαβῆ. τοῦτο ἦν πεδίον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σου.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ά. 8. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ· ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς Πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρ-

ματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούσατε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει. κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 14. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ Οὐρανὸς, καὶ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ Γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων. ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερὸς, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐμὴ λάβῃ δῶρον. ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ. καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου. Ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν ϛχ. ϛχρ. Ἀναςάσ. τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Δόξα, ἦχος γ'.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες, γεγόνατε Ἅγιοι Πατέρες. τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον. ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, διατηρεῖν ἐν τῇ Πίστει δεόμεθα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος.

Τροπάριον, τὸ Ἀναστάσιμον.

Καὶ τῶν Πατέρων. ἦχος πλ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Ἀκολουθία, καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς ἡ.

Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιοὺς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Φιλόθεος.

Ὠδὴ ά. ἦχος ά. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιοὺς, νῦν ἀνυμνῆσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν. δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρός τε καὶ δύναμις.

Λόγοις Προφητῶν τῶν Ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἑπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωσὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Ἄνωθεν χορὸς Προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν. ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν Ποιητὴν ἁπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα Δέποινα, τὰς καρδίας φώτισον ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε. φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ τῶν Πατέρων, εὐσεβὴς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτὲ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θείου, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Ἑξακοσίων, ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἕπεσι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Ὁ μὴ κηρύττων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα.. ἡ γὰρ τετάρτη σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως ὕ'τως ἐθέσπισε. πάντες οὖν αὐτὴς μακαρίσωμεν. Θεοτοκ.

Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ἡμᾶς ἀνεςόμωσε, τὴν πλάνην ἔνδοξοι κατασύροντας, καὶ Πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύρρον τοὺς δεινοὺς, προστάτας τῆς αἱρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, Ἐκκλησίαν ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Ἀνάρχου Θεότητος τρανῶς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ Θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιςὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλόῃ φύσεων, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καταγγείλαντες. Θεοτοκ.

Ἰδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγὰς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ Κτίσαντος. ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς Πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Οἱ τοῦ Σεβήρου ἀναιδῶς, ἐναβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνθητε ἀεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥςπερ, λύκοι ἢ κύνες ἁρπάκτορες.

Οἱ θιασῶται καὶ Πιστοὶ, τὸν παντουργὸν καὶ σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσεσι δισταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν. τὴν τοῦ Σεβήρυ πλάνην, ὄθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δεῦτε Σεβήρυ Εὐτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανῶς, τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ᾄσμασιν. Θεοτοκ.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ Πιςοί σε πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθ. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε, λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν

εἰς σὲ προστρεχόντων, πράϋνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιούμενοι, τοὺς Πατρικοὺς νόμους σοφοὶ, καταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε, καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε.

Γνωμοις καταστέψωμεν, τὴν θείαν ὁμήγυριν, τῶν Θεοφόρων οἱ Πιστοί. τὸν σαρκωθέντα Λόγον γὰρ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ταῖς ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς θελήμασι, τοῖς καταλλήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὀνώριον πάνσοφοι, ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχῇ, Ῥώμης ποτὲ τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς ϗ τοῦ θρόνου ἀνάξιον. Θεοτοκ.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα, Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινὸν, τοὺς ὀφθαλμούς μου τῆς ψυχῆς, διάνοιξον δέομαι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης μέτοχον ποίησον. σὺ γὰρ μεσίτις αὐτοῦ τε καὶ πρύτανις.

Εἱρμὸς ἄλλος. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον· Σεβῆρε καὶ μάταιε, μίαν φύσιν, σύνθετον τὸν ἄναρχον, φῶς τοῦ Πατρὸς, Λόγον καὶ Υἱόν. εἰ γάρ οὕτως εἶποις, καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας. ἡ Σὰρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος, οὐχὶ μία οὐσία, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν ἄθλιε.

Μίαν εἰπὼν, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε, σαρκωθεῖσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἄνευ τροπῆς, ὅλως καὶ φυρμοῦ, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, τρανῶς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδάσκων, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ Πιστοὶ, καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἄφρονος στηλιτεύοντες, ἑπόμενοι τῷ ὅρῳ, τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς ἔπεσιν. Θεοτοκ.

Χερουβικὸν, ὄχημα σὺ Θεομῆτορ ἁγνή. σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ Πατρικοῦ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φορέσαντος. διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Νομοθέτας, Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὁδηγοῦντας ὡς Μωσῆς, Ἰσραὴλ νέον ἄριστα, Φαραὼ τὸν ἔχθιστον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀπωλείας, ὥσπερ ἐκεῖνος ποντώσαντας.

Ὡς καλλίστη, καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ σύνοδος. τὸν ἁπλοῦν γὰρ, Ἰησοῦν ἐκμαθοῦσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι.

Δῶρον θεῖον, τὰς ἐκ Ῥώμης γραφὰς λογισάμενοι, ἐπ' ἐκείναις, εὐσεβείας τὸν πύργον ἐστήριξαν, οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, διττὰς Χριστοῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Ἐξηλέγθη, Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύῤῥῳ, καὶ Σεργίῳ Ὀνώριος σύγχυσιν, τοῦ Χριστοῦ τῶν φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες αἴσχιστα. Θεοτοκ.

Ὅλη Κόρη, φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἔλλαμψις, τοῦ ἀδύτου, φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος· διὰ τοῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννῆτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὦ Σεβῆρε τὰς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέῃς δεινῶς παράνομε. οἱ γὰρ Θιασῶται, καὶ παμμάκαρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἑνὶ Χριστοῦ προσώπῳ, καταγγείλαντες πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἄναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλάνθρωπος θέλων οἰκτεῖραι ἡμᾶς, τοὺς ἀπολωλότας. ὅθεν αὐτὸν ἀναχηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τὸν Σεβῆρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον, Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαιοῦσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὁρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενῆ οὐσίαν, τὴν ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ἐξίστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ξένην καὶ καινὴν, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριστοῦ τὸ δεινὸν, ὄντως συνέδριον, ἐξηρεύξαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον. ἣν περ, ὀρθοδόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Ἵνα τὸν δεινὸν, ἐκφύγῃ Νεστόριον, δυάδα Υἱῶν κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὸ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην, δογματίζων σύγχυσιν. ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται.

Ὃν περ τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν, τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, ἕνα φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θέλησιν.

Ὑποστατικὴν, φρονοῦντες τὴν θέλησιν, εἰσῆγον κακῶς σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς πλάνης οἱ πρόμαχοι. οὓς περ κάλλιστα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι, τὴν κατάλληλον ταύτης ἐνέργειαν. Θεοτοκ.

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ Δέσποινα, πηγή τε φωτὸς ἀδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀπορῥήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου Πανάμωμε· οὗπερ, φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοῖς χρήζουσι. Εἱρμὸς ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αἱ δύο ἐπιστολαὶ, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σούκενσον, ἀποσταλεῖσαι ποτὲ, ἑώας τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σεβήρου πλάνην, εὐσεβῶς Χριστὸν κηρύττουσαι.

Ὁ Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κηρύττει ἐν δύο φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνου τρεπόμενος. διὸ πάντες τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε καὶ Ἁγνὴν, Θεογεννήτορα ἔνδοξον, Μαρία οἱ εὐσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον, Νεστορίου στόμα, Διοσκόρου τε κακόνοιαν.

Καταβασία Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν. ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον. Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς Θεοῦ σοφίας, ἀκισώμεν βοώσης· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ κρατὴρ ὃν φέρω, κρατὴρ ἐστι τῆς

σοφίας. τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα· ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας. ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον· ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμὶ, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα. καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Εἶτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι, τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στιχ. Φωστήρων ὁμήγυρις ἐκλελεγμένη.
Ἀκτινοειδῶς φωτίσατέ μου φρένας.

Αὕτη ἡ Ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἐπὶ Μαρκιανοῦ γέγονε καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων. τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνελθόντων τῶν Ἁγίων Πατέρων ἐν τῷ περιωνύμῳ Ναῷ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, καὶ βεβαιωσάντων τὸ Ἅγιον Σύμβολον τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων, τῶν κατὰ τὴν Νικαέων Μητρόπολιν συνελθόντων. ὅπερ καὶ αἱ λοιπαὶ Ἅγιαι Σύνοδοι ἐκύρωσάν τε, καὶ ἐπεσφράγισαν.

Θεοδοσίου γὰρ Υἱοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκῆπτρα ἰθύνοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον τεράστιον. Εὐτύχιός τις μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἱρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας. ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων. ὁ δὲ Εὐτύχιος χρησάμενος βοηθοῖς τοῖς τοῦ Βασιλέως ἀθέοις εὐνούχοις, οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν καὶ ἐνέδρας ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδόσιος τῶν τῇδε μετέστη. ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν ἐδέξατο ὁ Μαρκιανὸς, κελεύει γενέσθαι Σύνοδον οἰκουμενικήν. ὅθεν συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. ἀμφότεροι δὲ κατασκευάσαντες τόμους δύο, τῶν τε ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους σφραγίσαντες ἔθηκαν. καὶ μετὰ ῥητὰς ἡμέρας, εὐξάμενοι καὶ ὑπανοίξαντες, εἶδον καὶ ἐξέστησαν· ἐθεάσαντο γὰρ, τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ἁγίας ἐῤῥιμένον, τὸν δὲ τῶν Ὀρθοδόξων ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. τούτου δὲ γενομένου, ἐξέστησαν ἅπαντες, ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα. καὶ ἐπὶ πλεῖστον στηριχθέντες τῇ Πίστει, ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν ποιοῦντα καθ' ἑκάστην παράδοξα καὶ ἐξαίσια πράγματα, πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλειαν. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Σὲ τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἄνθρωπον, κατανοήσαντες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πρὶν, Κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλάνθρωπε, σοῦ τὸ διπλοῦν ἑκατέρας τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὤφθητε. τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τὰ θεσμὰ, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς Πίστεως, τριαδικὸν ἕνα Κύριον, δημιουργὸν, ἐνεργὸν θελητικὸν παντοδύναμον.

Ἄκτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανοήσαντες Θεὸν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ ϗ ἀδιαίρετα.

Θείου φωτὸς, ἀστραπὰς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς Κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργοὺς, ἄρδην καταφλέγοντας, πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας Θεὸν καὶ Παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ἔλαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν Κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψούμενος. ὃν περ καθικέτευε, Θεογεννῆτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας τὰ νοούμενα ὄμματα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις, ὁμολογοῦντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως δ' ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τροπούμεθα. ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι, σαρκὸς βοῶμεν αὐτῷ· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἕνα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρὸς, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις καὶ ἐν

μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί. ᾧ μελῳδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α'ρείᾳ τὴν κένωσιν, κατατομήν τε τοῦ σμικροθέου Πιστοὶ, τὴν συναίρεσιν αὖθις, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, μεμισηκότες Τριάδι κραυγάζομεν· εὐλογητός.

Α'πάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἓν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὠδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Α'ποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξ ὁρμητηρίου, Πατέρες κεκινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· εἷς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς τὰς φύσεις ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.

Ι'να πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς ᾄ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνέργειαν θέλησιν οὐσιώδη, ἀκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς ἄνθρωπον ᾄ Κτίστην.

Ρ'ῆμα θεῖον σχόντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὡς περ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς εὐσεβείας, κατεσφάξατε καλῶς, ἐνέργειαν θέλησιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ τὰς φύσεις. Θεοτοκ.

Ο'λη Κόρη ὅλη εἶ καλή. ὅλη φωτοειδής τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά. διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φώτισον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετρωμένου, τῷ πρὸς αὐτήν μου πόθῳ.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Κ ataισχυνέσθω πρόσωπα, ᾄ φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε καὶ ἀσυγχύτως ἕνα Υἱόν, οἱ γὰρ εὐσεβέστατοι ἡμεῖς δοξάζομεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν, Χριςὸν οὐμὴν προσώποις, κατ' ἄμφω δὲ τὰς φύσεις.

Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου ἐπίκλησιν, τούτου τε τὸ ὄνομα αὐτοῖς ἐγγράφοντες, ἡμῖν ἀποφήνατε, εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ἐβαπτίσθητε πάλαι. διό περ τούτου χάριν, Χριστοῦ ἀπέστητε ὄντως, ἐκὼν ἀναισχυντοῦντες, σὺν τούτῳ τῷ ληρώδει.

Ε'ν Χαλκηδόνι σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σεβῆρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν τῶν Οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριςοῦ καὶ Δεσπότου. μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τ ρισσοφαῆ θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, ᾄ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς Ἁγνῆς.

Ε'χοντες Χριστὸν μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ θεῖα πάλαι λαλήσαντα, καὶ νῦν καθαρῶς τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίξατε, ἣν πόνοις καὶ ἱδρῶσι, μεγίσοις ὄντως συνεστήσατε.

Τ ύπος, καὶ κανὼν γεγόνατε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ Θεοῦ τρισόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογίαν διδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τ Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλγίαν, προφητικῶς ἀποκρουσάμενοι.

Ἅπαν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφορὰν τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον ἄκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Στόμα, τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῇ φύσει ἀπρόσιτον Ἅγιοι. ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν. Θεοτοκ.

Σύ μοι, τῆς ᾠδῆς πανύμνητε, καὶ κορωνὶς χρυσῆ, καὶ θεῖον συμπέρασμα. ἥνπερ τῆς φυγῆς ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συνάγων, ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πάναγνε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Διεῖλεν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐαγῆ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν ποινὴν ψήφῳ τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, τῆς βλασφημίας ἕνεκα, καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Τὰς φύσεις τί συγχέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρησιν, τὸ τοῦ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόττων, καὶ τὴν ταφὴν, τῇ ἀπαθεῖ Θεότητι, τοῦ Μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὦ δείλαιε Σεβῆρε; διό περ τὴν μείζην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὄφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, ᾗ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργὲ, τῶν δὲ Πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ Πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Κατάβασια. Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Εἶθ' οὕτω τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα Πανοικτίρμον, πάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε. καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Θεοτ. Ὅμοιον.

Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, χαῖρε ὄρος κατάσκιον, χαῖρε ἡ ἄφλεκτος βάτος, χαῖρε ὁ θρόνος τῆς δόξης, χαῖρε ἡ θεία τράπεζα, χαῖρε στάμνος ἡ πάγχρυσος, χαῖρε λυχνία πάμφωτε, χαῖρε κούφη νεφέλη, Παρθενομῆτορ Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοή. Ἰστῶμεν σχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν σχρ. Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολικὸν ά. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων γ'. σχρ. προσόμοια. ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, ᾗ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶς προϊστάμενοι, Δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ

λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ Θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μῦσται ἱερώτατοι.

Δόξα. ἦχος πλ. δ'.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης περάτων συνδραμὼν, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. οὓς εὐφημοῦντες ἐν Πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες· ὦ Θεία παρεμβολὴ, Θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιὼν οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου, Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, Οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὴν ά. Ὥραν τὸ Ἑωθινόν. Δόξα, καὶ νῦν, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τῶν Ἁγίων ἡ ς'. Ὠδή. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'. Ὠδὴ τῶν Πατέρων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Στχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζήτει Ὀκτωήχου ια'. Ἀλληλουϊάριον.

Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν, εἶπε· Πάτερ οὓς δέδωκάς μοι ἐφ ὑλαξα.

Τέλος. Καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν. Ζήτει τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς ά. Συνόδου ἀπὸ τοῦ μέσου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Καὶ τὸ, Εἰς μνημόσυνον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΖ'.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στχ. ς' καὶ ψάλλομεν στχρ. προσόμοια. ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἁπαλὴ Κόρη ἡ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. ὦ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ ἡ χάριτος, ἥτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεσήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν. Ὅμοιον.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς Οὐρανίους μονὰς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν Παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίσει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας θερμῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἴτησαι ἡ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, σὲ οὐ βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ Κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν, ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ὡραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ σεπτοῦ Νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν, ἧς περ κατηξίωσαι, θεομακάριστε. Δόξα, ἦχος β'.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρτυρα. ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε. διὸ λειωθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται, ραν στεφηφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα, σὲ φίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον χουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα. κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰω-

νίους σου μονὰς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Αἰτὴν, σχρ. Ἰδιόμελα, ἦχος δ.

Ὡς ἐν πέτρᾳ στερρᾷ, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προσερεισθεῖσα Μαρίνα πανεύφημε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, ᾧ σέφος τὸ τῆς νίκης, ἐπαξίως ἀπείληφας. Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, συνηριθμήθης ἔνδοξε, Κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος β'.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ. Μαρίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε. ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ὡραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἠξιώθης, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς Χριστοῦ πολύαθλε.

Ἦχος δ'.

Δοξάζομέν σου Χριστὲ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν. ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ.

Τῇ Παρθενικῇ σοῦ θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ [illegible]ὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητον [illegible]ν ἑαυτῷ σε ἡρμόσατο, ἀκηράτῳ συνα[illegible]ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχό[illegible]ος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν [illegible]ε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν, ἐγκαρτερήσασαν αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῷ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. αὐτὸν δυσώπησον Παρθενομάρτυς, Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν καὶ ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ καταχρέως, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ςχ. σχρ. προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου στερρῶς ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν Νύμφην Χριστοῦ. παρθενίας χιτῶνι γὰρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσεον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Μέγα, τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν, μέγα ᾧ παναρίστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα. φύσις γὰρ εὐπτότητος, καὶ εὐταπείνωτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἶλες, εὐτελὲς ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στχ. Καὶ ἔςησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθεΐας. ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, ἦχος πλ. β.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθλητόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλη-

μένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε σωτὴρ τὰ ἐλέη σου,

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος ά.

Τοῦ Πατρός σου ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἰδωλα, καὶ τοῦ Ὀλυμβρίου τυράννου τὴν ὀφρὺν κατεπάτησας, Μαρίνα πολύαθλε σοφή. ῥωσθεῖσα ἰσχύϊ δὲ Σταυροῦ, αἰσθήτως τὴν τοῦ φανέντος σοι κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα. Ἕτερον, ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες. Εἰ βούλει τῆς Θεοτόκου, εἶδ' οὐ, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα Νύμφην ᾄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεὸν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Καλλιπάρθενε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῇ διανοίᾳ, κεχρημένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ἱκέτης προσέρχομαί σοι Σεμνὴ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λαμπρυνθεὶς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν Τυράννων τὰς ἀπειλὰς, οὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θείᾳ δυνάμει κρατυνόμενος. Θεοτοκ.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη, συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα ταύτην Θεομῆτορ, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέῤῥηξας.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θεουμένη πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἀθλήσει τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ Μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, γεωργῷ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς Παρθένος Βασίλεια, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλάϊσαι.

Ῥωσθεῖσα τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας Τύραννον, μεγαλαυχίᾳ χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας. Θεοτοκ.

Δοχεῖον χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χάριτος, Θεογεννῆτορ Ἄχραντε. διὸ, σὲ Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμὴ, οὐ Τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν ἀγάπης σε Πανόλβιε.

Ὑπῆρξας ἄσειστος, καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐσε-

βείας κρηπίδα, θεμένη τῆς Πίστεως, ἐν πέτρᾳ παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν, ἐχρημάτισας, ἐν παρθένοις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

Ἁγίων αἱμάτων σου καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον, Μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου. Θεοτ.

Ῥωσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρόνως δοξάζομεν. σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι, διδόντα γὰρ τέτοκας, καὶ Κόσμον ἀνεκαίνισας.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν Πιστῶν ἥρδευσας, ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Ὡς Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σου, ταῖς ὡραιοτάταις συνέτριψας. Θεοτ.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν. σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθ. ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε Πιστοί. ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, σοῦ τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γενναιοφρόνως, καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία Πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ πατοῦσα δύναμιν, καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε. βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν. καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ὠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Θεοπρεπὴς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου, τοῖς Ἀγγέλοις, ὤφθη ποθεινότατος, τῶν δὲ Δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη. τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ προσκαίρους, πόνους ὑπομείνασα, ἐν οὐρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Δεσπότου, κομίζῃ Μάρτυς ἀοίδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας, σὺν Ἀγγέλοις βοῶσα· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοὶ, χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα. νῦν Μαρτύρων, ὅμιλος εὐφραίνεται. νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅλη καλὴ, πέφηνας κόρη καὶ ἄσπιλος· ὤφθης ὅλη, Νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐραστῇ. διὰ γὰρ βασάνων, πυρώσεως παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Θεοτοκ.

Μόνη Ἁγνὴ, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας.

σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ, σύνθρονον Υἱὸν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεονύμφευτε, καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι. καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὦ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην Εὔαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ Ποιμένος θείοις ἴχνεσιν ἑπομένη, τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας ἑκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα. Θεοτοκ.

Ἡ Παναμωμος ᾖ μόνη ἁγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον Κόρη διήνυσας. ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ῥανίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποστάζουσαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν. ὃν περ νῦν θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῶς σῷ Νυμφίῳ παρίστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σου, Κόρη τὸν μεγάλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὀφρὺν τὴν πρώην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπείνωσας. ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ θέλημα.

Ὑπερτέρας σε δόξης, θείοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ Νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομένουσαν ἔνδοξε. Θεοτοκ.

Ῥυπτομένην ὁρῶντες, τῷ τῆς Παρθενίας σου τόκῳ Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρώην δοξάζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μονογενῆ δι' εὐσπλαγχνίαν. ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τρανώτερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς Παρθένος ἐνήδομαι. σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει, Μαρίνα ἀνεκραύγαζε.

Ῥοῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθείας ἐξήρανας, τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ὁλόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα Παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα. Θεοτοκ.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς. ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀπόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγὴς, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνησία Νύμφη, καὶ Παράδεισος ἀσύλητος.

Νεάνις πανευπρεπὴς, ὀπίσω σου ἠκολούθησε,

δραμοῦσα πρὸς τὴν ὀσμὴν, τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον πάθος σου, διὰ καρτερίας, μιμουμένη καὶ σεβάσμιον

Ὑπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολύαθλε, τὸν πρίν τε φρενοβλαβῶς, μεγάλα καυχώμενον, μετ' ἦχου ἀπώλεσας, Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αἱμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ἐξήρανας, κακοπιστίας, Χριστοῦ δὲ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρίνα, ἀθληφόρε Παρθένων τὸ καύχημα.

Ἀβρόχως, τῶν βασάνων διῆλθες κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης ἀοίδιμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ὠρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν θεόφρον σοῦ κατηυγάσθης, ἀθληφόρε, ᾗ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον. Θεοτοκ.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλῃ βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὡς περ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀῤῥήτως εἱλίσσεται.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον. ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, Μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθεῖσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ἐῤῥαντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου, ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειῤῥύτοις Παρθενομάρτυς. καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, Νύμφῃ εὐκλεὴς, θαλάμῳ ἔφθασας, ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητὴς, λαμπαδηφόρος, εὐθαλὴς, ἀφθάρτου Νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, Βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΖ'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στιχ. Χεὶρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει·
Χεὶρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐξ Ἀντιοχείας τῆς Πισσιδίας, Αἰδεσίου τινὸς Ἱερέως τῶν εἰδώλων ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενής. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικί τινι, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, δωδεκαετὴς γενομένη, τῆς τῶν Χριστιανῶν ἐδέετο Πίστεως. Ἐδιδάσκετο δὲ ὑπόλια ων τῶν ἐν αὐτῇ τῇ Κώμῃ. Καὶ ἤδη πέντε καὶ δεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπόθει ἀνύσασθαι. Ὀλύμβριος δὲ Ἡγεμὼν μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτὴν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακήν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ὅλος ἐξέχη ἐπὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα, ἔφη, καλοῦμαι, τῆς Πισσιδίας γέννημα καὶ θρέμμα, καὶ τὸ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνασχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἡγεμὼν ταθῆναι αὐτὴν, καὶ ῥάβδοις ἀπηνῶς καταξαίνεσθαι. καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἐφοινίσσετο. εἶθ' οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέεσθαι ἐπὶ πολύ. Μετὰ δὲ τοῦτο ἔβαλεν αὐτὴν εἰς φυλακήν. Ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας, ὥς τε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον. Δράκων δέ ποθεν ἑρπύσας, δεινῶς τὴν ἠχὴν ποιούμενος ἐν τῷ ἕρπειν αὐτὸν, κύκλῳ αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβαλεῖν. Φοβηθεῖσα δὲ αὕτη ἐπὶ πολὺ, καὶ σύντρομος γενομένη, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν. καὶ οὕτως ὁ φοβερώτατος ἐκεῖνος δράκων εἰς κυνὸς μέλανος μορφὴν διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἁγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφύραν εὑροῦσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος

αὐτὸν ἐταπείνωσε. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα λαμπᾶσι πυρὸς κατακαίεται. καὶ ἐπὶ σκεύους ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἐπὶ τούτῳ δὲ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς Χριστόν· οἷ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. Ἐφ' ᾧ καὶ θυμωθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σπεράτου καὶ Βερονίκης.

Στχ Σὺν αἵμασι Σπεράτε τοῖς ἐξ αὐχένος,
Αἷμα τραχήλου μιγνύει Βερονίκη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Εὐφράσιος Ἐπίσκοπος Ἰωνοπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ Εὐφράνας Εὐφράσιε τοῖς ἔργοις Λόγον,
Χαίρων πορεύου τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον.
Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχήν σου, καὶ λαμπᾶσι φαιδραῖς κατηύγασε βοῶσαν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἧρθης πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος. ὑψηλὴν γάρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην. καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν, κατῴκησας βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότου, ἀναδέδειξαι Μαρίνα θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ, ἀήττητος κραυγάζεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Ἄρχων οὐκ ἔτι ἐξ Ἰούδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν. ἐκ σοῦ γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπὶς, ἀνέτειλεν ἀφράστως. ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας. ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς Πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ Τύραννος, εὗρε τὴν ψυχήν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς, στερρότεραν. ἀνεβόας γάρ· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον ᾗ Λαὸν πιστεύσαντα εἰς Θεὸν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον. Θεοτ.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαρὰν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Ὠδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθηρὰν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι νικητικοῖς ἐστέφθης μελῳδοῦσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ᾗ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστικὴν Μαρίνα σε παστάδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, ηὐτρέπισεν ἐν Οὐρανοῖς. ὃν βλέπουσα κραυγάζεις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη, δωρεῶν πλειόνων ἠξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν, ὁρῶσα καὶ βοῶσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας ὤφθης ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ Μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελῳδοῦσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Ἱλασμὸς ἡμῖν Θεογεννῆτορ, διὰ σοῦ ἐδόθη. σὺ γὰρ μόνη, ἀπέτισας τὴν ὀφειλὴν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον ἐνδόξε, τὴν ἀοίδιμόν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητὸν, εἰσήχθεις μέλπουσα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι

πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον. ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἵστασο πρὸ βήματος Χριστὸν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σαύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν Πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτ.

Ὤφθης ὑπερτέρα Οὐρανῶν, Θεὸν Οὐράνιον ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτὴν μνήμην φαιδρύναντα. ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Ἔρριξε πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρύγησας. τὴν στρεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γὰρ, Μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς Καλλιπάρθενε.

Ἔφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρως ὁ ἔνθεος, καὶ στερροτάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, Μαρίνα πάνσεμνε. διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Λῦσόν μου Νύμφη ἐκλεκτὴ, τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἁμαρτίας Μάρτυς διάῤῥηξον, παρισταμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκέδασον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινὸν, τοῦ ἀλάστορος. ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικείας φύσεως ἤθλησαν, καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς Προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὤριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως. σὺ γὰρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα. διό σε πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν. Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ Πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δὲ, μετὰ δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Ἰδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατήσχυνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν Προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ὡς περικαλλὴς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος Παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον τρυγόνα, καὶ περιστερὰν χρυσαυγούσας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ἤνθησας κοιλάσιν ὡς κρῖνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθληφόρε. ὦ Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὔοσμον φέρουσα. καὶ τῷ τερπνῷ νυμφίῳ σου, θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι. Θεοτοκ.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε. οὗ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεσκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἐξαποστιλ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσω-

πουσᾶ τὸν Θεὸν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, Ἡλιοστάλακτε Θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ςγο. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι, ηὐτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας, καὶ τὸν Τύραννον στερρῶς, Ἀθληφόρε κατέβαλες, καὶ καυχώμενον, ᾧ ἐφύπερθεν ἄςρων, θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας. Ὅμοιον.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς διττοῖς σου εὐσεβῶς, Χριςὸν δύναμιν ἔχουσα. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὅμοιον.

Ὥσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, ἀθληφόρε ἔνδοξε, δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι. Δευτεροῦμεν τὸ ᾠδ.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλὴν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου. ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰ βούλει ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν Πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, εἰ βούλει ψάλλε οὕτως. Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἁγίων Πατέρων γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων, καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὸν ςχ. ςχρ. τοῦ Ἀλφαβήτου. Δόξα, τῆς Ἁγίας. καὶ νῦν, τῶν Πατέρων. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν ἀμφοτέρων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς δ'. καὶ τῆς Ἁγίας εἰς δ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα, καὶ τῶν ἀμφοτέρων. Ἡ Ἀκολουθία κοινὴ, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁμοίως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΗ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ςχο. προσόμοια. ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐνέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σὲ βασάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ Μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι. δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἁμαρτημάτων κατάπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Σταυρὸν ὁπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ σῷ ζήλῳ πυρούμενος, εἰδώλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατά-

ξεις, τοῦ ἀρχεκάκου καθελὼν, Αἰμιλιανὸς ὁ ἔνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπείληφε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς. Ὅμοιον.

Ἀ'στέρα ὑπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμιλιανὸν τὸν Μάρτυρα. ὁπλίτην τε ἄριστον, δᾳδουχοῦντα πᾶσαν, νῦν τὴν Οἰκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀθεΐας σκότος ἐλαύνοντα. ὑφ' οὗ φωταγωγούμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ Παντοδύμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε Πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνὴ, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον. ὅπως τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αἰνέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τούτου τὸν Μάρτυρα ἀνευφημήσωμεν, ἐναθλήσαντα, νομίμως καὶ τῆς νίκης, τὸ στέφος ἀράμενον, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, ἀσθένειαν ἔνδοξε, Μάρτυς φορέσαντος. ἀπεγύμνωσας, εἰδώλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρύαγμα, Θεομακάριστε.

Μονάδα τρισάριθμον, ἑνιζομένην ταυτότητι, ἀοίδιμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας, ᾗ πολύθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στερρότατα, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκ.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος. ὃν ἐκύησας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δὲ, κατανοούμενον.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λύχνος τοῖς ποσί σου ἐγενήθη, ᾗ φῶς σου ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. δι' οὗ καθυπεσκέλισας, παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλεϊζόμενος.

Ἰθύνας νοός σου τὰς πορείας, πρὸς θείου θελήματος σοφὲ, λιμένα γαληνότατον, πολυθεΐας θάλασσαν, κυματουμένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Αἰμιλιανοῦ τοὺς θείους ἄθλους, τὴν Πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, δυνάμεις αἱ οὐράνιοι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεὶς καταβέβληκε. Θεοτοκ.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαθοῦσα, ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γέννησιν, Παρθενομῆτορ ἔμεινας. τὸν πλασουργὸν γὰρ Ἄχραντε, ἁπάσης κτίσεως τέτοκας.

Ὁ Εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθ. ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πυρπολούμενος, τῷ θείῳ ζήλῳ, πῦρ ὁμόθυλον, οὐκ ἐπτοήθης· ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτοήτῳ θελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὁλοκαύτωσαι, καὶ τῷ Δεσπότῃ ὡς θῦμα προσήνεξαι. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυ-

λάξας σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομῆτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως ἐκλάμψαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δέξῃ.

Ὁ Θεοῦ σε θεῖος ἔρως, παραδόξως ἀνέφλεξε. τῶν πικρῶν μαστίγων, ὅθεν τὴν πυρὰν ἐκαρτέρησας, καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἀθέων ἐνεπύρισας, καὶ ψυχὰς παμμάκαρ τῶν πιστῶν κατεδρόσισας.

Γ περειδες τὰ παρόντα, διὰ μόνα τὰ μένοντα, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχήν σου προσέδησας. τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος, ὅθεν ἔλυσας, ἀθλοφόρε Αἰμιλιανὲ ἀξιάγαστε.

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, Τρισηλίου Θεότητος, εὐσεβῶς δοξάζων, Αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ στάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσελήλυθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ἁγιάσματός σε τόπον, τοῦ ἡμᾶς ἁγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην εὑρεθεῖσαν δοξάζομεν. δι' οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες, οὐρανώθημεν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν.

Ὠδὴ ε'. Ἐξίστη τὰ σύμπαντα.

Ῥανίσι κατέσβεσας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, Αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθεΐας· ὅθεν θαυμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας, λίμνας ἀναστέλλουσαν παθῶν, νόσους κατακλύζουσαν, καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεσθαι, ὁ δυσσεβὴς προσέταττεν. ὅθεν σπαραττόμενος τὴν σάρκα, καὶ ταῖς αἰχίαις τραυματιζόμενος, τοῦ τραυματισθέντος ἐν Σταυρῷ, πάθος ἐξεικόνισας, ἀθλητὰ τὸ μακάριον.

Γ πάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιάτους θεραπεύεις. ἀῤῥωστημάτων παύεις τὸν καύσωνα. πνεύματα διώκεις πονηρά. πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς ἀξιάγαστε. Θεοτοκ.

Ῥομφαίᾳ τρωθέντα με, τῆς ἁμαρτίας ἰάσαι, τῷ δρασικωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα, λόγχῃ τὸν τρωθέντα δι' ἐμέ, ἄχραντε καὶ τρώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ς'. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη.

Ὅλβιος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ Μαρτυρίῳ Μάκαρ, ἐχρημάτισας, καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς Οὐρανοὺς, κατοικεῖς δεόμενος, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω. ἀθανασίαν ὅθεν, διαμένουσαν κατεκληρώσω, θανατωθείς, διὰ πόθον ἔνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μῦρον ἰαμάτων ἀναβλύζει, ἡ τῶν λειψάνων θήκη, σοῦ πανόλβιε γενναῖε Μάρτυς, καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀῤῥωστήματα. Θεοτοκ.

Εὖα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον. σὺ δὲ Πάναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς. οὗ ἡ γεῦσις ἅπαντας, τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτη-
» μάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε,
» τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΗ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Στχ. Αἰμιλιανὸς, εἰς πυρὰν βεβλημένος,
Χριστῷ παραστὰς τέρπεται σὺν Ἀγγέλοις.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Δοροστόλου πόλεως Μυσίας τῆς Θράκης. δοῦλος ὑπάρχων Ἕλληνος τινός, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Καπετολίου Βικαρίου. σεβόμενος δὲ τὸν Χριστόν, καὶ τὰ εἴδωλα μυσαττόμενος, εὑρὼν ἐπιτήδειον ἡσυχίας καιρόν, λαβὼν σφύραν εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα, καὶ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν. ἀγομένων δὲ ἑτέρων διὰ τοῦτο καὶ αἰκιζομένων, αὐτὸς ἑαυτὸν ἀπελθὼν προσαγγέλλει, καὶ τύπτεται βουνεύροις. καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθείς, καὶ ἄφλεκτος διαμείνας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου. Θεῆς, καὶ Οὐαλέντινης.

Στχ. Αἰγυπτιάζεις Παῦλε γλώττῃ τοῦ γένους,
Οὐ μὴν γε πίστει· τοιγαροῦν κτείνῃ ξίφει.
Οὐαλεντίναν καὶ Θεὴν ἠρτημένας,
Ἐχθροὶ Θεοῦ ξαίνουσιν ὡς ἐχθροὺς πλάνης.

Οὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῷ γένει. ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως Καισαρείας ἀχθέντες, παρέστησαν Φιρμίνῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ τὰς λαιὰς τῶν ποδῶν καυτῆρσιν ἀχρειοῦνται, καὶ ξίφεσι, καὶ πυρὶ ἀφανίζονται. καὶ ἡ μὲν Ἁγία Θέη, ἐπὶ ξύλου τανυσθεῖσα ξέεται ἀφειδῶς. Παῦλος δὲ ἀχθεὶς, καὶ βασανισθεὶς, ἐπευξάμενος πᾶσι μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὑπὲρ Χριστιανῶν, ὑπὲρ Ἰουδαίων, καὶ Σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ παυθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς οἶκτον πάντας ἐκίνησε, καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ ἐν Ἀμάστριδι.

Στχ. Ὡς ὀσφράδιον Ὑακίνθινον Λόγε,
Δέξαι τὸν Ὑάκινθον αὐτοῖς καλάμοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος ἐν πυρακτωθέντι κραββάτῳ ἁπλωθεὶς τελειοῦται.

Στχ. Ἀνακλιθεὶς Μάρκελλος εἰς πυρὸς κλίνην,
Ὕπνωσεν ὕπνον τὸν μακάριον πάνυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Δάσιος καὶ Μάρων, ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Ἡ τῆς κεφαλῆς ἐκτομὴ τοῦ Δασίου,
Τέλους ὁμοίου σοι Μάρων δαδουχία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Παμβὼ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ἑαυτὸν ἐσταύρωσε Παμβὼ τῷ βίῳ,
Καὶ σοὶ παρέστη Σῶτερ ἐσταυρωμένε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Στεφάνου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἐξ Ἀμασείας, καὶ Ἰωάννου Μητροπολίτου Χαλκηδόνος.

Στχ. Λυθέντες ἐκ γῆς οἱ δύω Ἐπίσκοποι,
Πάρεισιν ἤδη τῷ νόων Ἐπισκόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν τοῖς Καλλιστράτου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, τῇ χάριτι μακάριε τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες, μὴ φλογιζόμενος· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυραχτούμενος, τῷ ἔρωτι πανόλβιε τοῦ ἐραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἔπτηξας, ἐν ᾧ δροσιζόμενος, Πνεύματι ἔψαλλες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος.

Ὡραιότητι τῶν ἄθλων ἐξωμοίωσαι, τοῖς ἀσωμάτοις σοφὲ, ὡραιοτάτῳ Χριστῷ. μεθ' ὧν παρισάμενος, μέλπεις γηθόμενος· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε, Θεόνυμφε τὸ Χαῖρέ σοι, πίστει κραυγάζομεν. καὶ γὰρ ἐκύησας, χαρὰν ἀνεκλάλητον, Χριστὸν τὸν Κύριον. ᾧ κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον, πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοθελῶς ἐχώρησας, βοῶν πανεύφημε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὑρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνην δὲ, ἔκραζες ἀοίδιμε· σύνετε παράνομοι. ὡς γὰρ ἀρνίον ἄκακον, τυθῆναι ἔσπευσας, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, ὃν ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἱμιλιανὸς προσεκαλέσατο, προθεὶς ὡς ἐδέσματα, αὐτοῦ τὰ παλαίσματα. πνευματικῶς τρυφήσωμεν,

Πιστοὶ καὶ μέλψωμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σταγόνα μοι ὄμβρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ ἐλέους ἡ κυήσασα, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου, ξήρανον ὀμβρήματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου πράϋνον, ἄγρια κύματα, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος Θεοῦ τὴν ἄῤῥητον, εὐφροσύνην καὶ λαμπρότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἡδέως κατεφρόνησας ἔνδοξε, ᾗ χαίρων τὸ μαρτύριον ἤνυσας. ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡς θῦμα ὀπτώμενος πυρὶ, πανεύφημε τοῦ τυθέντος ὡς περ πρόβατον, Θεία τραπέζῃ προσηνέχθης, ὁσμῇ πνευματικῇ συντηρούμενος, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἀθλοφόρε ὑπὲρ Ἥλιον, πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν, πιστῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα. ἣν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Ἡ τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτὴ, ὁμήγυρις συμπολίτην σε ἐκτήσατο. Μάρτυρες πάντες σὺν Ὁσίοις, χορεύοντα ὁρῶντες ἀγάλλονται. μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, μεγαλομάρτυς μεγαλώνυμε. Θεοτοκ.

Φωτίμε καταύγασον τῷ σῷ, πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει πορευόμενον. δίδου μοι χεῖρα βοηθείας. τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον. παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένων καταφύγιον. Ὁ Εἱρμός.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν » κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεο- » τόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ » Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάν- » τες μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ἡ ἀ. Ὥρα, ἡ καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΘ'.

Τοῦ Ὁσίου Πάτρὸς ἡμῶν Δίου, καὶ τῆς Ὁσίας Μακρίνης Ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, σχρ. προσόμοια, τῶν ἀμφοτέρων. σχρ. τῆς Ὁσίας, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐμφιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοκίνητον, καὶ ἀθάνατον ἔδειξας· διὸ ᾗ ἐσπούδασας, ἀμιγὴς κηλίδων, τῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ καθαρὰ ῥύπου παντὸς, ἀπαλλαγῆναι δεσμῶν τοῦ σώματος, μηδένα σπῖλον ἔχουσα, μηδὲ ῥυτίδα θεόληπτε, ἀλλ' ἁγνὴ καὶ πανάμωμος, τῷ νυμφίῳ παρίστασθαι.

Ὅμοιον.

Ἄφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπιλον, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλοῦτον διένειμας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν. ᾧ ἠκολούθησας τὴν γῆν, καταλιποῦσα καὶ τὰ περίγεια. διό σοι τὰ Οὐράνια, καὶ Οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοιον.

Αἴγλῃ κατελάμπετο, φωτοειδεῖ σου τὸ πρόσωπον, καὶ θανούσης πανεύφημε, Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτοῦ Παρθένον, θεοειδεστάτην, ὡς ἐλεήμονα φαιδρὰν, ὡς συμπαθῆ τε καὶ θεορρήμονα. ζωὴν γὰρ τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, διὰ βίου λαμπρότητος.

Ἕτερα τοῦ Ὁσίου.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀστέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας τε στερεώματι, ἀνευφημοῦμεν μακάριε, ταῖς θείαις σου λάμψεσι, φωτιζόμενοι ἀεὶ, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σου, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως,

ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα. Ὅμοιον.

Ἀρὼν ὥσπερ δεύτερος, τῷ τῆς ῥάβδου βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα Πάτερ γέγονας· καὶ ὡς Μωσῆς ὕδωρ Ὅσιε, ἐκ πέτρας ἐξήγαγες. ὡς Ἠλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῇ σου ἐξήγειρας, θαυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις σημείοις, ϗ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος εὐκλείαις, Δῖε Θεόφρον πανάλβιε. Ὅμοιον.

Τὴν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν, προφανῶς κληρωσάμενος, ποντρίας πνεύματα ἀπεδίωξας. καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκεύασας, ἐν ᾧ σώζεται πληθὺς, καθ' ἑκάστην τιμῶσά σου, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, καὶ θαυμάτων, τὰ παράδοξα ἐν Πίστει, Δῖε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν ἀνάξιον. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἠ Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα. σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς πάλαι ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ὀκτωήχου. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Νύμφην ἁγνὴν σε Χριστοῦ Μακρίνα στέρω.
Θεοφάνους. Ὠδὴ ά. ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Νυμφίον τὸν ἄχραντον, τῆς τῶν ψυχῶν ὡραιότητος, Μακρίνα πανένδοξε, ὃν ἐπεπόθησας, ὃν ἠγάπησας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, φωτίσαι δυσώπησον τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Γ'πάρχων ἡ ἄβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, Χριστὲ σοῦ τὴν ἄσπιλον, νύμφην ἐδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σῷ καθηλουμένην, Μακρίναν τὴν ἄμωμον καὶ παναοίδιμον.

Μακρίνα πανεύφημε, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, θερμῶς διετήρησας, ἀδιαλώβητον, δι' ἀσκήσεως, τῆς σῆς ϗ πολιτείας, τὴν σάρκα τῷ πνεύματι, καθυποτάξασα. Θεοτοκ.

Φωσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις Πανάμωμε, τῶν Πίστει τιμώντων σε, τὴν Θεομήτορα, καὶ διηύγασεν, ἡμέρα σελασφόρος, Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου λάμψας Θεόνυμφε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς.

Δόξης κροτῶ σε τὸν φερώνυμον μάκαρ. Ἰωσήφ.
Ὠδὴ ά. ἦχος ὁ αὐτός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Διόλου ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι, καλλωπιζόμενος, τὸν σὸν Σταυρὸν ἀνέλαβες σοφέ. καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸ τῆς σαρκός σου φρόνημα, Δῖε νεκρώσας δι' ἀσκήσεως.

Ὀρθρίσας πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον, Ἥλιον Ὅσιε, ὁλοφαὴς γεγένησαι ἀστὴρ, καὶ Πιστοὺς κατεφώτισας, τῶν ἀρετῶν μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησι.

Ξενώσας τὸν λογισμόν σου πάνσοφε, τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ τερπνῶν, ὑπερκοσμίου δόξης ἐρασὴς, ἀληθέστατος γέγονας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καταπαλαίσας θείᾳ χάριτι. Θεοτ.

Ἡλίου τοῦ νοητοῦ πανάμωμε, σκήνωμα γέγονας, τοῦ θεϊκαῖς λαμπρότησιν ἡμᾶς, εὐσεβῶς καταυγάσαντος, καὶ τὴν ἀχλὺν διώξαντος, τῆς ἀγνωσίας Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἠγλαϊσμένη, καλλονῇ θεοσδότῳ καὶ χάριτι, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶς, καταγομένη τὸ

γένος σεμνὴ, τὸν τρόπον ἐζήλωσας, τούτων τὸν ἔνθεον.

Νόμῳ τῷ Θείῳ, πειθαρχοῦσα Παρθένε κατέλιπες, τὴν τοῦ βίου ταραχὴν, καὶ τοὺς θορύβους διέφυγες, νηςείαις δεήσεσι, πόθῳ σχολάζουσα.

Ἁγιωσύνην, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἐπόθησας, ὀφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, τετηρημένη διέμεινας, Μακρίνα πανάφθορος, καὶ πανάμωμητος. Θεοτοκ.

Γῆν σε Παρθένον, παναγία Παρθένε γινώσκομεν, ὡς τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἡμῖν ἀσπόρως βλαστήσασαν, δι' οὗ στηριζόμενοι, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστὴρ γέγονας, φωταγωγῶν Πίστει σοι, τοὺς προσερχομένους μακάριε.

Ὡδήγησας πρὸς ζωὴν, τοὺς ἑπομένους σοι καλῶς Ὅσιε. τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γὰρ, θείᾳ δυναστείᾳ ἐνέκρωσας.

Συνήφθης θεοπρεπῶς, τοῖς Οὐρανίοις. ἐπὶ γῆς βίον γὰρ, Ἀγγελικὸν ἔζησας, Δῖε θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκ.

Ἐνώκησεν ἐπὶ σοὶ, ὁ κατοικῶν τοὺς Οὐρανοὺς Ἄχραντε. ὃν ἐκτενῶς αἴτησαι, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθ. τῆς Ἁγίας. ἦχος α Τὸν τάφον σου.

Ἡ ἄμωμος ἀμνὰς, καὶ ἀγνὴ τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, σεαυτὴν ὡραΐσασα. ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύουσα, τὰ ἀῤῥωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. δ.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθεὶς, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, χαρισμάτων τετύχηκας, καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τοῦ Κυρίου αἶνον, μονὴν ᾠκοδόμησας. ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροὺς ἠξιώθης, ἐγεῖραι πανεύφημε, ἀδιστάκτῳ δεήσει σου· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, πανάχραντε ἔχων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς γαληνότητος. ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν ἄχραντον Τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου πλαστουργὲ, τοῦ τὴν μήτραν ἀλόγχευτον τὴν ἐμὴν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογχεύσαντος τύραννον, ἀναπλάττεις Εὔαν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστουργηθεὶς τῇ φύσει, Ἀδὰμ πρώτου δεύτερος. ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζωον ὕπνον, ζωὴν πᾶσι δεδώρησαι. ὡς ἐξ ὕπνου γὰρ ἤγειρας, πάντας Λόγε ὑπνώσει σου, ἐμὲ δὲ τὴν ἄλοχον, κατελόγχευσας εὔσπλαγχνε, καὶ τῇ ἀφυπνώσει σου ζωῆς ἐστέρησας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νεκρωθεῖσα σὺ τῷ Κόσμῳ, καὶ τοῦ Κόσμου τοῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῆν μόνῳ, πόθῳ Θεϊκῷ ἐδικαίωσας, τῷ σῷ νυμφίῳ τὸ κάλλος, διασώζουσα, ἀδιάφθορον, καὶ καθαρὸν πανσεβάσμιε.

Ἡ ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, καὶ τὸν θεῖον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς Πίστεως, ἐξ ἐπιπνοίας ἐνθέου

ταύτης ἄνωθεν, καὶ τὸ ὄνομα, συμβολικῶς ὑπεδέξατο.

Νυμφαγωγοῦσα Παρθένους, σὺ Μακρίνα προσήγαγες, τῷ Παρθένῳ Λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἐκλάμψαντι. τῷ ἀπαθεῖ γὰρ οἰκείαν, καὶ ἁρμόδιον, τὴν ἀπάθειαν, ταύταις σαφῶς ὑπεδείκνυες. Θεοτοκ.

Χαρισμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης, θεονύμφευτε, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Χαριτώνυμε.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῇ τοῦ Πεύματος αὐλῷ λαμπαδουχίᾳ, τὸν νοῦν σου φωτιζόμενος, σαρκὸς τὴν ἀπάτην, ὄνειρον λελόγισαι, τὴν ἄνω σε μένουσαν, πόλιν θεοφόρε σκοπούμενος.

Ὄμβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντίδι, ἐπιφανεὶς κατήρδευσας, ταύτην ταῖς ἀρδείαις, τῆς διδασκαλίας σου, ψυχῶν φροντιστήριον, Δῖε ἀνεγείρας λαμπρότατον.

Νεκρωθεὶς τῇ ἁμαρτίᾳ δι' ἐγκρατείας, νεκροῖς τὸ ζῆν δεδώρησαι, θείᾳ συμμαχίᾳ. ὕδωρ δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν κατανύξεως, Δῖε τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ θεῖον φέγγος, ἐν τῇ γαστρὶ βαστάσασαν, ἔγνωμεν Παρθένε. ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτί σου καταύγασον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ ϛ. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ῥυπωθῆναι πάθεσι, τὸ κάλλος τὸ σεπτὸν, τῆς ψυχῆς καὶ θεοειδὲς, οὐκ ἠνέσχου πάνσοφε, κάλλος τὸ ἄχραντον, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐννοοῦσα καλλιπάρθενε.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, πλουτοῦσα, τὸν Χριστὸν, ἀσφαλῆ τε καὶ ἀῤῥαγῆ, τῶν παθῶν ἐνέκρωσας, τὸν πολὺν τάραχον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Σταθηρὰν ἐτήρησας, τὴν γνώμην τῷ Χριστῷ. ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς, ἐπερρίφης ἄμωμε, καὶ ἀνατέθεικας, τὴν ψυχὴν καὶ σῶμά σου, ἐκ νεότητος ἀσκήσασα.

Τὸν Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν Κτίστην τοῦ παντὸς, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθορὰν, ἑκουσίως ῥεύσαντας, ἀναμορφώσαντα, καὶ πρὸς δόξαν ἄφραστον, Θεομῆτορ ἀνυψώσαντα.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἐν ὄρει ἱερᾷ, πολιτείας ἱστάμενος, τῶν βάσεων τῆς καρδίας, ἀπελύσω τὰ πάθη, καὶ τῷ Θεῷ ὡμίλησας.

Ῥάβδου ὡς Ἀαρὼν, ξενοτρόπῳ βλαστήματι, γεγένησαι θεοφόρε, καθαρὸν τοῦ δεσπότου, ᾧ θεῖον ἱεράτευμα.

Ὢ θείων δωρεῶν, ἐκ Θεοῦ δωρουμένων σοι! δικέλλῃ γὰρ προσευχῶν σου, ὕδωρ ζῶν ἐκλαχόνων, τῆς γῆς Πάτερ ἐξήγαγες. Θεοτ.

Νοῦς οὐδ' ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, πανάμωμε ἑρμηνεῦσαι, τῆς φρικτῆς σου λοχείας, τὸ βάθος τὸ ἀπόῤῥητον.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὁ Πόθος, τοῦ Χριστοῦ ἐναχμάζων σαφέστατα, τῇ διανοίᾳ σου πᾶσαν, ἀρετῆς ἰδέαν διαφερόντως, ἐμφυτεύει, καὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα.

Γῆμνοῦσα, τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσεσι, τὴν καρτερὰν ἐπεσπάσω, παρ' αὐτοῦ παρθένε ἐπικουρίαν, καὶ ἐνθέου, παρθενίας τὴν χάριν ἐτήρησας.

Στεφάνῳ, τῶν χαρίτων Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς καθαράν σε Παρθένον, καὶ χοροῦ Παρθένων καθηγουμένην, καὶ θαλάμοις, οὐρανίοις θεόφρον ἐσκήνωσεν. Θεοτ.

Ἕνωσει, τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα συνέδραμε.

δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, ἡνωμένας ἔτεκες ἀπορρήτως, Θεὸν Λόγον, ἀληθῶς σαρκωθέντα πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὑψωσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, καὶ ἐταπείνωσας πάθη, καὶ ὀφρὺν δαιμόνων κατέβαλες, θεοφόρε, μοναστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Μαστίξας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτερ Αἴγυπτον, τὴν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω, τῆς αὐτῶν δουλείας πλῆθος ἀζύγων, καὶ μιγάδων, εὐσεβῶς ἑπομένων σοι Ὅσιε.

Ὅλβιος ἀρετῶν καὶ θαυμάτων λαμπρότησι, γεγενημένος μετέβης, πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν Δῖε θεόφρον, καὶ πρεσβεύεις, λυτρωθῆναι κινδύνων τὴν Ποίμνην σου. Θεοτοκ.

Νέκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη πανάμωμε, ἡ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ἀπορρήτῳ Λόγῳ κυήσασα, καὶ τὸν νοῦν μου, ταρασσόμενον Κόρη εἰρήνευσον. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
» ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἁγνείᾳ ψυχῆς, ἐνθέως ὁπλισάμενος, καὶ ἄπαυστον εὐχὴν, ὡς λόγχην χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν Δαιμόνων Δῖε τὰς φάλαγγας, θαυματουργὲ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας Ὅσιε Πάτερ ὁ τάλας; τῶν δακρύων δὲ πῶς τὸ πέλαγος ἐξερεύξομαι; σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ νεκρώσας σοφέ. καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι. εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν, τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΘ'. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στχ. Φρονοῦσ' ἀδελφὰ τοῖς Ἀδελφοῖς Μακρίνα,
Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖς καὶ Πόλον.

Τῇ δ' ἑνάτῃ δεκάτῃ Μακρίναν νόες ἔνθεν ἄειραν.

Αὕτη κάλλει σώματος, καὶ τρόποις κοσμουμένη ἀχρηστοῖς, ἀναλόγως συνεζεύχθη νυμφίῳ. τῶν δὲ γάμων ἔτι κειμένων ἐν μνήστροις, ἐπεὶ ὁ ταύτην ἁρμοσάμενος ἐν ἀποδημίαις τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων, ἡ μακαρία Μακρίνα, πολλῶν ἑτέρων ἀγαγέσθαι αὐτὴν βουλομένων, τὴν χηρείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς εἵλετο ἀηδῆ, τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ πειραθεῖσα τερπνῶν. πάσης οὖν ἐπιμιξίας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτὴν, συνῆν τῇ μητρὶ, ταῖς τε θείαις Γραφαῖς σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητρὸς, τοὺς μετ' αὐτὴν γεννηθέντας ἐκτρέφουσα. δέκα γὰρ ὄντων τῶν πάντων παίδων, αὐτὴ τούτων τῆς γεννήσεως καθηγεῖτο. Ὁσίως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βιώσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στχ. Γεύῃ τελευτῆς καὶ σὺ παμμάκαρ Δῖε,
Ἔνδοξε κλῆσιν, ἀλλὰ καὶ πρᾶξιν πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι τέσσαρες συνασκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στχ. Ἀνδρῶν μοναστῶν τετράριθμος ἀκρότης,
Τοῖς τετραμόρφοις συμπαρίσταται νόοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ κατὰ τὴν Λαύραν τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀσκήσαντος, ἔπειτα γεγονότος Ἀρχιεπισκόπου Ἐδέσσης.

Στχ. Δῶρον Θεός σε Θεόδωρε τρισμάκαρ,
Πόλει δέδωκε τῇ Ἐδέσσης ὡς μέγα.
Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνον ποθοῦσα τὸν Χριστὸν, καὶ τελειοτάτης ἀγάπης, ὡς τετρωμένη προφανῶς ἀνεβόας· δραμοῦσαι ὀπίσω σου, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπωσαμένη τῶν παθῶν, τὰς πολυταράχους κινήσεις, τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρὸν, ἐνεδύσω χιτῶνα κραυγάζουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταβαλοῦσα τὴν ὀργὴν, τὴν ὀργιωδῶς

ἐπηρμένην, τοῦ ἀρχεκάκου δυσμενοῦς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπείληφας, ἀξιάγαστε ψάλλουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκ.

Ῥῆξον πταισμάτων τὰς σειρὰς, τῇ σῇ μητρικῇ παῤῥησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελῳδούντων τῷ τόκῳ σου πάναγνε. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μονὴν Τριάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας. ὅθεν μοναζῶν ἀνήγειρας εὐαγὲς, Θεοφόρε φροντιστήριον· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ κραυγάζων τῆς δόξης σου.

Ἀναστομώσας, σοῦ τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων Πάτερ Ὅσιε, ὕδωρ σωτηρίας ἔβλυσας τοῖς πιστῶς, ἀνυμνοῦσί σου τὴν κοίμησιν, Δῖε θαυμάσιε, τῶν Μοναστῶν φωστὴρ διαυγέστατε.

Κατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλος φωταυγὴς ᾧ ςύλος φωτοειδὴς, τῶν ψαλλόντων προηγούμενος· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκ.

Ἁγιωτέραν, τῶν Χερουβὶμ σὲ ἀπειργάσατο, Κόρη ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐμφανῶς, ἁγιάζων τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἱεροπρεπεῖ σου πολιτείᾳ, καὶ βίῳ κεκαθαρμένῳ διὰ Πίστεως, ἄσυλον ἀνάθημα, ὤφθης ᾧ θεόπνευστε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἔκραζες, Μακρίνα ἔνδοξε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς θείαν ἀθανασίαν μεταβέβηκας, ἄριστα διδάξασα, καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον, καὶ αὐτοκίνητον· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλῃ τριλαμποῦς φωτοχυσίας, τὸν νοῦν καταλαμπομένη τε καὶ πρόσωπον, ὑπνωσας πανόλβιε, ὕπνον τὸν μακάριον, μετ' εὐφροσύνης βλέπουσα, τὸν σοὶ πόθοὐμενον, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Σὲ τὴν Κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην Θείῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ ἀΐδιον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεομῆτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ῥάβδου σου βλαστήματι Θεὸς, τὴν σὴν κατάκαρπον, ψυχὴν ἐδήλου σοφὲ, καταφυτεύσαν ἔγκαρπα, λογικὰ φυτὰ τῇ θείᾳ ῥοπῇ, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, τῶν μοναστῶν τὴν πληθὺν, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ νοῦς σου ταῖς θείαις καλλοναῖς, καταστραπτόμενος, ὡραῖος πέφυκε, καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασας, τῶν καλῶν ὡς καθαρώτατος, θέσει θεούμενος ἀεὶ, καὶ μέλπων πάντοτε· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἵνα σε φωναῖς χαρμονικῶς πανηγυρίζοντες, Δῖε γεραίρομεν, σῶσον τὴν Ποίμνην σου πάντοτε, τὴν σὴν μνήμην ἑορτάζουσαν, καὶ καθοδήγει πρὸς Θεοῦ εἰσόδους ψάλλουσαν· εὐλογεῖτε παντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκ.

Ὤφθης πλατυτέρα Οὐρανῶν, Θεὸν χωρήσασα, Μαρία Πάναγνε. ὃν καθικέτευε Δέσποινα τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με, καὶ τῆς μελλούσης φοβερᾶς δίκης με ῥύσασθαι, τὸν βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν » κατάραν εἰσωκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεο- » τόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ » Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε » πάντες μεγαλύνομεν.

Τὸ ἔλεος ὄντως τοῦ Θεοῦ τὸ πλούσιον, μιμουμένη διετέλεσας, τρέφουσα πάντας τοὺς πενίᾳ, σὺ καταπονουμένους πανεύψημε. ἐντεῦθεν ὁ ἐλεήμων ἐδόξασε, σὲ τὴν φανεῖσαν ἐλεήμονα.

Ἐ'νώπιον ἔστης τοῦ Θεοῦ πανένδοξε, φωτοφόρος. φῶς γὰρ γέγονας, βίῳ καὶ λόγῳ κοσμουμένη, καὶ τοῖς παντοδαποῖς προτερήμασι, καὶ γένους τὴν εὐδοξίαν λαμπρύνουσα, ταῖς ὑπερτέραις ἀναβάσεσιν.

Φανώτατον ὤκησας παστὸν καὶ θάλαμον, ὦ Μακρίνα ἐπουράνιον. ἔνθα Παρθένε γενομένη, σὺν τοῖς ἀρχιερεῦσι συγγόνοις σου, δυσώπει παῤῥησίᾳ τὸν Κύριον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκ.

Ὡ'ραῖος ἐν κάλλει ὁ καρπὸς καὶ ἔκλαμπρος, παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου. σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας, φανέντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Σὲ τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, Πάτερ ὡς Ἄγγελον φανέντα, καὶ πρὸς Οὐρανοὺς ἀναπτάντα, κεχρυσωμένας ἔχοντα πτέρυγας, περιχαρῶς γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάζομεν.

Ἥ'λιος πολύφωτος ὡς περ, ἐκ τῆς ἑώας ἀνατείλας, Διὲ παντὸς τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν θαυμάτων σου, περιφανῶς ἐξήπλωσας, φωταγωγῶν Κόσμου τὰ πέρατα.

Φέγγος πρὸς ἀνέσπερον Πάτερ, φωτοειδὴς γεγενημένος, τῇ τῶν ἀρετῶν φωταυγίᾳ, μετέβης χαίρων καὶ κατεσκήνωσας, ὅπου Ὁσίων πνεύματα, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου δεόμενος. Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν Κόσμον μετὰ δόξης, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειπάρθενον, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν Ὁσίων τὴν ὁμήγυριν. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου » σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς » συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλ- » λόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθ. ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κ'.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.

Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη ςχλγ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ςχ. ς'. καὶ ψάλλομεν ςχρ. προσόμοια. ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν, πυρίνῳ ἅρματι, ἀπὸ τῆς γῆς Οἰκτίρμων, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τούτου ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, Θείαν μνήμην, ᾗ σωτήριον.

Ὅμοιον.

Οὐ συσσεισμῷ ἀλλ' ἐν αὔρᾳ, λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἠλιοὺ θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι. ἅρματι δὲ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν Οὐρανὸν διϊππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευστε.

Ὅμοιον.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας, τὸν Οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχες ζήλῳ θείῳ, πυρπολῆθείς. Ἐλισσαῖον δὲ ἔπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει, διπλῆς σοφὲ, Ἠλιοὺ ἐνθέου χάριτος.

Δευτερουντας αυτα.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν Ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ, τῶν θεηγόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ᾄσωμεν, ἐναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν· χαίροις ἐπίγειε Ἄγγελε, καὶ Οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἠλία μεγαλώνυμε. χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε. χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοὶ, καὶ προστάται, καὶ ἰατροὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιζ'. 1. Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε· ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετὸς, εἰμὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ λέγον· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ Ἀνατολὰς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ Χειμάῤῥῳ Χοραὰθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου. Καὶ ἔσαι ἐκ τοῦ χειμάῤῥου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησεν Ἠλιοὺ, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου. καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Χοραὰθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰουρδάνου. Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωΐ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάῤῥου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χείμαῤῥος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ λέγον· ἀναστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθὰ τῆς Σιδωνίας. καὶ καθίσῃ ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθὰ, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς Πόλεως. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα, συνέλεγε ξύλα. καὶ ἐβόησεν Ἠλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. καὶ ἐβόησεν Ἠλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· λήψῃ δή μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου. καὶ εἶπεν ἡ γυνή. Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστιν ἐγκρυφίας. ἀλλ' ἢ, ὅσον δραξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς αὐτήν· θάρσει, εἴσελθε καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι. σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων. ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἠλιού. καὶ ἤσθιεν αὐτὸς, καὶ αὐτὴ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ταύτης, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιού. καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ Υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἦν ἡ ἀῤῥωσία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρός με τοῦ ἀναμνῆσαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν Υἱόν μου; καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς αὐτήν· δός μοι τὸν Υἱόν σου. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ του κόλπου αὐτῆς. καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῷον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν· οἴμοι Κύριε ὁ Μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς. σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν Υἱὸν αὐτῆς. καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς. καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. καὶ ἐγένετο οὕτω. καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἠλιού. καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς τῶν ἐγκάτων αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον. καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ Μητρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἠλιού· βλέπε, ζῇ ὁ Υἱός σου. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού· ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιή. 17. Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ τὸν Θεσβίτην ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγον· πορεύθητι καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ. καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἀχαὰβ τὸν Ἠλιού, εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ; καὶ εἶπεν Ἠλιού· οὐ διε-

στρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βάαλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον, καὶ συνάθροισον πρός σε πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. καὶ τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, καὶ πεντήκοντα τῆς αἰσχύνης, καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαὰβ εἰς πάντα Ἰσραήλ. καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιού· ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ Βάαλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν· ἐγὼ ὑπολέλειμμαι Προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος. καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. καὶ ἔσται ὁ Θεὸς ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός. καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπε· καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας σήμερον. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης. ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι. καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν οὕτω. καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἐκ πρωΐας ἕως μεσημβρίας, λέγοντες· ἐπάκουσον ἡμῶν. καὶ οὐκ ἦν φωνὴ, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις. καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν. καὶ ἐγένετο μεσημβρία. καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης, καὶ εἶπεν· ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ· ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ θεῷ ὑμῶν. καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς ἔστη τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὁλοκαύτωμά μου. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν Λαόν· προσαγάγετε πρός με. καὶ προσήγαγεν πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ Λαός. καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ Θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε Θαλαὰ, χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κύκλωθεν τοῦ Θυσιαστηρίου. καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε. καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐξέβασεν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον. καὶ εἶπεν Ἠλίας· λάβετέ μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέατε ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ εἶπε· δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν. τρισσεύσατε, καὶ ἐτρίσσευσαν. καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν Θαλαὰ ἔπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί. καὶ γνώτωσαν ὁ Λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. καὶ ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα. καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου, καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ τὰς σχίδακας. καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ Θαλαᾷ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ Λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεὸς, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν Λαόν. συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. καὶ συνέλαβον αὐτούς. καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσών, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· φωνὴ ποδῶν τοῦ ὑετοῦ, ζεῦξον τὸ ἅρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἠλιοὺ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ. καὶ ηὔξατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ Οὐρανὸς συνεσκότασε νεφέλαις, καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀγαὰβ εἰς Ἰεζάβελ, καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαὰβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἠλιού. καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζαβελ πρὸς Ἠλιοὺ λέγουσα· Αὔριον θύσομαι τὴν ψυχήν σου ὡς ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἠλιοὺ καὶ ἐφοβήθη. καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ Ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθησεν ὑποκάτω ἀρκεύθου. κ[αὶ] μήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. κ[αὶ] ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι κ[αὶ] πιε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέ[βλεψε] Ἠλιοὺ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφ[ίας] λυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη. φαγε, καὶ ἔπιε. καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη στρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, κ[αὶ] αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀνάστηθι φάγε ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔπιε. καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ κείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας, κ[αὶ] νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. καὶ εἰσ[ῆλθε]

σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε. τί σὺ ἐνταῦθα; καὶ εἶπεν Ἠλιού. ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ Παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. τὰ Θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν καὶ τοὺς Προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν. πορεύου, καὶ ἀνάστρεψαι εἰς τὴν ὁδόν σου. καὶ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ. καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ Υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς Προφήτην.

Βασιλειῶν δ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εὑρίσκει Ἠλίας τὸν Ἐλισσαιὲ Υἱὸν Σαφάτ. καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί. καὶ ἀπῆλθεν Ἠλίας ἐπ' αὐτόν. καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιὲ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἠλιού, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἠλιοὺ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἠλιοὺ καὶ Ἐλισσαιὲ ἐν Γαλγάλοις. καὶ εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν. ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἵλησεν αὐτήν. καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· αἴτησον τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ, δισσῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γέ[ν]αι. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούν[τ]ων ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διε[σ]χον ἀναμέσον ἀμφοτέρων. Καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας [ἐ]ν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ [ἔ]κραζε καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ [κ]αὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. Καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι. [Κ]αὶ ἐπέλαβεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ [δ]ιέῤῥηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν [τ]οῦ Ἐλισσαιὲ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. [Κ]αὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιὲ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεί[λ]ους τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μη[λ]ωτὴν τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ [ἐ]πάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διῃρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισ[σ]αιὲ· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς Ἠλιοὺ Ἀπφὼς καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα· καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Δευτέραν, σχρ. Ἰδιόμελα.

ἦχος ά. Γερμανοῦ.

Ἠλίας ὁ ζηλωτὴς, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρκετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μυητὴς σωτηρίας προχειριζόμενος. ὦ δόξης ἀκρωφνοῦς ἧς ἠξίωται, ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα. οὗτος γὰρ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. ὃν ἐπαινοῦντες εἴπωμεν· ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφὲ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός

Δαβιτικῶς σήμερον πιστοὶ, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον. οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσῃ τὸν Οὐρανὸν ὡς σίδηρον ἐχάλκευσε, καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον, ἄκαρπον ἐποίησεν. ὢ τοῦ θαύματος. ὁ πήλινος ἄνθρωπος, Οὐρανοὺς τοῦ δοῦναι υἱετὸν οὐκ εἴασεν. ὢ τοῦ θαύματος. ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, καὶ Οὐρανοὺς ἀνατρέχει, ἐν πυρίνῳ ἅρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαίῳ διπλῆν τὴν χάριν χαριζόμενος. βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπειθῆ λιμῷ διαφθείρει. τοὺς ἱερεῖς τῆς Αἰσχύνης, πάντας κατῄσχυνε, καὶ τῆς χήρας τὸν υἱὸν, λόγῳ ἀνέστησεν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον, τοὺς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοῖς ᾄσμασι, τοὺς Προφήτας τοῦ Χριστοῦ, ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἠλίας γὰρ ὁ Θεσβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε. καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαῖος τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῆν παρὰ Θεοῦ, καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ Οἰκουμένῃ ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ Οἰκουμένῃ, δύο παμφαεῖς, Ἠλίας καὶ Ἐλισσαῖος. ὁ μὲν θείῳ λόγῳ Οὐρανίους σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖς διήλεγξεν, ἅρματι δὲ πυρίνῳ εἰς Οὐρανοὺς ἀνῆλθεν. ὁ δὲ ἀτεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλῆν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα ἐπέζευσε. καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἐξάραν ἅρμα σε πυρφόρον, ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς Οὐρανούς, πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο Ἠλία Θεσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξῃς τὴν τῶν πάντων συντέλειαν. διὸ πάρεσο δοὺς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Ἐν πυρίνῳ ἅρματι ἐπιδίφριος ἀρθείς, εἰς χώραν φωτοειδῆ μετετέθης, ὦ Θεσβίτα Ἠλιού. αἰσχύντης δὲ προφήτας κατήσχυνας. ὁ τὸν Οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας. ὡσαύτως λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ πρὸ συλλήψεως ὢν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας, Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. οὗ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν Λαόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στχ. Μὴ ἅπτεσθε τῶν Χριστῶν μου.

Ὁ Οὐρανόφρων Ἠλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προστετηκότα ζήλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ Οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰπὼν οὐκ ἔσται, σταγὼν ἐν γῇ, εἰμὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. αὐτὸς ὑπάρχει ἑστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

Στχ. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ τῶν ἀῤῥήτων ἐπόπτης Μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα διέῤῥηξας. σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδώλων, τῇ ἀστραπῇ τῶν θείων ῥημάτων σου. σὺ παρανομήσαντα, ἤλεγξας ἄνακτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν εὐχῇ ἐνέπρησας. καὶ νῦν Λαοῦ σου, τοὺς φλογώδεις, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, Ἠλιοὺ σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ. καὶ ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι. ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν Οἰκουμένην εὐλογεῖς, παντοχοῦ δοξαζόμενος. αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον ἦχος δ'.

Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελός, τῶν προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν ά. στχλγ· κάθ. ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρτόρον, καὶ Ἄγγελον σαρκὶ, ζήλου πνέοντα θείου,

δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἠλία. διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον.

Μετὰ τὴν β'. σχλγ. κάθ. ἦχος, ὁ αὐτός.

Θεῷ δι' ἀρετῆς ἀκραιφνοῦς ὡκειώθης, Οὐράνιον ζωὴν ἐπὶ γῆς βιοτεύσας, ζωὴν ἐνυπόστατον, κεκτημένος σῷ πνεύματι, σοῖς φυσήμασι, παῖδα θανόντα ζωώσας, μένεις ἄφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἠλία τῷ σώματι. Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον, κάθ. ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων τῶν Προφητῶν, τὸ καλλώπισμα πάντες ᾄσματικῶς, πιστοὶ εὐφημήσωμεν, τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν. μετὰ σαρκὸς γὰρ ἔτι, ὑπάρχων ἀθάνατος, ὡς θνητὸς πιστοῦται, νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν. ὅθεν παῤῥησίαν, πρὸς Θεὸν κεκτημένος, παρέχει ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν αὐτὸν, καὶ πρεσβεύει Χριστῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Τὴν οὐράνιον πύλην.

Οἱ Κανόνες, Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο, εἰς ἡ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰνῶ χορεύων Ἠλιοὺ τὰ θεύματα.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ἁ. ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν θαλάσσῃ πά-
» λαι λαὸν καθοδηγήσαντι, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν
» Φαραὼ πανστρατὶ βυθίσαντι, ᾠδὴν ἐπινί-
» κιον ὅτι δεδόξασται.

Ἄδειν προῃρημένοι, τῶν Ἠλιοὺ θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Ἴλαθι θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοὶ, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, καθαρὸν καὶ θεῖον τῆς ἁγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς.

Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἠλιοὺ χάριν.
Ἰωσηφ Ὠδὴ ἁ. ἦχος πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχήν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱὸν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα. πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται μάκαρ. διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.

Μεγαλυνθεὶς, ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε. διό με ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος. Θεοτοκ.

Ὁ Ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ὡς ἄριστος Προφῆτα ὁ ἑστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας. ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀῤῥήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ. ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ὠκλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὗειν, τροφῆς ἠπορημένῃ τῇ Σαραφθίᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν ἔδρασας, σὺ δὲ ἐκραύγαζες, ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε. Θεοτοκ.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἠξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν. Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἠνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργέ.

Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε Προφῆτα, ζήλῳ Θεοῦ πυρπολούμενος. ὅθεν κραυγάζω σοι· τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος, πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης μάκαρ κακώσεως. προσεπικάμψθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, ᾗ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεός σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἠλιοὺ, δι' ὀρνέου τρέφων Προφῆτά σε. ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Ἀνάδευτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι, Κόρη ἄνοιξον δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥῦπον, ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου, Θεοχαρίτωτε.

Κάθ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτὸς, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα. ὅθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἠλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος. καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐισακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν, τῆς σῆς
» οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Ῥιζοτόμος μὲν ὤφθης, κακίας σαφῶς Προφῆτα, ἀρετῆς δὲ, φυτοκόμος. διὸ τιμῶμέν σε.

Ἐλοιδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφὸς, τὸν θάνατον Προφῆτα, τοῦ παιδὸς τὴν ἔγερσιν ἐπισπεύδουσα.

Γεσημήνω δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύσει τρισαρίθμῳ, τῇ Μητρὶ τὸν παῖδα ζῶντα δωρούμενος. Θεοτοκ.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν Ἀγνὴ, τῆς σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκυοφόρησας.

Ἄλλος Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Κάμπτει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμενον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεσθαι, τῆς γυναικὸς, πάλαι ἀπειλῇ, Ἡλιοὺ φυγάδα, γεγενημένον θεσπέσιε. διό σε ἱκετεύω, τὴν ψυχήν μου πεινῶσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ἁμαρτιῶν νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρικυμίαι, βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα. Προφῆτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἡλιοὺ, Κύριον τῆς δόξης. καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατευόδωσον. σὲ γὰρ, ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, μετὰ πάντων, Δέσποινα Πανάμωμε, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ὁσίων ἱκέτευε, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτόντα, καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νόμος πατρῷός σε, ὡς πρεσβευτὴν παναληθῆ, ἔδειξε, τερατουργὸν, ἐκτρέποντα φύσεις, στοιχείων Ἡλιοὺ, καὶ ὅσιον θῦμα φλογίζοντα νάμασιν.

Ἠσχύνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτὴς Ὅσιε, τῆς ἐναγοῦς, προφήτας αἰσχύνης, παμμάκαρ Ἡλιοὺ, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος τὴν δύναμιν.

Ἀγῶ τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἡλιοὺ τέθυκας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν προσοχθισμάτων, ἀθῴοις σου χερσὶ, καθάπερ ποθήρει, τῷ ζήλῳ κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε ἀγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὀμβροτόκους νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς Πίστεως. ἀλλὰ δέομαί σου, Ἡλιοὺ ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῷ τακεῖσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχήν μου θείαις, ἐπομβρίαις ἀνδρεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Ἱερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθῴοις σου χερσὶ πανόλβε, τῶν προσοχθισμάτων, ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα. ἀλλὰ δέομαί σου, πάσης ἀτόπου ἁμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφῆτα συντήρησον.

Θαυμαστοῦσαι Προφῆτα, θείαις ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ νάματα, ἐκτελέσας Πίστει. διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώδη μου πάθη συμφλέγοντα. Θεοτοκ.

Ἐπὶ σὲ ὥσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος. ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομβρῆσαί μοι νῦν κατανύξεως, καθαρὰς σταγόνας, ἀποπλυνούσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κακῶν μου Πανάμωμε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ» σχάτη. ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, Κύ» ριε Κύριε, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Ἔνδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου ἀκραιφνεστάτου, φυτουργὸς ἁγνείας Ἀγγέλων, μίμημα πέφηνας, θεσπέσιε, Ἡλιοὺ θεοφόρε.

Ὅστρός σε Προφητοκτόνου, γυναίου ἐκδειματώσας, τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα, ὄμβρων ἐπίκλυσιν, Θεσπέσιε, Ἡλιὼ φυγαδεύει.

Γέψωσας γονυπετήσας, νοὸς μετάρσιον ὄμμα,

δι' ἱκετηρίας ἱερᾶς, τὴν λύσιν ποιούμενος, ᾧ αὖ-λακας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρῳ. Θεοτοκ.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία.

Ἄλλος Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλά σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἠλιοὺ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Ἁγνείας ὡς φυτουργὸς, ἁγνὸν ψυχῇ με συντήρησον. ὡς ζηλωτὴς Ἠλιοὺ, ζήλου θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾷ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θείᾳ ῥοπῇ. διὸ ἱκετεύω σε, πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεύεσθαί με, θεοφόρε ἐνδυνάμωσον. Θεοτοκ.

Ἡ πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπόδειξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ. ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκ. ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἠλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόῤῥυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προφήτης ἐταράττετο, Ἠλίας θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον ἐκίνησεν, ὀργίσθητι βοήσας ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε Κριτὰ δικαιότατε. ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ οὐδ' ὅλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας. ἀεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Ἡ Πυρφόρος ἀνάβασις εἰς Οὐρανοὺς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.

Στχ. Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω.
Σχίζει δὲ ῥεῖθρον Ἠλίας τρέχων ἄνω.
Εἰκάδι βήσατο Ἠλίας Οὔλυμπόν δε τέθριππος.

Ὃς ἦν Υἱὸς Σωβὰκ ἐκ Θέσβης, ἐκ γῆς Ἀῤῥάβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρὼν, οἰκῶν ἐν Γαλαάδ. ὅτι ἡ Θέσβη δόμα ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβὰκ ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ὀπτασίαν, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον. καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός· μὴ δειλιάσῃς ἄνθρωπε. Ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις τοῦ Παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ μετὰ Κυρίου. καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ. καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρί. Οὗτος οὖν προεφήτευσεν, ἔτη κέ. προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ. ἔτη ὀκτακόσια ἓξ καὶ δέκα. Οὗτος ἐστὶν Ἠλίας, ὁ πῦρ ἐξ Οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας, καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας, καὶ νεκροὺς ἐγείρας, καὶ πεντήκοντα δισσοὺς καταφλέξας. Καὶ ἐν Χωρὴβ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν ἰδεῖν. Καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας. Καὶ εἰς οὐρανοὺς ἐν ἅρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς, καὶ ἐν τῇ μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγεστάτης Μονῆς τοῦ Στουδίτου τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσο-
» βόλος κάμινος Χαλδαϊκὴ, σαφῶς προγρά-
» φει σε θεόνυμφε. τὸ γὰρ θεῖον ἄϋλον ἐν ὑ-
» λικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω. διὸ τῷ
» ἐκ σοῦ τεχθέντι κράζομεν· εὐλογητὸς ὁ
» Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ παραδόξως θεόθεν σοι, σχεδιασθείσῃ, δύναμιν ἐνδεδυκὼς, τροφῇ μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, Ἠλιοὺ θεσπέσιε, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδόν. διὸ ἐν Χωρὴβ χορεύων ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄϋρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύ-

ριον σοὶ Ἡλιοὺ, Θεῷ ζηλοῦντι παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμὸς, οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν. διὸ Ἰησοῦ τῷ πράῳ ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὥσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, Προφήτας χρίων διὰ πνεύματος, Ἡλιοὺ θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς. καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβὼρ Χριστοῦ θεατὴς γενόμενος βοᾷς· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκ.

Μήτραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας Ἄχραντε ὑπερφυῶς, Θεοῦ Πατρὸς ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἠξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ· διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ, νῦν προσκυνοῦντες ἀναμέλπομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενον, κατοικτειρήσας, ζήλῳ τῆς Πίστεως, ἐπικλήσεσι θείαις πῦρ κατηγάργου φλογίζον ἔνδοξε, ὅσιον θῦμα διὸ ἱκετεύω σε, τῆς αἰωνίου φλογὸς ῥῦσαι ἡμᾶς σῶσόν με.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβὼρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον. ὃν δυσώπει Προφῆτα τοῦ παραβλέψαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Ὁδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολλὰς ὑφίσταμαι. ἀγαθέ μου προστάτα, κυβέρνησόν με τῇ προσασίᾳ σου, ἐπισηρίζων γνώμῃ σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονὰς, Ἡλιοὺ νεύοντα. Θεοτοκ.

Ὑμνῶ σε πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω, Θεοχαρίτωτε, τὴν ἁγνήν σου λοχείαν. βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ καὶ δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόσταλον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα. καὶ εἶξε τὸ τραφὲν, ἐν » ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ. ἀειζώου δὲ ἐκ- » μαρανθείσης φλογὸς, διαιωνίζων, ὕμνος ἀνε- » μέλπετο· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ἄριστα εὗρεν Ἀχαὰβ, τὴν τοῦ γένους ἐκτροπὴν πανωλεθρίᾳ, Προφήτου ἐλεγμῷ, μιαφόνου, μύσους ἀντέκτισιν. ὁ Θεσβίτης δὲ ἐκ πυριπνόου φρενὸς, τῷ ζωοδότῃ, ὕμνον ἀνεκραύγαζε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Γεῖ σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἡλιοὺ ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσοὺς, ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ θεράποντι. τῷ κρατοῦντι γὰρ, τῆς ἀειζώου ζωῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστὸς, ἐξ ἀγνείας φυτουργὸν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλαστὸς, ἐν Θαβὼρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεότητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτοῦ σαρκὶ δεικνύς σοι κράζοντι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, Θείου Πνεύματος ἔγνωμεν, Ἄγγελον ἐν γῇ, πῦρ ζήλου θείου πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς ἐλέγχοντα, χρίοντα Προφήτας, Ἡλιοὺ καὶ αἰσχύνης, συγκόπτοντα μαχαίρᾳ, ἱερεῖς διὰ τοῦτο, βοῶμέν σοι· μελλούσης, ἡμᾶς αἰσχύνης ῥῦσαι.

Ἅρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυραχτούμενον, ζήλῳ Ἡλιοὺ τῷ θεϊκῷ θεόπνευσε. διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῇ με πάντων κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζων τὸν νοῦν μου, τεθρίππῳ καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρανίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Ῥήματι ζῶντι ἔκλεισας, Οὐρανὸν ὑετίζον

τα. ῥήματί σου νῦν, πνευματικῷ διάνοιξον, τὰς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἅγιε, πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Δόξα.

Ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σύνθρονον, σέβοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δοξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον αὐγήν, ὁμοβασίλειον κράτος· καὶ μέλπομεν συμφώνως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτ.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἐμμανουὴλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέφανεν. ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, Ὑπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαί μοι πύλας, καὶ σῶσαί με βοῶντι· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν » ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων Παρθενικῶν, ἀφράστως » σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεο- » μῆτορ μεγαλύνομεν.

Ἄτρεπτον ἀνθρώποις, πορείαν ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν Ἰορδάνειον, ὁ Θεσβίτης περαιωθεὶς, διφρηλάτης αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἤνυσε, ξένην πορείαν διὰ Πνεύματος.

Τῆς θεοσεβείας, τῷ ζήλῳ ὁ Θεσβίτης πυρπολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἅρματι ἐπαίρεται. μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλὼν, ὃν λαβεῖν οὐ δεδύνηται, Ἐλισσαιὲ δισσούμενον, καταλιμπάνει θείᾳ χάριτι.

Ἀποδεδειγμένος, θεόπτης ὁ Θεσβίτης σὺν Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν οὓς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον, ἐν τῷ Θαβὼρ τὸν Παντοκράτορα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου, ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὔρᾳ Θεὸν, ὡς ἰδεῖν δυνατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον τὸ σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτύνας ἔνδοξε· ὅθεν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοίας, μαρμαρυγαῖς θείαις καταύγασον.

Ὡς πάλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαῤῥήξας διέβης πανόλβιε, οὕτω καμοῦ, τῶν ἁμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν, τὰς διεχούσεις ξήρανον, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ' ἑκάστην, Προφῆτα θεηγόρε, τρυφῆς χειμάῤῥουν προξενοῦντάς μοι.

Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομούντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου ῥῦσαί με, ἔνδοξε Προφῆτα ὡς ἀγαθὸς, προστάτης μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαιὲ, δισσευμένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπὼν, ἔνδοξε αἰτήσαντι Ἡλιοὺ, μεθ' οὗ ἀπαύστως αἴτησαι, νίκην οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθὴ, μὴ παρίδῃς πανάμωμε Δέσποινα. ἀλλ' ἐκτενῶς αἴτησαι τὸν πάντων Δημιουργὸν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικὴν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλ. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, Οὐρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἁρματηλάτην Ἠλία, οὐ κατηνάλωσεν ὅλως. πῦρ γὰρ ἐν γλώσσῃ πηλίνῃ, εἵλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκ. Ὅμοιον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ᾧ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, σχρ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ὅτε σὺ Προφῆτα Θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφὼς, τὴν Κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας· καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας· καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες, καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ζήλῳ τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ διήλεγξας σφοδρῶς, τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς σὺ, ἐθανάτωσας θερμῶς. ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον· τροφὴν δὲ, ἀγεώργητον ἐπήγασας. καὶ νάματα Ἰορδάνεια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες· ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ὅτε σὺ Προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας. θανάτου, κρεῖττον ἔτι σὺ διέμεινας. ἅρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τὸ ά. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκρέμονας, καὶ παμφαεῖς Φωστῆρας τῆς Οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν Πιστοὶ, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον. καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν.

Στχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Ἀδελφοὶ, ὑπόδειγμα λάβετε.

Ἀλληλουϊάριον. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι.

Κοινωνικὸν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΑ'.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, σχρ. προσόμοια, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔρημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμονοίᾳ μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, νηστείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαεινοτάταις, κατεμαράνατε σοφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατελαμπρύνατε, δοχεῖον ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεὼν Ἰωάννη τε, μοναζόντων ἐρείσματα. Ὅμοιον.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παράδοξα, ἐναργῶς σημεῖα, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτὶ, τῆς ἁμαρτίας Πάτερ ὑπάρχοντας, ᾧ νοῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεὼν τὴν ἀπάθειαν ἐκ Θεοῦ κομισάμενος. Ὅμοιον.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ

φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὡράθης θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ πρᾶος, Ἄγγελος καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων Οὐράνιον. διὸ ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαρῷ σοι μακάριε, ὁ Πατὴρ ὁ Οὐράνιος, Συμεὼν ἁγιάζων σε.

Ἕτερα τοῦ Προφήτου, ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἰεζεκιὴλ θαυμάσιε, τὴν ὑπὲρ νοῦν ἁρπαπὴν, καὶ τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, Χερουβὶμ ἐνθεώτατα, ἐποχουμένην καὶ ἐπιβαίνουσαν, καὶ ὑμνουμένην μυρίοις στόμασι, νοῦ καθαρότητι, νοερῶς τεθέασαι, προκαθαρθεὶς, σῶμα καὶ διάνοιαν θεομακάριστε.

Ἰεζεκιὴλ θεόληπτε, ὡς τοῦ Χριστοῦ μιμητὴς, ἀλλοτρίου ὀφλήματος, τιμωρίας ἤνεγκας, χαλεπῶς ἐταζόμενος, προδιαγράφων ὥσπερ τὴν μέλλουσαν, διὰ τιμίου σταυροῦ γενήσεσθαι, κόσμῳ σωτήριον, θεοφάντορ λύτρωσιν, ἧς μετασχεῖν, πάντας νῦν δυσώπησον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἰεζεκιὴλ θεσπέσιε, τὴν κεφαλίδα λαβὼν, ἐκ χειρὸς παντοκράτορος, τὴν σαφῶς τοῦ μέλιτος, γλυκυτέραν τῷ στόματι, Ἱεροφάντης θεοπτικώτατος, καὶ μυστολέκτης, καὶ ὑποφήτης σοφὲ, σὺ ἐχρημάτισας, τῷ παραπικραίνοντι παρὰ Θεοῦ, δήμῳ παναοίδιμε, σκοπὸς διδόμενος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πιστῶν περιποίησις, ἁμαρτανόντων λιμὴν, ἀμελούντων διόρθωσις, χαῖρε ψυχαγώγημα, θλιβομένων βοήθεια, παραμυθία χαῖρε ψυχῶν ἀγαθή. τῶν ἀσθενούντων χαῖρε ἡ ἴασις· χαῖρε συνάλλαγμα, πρὸς Θεὸν μεσίτρια, τῶν Σεραφὶμ, πάντων ὡς ὑπάρχουσαν, ἁγιωτέρα σεμνή. Σταυροθεοτοκ.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Τροπάριον. ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Προφήτου σου Ἰεζεκιήλ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω Πάτερ σου τοὺς δρόμους καὶ τοὺς τρόπους.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει τῇ πρὸς τὸ θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεὼν, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Ἐφέσει τῇ πρὸς Θεὸν πυρούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὑρηκὼς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον. μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤργυσας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Λαμπτῆρα, φωτοειδέσι λάμψεσι, καταστραπτόμενον, τοῦ παναγίου Πνεύματος σοφὲ, Συμεών σε ἐγνώρισεν, ἡ Ἐκκλησία ὅθεν σου, τῇ φωτοφόρῳ μνήμῃ γέγηθε.

Πλουτῆσαι τὰ μηδαμῶς κενούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον σοφοὶ, καὶ τρυφὴν διαῤῥέουσαν, ᾗ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε. Θεοτοκ.

Ὡραίαν καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον, κατανοήσας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε Υἱὸς, σὸς Υἱὸς ἐχρημάτισεν, υἱοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου. Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς Θεῖον Ἰεζεκιὴλ ἱεροῖς ὕμνοις γεραίρω. Θεοφάνους. ἦχος πλ. δ' Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θέλοντι εὐφημῆσαι, Ἰεζεκιὴλ τὸν ὑποφήτην σου, δωρεάν μοι παράσχου, εὐεργέτα τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ἔχων τὰς ἀναβάσεις, Ἰεζεκιὴλ ὁ ἱερώτατος, τῶν ἀῤῥήτων αὐτόπτης, τοῦ Κυρίου τὴν δόξαν αὐγάζεται.

Ἴθυνάς σου τὸν βίον, ᾧ τῷ λογισμῷ δὲ τὰ σκιρτήματα, τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, ὑποφήτης ἐδείχθης θεόληπτε. Θεοτοκ.

Ὅλως πεφωτισμένος, κατ' Ἀνατολὰς τὴν πολυΰμνητον, ἐστραμμένην σὺ πύλην, προφητεύεις παρθένον θεόπνευστε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προθύμως πρὸς νοητὰ, ἐναπεδύσω Συμεὼν σκάμματα, τρέπων ἐχθροῦ φάλαγγας, θεία συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ἀνάλωτος ἡδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊᾷ ἔφλεξας, ὕλην παθῶν ἄνθραξι, θείων προσευχῶν ἀξιάγαστε.

Ταῖς μάστιξι τῶν εὐχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν Αἴγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας.

Ἐνέκρωσαν τὸν ἐχθρὸν, οἱ ἀσκηταί σου Ἰησοῦ νέκρωσιν, περιχαρῶς Δέσποτα, σοῦ τὴν ζωηφόρον ποθήσαντες. Θεοτοκ.

Ῥυόμενον τοὺς βροτοὺς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, Ἄχραντε Πανάμωμε τέτοκας.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νέκρωσιν κτησάμενος, τὴν τῶν παθῶν ὁρᾷς ἔνδοξε, τὴν τῶν νεκρῶν, προζωγραφουμένην, ὡς Προφήτης ἀνάστασιν.

Ὅλεως γενόμενος, τῷ ἑαυτοῦ Θεὸς πλάσματι, θεῖον σκοπὸν, σὲ τοῖς πλανωμένοις, θεοφάντορ ἀνέδειξεν.

Ἤθελξέ σε ἔνδοξε, ἡ τῆς θεότητος ἔλλαμψις, τοῖς Χερουβὶμ ἐπικαθημένη, θεοῤῥῆμον σοὶ φάναι. Θεοτοκ.

Ζῶσαν ὁ Προφήτης σου, προβλεπτικοῖς ὁρᾷ ὄμμασι, παρθενικὴν διατηρουμένην, εὐεργέτα σοι εἴσοδον.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθ. ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Λόγου τὴν σάρκωσιν, προδιετράνωσας, τῷ θείῳ Πνεύματι, καταυγαζόμενος, μέγιστε θείων Προφητῶν, Ἰεζεκιὴλ θεόπνευστε. ὅθεν ὡς Προφήτην σε, ἱερῶς μακαρίζομεν, καὶ πανηγυρίζομεν ἐν τῇ μνήμῃ σου σήμερον, συμφώνως σοι σοφὲ ἐκβοῶντες· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον. ἦχος α.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν, πλατυνόμενοι πίστει, διώδευσαν ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι, ἁπάσας στενώσαντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος· τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, ἑορτάζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συνωθούμενοι πρὸς τρίβους δικαιοσύνης, τοῦ Θεοφόρου Νίκωνος, θείας πρὸς ἐπαύλεις, Ὅσιοι κατήχθητε, σωτήριον ἔλλαμψιν, τούτου νουθεσίαις πλουτήσαντες.

Ὁμοτρόπους καὶ τὰ ὅσια συμφρονοῦντας, ὁ θεοφόρος Ὅσιος, ὑμᾶς θεωρήσας, θείαις εἰσηγήσεσι, τῷ θείῳ ἐνδύματι, τῷ τῶν Μοναζῶν κατεκόσμησεν.

Ὑπερήστραψεν ἡ χάρις τῇ σῇ καρδίᾳ, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἁπλότητι τρόπων, σὲ καλλωπιζόμενον, εὗροῦσα μακάριε, πάτερ Συμεὼν ἀξιάγαστε.

Τὴν καρδίαν σου πυξίον κεκαθαρμένον, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάρις εὐραμένη, Πάτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπάθειαν, Πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον. Θεοτοκ.

Ὁ καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ, Χερουβικὸν ὡς θρόνον σε, ἔσχεν ἐν ἀγκάλαις, σοῦ ἀναπαυόμενος, Μαρία πανύμνητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπὶ σὲ χεὶρ ἐγένετο, ἡ τοῦ σοῦ Δεσπότου καὶ παντοκράτορος, τὰ ἀπόῤῥητα διδάσκουσα καὶ φωτίζουσά σε θεῖα δόγματα.

Κατιδεῖν ὡς ἠξίωσαι, ἐνθεαστικῶς τὰ θεῖα θεάματα, ἐπὶ πρόσωπον ἐπέπεσες, καὶ φωνῆς ἀκούεις θείου Πνεύματος,

Ἰσραὴλ ἐξαπέστειλε, τῷ παραπικραίνοντι παμμακάριστε, ὡς Προφήτην σε καὶ κήρυκα, ὁ Δεσπότης πάντων χρίσας πνεύματι. Θεοτ.

Δαμπομένην τεθέασαι, Ἰεζεκιὴλ τὴν πύλην τὴν ἔνθεον, ἣν διοδεύσας ὁ Κύριος, κεκλεισμένην ταύτην διεφύλαξε.

Ὠδὴ δ'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὑπέρφωτον αὐγὴν, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς Ἥλιος καθωράθης, τῶν Δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαστε.

Σῷ ἔρωτι Χριστὲ, πτερωθέντες οἱ Ὅσιοι, τοὺς ἔρωτας τῶν σωμάτων, ὡς ἀφροὺς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Δυνάμει θεϊκῇ, τὰς ψυχὰς δυναμούμενοι, τὴν ἔρημον κατῳκεῖτε, ἐρημοῦντες τὰ πάθη, Πατέρες Οὐρανόφρονες. Θεοτοκ.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς. ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, ἐκύησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμείνασα.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰεζεκιὴλ μάκαρ θεόληπτε, ἐπιστρέφειν, πᾶσιν ἁμαρτάνουσι, κατεγγυήσω τοῖς λόγοις σε.

Ἐν πᾶσιν ἐμιμεῖτο τὸν Κύριον ὁ Προφήτης· ὑπὲρ ἀλλοτρίων γὰρ, ἁμαρτημάτων ᾐκίζετο.

Ῥητόρων σε αἱ γλῶσσαι οὐ σθένουσιν εὐφημῆσαι· ὑπερουρανίῳ γὰρ, κατεκοσμήθης λαμπρότητι. Θεοτοκ.

Ὁ θεῖος ἐθεώρει σε πύλην Ἰεζεκιὴλ, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν, ὁ φωτοδότης πανάμωμε.

Ὠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὁ νοῦς σου, ὁλικῶς πρὸς τὸ Θεῖον τεινόμενος, ταῖς ἀνενδότοις μελέταις, σαρκικῆς στοργῆς ἠφείδησε πάσης, ἀγαθῶν σοι, προξενῶν Συμεὼν τὴν οἰκείωσιν.

Μωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεὼν μωραίνων σεσοφισμέναις, ἐνεργείαις, τοῦ τὰ πάντα σοφίζοντος Πνεύματος.

Οὐ σπίλους, οὐ ῥυτίδας προσδέχῃ μακάριε, κόσμου ἐν μέσῳ διάγων, καθαραῖς δὲ μᾶλλον δεήσεσιν, ἐκκαθαίρεις, ψυχικῶν μολυσμῶν τοὺς προστρέχοντας.

Ὑπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμὸν οὐκ ἐτρώθης, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος. ἀπαθείας, Συμεὼν τὴν στολὴν γὰρ ἐνδέδυσαι. Θεοτοκ.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω. διὰ γὰρ σοῦ Πάναγνε κατηλλάγην, ἀπωσμένος, παραβάσει τὸ πρὶν τοῦ Προπάτορος.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἰδεῖν κατηξιώθης τὸν Θεὸν, Προφῆτα Θεσπέσιε, πάσης ἐμφάσεως, ὑλικῆς, ὡς καθαρθεὶς παμμακάριστε.

Σωμάτων ὑπεράνω γεγονὼς, ἐπήρθης μετάρσιος, ῥώμῃ τοῦ Πνεύματος, καὶ φωτὸς εἰλικρινοῦς ὤφθης ἔμπλεως.

Γ΄πέρτιμον τὸν βίον ἐσχηκὼς, χορείαν οὐράνιον, ὕμνους ἐκπέμπουσαν, θεωρεῖς τῶν Χερουβὶμ παντοκράτορι. Θεοτοκ.

Μητέρα καὶ Παρθένον ἀληθῶς, ἐν τύπῳ τεθέασαι, πύλην πολύφωτον, τῷ Θεῷ καὶ τοῖς βροτοῖς μεσιτεύουσαν.

Ὁ Εἱρμός. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Κοντάκ. ἦχος ά. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει, δοχεῖα καθαρὰ, τῆς Τριάδος δειχθέντες, Συμεὼν Ἰωάννῃ τε, Θεοφόροι Πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς θείας ἀμπέλου βλαστήματα ὑπάρχοντες, παιδιόθεν ἐδέξασθε σοφίαν τὴν ἐπουράνιον. ἢ συνοικισθέντες ἀπὸ γῆς ἐχωρίσθητε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράμετε, ἐξ ἀΰλων ἀνθέων πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες ἡγιασμέναις κάραις, Πατέρες, ὤφθητε κεκοσμημένοι. ὅθεν ἐξιλεώσασθε τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν βίον ἔνδοξοι. ὃν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΑ΄. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Στχ. Καταμαράνας ἐν πόνοις σὸν σαρκίον,
Εὗρες Χαριτώνυμε τῶν πόνων γέρας.
» Ὁ διὰ Χριστὸν Συμεὼν Σαλὲς πάλαι,
Νῦν συνετὸς πέφυκεν ἐν τῷ Κυρίῳ.
Εἰκάδι δὲ πρώτῃ Συμεὼν ἔθανεν πυκινόφρων.

Οὗτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης ὁρμώμενοι, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, θείῳ πόθῳ κινούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν. καὶ τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσαντες, τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλουσι. καὶ τὸ ἅγιον, παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν ἁγίοις, τοῦ τηνικαῦτα ἡγουμένου, σχῆμα λαβόντες, τοῦ Μοναστηρίου πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν καὶ ἐξ ἔθους τοῖς ἀποτασσομένοις ἔνδον τοῦ Μοναστηρίου διατριβῆς, ἐξέρχονται. καὶ τῇ Ἐρήμῳ προβάντες, τεσσαράκοντα ἔτη διεκαρτέρησαν, πᾶσαν ἄσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. Ἔπειτα ὁ μὲν Ἰωάννης, ἐν τῇ Ἐρήμῳ προσέμεινεν. Ὁ δὲ μακάριος Συμεὼν, εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑπέστρεψε προσκυνῆσαι τὸν ζωηφόρον τάφον τοῦ Κυρίου· καὶ εὐξάμενος λαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μωρίαν τε προσποιησάμενος, ἐν τῇ Πόλει Ἐμέσῃ παρεγένετο. καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. διεγνώσθη δὲ πᾶσι μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, ἄλλου ἄλλο τι τῶν θαυμάτων αὐτοῦ διηγουμένου. εἰ καὶ τὰ ἄλλα δὲ τῶν θαυμάτων τῇ κατ' αὐτὸν συγγραφῇ εἰς μνήμην ἐλθεῖν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι τὸ τελευταῖον. ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δύο ἀνεπιμέλητον, καὶ λουτρῶν καὶ θυμιαμάτων καὶ ψαλμῳδιῶν ἄμοιρον, καὶ πρός τι πολυάνδριον ἀποφέροντες, ὡς ἐγένοντο κατ' οἶκον τινὸς Ἑβραίου παρερχόμενοι, τὸ τοῦ Ἁγίου Λείψανον ὑπὸ τοσαύτης ἔδοξε Δοξολογίας, καὶ πλήθους ἀνθρώπων μέλος ἀνακινούντων, ἡδὺ, δορυφορεῖσθαί τε καὶ προπέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτὲ Ἑβραῖον προκύψαντα, καὶ ὑπὸ δύο μόνον τὸν Ὅσιον ἐκφερόμενον πενιχρῶν ἀνθρώπων ἰδόντα, εἰπεῖν· Μακάριος εἶ Σαλὲ, ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώπους ψάλλοντάς σε, ἔσχες ἐπουρανίους Δυνάμεις, ἐν ὕμνοις τιμώσας σε. ὃς κατελθὼν, ἰδίαις αὐτὸν χερσὶ περιέστειλε καὶ ἐκήδευσε. καὶ μεθ' ἡμέρας ἐλθὼν ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητὴς, Ἰωάννης εὗρεν ὅτι πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Στχ. Ἰεζεκιὴλ ἑβράϊζε κἂν πόλῳ.
Ἀδωναῖ βλέπω σε, φάσκων Κυρίῳ.

Οὗτος ἦν υἱὸς Βουζὶ, ἐκ γῆς Ἀριρὰ τῶν Ἱερέων, καὶ προεφήτευσεν ἔτη εἴκοσι. Προείλαβε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἔτη τετρακόσια ἑβδομήκοντα ἑπτά· καὶ ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἀπαχθεὶς εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ πολλὰ προφητεύσας τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ τῷ λαῷ, ἔδωκε τέρας ὥστε προσέχειν τῷ ποταμῷ Χοβάρ· ὅτι ὅταν ἐκλίπῃ, ἐλπίζειν τὸ δρέπανον τῆς ἐρημώσεως, καὶ ὅταν πλημμυρήσῃ, τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον· καὶ γὰρ ἐκεῖσε κατῳκει, καὶ πολλοὶ πρὸς αὐτὸν συνανεστρέφοντο· καὶ πολλοῦ πλήθους λαοῦ συνόντος αὐτῷ, ἔδεισαν οἱ Χαλδαῖοι μὴ ἀνταρωσι, καὶ ἐπῆλθον αὐτοῖς εἰς ἀναίρεσιν. Διὸ καὶ ἐποίησε στῆναι τὸ ὕδωρ, ἵν' ἐκφύγωσιν εἰς τὸ πέραν γενόμενοι. καὶ οἱ μὲν Ἑβραῖοι ἔφυγον εἰς τὸ πέραν· οἱ δὲ τολμήσαντες αὐτοὺς καταδιώξαι κατεπεντίσθησαν. οὗτος διὰ προσευχῆς αὐτομάτως τοῖς ὁμοφύλοις δα-

ψιλῆ τροφὴν ἐξ ἰχθύων ἐχορήγησε· καὶ πολλοῖς ἐκλείπουσι, ζωὴν ἐκ Θεοῦ ἐλθεῖν προσεκάλεσεν. οὗτος ἀπολλυμένου τοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων, προσῆλθε τοῖς ἡγουμένοις, καὶ διὰ τεραστίων φοβήσας αὐτοὺς κατέπαυσε. τότε ἔλεγεν· Ἰσραὴλ, τί διαπεφωνήκαμεν; ἀπώλετο ἡ ἐλπὶς ἡμῶν. Καὶ ἐν τέρασι τῶν νεκρῶν ὀστέων ἔπεισεν αὐτοὺς, ὅτι ἔσαι ἐλπὶς τῷ Ἰσραὴλ καὶ ὧδε, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. οὗτος ἐκεῖ ὢν ἐδείκνυε τῷ λαῷ Ἰσραὴλ τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων· οὗτος κατὰ τὸν Μωϋσῆν ἴδε τὸν τύπον τοῦ Ναοῦ, τὸ τεῖχος τὸ πλατὺ, καθὼς εἶπε καὶ ὁ Δανιὴλ ὅτι κτισθήσεται· οὗτος ἔκρινεν ἐν Βαβυλῶνι τὴν φυλὴν Γὰδ, ὅτι ἠσέβουν εἰς τὸν Κύριον, δοκοῦντες τὸν νόμον φυλάσσειν. καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς τέρας μέγα, καὶ ἀνήλισκον οἱ ὄφεις τὰ βρέφη αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν. καὶ προείρηκεν ὅτι δι' αὐτοὺς οὐκ ἐπιστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλ' ἐν Μήδοις ἔσονται ἕως συντελείας πλάνης αὐτῶν. ὅθεν καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνηρέθη, καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν ἀγρῷ Θουρ ἐν τάφῳ· καὶ ἔστιν ὁ τάφος σπήλαιον διπλοῦν· διπλοῦν δὲ λέγεται ὅτι εἰλητόν ἐστι, καὶ ἀπόκρυφον. Ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος ὁ προφήτης προμήκης τὴν κεφαλὴν, καὶ σύμμετρος, σκληρὸς τὸ πρόσωπον, τὸ δὲ γένειον δασὺν, καὶ ἐπίμηκες ἔχων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες οἱ ἐν Μελιτινῇ, κατὰ πετρῶν συρόμενοι τελειοῦνται.

Στχ. Δώσουσι φωνὴν ἐκ μέσου πετρῶν ἅμα,
Τὸ τῆς Γραφῆς, τρεῖς θνήσκοντες σεσυρμένοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἰοῦστις καὶ Ματθαῖος ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Ξίφει τραχήλους ἄνδρες ἐκδόντες δύω,
Κοινοῦ τέλους λάβωσι κοινὰ καὶ στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐγένιος ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Γενναιότητος εὖγε τῆς Εὐγενίου.
Ὡς εὐγενῶς στὰς πλήττεται κατ' αὐχένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου καὶ Γεωργίου

Στχ. Ὁ Θεόδωρος καὶ Γεώργιος μέγα
Τρόπαιον ἦραν κατὰ πλάνης ἐξ ἄθλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου, Τροφίμου, καὶ ἑτέρων δεκατριῶν.

Στχ. Ὁ Θεόφιλος καὶ Τρόφιμος ἐν πόλῳ,
Τροφὴν ἐφεῦρον καὶ Θεοῦ τὴν φιλίαν.
» Τρισκαίδεκα Τρόφιμος ἄνδρας συντρόφους.
Ἔχων συνάθλους τέμνεται τούτοις ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ σύναξις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀχαικίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ, καὶ ἡ σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου πλησίον τοῦ Ξηρολόφου, καὶ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

(Ἰούλ.)

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Κεκρατημένος θεομιμήτως Πάτερ θείᾳ σοργῇ, ἄλλους, εἰς τὸ σώζειν ὅλον περιχαρῶς, σεαυτὸν βοῶν ἐξέδωκας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀ'π' οὐρανῶν σοι χορηγουμένην Πάτερ δέχῃ τροφὴν, ταύτῃ διατρέφων πάντας τοὺς εὐπειθῶς, δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, καὶ τὴν χαμαίζηλον, ἁμαρτίαν λιπόντας μακάριε.

Ἰ'χνηλατήσας τοὺς τῶν Πατέρων ὅρους Πάτερ σοφὲ, λύμην Ὠρυγένους φεύγειν τοῦ δυσσεβοῦς, ἐγγυήσω τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ναὸς ἔμψυχος ὤφθης, τοῦ Θεοῦ θεοφόρος ὦ παμμακάριστε. καὶ ναοῦ τὰς μετρήσεις νοερῶς ἐδιδάχθης, ἀναμέλπων τῷ Πνεύματι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὅ'λως ὢν ἐν ἐκστάσει, μετενήνεξαι πόλιν πρὸς τὴν ἁγίαν ποτὲ, καὶ θείων μυστηρίων ἐμυήθης ἐμφάσεις, μελῳδεῖν διδασκόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἱ'ερεὺς δεδειγμένος, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου ἀξιοθαύμαστε, θυσίας καὶ δεήσεις προσφέρεις τῷ Δεσπότῃ, τοῦ λαοῦ προϊστάμενος· ὁ τῶν Πατέρων βοῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτ.

Σῶσαι τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐθελήσας οὐσίαν, ὁ ὑπερούσιος, τὴν πύλην τῆς Παρθένου, διοδεύει, τὴν φύσιν ἐξ αὐτῆς ἐνδυσάμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὅ'λόφωτος πέφυκας ἀστὴρ, τοὺς ἐν βορβόρῳ παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζωήν. ποιεῖς

γὰρ γύναια ἄσεμνα, σωφροσύνῃ πολιτεύεσθαι. καὶ ἐκδιώκεις χαλεπὰ, βοῶν νοσήματα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑπάρχων ἀχέραιος τὸν νοῦν, ἐν ἀποχρύψει σοφῶν, θαυμάτων Ὅσιε, πολλοὺς ἐζώγρησας παίζεσθαι, διὰ Κύριον ἑλόμενος, ᾧ μυκτηρίζεσθαι βοῶν καθαρωτάτῃ ψυχῇ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον,

Σὺ τεσσαράκοντα νῆστις ἡμερῶν, ἀνύων δίαυλον, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, εἶχες σετίζον σε Ὅσιε, Οὐρανίαν ἀγαλλίασιν. ᾧ γεγηθότι Συμεὼν ἔκραζες πνεύματι· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος ἔλαμψεν ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, Παρθένε Ἄχραντε· ὃν καθικέτευε πάντοτε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ περιστάσεως ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι, ἐκβοῶντας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Τὸν βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ἱερωσύνῃ Προφητικῇ Προφητείᾳ, Ἱερᾷ κοσμούμενος φαιδρύνῃ, Χριστὸν τὸν ζωοδότην ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γονυπετοῦντα ὡς ἀγαθὸς ὑπὲρ κόσμου, θεατὴν προσδέχου σοῦ τῆς δόξης, ὅπως σε ὑμνῶμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔρωτι θείῳ πυρποληθεὶς ἐμυήθης, ὑπὲρ νοῦν μυστήρια κραυγάζων· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Ῥεῖθρον ἀφέσεως προϊὸν τῆς Παρθένου, καθορῶν τὸν Κύριον ἐβόας· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὅλη τῇ Τριάδι προθύμως, ἀνατεθέντες τῇ καρδίᾳ, καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγὰς, ἀγαθοδότως ὑποδεξάμενοι, φωτοειδεῖς γεγόνατε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύετε.

Πόθῳ θείῳ συνημμένοι, καὶ τῇ ἀσκήσει λαμπρυνθέντες, τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, ἐν μετουσίᾳ ἤδη γεγόνατε, καὶ μακαρίαν εὕρατε, Θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

Οἱ τὰς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἀσκητικῶς καταβαλόντες, οἱ τῶν Μοναζόντων φωστῆρες, καλῶν ἰδέαις καταστραπτόμενοι, πρὸς Οὐρανοὺς ἐχώρησαν, κατατρυφῶντες τῆς θεώσεως.

Γυμῶν διεδέξατο πόνους, καὶ τοὺς ἱδρῶτας εὐφροσύνη, πέρας οὐδαμῶς κεκτημένη, ἐν ᾗ τρυφῶντες Συμεὼν Ὅσιε, καὶ Ἰωάννῃ ἐνδοξε, ἡμῶν ἀπαύστως μνημονεύετε.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ Λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην. λῦσον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, Κυρία πάντων Ἁγία Δέσποινα, καὶ δυνατὸν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Αἰγλῃ διαλάμπων Προφῆτα τῆς εὐσεβείας, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ πάλαι τὸν Μωϋσεῖ ὀφθέντα, ᾧ αὐτὸς κατιδεῖν ἠξιώθης, σὲ μυσταγωγοῦντα τὰ ἀπόῤῥητα.

Ἱερεὺς ἐδείχθης καὶ μύστης καὶ νομοθέτης, καὶ Προφήτης πάνσοφος, καὶ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου, καὶ παθῶν κοινωνὸς χρηματίσας, νῦν συγκληρονόμος ἀναδέδειξαι.

Ῥέουσαν πηγὴν θεοπνεύστου διδασκαλίας, σοῦ τὴν εὐκλεῆ νῦν ἔχοντες, καὶ πανίερον δέλτον, οἱ πιστοὶ τῶν ψυχῶν σωτηρίαν, πίστει ἀδιστάκτῳ ἀρυόμεθα.

Ὦ τῆς ἀῤῥήτου καὶ θείας φωτοφανείας, ἧς νῦν ἀπολαύων μάκαρ τηλαυγέστερον βλέπεις, ἐν Πατρὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, τὰς τρεῖς ὑποστάσεις τῆς Θεότητος. Θεοτοκ.

Σὺ εἶ Θεοτόκε τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ πεποιθότων, σὲ

καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ.

Ἐξαποστ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυσὶ, καὶ σκοπὸν εἴχετε ἕνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, ὦ Συμεὼν Ἰωάννη. διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θ' γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες.
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΒ΄.

Τῆς Ἁγίας Μυροφόρου, καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἦσπίρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν σχ. ς΄ καὶ ψάλλομεν σχρ. προσόμοια, ἦχος ά.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, τεθειμένῳ μνήματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶσιν ἐμπνέοντι. καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προσεκύνησας, Μαρία θεοφόρε δακρύουσα. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστὸν, καθορῶσα ἔκλαιες, Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες· τί τὸ ὁρώμενον; ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἡ Κτίσις βλέπουσα, κλονεῖται καὶ φωστῆρες σκοτίζονται; διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἐπλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία ἐνδόξε, καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμε. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν ἀνάστασιν, Μαρία Μαγδαληνὴ, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντος, πρώτη καὶ Εὐαγγελίστρια ἐδείχθης, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις· τὴν ἀθυμίαν ἀποθέμενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κατοπτεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάντα, καὶ Κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Σταυροθεοτ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα Μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν σχ. ἦχος πλ. δ΄. Ὦ τοῦ παραδόξου.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦσα σεμνὴ, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης προθυμότατα, Μυροφόρε εὐθύτητι, οὐδὲ θανόντα τοῦτον κατέλιπες· ἀλλ' ἀπελθοῦσα μύρα σὺν δάκρυσι, τούτῳ προσήνεγκας, συμπαθῶς παναύψιμε. ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην τὴν πανίερον, πανηγυρίζομεν.

Στχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ ὦ Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέψαι ποθοῦσα ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς παρεγένονας, ᾗ Ἀγγέλων ἀκήκοας. καθὼς προέφη Χριστὸς ἐγήγερται, σπουδῇ τοῖς τούτου Μαθηταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλητον, σεμνὴ ἀνέλαβες.

Στχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ, Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ νῦν δοξάζοντα, ὑπεράγαθον Κύριον. ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως πάνσεμνε, αἰωνιζούσης δόξης τυ-

χεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσα τὴν πρὸς αὐτὸν, παῤῥησίαν πάντοτε θεομακάριστε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Τῷ ἑκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς Μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ Ξύλου ταθέντα, καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δακρυῤῥοοῦσα· τί τὸ ξένον θέαμα; ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; ποῖα μῦρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν Δαιμόνων; ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; ἀλλ' ὁ τοῦ σύμπαντος Ἄναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φανεὶς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· τοῖς ἀδελφοῖς μου πορευθεῖσα, Εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβόησον· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν, ὅπως παράσχω τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὰ Οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα Μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Τροπάριον, ἦχος ά.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνὴ Μαγδαληνὴ, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα. ὅθεν σήμερον, τὴν Παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε Πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν..

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης ψαλῳδία· οἱ Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς'. Ὠδὴ ἀκροστιχίς.

Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν μέλπω πόθῳ. Θεοφάνους

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς, καὶ φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θεϊκαῖς, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Ἡγίασε Λόγος σε τοῦ Πατρὸς, πνευμάτων κακίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς. ᾧ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ Παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀῤῥήτου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς, φανέντος Δεσπότου ἁμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ῥεύματα. Θεοτοκ.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ, ὑμνοῦμέν σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννῆτορ Παναμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀγαπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον, τὸν τὴν ἡμετέραν, εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπείκουσα θείοις προστάγμασι.

Γεγηθυῖα τὸν τάφον, τοῦ Λυτρωτοῦ ἔφθασας, πρώτη κατιδοῦσα, τὴν θείαν τούτου ἀνάστασιν. Εὐαγγελίστρα, ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα· ὁ Χριστὸς ἐγήγερται. χεῖρας κροτήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Διασώζει με Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς Πάναγνε, σοῦ ἐκ τῶν παναγνῶν, αἱμάτων πλούτῳ χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης. ὃν ἀπαύστως αἴτησαι σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἀψίδος ὁροφουργε.

Κάθ ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας, Μαρία Μαγδαληνὴ, σαφῶς ὡς Μαθήτρια, ἀληθὴς διηκόνησας. καθορῶσα δὲ τοῦτον, Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνεις δακρύουσα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εὐφημοῦντες ἐν πίστει, Μαρία ἀοίδιμε, Μυροφόρε ὑπέρλαμπρε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ καθορῶσά σε Ἰησοῦ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δακρύουσα· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, πῶς σε ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήρτησαν, τῶν Ἑβραίων παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι; ὅμως ὡς οἰκτίρμων, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεὲ ἀνεξίκακε, πολυέλεε Κύριε, τῇ σαρκὶ ὡς ἠὐδόκησας, ἵνα ῥύσῃ ὃν ἔπλασας ἄνθρωπον ἐκ κοιλίας τοῦ δράκοντος. ἀνυμνῶ σου τὴν ἄκραν συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ' Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνενόχλητον φέρουσα, Κόσμου ματαιότητος τὴν διάνοιαν, τῷ ἐλθόντι Κόσμον ἅπαντα, διασῶσαι πλάνης διηκόνησας.

Ἐλουμένη τοῖς δάκρυσι, τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα Ἄγγελον, ἐθεάσω καταγγέλλοντα, τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν ἀνάστασιν.

Ἡ καρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας, τὸν ὡραῖον κάλλει ἀξιάγαστε. Θεοτ.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας Κόρη κατέλαβε. τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἡ Προμήτωρ τὸν ταύτην, λόγοις δελεάσαντα καὶ ἐξοικίσαντα, Παραδείσου πάλαι, καθορῶσα ποσὶ συμπατούμενον, ἱερῶν γυναίων, γνώμην ἀνδρείαν κεκτημένων, σὺν αὐταῖς αἰωνίως ἀγάλλεται.

Νεκρωθέντι καὶ τάφῳ, ἐπανακληθέντι τῷ πᾶσι ζωὴν ἐμπνέοντι, τετρωμένη πόθῳ, τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως, προσκομίζεις μύρα, Μαγδαληνὴ σεμνὴ Μαρία, καὶ δακρύων προχέεις ἀρώματα.

Μετὰ πάθος τὸ θεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον, πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολλοὺς ζωγροῦσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσίᾳ, ὡς τοῦ Λόγου Μαθήτρια ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἀνορθοῖ με πεσόντα, πρὸς τῆς ἁμαρτίας πολύπλοκα βάραθρα, ὁ ἐκ σοῦ τεχθῆναι, εὐδοκήσας δι' ἄμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη, ὃν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ῥημάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν καύσωνα, ἐξῆρας τῶν Μαθητῶν, σεμνὴ ὡς ἐβόησας· ὁ Χριστὸς ἐγήγερται. ἡ ζωὴ ἐφάνη. ὁ Φαιδρὸς ἤστραψεν Ἥλιος.

Ἰδού σου ἡ φωταυγὴς, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε, φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἐν ταύτῃ ὑμνοῦντάς σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν Δαιμόνων, ἐπηρείας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνία φωτοειδής, ὡράθης καὶ γέφυρα, πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ὁμολογοῦντας, Θεστόκον σε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ Κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ Μαθήτριαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην. ὅθεν καὶ ἱάματα, ἀπετέλεσας πλεῖστα, καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν Οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ὁ Χριστὸς, ἀνύστακτον ἰδών σου, τῆς Πίστεως τὸ ζέον, ἀγάπης τε τὸ φίλτρον, τὸ ἀναπόσπαστον σεμνὴ, πρώτη ἐμφανίζει ἑαυτόν σοι ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνημείου, ὠκιστα μῦρα προσφερούσῃ σὺν δάκρυσι τῷ ἀπροσπελάστῳ. καὶ αὐτός σε ἀμειβόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος ἴσην ἐνέργειαν δωρεῖταί σοι, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα ἀνόδου ἐμφανίζει σοι βουλὴν φρικτὴν, καὶ πέμπει δὲ θεῖα Εὐαγγέλεια σοφοῖς κατεπτηχόσι Μύσταις τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. διὸ μεγίστην πρὸς αὐτὸν, ἔχουσα παῤῥησίαν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΒ'. Τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στχ. Ἀφαῖς ἀύλοις ἅπτεταί σου Χριστέ μου,
Μή μου πρὸς ἣν ἔφησας ἅπτου Μαρία.
Δευτερίῃ Μαρίη μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνή.

Ἥτις προσελθοῦσα τῷ Χριστῷ, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Ἦν δὲ ἐκ Μαγδάλων ἐκ τῶν ὁρίων Συρίας. ἐνοχλουμένη δὲ ὑπὸ Δαιμόνων ἑπτὰ, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἀπηλλάγη αὐτῶν. καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ ἦν διακονοῦσα μέχρι τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ Μυροφόρος γέγονε, καὶ πρώτη τὴν Ἀνάστασιν ἅμα, τῇ ἄλλῃ Μαρίᾳ τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ κατεῖδεν, ἡνίκα ὀψὲ Σαββάτῳ εἶδε τὸν Ἄγγελον, πρωΐας δὲ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους. καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν Κύριον. ὃν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ· μήμου ἅπτου. μετὰ γοῦν τὴν Θείαν καὶ Ἁγίαν Ἀνάληψιν γενομένη εἰς Ἔφεσον, πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκεῖ ὁσίως κεκοίμηται. καὶ ἐτέθη πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι καὶ μακάριοι ἑπτὰ κεκοίμηνται παῖδες. ὕστερον δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Βασιλέως ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν ἅγιον λείψανον, ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συστάσῃ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου κατετέθη, ἐν ᾗ ἐτησίως καὶ ἡ συναξις αὐτῆς τελεῖται, καὶ ἐν τοῖς Κουράτορος πλησίον τοῦ Ταύρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Μαρκέλλης.

Στχ. Κἂν ἀγνοῶμεν πάντες ἡμεῖς Μαρκέλλα,
Ἀθλήσεως σῆς, Χριστὸς οἶδε τὸν τρόπον.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόσους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργοῦντά σοι, τὸν Λόγον κεκτημένη. ᾧ παρίστασαι νῦν, βοῶσα Μυροφόρε· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνη κατεῖδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστὸν ἐγηγερμένον. κηπουρὸν δὲ αὐτὸν, ὑπέλαβες βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον, Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα ἁγνὴ, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λαμπροφανὴς ὁ βίος σου, ταῖς αὐγαῖς ἀστραπτόμενος, ὦ Μαγδαληνὴ τῶν ἐναρέτων πράξεων, τοῦ θείου κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεως, καὶ μαριμαρυγαῖς, τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης. ᾧ μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς τῷ Σταυρῷ παρίστασο, καθορῶσα τὴν ἄδικον, ἔνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος, δι' ἄφατον ἔλεος. καὶ στεναγμοῖς καὶ δάκρυσι, περιαντλουμένη, τί τὸ ξένον ἐβόας. Μαρία τοῦτο θαῦμα; πῶς νεκροῦται καὶ

θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει; Θεοτοκ.

Ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν Ποινημάτων ὑπερτέραν Πάναγνε. ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα, τὸ ἐξ Ἀδὰμ ἠφάνισται, καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ὠκειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελῳδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξίστη ἐπὶ τούτῳ.

Πρὸς θείαν μετετέθης νῦν χαρμονὴν, Παραδείσου πρὸς πλάτος εὐρύχωρον, πρὸς νοητὰς, καὶ ὑπερκοσμίους διαμονὰς, ὅπου Ἁγίων τάγματα, ἦχος ἔνθα πέφυκε καθαρὸς, λαμπρὸς ἑορταζόντων, Μαρία Μυροφόρε. διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Οὐδὲν προετιμήσω τῶν ἐπὶ γῆς, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως· ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνου τετρωμένη ταῖς καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως πάνσεμνε, ἐπιπεμπομέναις μαρμαρυγαῖς, τοῖς ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἑβόας ἑπομένη· σὲ μεγαλύνω Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχοῦσα θεοποιοῦ, καὶ χειμάρρουν τρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβὰς, πόνων δεχομένη θεαρχικῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνὴ, Μαθήτρια τοῦ Λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαττε. Θεοτοκ

Ὡς μήτηρ τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον. ὡς συμπαθὴς, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς. ὡς ἀγαθὴ ἀγάθυνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχὴν, Δαιμόνων ἐπηρείαις, Παρθένε Θεοτόκε, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανάμωμον.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξίστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ μαθήτρια, σὺν ταῖς λιπαῖς μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν Σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΓ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἀθλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρατῆρα πλήσας Πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρδεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει, Φωκᾶς ὁ Χριστομάρτυς, ἐν ὑψηλῷ, Μαρτυρίας κηρύγματι, πάντας καλῶν· οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε. Ὅμοιον.

Τῆς ἀθεΐας τὴν πλάνην θεία ἐνστάσει σου, πολυθεΐας ζάλην, τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκᾶ Μάρτυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμὴν, τοῦ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν, καὶ νιφετοὺς τῶν βασάνων βέλη σαφῶς, ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας. Ὅμοιον.

Τοῦ ζωοδότου ὡς κήρυξ, Θεοῦ γενόμενος, τυράννων καθαιρέτης, ἀθλητὰ ἀνεδείχθης, ᾧ θεῖος Ἀθλοφόρος. ὅθεν ζωὴν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἕδος μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φωκᾶ Μακάριε.

Δόξα, ἦχος δ'.

Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστὴς Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ. τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. ὃ' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, Δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ Κόσμου πρεσβευτής, ὢφθης διαπρύσιος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου

φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, ᾗ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ· ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναναστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών, Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Φωκᾶς ὁ Φωστὴρ, πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

Ὠδὴ ἀ. ἦχος δ'. Θα λάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Φωτός σε, τῆς θεϊκῆς κατηύγασαν, ἀκτῖνες ἔνδοξε, ὑπερφυοῦς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν σπαργάνων Μακάριε. διὸ φωστὴρ ὑπέρλαμπρος, Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡς φοίνιξ, ὑψιτενὴς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους ἔνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοητόν. καὶ καρποὺς τοὺς τῶν ἄθλων σου, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντας μεθέξει τῶν θαυμάτων σου.

Καθεῖλες τὰ τῶν βωμῶν ἱδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῇ μηχανῇ τῶν λόγων σου σοφὲ, καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἄσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασι.

Ἀφ' ὕψους, τῆς ἀπονοίας ἔῤῥιψας νοῦν ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἁπλῇ τῶν λόγων καθελών, τοῦτον χάριτι Ὅσιε. ᾗ κατ' αὐτῶ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι. Θεοτοκ.

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ Ἄχραντε, φθόνος θανάτου βροτοῖς. ὃν γεννηθεὶς πανάχραντε ἐκ σοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, μετ' ἦχου ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δοὺς τῷ γένει ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συνήρμοσας τῶν Πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἴνεσιν, καὶ ἀθεΐας φωνὰς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας.

Ὁ πόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανὸν εἵλκυσε, καὶ νοεραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυμάτων τοὺς Πιστοὺς ἔσβεσας, τῆς ἀθεΐας πυρσούς, ἐν τοῖς ὄμβροις Μάκαρ τῶν λόγων σου.

Ὡς χρώμασι φαεινοῖς, Ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ Φωκᾶ ἱερούργησας. Θεοτ.

Ἐῤῥάγη τὸ τῆς ἀρᾶς, ἡμῶν μεσότειχον Ἀγνὴ Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ θείᾳ φύσει συνήφθημεν.

Ὁ Εἱρμὸς. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριστῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσέφερες, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεόληπτε. ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, αὐλιζόμενος Πάτερ, μνήσθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θείαν, καὶ εὔσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως. Θεοτ.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς· ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Θεόνυμφε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ. στῆσόν με ἐπὶ Πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ. ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε Σταυρὸν τοὺς ἥλους, ᾗ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σὺ σαλεύουσαν πελάγει τῆς ἀσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἵλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτεύων ἔνδοξε, ἐν σαρκὶ πορείαν, ἄϋλον διήνυσας, Φωκᾶ· ὅθεν χάριτι, Ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας.

Ἡ ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου, τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ θείων ναμάτων, Ἱεράρχα ἔνδοξε, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμὸν χαρίτων ἀείῤῥυτον. Θεοτοκ.

Ὡς παράδοξα καὶ ἄῤῥητα Θεοτόκε, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ θαυμάσια. ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἡττᾶται πανάχραντε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορθήσας τοῦ ἐχθροῦ, Φωκᾶ τὰ ὀχυρώματα, δυνάμει τῇ τῶν θαυμάτων, τοὺς ῥυσθέντας Κυρίῳ, ὡς σκῦλα προσενήνοχας.

Ἀντώθησας σοφὲ, τὰ κατὰ σοῦ πεμπόμενα, τοξεύματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων· αὐτὸς δὲ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῇ ἐνθέῳ δυνάμει, τῆς στερρᾶς σου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον,

Ῥανάτω Οὐρανὸς, εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν γῇ. ἀνέδωκεν αὕτη γὰρ νῦν, εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἰλύος, καὶ βυθοῦ ἀθεότητος ἔνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας Ποίμνην. ἣν ἀποκαθάρας υἱοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

Νέφεσιν, ὁ νοητὴν τιθεὶς τὴν ἐπίβασιν, ἀερροδρόμῳ πορείᾳ, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Ἔλυσας, τὰς συμπλοκὰς τοῦ ψεύδους, καὶ ἔδησας, ματαιορρήμονας γλώσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς θεόφρον, καὶ ἐν Κόσμῳ, τὸν τῆς Πίστεως Λόγον ἐκήρυξας. Θεοτ.

Ἑνώσεως, ἀκηράτου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ Κόσμῳ, ἀειζώου πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνυμένης, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶσί σε. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκ. ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Ὡς ἀρχιερεὺς προσφέρων Πάτερ θυσίας, τέλος σεαυτὸν προσῆξας ζῶσαν θυσίαν, μαρτυρήσας ἐννόμως Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπ' ἀγγέλων θαρσυνόμενος, καὶ τὸν θάνατον αἱρούμενος, καὶ παρὼν τοῖς βοῶσί σοι· ἐλθὲ Φωκᾶ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΓ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Στιχ. Φῶς Κυρίου ἔνδοξε Φωκᾶ φωτίσαν
Σὴν καρδίαν ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.
» Νέαν κιβωτὸν Ἰσραὴλ αἴρει νέος,
Φωκᾶ νεκρὸν φέρουσαν, ὡς ἄλλας πλάκας.
Εἰκάδι δὲ τριτάτῃ Φωκᾶ νεκρὸς ἀμφεκομίσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φωκᾶ.

Στιχ. Φωκᾶ τὸ λουτρὸν σμήγματος παντὸς δίχα.
Λουτρὸν γὰρ ἦν ἀγῶνος οὐ καθαρσίου.

Φωκᾶς οὗτος ἐστὶν οὐχ ὁ Ἱερομάρτυς, ὁ ἀνωτέρω, οὔτε ὁ Κηπουρὸς Φωκᾶς, ἀλλ' ἕτερος τρίτος, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ καὶ παντοίαις ἀρεταῖς διαλάμπων. προσάγεται οὖν Ἀφρικανῷ τῷ ἐπάρχῳ. καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, θεολογεῖ παῤῥησίᾳ καὶ διδάσκει τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν. ἐπιχειρήσας δὲ ὁ Ἀφρικανὸς, βλασφημῆσαι εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ τὸν Μάρτυρα κακῶσαι, σεισμοῦ ἐπιγενομένου, ἐξαίφνης καταπεσὼν μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἄπνους ἔκειτο. ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὁ Ἅγιος ἀνέστησε, δεηθείσης αὐτοῦ τῆς αὐτοῦ γυναικός. ἄγεται δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Τραϊανὸν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ξέεται κρεμασθεὶς, καὶ εἰς ἄσβεστον ἐμβάλλεται. καὶ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι κατακλεισθεὶς, καὶ εὐξάμενος τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀπολι-

ναρίου, καὶ Βιταλίου Ἐπισκόπων Ῥαβαίνης τῆς ἐν Ἰταλίᾳ.

Στχ. Τὸν Ἀπολινάριον ἐκτετμημένον,
Ἔσπευσε Βιτάλιος αὐτίκα φθάσαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀπολλώνιος Ἐπίσκοπος Ῥώμης τοξευθεὶς καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς τελειοῦται.

Στχ. Ἀπολλωνίῳ διπλόμοχθος ἡ πάλη,
Μοχθοῦντι πρὸς πῦρ καὶ τὰ τῶν τόξων βέλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ὑπὸ Βουλγάρων ποικίλοις τιμωριῶν τρόποις τελειωθέντων ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Στχ. Ἄνδρας δικαίους, καὶ τρόποις οὐ ποικίλους,
Ἄνδρες φονεῖς κτείνουσι ποικιλοτρόπως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Καρθαγένῃ ἑπτὰ Μαρτύρων.

Στχ. Ἀθληταὶ ἑπτὰ θανατωθέντες ξίφει,
Χριστῷ πάρεισιν ἅγιοι τῷ ἁγίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἄννης τῆς ἐν τῷ Λευκαδίῳ.

Στχ. Σὸς δέσμιος νοῦς σαρκικὰς ῥίψας πέδας,
Εἴργοντος Ἄννα μηδενὸς θεὸν βλέπει.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Καθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθῳ Μάρτυς Σοφὲ, πλήθη φοβερῶν βασάνων καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν οὐχ εἵλκυσαν, ἐκ γενναιότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Λύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τοῦ ἑαυτοῦ, αἷμα τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφορὰν, ἀντιδέδωκας καὶ ἔψαλλες· εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἀποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γηρὸν, θεῖοι τοῦ Χριστοῦ σε Ἄγγελοι ἀθλητὰ, δι' ἀέρος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προστάγματι, ὡς τὸ πρὶν Ἀββακοὺμ συνιπτάμενον.

Θεοτοκίον.

Εἶδον Ἄγγελοι Θεογεννῆτορ ξένα τῷ τόκῳ σου. φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἄφθαρτον, παλινδρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν Οὐράνιον.

Ὠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, Φωκᾶ μακάριε, τὸν δρόμον ἄσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν τὸν δι' ἀθλήσεως. δι' ἧς τυχὼν τοῦ ἐφετοῦ, σὺν ἀσωμάτοις βοᾷς· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔῤῥει τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρὰ, πλάνης σεβάσματα, καὶ σεσιγήκασι, τῆς ματαιότητος ἅπασαι, αἱ διπλόαι καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεῖ τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, κηρυττόντων εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον Φωκᾶ, περιζωσάμενος Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον ἔνστασιν, καὶ ἀνδρείαν ἀπερίγραπτον, προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποίμνης ἐνδέδειξαι. καὶ νικήσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὑμνεῖς τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Χάριν ἄφθονόν σοι ὁ Χριστὸς, νῦν ἐδωρήσατο, Φωκᾶ ἀοίδιμε, τοῖς ἐξαιτοῦσί σε ἅπασι, καταλλήλως παρεχόμενον, τὰς τῶν θαυμάτων δωρεὰς ἀπαύστως κράζουσιν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτ.

Ὃ φύσει ἀπρόσιτος παντὶ, Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ, ἐν σοὶ σκηνώσας ἀγνὴ, καὶ ἐνδυσάμενος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὔσπλαγχνος, ὤφθη προσιτὸς τῇ σαρκὶ, καὶ συνανεστράφη ἡμῖν. διὰ τοῦτο, πόθῳ πολλῷ σε ὑμνῶ καὶ τιμῶ καὶ αἰνῶ.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἅρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρους ἀρετάς σου, ᾗ τὴν τῶν ἀγώνων διφρείαν, πρὸς Οὐρανίους ἀνέπτης Ὅσιε, μονὰς ἐν αἷς κατέπαυσας, σὺν ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ῥύσει τῆς ἐνθέου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῇ τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην, καὶ εὐσεβούντων ψυχὰς κατήρδευσας, ᾗ καρποφόρους ἔδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ Πίστεως.

Ἴδες τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοουμένην θεωρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τοῦ ποθουμένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ. καὶ φθάσαι ταύτην ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος τοῦ Κτίστου, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶσε, ἀνευφημούντων αὐτὸν δυσώπησον, τοῦ μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τούτου καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος. Θεοτοκ.

Γ'μνῶ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν· σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, τῶν σὲ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου.

Ἐξαποστ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀ'ρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῶν πτωχῶν προασπιστής, σὺ ἀνεδείχθης θεόφρον, Πάτερ καὶ στήλη ἀρετῶν. διὸ μνημόνευε πάντων, Φωκᾶ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, σχρ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Θείαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαράν σου διάνοιαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυτροῦταί σε, βαθυτάτου σκότους, Ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χρισίνα θεομακάριστε. ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερῶς ἐξεικόνισας. Ὅμοιον.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χρισίνα ἀπόλαυσιν. ἔνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἷά περ Νύμφη ἐκλεκτή, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ πανεύφημε, τῶν Πίστει τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὥσπερ ὡραΐσματα, τὰ τῆς σαρκός σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιφέρουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω. καὶ τῷ Νυμφίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμένη θείαις λαμπρότησι, Χρισίνα νῦν παρίστασαι, περιχαρῶς τῆς θεώσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα, ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε. ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς ὀήγμασι τῶν ἰοβόλων ὄφεων, τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἤγειρας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος. διὸ καὶ Οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκ.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Σταυροθεοτ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Σταυρώσει ἄχραντε, ἔσενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν σχ. σχρ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος β' Γεωργίου.

Τῇ Χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πρᾶξιν κατάλληλον, ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ Παρ-

θενικῇ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος. Μαρτυρίου δὲ παλαίσμασι στερροῖς, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος, τῇ Οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας συνηδομένη. μεθ' ὧν αἴτησαι Χρισίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Χαίροις, ἣν ἑώρακε ποτὲ, πύλην κεκλεισμένην ὁ βλέπων, Θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἣν διώδευσε πάντων ὁ αἴτιος. χαῖρε ἔξοχον ἄκουσμα, παράδοξον θαῦμα. χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, τὸ μάννα φέρουσα. σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη, κραταιὸν προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Σταυροθεοτοκ. Ὅμοιον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον ἀγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσαξον, τὸ πᾶσαν μέθην παθῶν, αἶρον παντελῶς εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Τροπάριον, ἦχος δ'. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, κατὰ τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ σε μέλπω τὴν ἐπώνυμον Κόρην.
Ἰωσήφ. Ὠδὴ α. ἦχος πλ δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χαίροις Ἀθλητρία πανευκλεὴς, ἡ Μάρτυς ὀφθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, Χρισίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρῴαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Ῥαγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, Κόρης Ἀθλητρίας, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικητρίαν αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ἰδεῖν τοῦ Νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὡραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς· ὅθεν θείοις ἄθλοις ἀθλητρία, περιφανῶς σεαυτὴν καθωράϊσας Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἑνωθέντα, ὑπὲρ λόγον μῆτερ ἁγνή· ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ Μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν ἔνδοξε, εἰς οὐρανὸν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

Ὅλον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, Πίστιν σεμνή. ὅθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Γυμνὸν χαριστήριον, τῷ Ποιητῇ Χριστῷ ἔμελπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα, καὶ ξεσμοὺς ὑποφέρουσα. Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν Ἁγνὴ Δέσποινα. παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθ. ἦχος ἀ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου Σεμνὴ, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ, ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, στέφος ἔνθεον, καὶ ἀδιάφθορον μάρτυς. ὅθεν ἔλαβες, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, Χριστίνα πανένδοξε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πόθῳ καὶ πίστει, ἀεί σε δοξάζουσι.

Στιχοθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα,

θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐνετρύφας ταῖς μάστιξι, θείαις ἡδομένη Μάρτυς Χριστώνυμε, θεωρίαις τοῦ νυμφίου σου, καὶ αὐτοῦ τῷ κάλλει ἀτενίζουσα.

Μεγαλύνω σε Κύριε, Μάρτυς προσδεθεῖσα τροχοῖς ἐβόησας, καὶ δοξάζω σου τὸ ὄνομα, τοῦ ἐνδυναμοῦντος τοὺς ποθοῦντάς σε.

Ἐκολλήθην ὀπίσω σου, πόθῳ τετρωμένη σῆς ἀγαπήσεως, νικηφόρον με ἀνάδειξον, ἐν τῷ πάσχειν Μάρτυς ἀνεκραύγαζες.

Λαμπρυνθέν σου τὸ πρόσωπον, ταῖς καλλοποιαῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησιν, ὡραιότητα ἀπέπεμπε, καὶ ἐνθέου δόξης ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Προφητῶν σε ὁ ἔνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας ῥάβδον ὠνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μῆτερ Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ὡς Ἄγγελον ἐν σώματι Μάρτυς, γεγενημένην, Οὐράνιοι Ἄεγγλοι, τροφῇ Ἀγγέλων σε ἔτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω, Χριστίνα Μάρτυς. ὅθεν πέτρᾳ σε προσδήσαντες, ἐχθροὶ τοῖς ὕδασιν ἔῤῥιψαν.

Ἁρπάγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὥσπερ πτυγῶν, πτεροῖς Θείου Πνεύματος, ᾗ πρὸς τὸν Κτίστην κατέπαυσας. Θεοτοκίον.

Νεκρὸν τῇ ἁμαρτίᾳ γενόμενον, ζώωσόν με, ζωὴν ἀναμάρτητον, Ἁγνὴ Παρθένε κυήσασα.

Ὠδὴ ς' Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐθέλχθη σου καλλοναῖς ἡ καρδία, γλυκυτάτου ἐραστοῦ ἀθληφόρε. καὶ εἰς ὀσμὴν τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ἀναδραμοῦσα ἐκράυγαζες φλέγομαι, τῷ πόθῳ σου Παμβασιλεῦ, καὶ ἀγάπῃ τῇ σῇ σφαγιάζομαι.

Πατέρα σε τὸν οὐράνιον Μάρτυς, ὁ γεννήτωρ κατιδὼν ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν, ἐπεδείξατο γνώμην, καὶ πολυτρόπῳ κολάσει ὑπέβαλε. τοὺς ὅρους γὰρ ὁ δυσσεβὴς, τῆς οἰκείας ἠγνόησε φύσεως.

Ὡς κρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων κοιλάσιν, ὡς ἡδύπνοον ἐξήνθησας ῥόδον, μυρεψικὴν, ἀποστάζουσα χάριν, καὶ τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας ἐμύρισας, Χριστώνυμε Μάρτυς σεμνὴ, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, Μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, Προφητικῶς, προκατήγγειλαν θείῳ, καταλαμπόμενοι πόῤῥωθεν πνεύματι, Μητέρα σε παναληθῆ, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων γενήσεσθαι.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Φωτοειδὴς περιστερὰ ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν Οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή. ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΔ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χριστίνης.

Στχ. Τὴν Χριστίναν ἥνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,
Νύμφην ἄμωμον αἷμα τοῦ Μαρτυρίου.
Πέλτοις Χριστίνα εἰκάδι ἡδὲ τετάρτῃ βλήθη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, Οὐρβανοῦ τινος Στρατηλάτου θυγάτηρ. ὃς ἐν πύργῳ ὑψηλῷ ταύτην ἀναγαγὼν, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ θεοὺς ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐξ ἄλλης τιμίας κατασκευασθέντας ὕλης, ἐν αὐτῷ διαιτᾶσθαι αὐτὴν διωρίσατο, καὶ θυσίαν τοῖς ἰδώλοις προσφέρειν. κατανοήσασα δὲ ἡ Ἁγία, ὅτι τὰ ἄψυχα οὐκ ἂν εἶεν Θεοὶ, τὰ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων γινόμενα, ἀπεῖδεν εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἐκ τῶν ποιημάτων τὸν ποιητὴν ἐννοήσασα, καὶ τὰ εἴδωλα συντρίψασα, τοῖς πένησι διαδέδωκε. διὰ ταῦτα οὖν πάσαις τιμωρίαις ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ὑποβάλλεται, καὶ

ἐν φυλακῇ τίθεται. ἔνθα ἄσιτος προσκαρτερήσασα, Ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς, καὶ τὰ ἐκ τῶν πληγῶν ἕλκη θεραπεύεται· εἶτα ἐν θαλάσσῃ βάλλεται, καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου τὸ Θεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ ὑπὸ Θείου Ἀγγέλου τῇ χέρσῳ ἐκδίδοται. ἔπειτα γνωσθεῖσα ζῇν, εἰς φρουρὰν κατακλείεται, τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦτο προσάξαντος. ὃς αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐκρήγνυται τῆς ζωῆς. Δίων δέ τις τὴν ἀρχὴν ἀντ' αὐτοῦ εἰληφὼς, εἰς ἐξέτασιν ἄγει τὴν Μάρτυρα ὁ ἀλιτήριος. ἡ δὲ, τὸν Χριστὸν κηρύξασα, σφοδρῶς αἰκίζεται. καὶ παράδοξα τελέσασα, ἐξεκαλέσατο πρὸς τὴν Πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεις. μετὰ δὲ τὸν Δίωνα, Ἰουλιανός τις τὴν ἡγεμονείαν ἐδέξατο. καὶ καμίνῳ πυρὸς ἐμβάλλει αὐτὴν, καὶ ἑρπετοῖς ἰοβόλοις, ἄφλεκτον φυλαχθεῖσαν καταδικάζει. καὶ τοὺς μασθοὺς ἐκτμηθῆναι κελεύει. ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥυῆναι φασί. καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι κελεύει. καὶ τελευταῖον, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πελτοῖς βληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καπίτων ξίφει τελειοῦται.

Στιχ. Ψυχῆς μὲν ὄμμα παντεπόπτῃ Δεσπότῃ
Τείνει Καπίτων, τὸν τράχηλον δὲ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ὑμέναιος ξίφει τελειοῦται.

Στιχ. Ἔχαιρεν Ὑμέναιος ἥκων πρὸς ξίφος,
Ὡσπερ πρὸς ὑμέναιον ἥκων νυμφίος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἑρμογένης τοὺς ὀδόντας ὅλους ἐκριζωθεὶς τελειοῦται.

Στιχ. Ἀνηλεῶς ὀδόντας ἐκκρουσθεὶς ὅλους,
Βρυγμοὺς ὀδόντων Ἑρμόγενες ἐκφύγῃς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Θεόφιλος ὁ Ζακύνθιος, ὁ κατὰ τὴν Χίον μαρτυρήσας ἐν ἔτει ᾳχλέ πυρὶ τελειοῦται.

Στιχ. Ὁ Θεόφιλος πυρποληθεὶς ἐν Χίῳ,
Θεοῦ φιλίαν εὗρεν· ὢ εὐτυχίας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἀπὸ Κίου, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος ᾳχό. ξίφει τελειοῦται.

Στιχ. Ἀθανάσιε δός τι καὶ λήψῃ μάκαρ·
Δὸς τὴν κεφαλὴν, κἀθανασίαν λάβε.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὕμνον τῷ πάντων εὐεργέτῃ, τῷ παφλάζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, ἀνεβόας τὴν σὴν, δροσίζοντι καρδίαν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων. οὐκ ἠρνήσω Χριστὸν, Παρθένε μελῳδοῦσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄμβροις αἱμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας. ἐπομβρίζεις δὲ νῦν, ἰάσεων πελάγη, Παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων. Θεοτοκ.

Νόμους Παρθένε ὑπερβᾶσα, τοὺς τῆς φύσεως τῇ θείᾳ σου συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεὸν, ἐκύησας βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Κυμαινομένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, θείᾳ κυβερνήσει ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς βυθῷ. ὅθεν παραδείσου, τοὺς ἀκλύστους λιμένας, κατέλαβες βοῶσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὄφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ τῶν προσευχῶν σου ἐπῳδαῖς ἀνήμερα, θηρία ἐκοίμησας, καὶ τῆς ἐκ τούτων βλάβης ἐκτὸς, ἔμεινας τῷ Κτίστῃ, μελῳδοῦσα Χριστίνα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ῥήματι ζῶντι ἤγειρας, τὸν θανέντα τοῖς δήγμασι, Μάρτυς ἀθλητόρε, ἰοβόλων ὄφεων. Θεὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας θείᾳ ταφῇ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακούει Χριστίνα, πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε. Θεοτοκ.

Ἡ κραταιὰ βοήθεια, τῶν Πιστῶν Ἀειπάρθενε, ῥῦσαί με τῆς πλάνης τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολεμοῦντός με, καὶ ταπεινῶσαι σπεύδοντος. σὺ γὰρ ἀπλανὴς, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βοώντων ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης, κατηγλαϊσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστράπτουσα, τὸν σὸν νυμφίον Χριστίνα Μάρτυς πολύαθλε.

Ὡραῖόν σου τὸ κάλλος· ὅπερ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ πάντας ὡραῖος κάλλει Χριστὸς, ἐπουρανίων θαλάμων σὲ κατηξίωσεν.

Συνήφθης ἀσωμάτων, ἔνδοξε χορείαις, καὶ ἀθλητῶν ὁμηγύρει συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Πανοικτίρμονα.

Ἡλίου λαμπροτέρα, ὤφθη σου ἡ μνήμη, μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς σὲ τιμῶντας Χριστίνα καταφαιδρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἁμαρτίαις ψυχήν μου ἀγάθυνον, καὶ αἰωνίου φλογός με ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἱρμός. Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστιλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὡς εὔχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότου σε σκεῦος, Χρισίνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν. ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατὴρ δὲ δαψιλὴς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, ἀσωμάτων αἱ τάξεις. χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη. διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ Πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες. φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχ. Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου Χριστὲ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην. ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν. τὸν δόλιον κατεπάτησαν ἰσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ὄλβον λιποῦσα Πατρικὸν, Χριστὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν εὕρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον Οὐράνιον. καὶ τῇ παντευχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, κατεπάτησε τὸν τύραννον. ὅθεν Ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες ἔλεγον· πέπτωκεν ὁ ἐχθρὸς ὑπὸ γυναικὸς ἡττηθείς. σεφανῖτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς, καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ὡς Θεὸς, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Ἐθαυματούργησε Χριστὲ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις. ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο. ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορῥιψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν Τυράννων. διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὅπλον κραταιὸν, Χριστίνα Μάρτυς κατέχουσα χερσὶ, τὴν Πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεὸν, ἀγάπην τόξον, τῶν Τυράννων τὰς τιμωρίας, ἐνίκησας ἀνδρείως. τῶν Δαιμόνων τὰς πανουργίας, κατήργησας ἐνθέως. τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα χορεύεις ἐν Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, ἦχος πλ. ά

Τῇ Παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἡρμόσατο συναφείᾳ ἀκηράτῳ. ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν σε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν. ἐγκαρτερήσασαν αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῷ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρ-

ἔστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς Βασίλισσαν πεποικιλμένην· αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριστώνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ πανυπέρτιμον καὶ ἄχραντον αἷμά σου, Χριστέ μου ὁ πάντας θέλων τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε. διό περ ὁρῶσά σε, προσηλωμένον ἡ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη, παρειὰς κατεξαίνετο, τέκνον λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος, Κόσμον ὁ θέλων ῥύσασθαι, τιμίῳ σου αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυς, Σῶτερ ὁ ἄδυτος Ἥλιος, ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν σχ. ςμρ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος ά. Κυπριανοῦ.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, συνηριθμήθης ἔνδοξε, Κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Χρισίνα Πανεύφημε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁματωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Σταυροθεοτοκ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς γυναῖκα Μάρτυρα, Ὁ Ἀπόστολος, ζήτει Δεκεμβρίῳ δ'. Ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΕ'.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν σχ. ς'. καὶ ψάλλομεν σχρ. προσόμοια, ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν φαιδρῶν τε Ἁγίων, δοξάζομεν ἀπαύστως, ᾠδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρεσβευτάς. Ὅμοιον.

Ἡ πρώην ἄγονος στεῖρα, ἡ ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἐκεῖθεν αἰτοῦσα Χριστὸν, τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἵλασμὸν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν. Ὅμοιον.

Μνήμην Δικαίως τελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς, Θεοτόκου ἧς Παρθένου Μητρός.

Ἕτερα σχρ. ἦχος Ὁ αὐτός.
Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Ἵδε φωταυγὴς πανήγυρις, καὶ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαριόσυνος, ἡ κοίμησις ἡ σεπτὴ, καὶ ἀξιέπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη ζωὴν ἡ κυήσασα, ἡ ἔμψυχος κιβωτὸς, ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἡ πρόξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς Πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος, ἡ ζωῆς τὴν

πηγὴν, παραδόξως τέξασα, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένην ἁγνὴν, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον, ἡ Ἄννα, ἡ εὐκλεὴς, γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ ἐπουράνια, συνευφραινομένη δήμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον. ἧς περ νῦν τὴν ἁγίαν, ἑορτάζομεν Πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Πιστῶν χορεῖαι, τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, τελοῦμεν παννυλαβῶς, ἐν θείῳ Πνεύματι. ἐφέστηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας, ᾗ φλέγουσα πονηρὰ, ἐναερίων πνευμάτων συσήματα, καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶν ὑμνούντων σου, ἀξιάγαστε Ἄννα, τὴν σεβάσμιον μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεὸς, τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, ἡ ξυνωρὶς ἡ ἁγία, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, οὗτοι μεταστάντες πρὸς Οὐρανίους σκηνὰς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, Ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. οὓς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν" οἱ διὰ τῆς Θεόπαιδος καὶ Πανάγνου Μαρίας, Προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 16. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ· καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν. καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι. καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι Λαῶν. καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ Πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 7. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσει ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ Λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα, ἦχος ά.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, φαιδρῶς

ἡ γεννήσασα σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ἀσμάτων ἄνθη ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν· μακαρία ἡ κοιλία σου, σῶφρον Ἄννα, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσασα, καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας. ᾗ γὰρ αὐτὴ τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἠξίωται βασιλεύειν. καὶ σὲ νῦν μεταστήσας πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν ζωήν, σὺν τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ πρεσβεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, ᾗ τῆς ἁγνείας ἐρασταί. δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσμιον κοίμησιν. καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα. ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ λυτρωτής, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τίς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπατόρων εὐλαβῶς, συγχάρητε κραυγάζοντες, μερόπων γένος σήμερον. ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον. αὐτῷ παρεστῶσα καὶ ἡμῖν αἰτοῦσα, τοῦ δοθῆναι ἱλασμὸν, τοῖς Πίστει τιμῶσι ταύτης τὴν κοίμησιν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες Πιστοὶ, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσωμεν, Ἰωακεὶμ ᾗ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον. ὅτι ἔτεκον ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος Μαρίαν τὴν ἀμώμητον. ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀναχράξωμεν· ζεῦγος ἁγιόλεκτον, ξυνωρὶς ἁγία καὶ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. ά.

Ὦ Μακαρία δυὰς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς Κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακεὶμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας Πατήρ. μακαρία ἡ Μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ὑμῶν ἐβλάστησας. μακάριοι οἱ μαστοὶ οἷς ἐθήλασας, τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν. ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. προσόμοια, ἦχος πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ χειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἄμωμον. ἀμνὰς τιμία, ἡ κυήσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαίροντα, ἀμνὸν Κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος. ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεποθημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἁγιότητος λάμψεσι, τοῦ Νόμου δυὰς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς, πρὸς τὴν θείαν χάριν μεθαρμόσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακεὶμ ὁ θεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἄσκιον. οἱ εὐθηνοῦντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον. μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν θεόβλαστον τῷ Κόσμῳ ἀνθήσασα. ἡ νόμῳ ἀδιαλείπτως, ἐμμελετῶσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσιν ὑπογράψασα. δεσμὰ τῆς στειρώσεως, ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου. καὶ τῷ θανάτῳ, τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μετασᾶσα λαμπρότητα. Ἄννα θεομακάριστε, Προ-

φῆτα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κυήσασα. μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα ἡ Κτίσις ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὄρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητὰ, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· μακαρία ἡ κοιλία σου ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν. καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστὸν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. ὃν καθικέτευε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἁγνὴν θεομήτορα, Θεόφρον Ἄννα. διὸ πρὸς λῆξιν Οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἵλασμὸν ἀειμακάριστε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης ςχλγ.

Μετὰ τὴν ά. ςχλγ. κάθ. ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου.

Ἡ εὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος, Ἄννα ἡ ἔνθεος καὶ πανσεβάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διαιωνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν β'. ςχλγ. κάθ. ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς νόμου ἐντολὰς, θεαρέστως τηροῦσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπερῆρας ἁπάσας, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον, Θεοτόκον κυήσασα, ἁγιόλεκτε, Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου. μεταστᾶσα δὲ, ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκεισαι.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, Θεοτ. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς'. Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ θείαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας. διὸ πρὸς ἀείζωον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Ἡ Χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μετεβέβηκεν, ἀσπόρως ἣν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἁγνὴ, καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παῤῥησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀγνωσίας, ἁγνὴ παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ὠδὴ γ', Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες, καὶ ἐκύησας Χριστὸν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν. διό σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου. ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, Ἁγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα θεόληπτε.

Ἥλιος ὡς περ, τῇ Σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἑνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς Παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ. δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐξέλαμψεν. Θεοτοκ.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτή-

μεθα. τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ, ἀνατιθέντες σωζόμεθα. πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ » καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, » ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γὰρ ἔστιν » Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Μητρὸς τοῦ Δεσπότου καὶ Ποιητοῦ, Μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεὴς, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνενδότως φυλάττουσα. διὰ τοῦτο θανοῦσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας, καὶ τοῦ νομοθέτου, Μήτηρ τῆς Μητρὸς ἐχρημάτισας. διὸ νῦν πᾶσα ἡ Κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελοῦσά σου, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βασάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν. καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν τὴν τροφὴν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κυήσασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, ᾗ πρὸς αὐτὴν μετὰ δόξης προσεχώρησας, θεουμένη, σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα. Θεοτοκ.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία, θημονία ὡς ἄλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα. δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα, Κτίσις κράζουσα· παντοδύναμε, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Οὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν Οὐρανοῦ, Ποιητὴν τὸν σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἐνδόξε.

Ταῖς αὐλοις τάξεσιν, αὐλῷ τῷ νοΐ, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμψεως, τῆς πλουτοδότιδος. ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν Πίστει μεμνημένων σου.

Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, ἐκ ῥίζης ἐμφανῶς, εὐθαλῆ ῥάβδον τὴν ἀγνὴν, ἐκβλαστάνεις ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιάν, τῶν πιστῶν σκέπην· ἐπὶ σοὶ, τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου, Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κυρίου, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ᾠδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Ἁπάντων ἐγκωμίων, ἡ Ἄννα ὑπέρκειται. ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε. διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἁγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν Κόσμῳ, τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως. Θεοτ.

Ἐξ Ἄννης, ἡ τοῦ Κόσμου ἐτέχθης Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβὶμ ἀνωτέρα πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκ. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάζο-

μεν, τὴν τούτων Πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι τῆς Προγόνου Χριστοῦ τὴν μακαρίαν μετάστασιν. σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιοῦσα ἀγάλλεται. καὶ ὡς οὖσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει Πιστῶς· μεγαλύνει ἡ ψυχήμου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν γῇ· ὃς ταύτην ἐδόξασεν ὡς ηὐδόκησεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ'. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στχ. Μήτηρ τελευτᾷ Μητροπαρθένου Κόρης,
Τῆς τῶν κυρουσῶν μητέρων σωτηρίας.
Πέμπτῃ ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα.

Αὕτη ἡ Προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γενομένη, ἦν ἐκ φυλῆς Λευΐ, θυγάτηρ Ματθᾶν τοῦ Ἱερέως, καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ Γυναικός. ὃς τις Ματθὰν ὑπῆρχεν ἱερατεύων ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλεοπάτρας, καὶ Σαπώρου βασιλέως Περσῶν, πρὸ τῆς βασιλείας Ἡρώδου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀντιπάτρου. οὗτος ὁ Ματθὰν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σοβῆ, καὶ Ἄνναν. ἔγημε δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαῖαν. ἔγημε δὲ καὶ ἡ δευτέρα, καὶ αὕτη ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. ἔγημε δὲ καὶ ἡ τρίτη εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε Μαρίαν τὴν Θεοτόκον. ὥστε εἶναι τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον, θυγατέρας ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν. αὕτη οὖν ἡ Ἄννα μετὰ τὸ γεννῆσαι τὴν παντὸς τοῦ Κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀπογαλακτίσαι, καὶ ἀναθεῖναι ταύτην ἐν τῷ ναῷ ὡς ἄμωμον δῶρον τῷ Παντοκράτορι Θεῷ, νηστείαις καὶ προσευχαῖς καὶ ταῖς τῶν δεομένων εὐποιΐαις τὸν ἐπίλοιπον ταύτης χρόνον διατελέσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ξέ. καὶ ρ'. τῶν ἐν τῇ έ. Συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ Ὠριγένους δόγματα καθελόντων.

Στχ. Λόγοι Βελίαρ Ὠριγένους οἱ λόγοι,
Οὗς περ καθεῖλον προσκυνηταὶ τοῦ Λόγου.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστιανοῦ, ἦν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Ἄνθιμος ὁ Αἱρετικὸς, γεγονὼς πρότερον Τραπεζοῦντος Ἐπίσκοπος, μετατεθεὶς καὶ προχειρισθεὶς ἀρχιερεὺς Κωνσταντινουπόλεως. ἀλλ' Αἱρετικὸς ὢν ἐξεβλήθη παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων. καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Μηνᾶς ὁ ἁγιώτατος, Πρεσβύτερος ὢν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ξενοδόχος τῶν Σαμψῶν, ὑπὸ Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης. ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σεβῆρος καὶ Πέτρος, ἄνθρωποι πᾶσαν αἵρεσιν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες καὶ τὰ Ὠριγένους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς ὀρθοδόξους. διά τοι τοῦτο καὶ συγκαλεσάμενος ὁ Βασιλεὺς Ἰουστιανὸς ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ Βασιλείας Σύνοδον ρξέ. Ἁγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, ἀνεθεμάτισαν αὐτούς τε καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν. Ἔκτοτε οὖν ἑορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ὀλυμπιάδος τῆς Διακόνου.

Στχ. Ὀλυμπιὰς πεσοῦσα πατρίδος φίλης,
Πρὸς τὴν ἄνω χαίρουσα βαίνει πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας.

Στχ. Εὐπραξία πρόσεισι Χριστῷ πλουσία,
Πολλαῖς κομῶσα ψυχικαῖς εὐπραξίαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σάκτος, Ματτοῦρος, Ἄτταλος καὶ Βλανδίνη τελειοῦνται.

Στχ. Τρεῖς ἐξ ἑνὸς πνίγουσιν ἄνδρας σπαρτίου,
Ὡς τρίπλοκόν τι σπαρτίον συνημμένους.
» Νίκης ἀγῶνος ἱππικοῦ τῇ Βλανδίνῃ,
Δίδωσι λαμπρὰ παμβασιλεὺς τὰ στέφη.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν Μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθης πιστῶς ἀνακράζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ τῆς Μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, Μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς Οὐρανὸν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς,

πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκ.

Ὡραϊσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὡραῖον, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πανάμωμε, τὸν τερπναῖς ὡραιότησι, τοὺς αὐτὸν ὑμνολογοῦντας κατακοσμοῦντα.

Ὠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ Μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στεῖρα τὸ πρὶν, νῦν δὲ Προμήτωρ Χριστοῦ, ὥσπερ τῆς στειρώσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσαμένη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστός σοι τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς σε ὑπεδέξατο. πύλην ὅτι ἔτεκες, ἣν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, Ἁγίας Ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας. ἥτις τὸν Πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἁγιασμὸν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, Θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σάλῳ τῆς ἁμαρτίας κινδυνεύοντα, ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννῆτορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο. σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν ἐκύησας, ἁγνὴν Θεομήτορα· ἣ συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Ἐκ γῆς τῆς γαστρός σου ἀληθῶς γεγέννηται, Γῆ ἁγία ἀγεώργητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ Κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Ἐδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἄφθαρτος, μετὰ τέλος σε πανεύφημε. ξύλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις. δικαίων συνευφραίνῃ συστήμασι, καὶ θείων ἀσωμάτων στρατεύμασιν. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ Ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα πάνσεμνε, καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα. ἣν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε. Θεοτοκ.

Μαρία Κυρία τοῦ παντὸς, παντοίοις με δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλεύθερωσον. αὐτὴ γὰρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δουλείαις τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἁμαρτίας θείῳ νεύματι. Ὁ Εἱρμός.

» Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν » κατάραν εἰσωκήσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεο- » τόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ » Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε » πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν. τὴν Θεοτόκον αὕτη γὰρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κυήσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγχιστεὺς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην, θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν, καὶ εἰρήνης τοῦ Κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν ςχ. δ'. καὶ ψάλλομεν ςχρ. προσόμοια, ἦχος ἀ.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς

προσκαίρου, πρὸς τὴν ἀληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός. Ὅμοιον.

Μνήμην ἁγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν Λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον. Ὅμοιον.

Πρὸς τὰς αὐλοὺς χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηνάς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἁγίων, χαρὰ ἑορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ Πνεύματα, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης· ὃς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δευτεροῦντες τὸ ά.
Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, ᾗ τῆς ἁγνείας ἔρασταὶ, δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν. καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα. ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
Στχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε.

Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοὶ, Ἀβραὰμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν.
Ἀλληλουϊα. ἦχος ά. Σωτηρία δὲ τῶν Δικαίων.

Εὐαγγέλιον. κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, οὐδεὶς λύχνον ἅψας.
Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΣΤ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Ἐσπέρας, εἰ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στχ. προσόμοια τῶν ἀποστίχων.

ἦχος πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, ἱερωτάτην ζωὴν, ἱερῶς ἐπεπόθησας, Ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ Παντοκράτορος. καὶ ἀνιέρου σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι. καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, μαρτυρικῷ, αἵματι λουσάμενος, θεομακάριστε.

Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ποτὲ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως· καὶ φανερούμενος, θνήσκεις προθυμότατα, διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν ἑλόμενον. Ὅμοιον.

Ἑρμιππόν τε καὶ Ἑρμόλαον, καὶ Ἑρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτείναντας, ᾗ λουσαμένους λουτρὸν μηδέποτε, δευτέροις ῥύποις ἐπιθολούμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερῶς δοξάσωμεν, καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἑορτάζοντες, πανηγυρίσωμεν.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, Παρασκευὴ ἡ σοφὴ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα, καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθεῖσα σεμνὴ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνείαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὁλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα. καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν, αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστὴν, καθυπομείνασα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, θεομακάριστε. Ὅμοιον.

Ὁσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, καὶ τοῦ Μαρτυ-

ρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονήν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνὴ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευὴ, Νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ πνεύματος,

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ πανένδοξε, τοὺς τὴν μνήμην τὴν σὴν ἀξίως ἑορτάζοντας, αἴτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ τῆς μελλούσης Κρίσεως, Μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία.

Εἰς τὸν ςχ. ςχρ. προσόμοια τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι ἠὐτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας. καὶ τῷ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἔκτεινας, τὸν καυχώμενον, καὶ ἐφύπερθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι. πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη, ὥσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, Θεϊκῇ προνοίᾳ Ἄγγελος τύχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὔραν ἔνδροσον, οἷα πάλαι τοῖς Παισὶ, τοῦ τετάρτου ἡ ὅρασις. μεθ' ὧν ἔκραζες· σοῦ τὸ ἔλεος μέγα, πανοικτίρμον· ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοθεν, ὤφθης ἄμωμος. σὺ γὰρ Νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἴχνος ἐβάδισας, τῶν αὐτοῦ μύρων σεμνὴ, Παρασκευὴ ἀοίδιμε. καὶ νῦν πρέσβευε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίσει, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν. καὶ τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ Θεοτίμητε. χαίροις ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη. χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε. μεθ' ὧν ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τροπάριον. ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύρ ε.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας, ἦχος ά.

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου Πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε. ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης εἰρμολογία.

Μετὰ τὴν ά. ςχλγ. κάθ. τῆς Ἁγίας. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι ὥσπερ ἄμωμος Μάρτυς. ὅθεν σε ἠξίωσεν Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα αὐτῷ, τῶν σε τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε.

Μετὰ τὴν β'. ςχλγ. κάθ. ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος Ἀμνὰς, καὶ Ἁγνὴ τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὡραΐσασα. ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύουσα, τὰ ἀῤῥωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύατος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις γεραίρω τοὺς Ἑρμολάου πόνους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνοις τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ, καὶ ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἑρμολάου Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε πανεύφημε. τοῦ μεγάλου Θεοῦ γὰρ, ἀνεδείχθης θεράπων θερμότατος.

Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπάτησας, ἀνομούντων τὰ θράση, παναοίδιμε Μάρτυς Ἑρμόλαε.

Ὅλβιος ἀπεφάνθης, πλοῦτον τὸν Χριστὸν ἔχων ἀκένωτον, καὶ πλουτίζων καρδίας, πενομένας παμμάκαρ Ἑρμόλαε. Θεοτοκ.

Ἰλεών μοι παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβερᾶς καταδίκης ἐξαίρουσα.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς.

Ὕμνοις γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοφάνους. Ὠδὴ ά. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνοῦσι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἰτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Μαρτύρων σοι καλλονὴ ἀνέφανας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανὰς, καταβαλοῦσα ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, καὶ Τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ Πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὔτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις Τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται. Θεοτοκ.

Ὁ Λόγος ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἵματων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφὼς, καὶ ἡμᾶς ὁλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δήγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ σοφὲ Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Μάρτυς ἐν κακίᾳ, τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἅγιε, πάντας γνωστοὺς, λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἐν αὐτῷ ἐργασάμενος.

Ἔγνω διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ σοφὲ Πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὁ Παντελεήμων, καὶ νομίμως ἐνήθλησεν. Θεοτόκ.

Ῥῦσαί με πανάμωμε, ἁμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐνεύρου τὸ ἀσθενὲς, τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ῥωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

Ἀγάπη τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν τῷ ϛαδίῳ καρτερῶς ἠνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς. Θεοτ.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱερῶς τὴν ζωήν σου διατελῶν, Ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πίστει σοι, προσιόντας ἑκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ, ἐνθέως ἀπήστραψας, μαρτυρίου φέγγος, καὶ κόσμον κατηύγασας. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ Ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε Ἑρμόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὅμοιον.

Ἐκ σπαργάνων μητρῴων σὺ τῷ Χριστῷ, ἀνατεθεῖσα ὡς Μάρτυς διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, καὶ τυράννων θράση, στερρῶς κατεπάτησας, καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας. ὅθεν ὁ Χριστόν σοι, τοὺς στεφάνους κομίσας, ἐνδόξως ἡτοίμασεν, εἰς νυμφῶνα Οὐράνιον. Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αἱ πορεῖαί σου Πνεύματι, θείῳ εὐοδούμεναι ὑπεσκέλισαν, τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεῖα πολλοῖς ὤφθησαν.

Ἱερεὺς Ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος ἐχρημάτισας, ἀξιάγαστε Ἑρμόλαε. διὰ τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος, Μαρτυρίου στέφος εἴληφας, ἀνδρικῶς ἀθλήσας Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην Θεοχαρίτωτε. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς, ἁμαρτίας σ ἀλῳ κινδυνεύοντας.

Ἄλλος τῆς Ἁγίας Ἐπαρθέντα σε.

Ἁμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας ἔνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἑκάστοτε, τοῖς Πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῷ τεμένει προστρέχουσι.

Ῥυτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδόλως σχοῦσα, ἁγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλους τεθέασαι. μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον φρικτῆς ἡμέρας. τοῦ σωτηρίου πάθους γὰρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικείῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ κάλαμον, Στέφανον καὶ σπόγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁπλῖται Ἑρμιππός τε, καὶ ὁ θεῖος Ἑρμόλαος, ἅμα τῷ Ἑρμοκράτει, ἱερολογίαις δοξάζονται.

Ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐνθλήσαντες, Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, νῦν ἐν Οὐρανοῖς συναγάλλονται.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, καταφυγὴν καὶ βεβκίαν ἀντίληψιν, κεκτημένοι Παρθένε, ῥυσθείημεν, διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἠγώνισαι σεμνὴ, ἐν τὸν Τύραννον ἔκτεινας, ῥητρεύσεσι ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως, τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρὸν, ἀπτοήτῳ φρονήματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεσι.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι,

χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἑρμόλαος ὁ γενναῖος ὁπλίτης, Ἑρμοκράτης τε καὶ Ἑρμιππος ἅμα, μίαν στερῥῶς, ἐπεδείξαντο γνώμην, ἕνα Θεὸν ἐπὶ πάντων κηρύξαντες, θανόντες τε διὰ Χριστὸν, Οὐρανίους στεφάνους ἐδέξαντο.

Ῥανίσι τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς περιφοινίξαντες χλαῖναν, θεοπρεπῆ, ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίστασθε, δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν ἁπάσαις ταῖς ἄνω Δυνάμεσιν.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ, διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας, Πίστιν ὀρθὴν, καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ Μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, Ἑρμόλαε μεθ' οὗ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἱκέτευε. Θεοτοκίον.

Ὀκλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνώσεως Κόρη. ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μοι ὄρεξον. καὶ δίδου μοι πρὸς γαληνοὺς, μετανοίας λιμένας ὁρμίζεσθαι.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀγγέλου, παρουσίᾳ τὴν στέρνοις τεθεῖσάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἥλους ἔνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπῇ θείᾳ θᾶττον ἠφάνισε.

Νέαν σε, Πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίσασαν θείῳ λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἔνθεον Πίστιν ῥυθμίσασαν.

Ἔῤῥει σου, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισταγῶν ἐκ χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων ἐδίδασκες, παῤῥησίᾳ, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Θεοτοκίον.

Ὦ θαῦμα, τῶν ἁπάντων Θαυμάτων καινότερον. ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν Ναόν σου πάνσεμνε ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εὑράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ Πιστοὶ, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ Νυμφίου σε φωνὴ, καλέσασα ὡς Νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας, ἐκόσμησε θεόφρον, Παρασκευὴ πανευκλεὴς, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν, ἀξίως συνηρίθμησε. μεθ' ὧν εὐφραινομένη μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτήν σου, καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ Ναοῦ σου. ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφέρομέν σοι τοὺς ὕμνους, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κς'. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Στχ. Θεῷ παρεσκεύασας ἁγνὸν ὡς δόμον,
Σαυτὴν ἄγουσα σεμνὴ εἰς κατοικίαν.
Παρασκευὴν ἔκτανεν εἰκάδι χαλκὸς ἐν ἕκτῃ.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἐκ κώμης τινὸς, ἐν ὁρίοις τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα Χριστιανῶν γονέων, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας προσαγορευομένων, οἵτινες τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ἀόκνως διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἄτεκνοι. προσηύχοντο δὲ τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. ὁ δὲ δημιουργὸς Θεὸς, ὁ καὶ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτῶν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον. καὶ ἔτεκον αὐτὴν ἡμέρᾳ ἕκτῃ τῆς Ἑβδομάδος, καὶ ἐν τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματι ἐπωνόμασαν αὐτὴν Παρασκευήν. αὕτη δὲ ἐκ σπαργάνων Μητρικῶν τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς παιδευομένη καὶ νουθετουμένη, ἣν σχολάζουσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀενάως καὶ τῇ προσευχῇ, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐκ-

μαθοῦσα, καὶ διηνεκῶς τὰς ἱερὰς βίβλους ἀναγινώσκουσα. τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διανείμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαρεῖσα, καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων προσέφερε πρὸς θεογνωσίαν. καί τινες Ἰουδαῖοι διέβαλον αὐτὴν πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀντωνῖνον, λέγοντες· γυνή τις ὀνόματι Παρασκευὴ, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ἔκθαμβος ἐγένετο ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. λέγει οὖν αὐτῇ· ἐὰν πεισθῇς μοι καὶ θύσῃς τοις θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσῃ κληρονόμος. εἰδὲ μὴ πεισθῇς, εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. ἡ δὲ Ἁγία στερροτάτῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· μή μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου. Θεοὶ γὰρ οἱ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες, ἀπολέσθωσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, κελεύει κασιδαν σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος. οὗ γενομένου, θείᾳ δρόσῳ ἀβλαβὴς διεφυλάχθη. ἐπὶ τοιούτῳ θαύματι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον. εἶτα κελεύει λέβητα χαλκοῦν ἐλαίου μεστὸν καὶ πίσσης ἐκκαυθῆναι σφοδρῶς, καὶ ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτήν. οὗ γενομένου, ἡ Ἁγία ἑσῶσα ἐν μέσῳ ὡρᾶτο τοῦ λέβητος δροσιζομένη. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς ἔφη· ῥάντισόν με ἀπὸ τοῦ λέβητος ὦ Παρασκευὴ, ὅπως γνῶ εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἔλαιον ὑποκαῖον ἐστίν. ἡ δὲ Ἁγία πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος, κατὰ τῆς ὄψεως τοῦ Βασιλέως ἔρριψε. καὶ εὐθέως ἐπηρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ ὁ Βασιλεὺς, λέγων· ἐλέησόν με δούλη τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύσω εἰς τὸν Θεὸν ὃν σὺ κηρύττεις. καὶ ἀναβλέψας εὐθὺς ἐπίστευσεν ὁ βασιλεὺς Ἀντωνῖνος, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτόν. καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος. ἡ δὲ Ἁγία ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας Πόλεις καὶ κώμας κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. εἰσελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν Πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, προσήχθη ἡ Ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησεν εἶναι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς ταραχθεὶς, ἔπεμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἐμφωλεύοντα δράκοντα φοβερώτατον ἔξω τῆς πόλεως, ᾧ ἐκ συνηθείας τοὺς καταδίκους θανάτῳ κατάβρωμα παρεῖχον. ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρέστη τῷ χώρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων, μέγα ἐβρύχησε. καὶ ἐν τῷ ἀνοῖξαι τὸ στόμα αὐτοῦ, καπνὸς ἐξῆλθεν ἔξω πολύς. ὡς οὖν ἡ Ἁγία παρέστη πλησίον τοῦ θηρὸς, εἶπε· θηρίον, ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ὀργὴ Θεοῦ καὶ ὄλεθρος, ἐμφυσήσασα ἅμα εἰς αὐτὸν, καὶ τὸ Σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ποιησαμένη· ὁ δὲ μέγα διερράγη εἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες ἐπίστευσαν. ἡ δὲ Ἁγία εἰσελθοῦσα ἐκήρυττε πανταχοῦ. ἀπελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν Πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευε Βασιλεὺς ἕτερος ὀνόματι Ταράσιος· μαθὼν δὲ περὶ αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς, παρέστησεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε. καὶ ἐπὶ τούτῳ λέβητος χαλκοῦ ἐλαίου καὶ πίσσης καὶ μολύβδου γέμοντος πρατεθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ. θείου δὲ Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ, τοῦ λέβητος ψυχρανθέντος, ἀβλαβὴς, ἡ Ἁγία διέμεινε. πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαγαγὼν, τὸ στερρὸν αὐτῆς οὐκ ἐσάλευσε. τελευταῖον δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν· οὗ γενομένου, τὸ Πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέπτη μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου, καὶ Ἑρμοκράτους.

Στχ. Ἑρμιππος, Ἑρμόλαος, ἠδ' Ἑρμοκράτης,
Ἑρμῆν σέβοντας ᾐσχυναν παῤῥησίᾳ.

Οὗτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον Πρεσβύτεροι, περιληφθέντες ἐκ τῶν καέντων Ἁγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Μαξιμιανοῦ τοῦ Τυράννου. κρυπτομένων δὲ ἔν τινι δωματίῳ, ἐπεὶ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνελήφθη, καὶ παρά τίνος τὰ τῶν Χριστιανῶν ἐμυήθη πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος; ἐκεῖνος μὴ εἰδὼς ψεύδεσθαι, Παρὰ Ἑρμολάου ἔφη τοῦ Πρεσβυτέρου, αὐτίκα πέμπονται οἱ τοῦτον πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν ἄξοντες. καὶ σὺν αὐτῷ, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. ἐρωτηθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν κηρύξαντες, καὶ τὰ εἴδωλα καὶ τοὺς σεβομένους αὐτὰ μυκτηρίσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ὡραιοζήλας.

Στχ. Εἰς πῦρ βληθεῖσα Ὡραιοζήλη Λόγε,
Ἅπασι βρύει τοὺς κρουνοὺς τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Στειρονήτου.

Στχ. Πρὶν γῆς ἀπελθεῖν, ἀρετῶν καρποὺς φύσας,
Τὸ στεῖρον ἐκπέφευγεν ὁ Στειρονήτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀππίων ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Τὸν σὸν ξίφει τράχηλον ἀτρέπτως κλίνας,

Τὸ τῆς τ ελευτῆς Ἀππίων πίνεις πόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἱερουσαλὴμ ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Τομὴν κεφαλῆς Ἱερουσαλὴμ φέρει,
Καὶ τὴν ἄνω νῦν Ἱερουσαλὴμ βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ πέραν ἐν Χάλδαις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίστεως Ὅσιε, πρὸς φῶς θεογνωσίας, πληθὺν τῶν σωζομένων, μελῳδοῦσαν ὡδήγησας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀδελφὰ συμφρονοῦντες, Ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ θεῖος Ἑρμιππος, Ἑρμόλαε παμμάκαρ, σὺν σοὶ τοῦ Μαρτυρίου πόμα πίνουσι ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, προσεπέλασας Μάρτυς, θέσει θεούμενος, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων, γηθόμενος κραυγάζεις, τῷ Δεσπότῃ Ἑρμόλαε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γερθέου Τριάδος, ἐκκαιόμενοι πόθῳ, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας, αἱμάτων ταῖς ῥανίσι, κατεσβέσατε ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκυήσασα, ἐκ πάσης ἁμαρτίας, καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν Λαόν σου περίσωζε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Γὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη πρὸ βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς, τὰς μασχάλας ἔστεγες καρτερῶς, φλεγομένη καὶ ὑπέψαλλες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδ' ὅλως, τοὺς παρανόμους καίει μᾶλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδεεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ἤπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτηνάμενοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοὶ, ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζες· Χριστὸς δὲ ὁ Κύριος, πλαστουργός ἐστι πάντων ἐκήρυττες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ Ἱερὸς Ἑρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, τυθέντι ἀναίμακτον, Θυσίαν προσενήνοχε, καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἑκουσίως, εὐπρόσδεκτος Θυσία, προσηνέχθη κραυγάζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένος πρόσεισιν, ἀπιστίᾳ σοι πρότερον, ὁ Παντελεήμων, καὶ τὸ ζῆν δρεψάμενος, σεπτῇ παραινέσει σου, ζωοποιῷ προσκλήσει Χριστοῦ, τὸν θανατωθέντα ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνῆλθε Μαρτυρίου, μετὰ σοῦ τὸν Σωτῆρα, δοξάζων εἰς αἰῶνας Ἑρμόλαε Τρισμάκαρ.

Ὁ Ἱερὸς Ἑρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἑρμιππος, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης, οἱ στερροὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς οὐκ ἐφείσαντο, οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν. θύματα δεκτὰ δὲ, ἑαυτοὺς τῷ Δεσπότῃ, προσήγαγον βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστόν.

Γὸ Χριστοῦ ῥωννύμενος, ὁ θεόφρων Ἑρμόλαος, ἀποκεκρυμμένον γενεαῖς μυστήριον, πιστοῖς ἀπεκάλυπτεν ἐγκεκρυμμένος φόβῳ ἐχθρῶν, καὶ φανερωθεὶς, τὸν φανερῶς ὑπὲρ πάντων τυθέντα Θεὸν Λόγον, καταγγέλλει ᾧ θνήσκει, καὶ ζῇ μετὰ Μαρτύρων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα, τοῦ Παμβασιλέως Παναγία Δέσποινα, ὑμνοῦμεν δεόμενοι, ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος καθαρεύσαντας πάσης, κακίας ἐναντίας, ᾗ βοῶντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐκ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ ἀπαύστως μέλπουσα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει σου, Ἀπόλλων πέπτωκε, ᾗ κατηκόντισται ξόανα, ἐνεργείᾳ τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ. δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου Χριστὲ, Παρασκευὴ ἡ Ἁγνὴ, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἔκκαυσιν κράζουσα, εἰς ὀσμὴν τοῦ θείου Μύρου σου, νῦν συναθλοῦσα καρτερῶς δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ὀπίσω, ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα. Θεοτοκ.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἵστασο ἔναντι ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν παναοίδιμε, ὁμολογήσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ Πιλάτου καλήν. καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν, τὴν γῆν μὲν ἡγίασας τῷ θείῳ αἵματι, οὐρανοὺς δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

Ὤφθητε τρίφωτος λαμπὰς, θείου Πνεύματος πυρὶ ἀναπτόμενοι, Ἑρμιππε ἔνδοξε, σὺν Ἑρμοκράτει τῷ Ἑρμολάῳ τε, καταφαιδρύνοντες ψυχὰς, πιστῶν θείᾳ χάριτι, καὶ ἐκδιώκοντες, δυσσεβείας τὴν ἀχλὺν παναοίδιμοι.

Στόματι ἅπαντες λαμπρῷ, γεγηθότι τε φρονήματι μέλψωμεν, τοὺς ἀθλοφόρους Χριστοῦ, τὴν θείαν δόξαν ὥσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους εὐπρεπῶς, καὶ νῦν τὰ Οὐράνια, περιπολεύοντας, καὶ θαυμάτων ποταμοὺς ἀναβλύζοντας.

Ἥλιε ἄδυτε Χριστὲ, Ἑρμολάου ἱεραῖς παρακλήσεσι, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμοκράτους, καὶ τῶν συνάθλων αὐτῶν, μὴ ἀποστήσῃς ἀφ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέη σου. ἀλλὰ συνήθως ἡμᾶς, οἰκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ σύμπαντα, τὰς ἀνομίας παρορῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς ᾗ φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Πευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς τὴν μένουσαν ἠλλάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὁρᾷν, τοῦ σοῦ Νυμφίου ἐπειγομένη τρανῶς. ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων Καλλιπάρθενε.

Ἤκουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευὴ σοῦ τὰς αἰτήσεις, Θείας οὐρανόθεν καὶ δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα, τὴν ἐρίτιμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευὴ Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ Ναῷ σου, προσερχομένοις ἐν θερμοτάτῃ Πίστει, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκ.

Ὤφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βουλῆς

μεγάλης τεκοῦσα Ἄγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Κριτὴν ἁπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωσθεῖσα Καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, Τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως. καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος δοχεῖον γέγονας. ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, σχρ. προσόμοια, ἦχος ά.
Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χορεβατοῦσα σεμνὴ, ἅμα Παρθένοις Μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω, χάριν σοφὴ, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, ἀποδιώκειν τε πνεύματα μυσαρά, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι. Δίς.

Ῥήξασα κράτος Τυράννων, ἀθεωτάτων σεμνὴ, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα Παρθένε, οὐδ' ὅλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμὸν μολυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμοὺς τῶν σαρκῶν σου οὔτε βρασμὸν, τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους σφαγήν. Δίς.

Ἀσκήσει πρώην τὸ σῶμα, τήξασα ἔνδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ, οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ δοκιμασθέν, ταῖς αἰχίαις Καλλιπάρθενε.

Δευτεροῦντες τὸ ά.

Δόξα, ἦχος β'.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν Ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν Λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. ἀκούσωμεν τῆς Παρθενίας ἐγκώμιον. ὦ Παρθενία ναὸς Θεοῦ. ὦ Παρθενία Μαρτύρων δόξα. ὦ Παρθενία Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει Λεκεμβρίῳ δ'.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΖ'.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν σχ. ς'. καὶ ψάλλομεν σχρ. προσόμοια, γ'.

Δευτεροῦντες αὐτά· ἦχος δ'.
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὃς ἐπαξίως κληθεὶς Παντελεήμων, ὅτε πὸ φιλάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος, τότε τὴν φερώνυμον κλῆσιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὑράμενος, σεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δειχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ὃς ἰαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν εὐσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς Μητρικῆς ἀντεχόμενος, Θεοσεβείας, καὶ πατρικὴν μισήσας δυσσέβειαν. τότε σοι τὴν ἔνθεον, ἄιγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, Θεία προγνώσει, προειδώς σου, Παντελεήμων σοφὲ, τὴν λαμπρότητα. ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος. Ὅμοιον.

Ὃς ἐξ αὐλῶν πηγῆς τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων ἰάσεων, ἀεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀρυόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦ-

σί σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον σοῦ καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πιστῶς τελοῦντας, χάριτι Θείᾳ τούτους καταύγασον, θεομιμήτῳ κεχρημένος, προσωνυμίᾳ σαφῶς καὶ χρησότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα. Ἦχος πλ β'. Βυζαντίου.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα, πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἑόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. ἐπέστη γὰρ ἡμῖν Θαυματουργὸς Ἰατρὸς, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ ςερρὸς ἀθλητής· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ: μγ'. 9. Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρος αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες· καὶ ἐγὼ Μάρτυς, Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα. ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔςιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν.

Ζήτει ταῦτα ἐν τῇ κδ. Μηνὸς τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ςχρ. Ἰδιόμελα. Ἦχος δ. Βυζαντίου.

Ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ Μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεήμων. διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις. ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰλήφως τὰ ἄνω βασίλεια. ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἀναργήρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. καὶ πνεύματα διώκεις τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ. καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ Κόσμῳ, εἰρήνην σταθηράν, καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀπεσείσω τὴν πλάνην τοῦ Πατρὸς Πανένδοξε, καὶ τοὺς λόγους τῆς Μητρὸς, ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν. καὶ ἰατρὸς ἄριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθὲν, καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, εὐθὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίσει σου ἐκτελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρὸς εὐσεβοῦς, ἐπιποθήσας Πίστιν, τοῦ Πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν. ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στηριχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας. Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσούντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παθῶν διῶκτα, πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν Πίστει τελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου. Ἦχος πλ. δ. Γερμανοῦ.

Ἡ Παμφαὴς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει

ὡς Ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα. ἱκετεύει γὰρ ἀεὶ Παντελεήμων τὸν Χριστὸν, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς Οἰκουμένης, καὶ ἀειλαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας. καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῖν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ςχ. ςχρ. προσόμοια, ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην, τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος. οὗτος γὰρ τὸν μόνον, ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο.

Στχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ τέχνην, ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὗρες, Μάκαρ θεωρίας, τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τίς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγήσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς, οὓς ἀνέτλης γενναίως; ἅπασαν ἰδέαν, τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, τὴν τοῦ Πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν, καὶ τῷ Ἰατρῷ τῶν ψυχῶν συνταξάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας. καὶ θείᾳ χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτὴς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτὴς ἀναδέδειξαι. ἀλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὔτονον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ Οὐράνια ὑμνεῖσε, κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε. καὶ ὑμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίασόν σε γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ.

Ἀθλοφόρε Ἅγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. οἷον βούλει.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης ςχλγ.

Μετὰ τὴν ά. ςχλγ. κάθ. ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβὲς, σὺ ἐτήρησας Μάκαρ, Πατρὸς τὸ ἀσεβὲς, εὐσεβῶς διωρθώσω. ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἰατρεύειν σὺ, τῶν ἀσθενούντων τὰ ἄλγη, Μάρτυς ἔνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεχόντων σοι. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. ϛχλγ. κάθ. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ Ἀθλοφόρον οἱ Πιστοὶ γενναιότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες Μαρτύρων καλλονή, Πίστει ἑορτάζοντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε, τοὺς σεπτοὺς δὲ ἀγῶνας, μελῳδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθ. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐπεφάντης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου, Παντελεῆμον ἀθλητὰ, τὸν ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ προστάτην θερμὸν ἀναδείξαντα. Δίς.

Πάλιν τὸ αὐτό. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σὲ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας, πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον. ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν, ὁ Ν'.

Εἶτα, τὸ Πεντηκοστάριον, ἦχος β'.

Ἐλεήμονα Χριστὸν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει, Θεοῦ Ἰατρὲ, ἀπαλλάξαι με παθῶν ᾗ ἐλεῆσαί με.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ ά. ἦχος β'. Θεοφάνους. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραὼ νίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον, ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡς ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σὲ ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ᾠκησε, τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἁγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἵα περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἕστηκας· ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας. ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Παντελεήμονα τὸν πανάριστον Μάρτυρα μέλπω.

Ὠδὴ ά. ἦχος β'.

Καὶ εἱρμὸς, ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ, τὸν νεκρὸν πρώην ἤγειρας. νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα τῆς ἁμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ὦ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Ἀνατείλας οἵα περ ἀστὴρ, φέρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικὴν, ᾗ θεόφρονα σύνεσιν, καλλονῇ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν, τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωράθης ὡραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ Κόσμῳ καὶ Χριστῷ, μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λουτροῦ, τοῦ Βαπτίσματος

γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων, πάντων ἰατρεύων τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος, καὶ κοινωνὸν, τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς; τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, θείας ἀγλαΐας, μάκαρ ἀποστίλβων τῇ λαμπρότητι. Θεοτ.

Εὐλογίαις Πάναγνε σεμνὴ, φύσιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῇ γενομένην τοῦ Κτίσαντος, τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς ἠλευθέρωσας. ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν. Καταβασία.

» Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυ-
» θρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβά-
» τας τριστάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ
» ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον, ᾄσω-
» μεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
» ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία
» μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου ἄχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὄφεως, δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὔκαρπος, δεξαμένη σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύστως ἀναγενόμενος, τε Βασιλεῖ τῶν ὅλων παριστάμενος.

Ἠλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν Τυράννων πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας θεόφρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας ἔνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεΐαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος. Θεοτοκ.

Ὃς φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν Κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καταβ.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστε-
» ρεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν Πίστιν κηρύξας τῷ σῷ Πατρὶ, ἀνείλκυσας Πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀσεβείας, καὶ Τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν Δαιμόνων ἰσχύνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος. ὅθεν καὶ τὴν χάριν, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Παντελεῆμον Πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μῆτερ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα, τὸν

τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς Κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Ἁγνὴ Ἁγία Θεοτόκε, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Παναμωμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ Πρέσβυς οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκω-
» μένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου
» Κύριε.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβερὰς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ῥομφαίᾳ με, ἡδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν ἄχραντε, μὴ ὑπερίδῃς. ἀλλ' ἴασαι, λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ Σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, Δεσποτείαν ἁπάσης τῆς Κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνωσε, ὡς ἀγαθήν μου προστάτιν παναμώμητε.

Ἄλλος. Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν. ἣν περ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Αἰνέσεως τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα. ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένοις βασκανίᾳ καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέσησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπωσάμενος.

Ὁ Πρεσβύτου, Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, Πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεῆμων ἐζώγρησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ Παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνιδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι. μόνη γὰρ ἀμφότερα, πρὸς ἓν συνῆψας Παρθένε Παναμώμητε.

Καταβασία.

» Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου
» Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρ-
» θένου, ἵνα ἐκ πλάνης, ῥύσῃ τοὺς κραυγάζον-
» τας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας
» Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν
» πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυ-
» κτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα ἄχραντε ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθεῖάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενὶ, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε Ἁγνὴ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσι.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν Δαιμόνων, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε.

Ἄλλος. Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυς τοῦ Μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ. καὶ καρτερίᾳ σταθερᾷ τὰς βασάνους, ὑπομένων

χαίρων ἐκραύγαζες· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἀθλητικῶν, προϊστάμενος μάκαρ ἀγωνισμάτων, θείᾳ δυναστείᾳ περιεγένου, τῆς τῶν ἀθέων δυσσεβοῦς Τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικὴν, σὺ τὴν ἔνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ἀσυμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδόξου γέγονεν αἴτιος, τῇ σῇ συνεργείᾳ, Χριστὲ δυναμούμενος. Θεοτοκ.

Ῥήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντα δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γενήτριαν. ἄλλην γὰρ ἐκτός σου, ἁγνὴν οὐ γινώσκομεν. Καταβασια.

» Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον
» χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χρι-
» στὲ, τὸν Δημιουργόν. ἐν τῷ φωτί σου, τὰς
» ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπι-
» καλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Μή με δείξῃς δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα. ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέσμοις μου πράξεσιν, εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου οἰκτειρον σῶσόν με. Θεοτοκ.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον. Ἄλλος. τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός

Ἰνδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις θεόσοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθης πανάριστος. σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διῆλθες καὶ ὕδατος. καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονας.

Τῶν Τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς στερρότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χάριτι. Θεοτοκ.

Ὁ κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεὸς, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἁγνὴ περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ὁ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος. Καταβασ.

» Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον,
» καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. ά.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως· σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου τὴν ἄθλησιν, τοῦ Πιστοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι. ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες ὡς κἀγὼ

τοὺς ἑαυτῶν ναούς. ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ἀγαπητοὶ τὴν θεραπείαν παρέχει. σπουδάσωμεν οὖν Πιστοὶ ἀδελφοὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΖ'. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στχ. Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἷμα σῆς κάρας,
Δι' ἣν ὑδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.
Φάσγανον ἑβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Νικομηδείας, πατρὸς μὲν Εὐστοργίου τινὸς Ἕλληνος, ὕστερον δὲ Χριστιανοῦ γεγονότος ταῖς τοῦ υἱοῦ νουθεσίαις. Μητρὸς δὲ Εὐβούλης ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν Ἰατρικὴν ἐπιστήμην, παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος, ὃς καὶ ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἀφικέσθαι. Τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν Ἰατρικὴν τέχνην καὶ πίστιν, παρὰ Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου μανθάνει. Δι' ἧς παῖδά τινα ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανέστησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἑρμολάου τοῦ Πρεσβυτέρου, καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Ὁ δὲ τρόπος τῆς Μαρτυρίας αὐτοῦ, γέγονεν οὕτω. Τυφλός τις προσελθὼν πρὸς αὐτὸν, ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως, τίς αὐτῷ θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντολέων εἶπε (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα)· ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν, εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεύειν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παντολέων ἦχθη πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μήτε ὑποσχέσεσι, μήτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως σαλευθείς, τύπτεται δεινῶς, καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος ἐν σχήματι Ἑρμολάου τοῦ Πρεσβυτέρου, θαρρεῖν παρακελεύεται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου ἔνθα ὁ Ἅγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ εἰς ἣν ἀπερρίφη, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ. Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀβλαβὴς, θηρίοις ἐκδίδοται. Ἐξ ὧν ἀσινὴς διαφυλαχθεὶς, δεσμεῖται τροχῷ καθηλωθέντι μαχαίραις, καὶ ἀφεθέντι ὑψόθεν κατὰ πρανοῦς. Εἶτα δεξάμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ηὔξατο. καὶ φωνὴ ἄνωθεν ἠνέχθη αὐτῷ, πληρουμένης ἤδη τῆς Εὐχῆς, ἀντὶ Παντολέοντος καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα· καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν ἀὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημίου τὴν χεῖρα, ἀπεσράφη ὁ σίδηρος καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρός. καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἑκουσίως τὸν αὐχένα προτείνας ἐτμήθη τὴν κεφαλήν. Λέγεται δὲ ἀντὶ αἵματος γάλα ῥυῆναι, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἐν ᾧ προσετέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς Τυφλὸς, ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Αὐγὴν ἐφευρὼν σαρκικῶν Τυφλὸς λύχνων,
Καὶ ψυχικὴν ἤθρησεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης τῆς Ὁμολογητρίας, τῆς ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μονῇ τοῦ Μαντινέου.

Στχ. Χριστὸν μὲν αἰνεῖ ἀνθοῦσα παρὰ πλάνοις.
Χριστὸς δὲ αὖθις Ἀνθοῦσαν παρ' Ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα τρεῖς Μάρτυρες οἱ ἐκ τῆς Θρᾴκης ἐν θαλάσσῃ τελειοῦνται.

Στχ. Θαλασσοάθλους ἰσαρίθμους Χριστέ μου,
Ἄγρᾳ θαλάσσης Τιβεριάδος δέχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Μανουὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Εἴκειν λογισμῷ Μανουὴλ πείσας πάθη.
Παθῶν ὑπῆρξε πρὶν θανεῖν αὐτοκράτωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Χριστόδουλος, ὁ ἐκ Κασάνδρας ἐν Θεσσαλονίκῃ Μαρτυρήσας κατὰ τὸ ᾳψοζ'. ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ὁ Χριστόδουλος σταυρὸν αἴρων, ἀγχόνην
Στερρῶς ὑπῆλθε, δοῦλος ὡς Χριστοῦ μέγας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσαγμα παρανομοῦντος, Τυ-
» ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε·
» Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισὶ,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος. ὁ ὢν εὐλογητὸς
» μένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, Δαίμονας πολέμησον ἀεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον. διό με τοῖς πάθεσι καταῤῥυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Πάναμώμητε. τοὺς παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον. ὅθεν ἱκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Ἄλλος. τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρὸν λιμὴν πανεύδιος, τοῖς ἐν θαλάσσῃ παναοίδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου. οὓς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίστει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων ψυχαὶ, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ κα' ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτήν σε Μακάριε. ξίφει γὰρ τιμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελῳδεῖς ἀγαλλόμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρὶν, ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβασία.

» Ἑβραιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
» κραυγάζοντες, ὁ τῶν Πατέρων.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι,
» τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πι-
» στοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ ἀλλὰ, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχή μου πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, ἧς πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον.

Ἔλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον. ὅθεν ἱκετεύω σε, διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, ἄχραντε συνδεδεμοῦσα, θείᾳ στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίᾳ σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον ἀϊδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ἄλλος, τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν Καμίνῳ.

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυΐας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ Πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει παμμάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγούσης.

Ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, ᾗ θεόκλητος ὤφθης, προσηγορίᾳ Χριστοῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ῥίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Καταβασ.

» Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
» λούμενοι ζήλῳ, Τυράννου καὶ φλογὸς ἀ-
» πειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσο

» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· » εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς ᾧ Κύ- » ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, » τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐ- » σκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτό- » κον μεγαλύνομεν.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἀπὸ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε. ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν ἄχραντε. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, ᾅδου τὰ Βασίλεια Κόρη. ὃν ἐκτενῶς δυσώπει τῆς ἄνω, Βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη. καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Ἄλλος. Τοῦ Ἁγίου ὁ αὐτός.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον. ἔνθα κατασκηνώσας Μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄντως ἠξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Ἐφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως, συζαζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν παμμάκαρ χυθέντι, παρ' οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγώνων σου.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιὴλ ὥσπερ πάλαι σοὶ ἐχαλίνωσας. οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν καὶ ἄλογος φύσις. διό σε πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος, καὶ παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχὼν, παντὶ θλιβομένῳ, καὶ λιμένα εὔδιον, καὶ προσάτην καὶ συλλήπτορα. Θεοτοκ.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν Οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν Ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς ὡς Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσι. Καταβασ.

» Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ » λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη » ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. » σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλάϊσμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, μεγαλομάρτυς τὸ κλέος, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦσιν Ἅγιε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ςχ. ς'. καὶ ψάλλομεν ςχρ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἔλεον Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεῆμον σαφῶς, ὠνομάσθης κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, ᾧ συμβαῖνον τῷ πράγματι. ὡς συμπαθὴς γὰρ, ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλῆν παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰόμενος, ᾧ πρὸς γνῶσιν ἔνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε. Δίς.

Ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονὸς, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται. τῶν σωμάτων πάθη γὰρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεῆ-

μον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἕτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος ἰατρεύων ἅπαντας, καὶ ζοφερᾶς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Κάλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, εὐθυβόλως ἀντέθηκας, καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὡραιότητι. καὶ τοὺς ὁρῶντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίαις λάμπων καὶ θαύμασιν. ἄνθει νεότητος, πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφὼς, Πίστει τε καὶ χάριτι καταλαμπόμενος.

Δευτεροῦντες τὸ ά.

Δόξα, ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡμνήμη· δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ᾄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν. τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, καὶ τῶν Τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως. καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλλων εἰς αἰῶνας ἀγάλλεται. ἀλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων. μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον, ζήτει Ὀκτωβ. κς'.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΗ'.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ.

Ἑσπέρας, στιχ. προσόμοια, ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἐν ἐκλογῇ θεοκρίτῳ προετιμήθητε, διακονεῖν ταῖς χρείαις, τῶν Ἁγίων ὡς ὄντες, σοφίας θείας πλήρεις, καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος ἔνδοξοι. καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς οὐρανοὺς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραινόμενοι.

Φωτιστικαὶ ὡς λαμπάδες πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες κόσμῳ, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἠστράψατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μεταστάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Ἀνευφημείσθω Νικάνωρ ὁ Ἱερώτατος, καὶ Παρμενᾶς καὶ Τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω, ὁ Πρόχορος ὁ θεῖος, οἱ πληρωταὶ, τῶν τοῦ λόγου προστάξεων, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταὶ, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Ὁσίων ὁ σύλλογος, μοναζόντων τὸ σύστημα, δεῦτε εὐφημήσωμεν τὸν πανόσιον, Παῦλον ἀνάκτων τὸ βλάστημα, Χειμάρρου κοσμήτορα, τῆς Μονῆς τὸν θαυμαστὸν, καὶ τὸ κλέος τοῦ Ἄθωνος τὸ πανθαύμαστον, τὸν φυλάττοντα ποίμνην τὴν ἰδίαν, ἐκ παντοίων καὶ ποικίλων, πειρατηρίων καὶ θλίψεων.

Προκοπῆς ἡ ἐπώνυμος, ὡς ἀρνίον σε ἔβλεψε, πρὸ τοῦ τέξαι σίτου σὲ ἡ κυήσασα, εἰς θυμονίαν καὶ λέουσι, παλαίοντα Ὅσιε, καὶ νικήσαντα αὐτοὺς, προκοπῆς τῆς σῆς σύμβολον, ὄντως ὅραμα, τοῦ νικήσαντος δαίμονος τὴν πάλην, καὶ σαρκὸς ἐπιθυμίας, λόγῳ σου πάντας δὲ θρέψαντος.

Βασιλείαν ἐπίγειον, βασιλείας δι' ἔρωτα, οὐρανίου Ὅσιε καταλέλοιπας. καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας. διὸ ἀναδέδειξαι, βασιλεὺς κατὰ παθῶν, ἀντὶ σκήπτρου τὸν τίμιον, Σταυ-

ρὸν φέρων σου, ταῖς χερσὶ καὶ πορφύρας Παῦλε ῥάκη, καὶ τρυφῆς ἀντὶ νησείαν, καὶ ἀντὶ θρόνου Παράδεισον.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Νουνεχῶς θεοφόρε, τὴν τῆς ψυχῆς κατοπτεύσας εὐγένειαν, ἔσπευσας ταύτῃ καθυποτάξαι τὸ χεῖρον ὡς κρεῖττονι, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον διατηρῆσαι. ἐντεῦθεν πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἀνηνέχθης λαμπρότητα, βασιλείαν μισήσας, καὶ Κόσμον καὶ κοσμοκράτορα. μελέτην γὰρ θανάτου πάντα σου τὸν βίον θέμενος, Θεὸς θέσει γέγονας, τὸν νοῦν κατὰ παθῶν ὀλεθρίων ἡγεμόνα καταστήσας. διὸ καὶ πρὸς οὐρανίους σκηνὰς μετατεθεὶς, ἀμέσως ἐντυγχάνεις τῷ φύσει Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν στχ. ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἄγε, τῶν Ἀγγέλων ἡ πληθὺς, καὶ τῶν Ἀποστόλων Ὁσίων, καὶ Προφητῶν Ἀθλητῶν, θείων τεσσαράκοντα, Μαρτύρων κατ' ἐξοχὴν, καὶ τὸν Παῦλον τὸν ἔνδοξον, τὴν νέαν προσθήκην, ὑμῶν προσδεξάμενοι, χαίροντες ᾄσατε, ὕμνον σὺν αὐτῷ τῇ Τριάδι. ὅπως ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις, θλίψεων παντοίων λυτρωθείημεν.

Στχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Ξένος σῆς Πατρίδος γεγονὼς, Ἀβραὰμ ὡς ἄλλος ἀνῆλθες, εἰς ὄρος Ἅγιον. καὶ σαυτὸν προσέφερες, θυσίαν εὔοσμον, Ἰσαὰκ ὥσπερ ἕτερον, ἐκεῖνος Κυρίῳ. ὅθεν καὶ τετύχηκας τῆς εὐλογίας Θεοῦ. ᾧ ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλλίπῃς, ἔνδοξε πρεσβείας προσφέρειν, τῶν τελούντων πόθῳ σου τὴν κοίμησιν.

Στχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, τῶν τὴν σὴν πανίερον μνήμην ἐπιτελούντων πιστῶς, Παῦλε ὁσιώτατε, θερμῶς προΐστασο. καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενος, παθῶν καὶ κινδύνων, ᾗ ἐκ περιστάσεως ἀπολυτρούμενος. νέμων ψυχικὴν σωτηρίαν, θείαις σου ἐντεύξεσιν ὅπως, τοὺς στεῤῥοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζωμεν.

Δόξα, ἦχος δ'.

Εὐφρανθήσονται ἔφη γηγενεῖς, δικαίου ἐπαινουμένου, Σολομὼν ὁ σοφώτατος. τούτου γὰρ ἡ μνήμη ἀθανασίας ὑπάρχει πλήρης. διὸ ᾗ ἡμεῖς, ὁσίων ἀγλάϊσμα τερπνότατον, Παῦλε ὅσιε, συναθροισθέντες σήμερον, εὐφραινόμεθα σὲ γεραίροντες. καὶ πιστῶς σοι πάντες βοῶμεν δεόμενοι· ὁ τὴν ἐπίγειον βασιλείαν βδελυξάμενος, καὶ τὴν στενὴν τρίβον τῶν Πατέρων ἀκριβῶς βαδίσας, τῶν δὲ δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις καταβαλὼν, ἱκέτευε καὶ ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων ῥυσθῆναι, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων ἡμῖν, τοὺς σὲ κατὰ χρέος γεραίροντας, ᾗ πλουτοῦντάς τε ῥύστην καὶ πρόμαχον.

Καὶ νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος τῶν ἀσκητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ Παῦλος ὁ ἔνδοξος τῆς τοῦ Χειμάῤῥου Μονῆς, κοσμήτωρ ὁ πρώτιστος, ἄνωθεν συγκαλεῖται, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτω δὲ συναθροίζει φοιτητῶν αὐτοῦ στίφη, τὴν θείαν αὐτοῦ μνήμην, μέλψαι ἐν ᾄσμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στχλγ.

Ὁ Κανὼν. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω τὰς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει τῇ πρὸς τὸ θεῖον πάνσοφοι, φῶς χρηματίσαντες, τοὺς τὴν ὑμῶν φωσφόρον ᾗ σεπτὴν, ἑορτὴν ἑορτάζοντες, παθῶν ἀχλύος ῥύσασθε, καὶ φωτισμοῦ καταξιώσατε.

Ἐθέλχθητε γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ μακάριοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, εὐσεβῶς παρωσάμενοι, αὐτῷ ἠκολουθήσατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτῆρες ἀνατολῆς ὁρμώμενοι, τῆς φ

τοδότιδος, φωταγωγοὶ γεγόνασι ψυχῶν, Παρμενᾶς τε ϗ Πρόχορος, ϗ Τίμων ὁ θαυμάσιος, καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ θεόπνευστος.

Πορεῖαι αἱ τοῦ Θεοῦ πανάμωμε, ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν, γεγενημέναι ξένῳ τοκετῷ, ἀσυγκρίτῳ ἑνώσει τε. ὅθεν ὡς πάντων Δέσποιναν, τῶν ποιημάτων σε δοξάζομεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. δ'.
Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἄνωθεν ἅπαν τοῖς ἀνθρώποις δώρημα, ἐκ σοῦ κατέρχεται, τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων. ὅθεν μοι τὴν πάμφωτον, ἐφιεμένῳ δώρησαι, θείου Πνεύματος χάριν, ὑμνῆσαι μνήμην ἐν ᾄσμασι, Παύλου τοῦ πανσόφου φιλάνθρωπε.

Φερωνυμίας ἀληθοῦς τετύχηκας, Παῦλε πατὴρ ἡμῶν, προκοπὴν εἰς θείαν, ἀνελθὼν ἀσκήσεως, καὶ κοσμικῆς συγχύσεως, ὡς ἀγχίνους μακρύνας, σαυτὸν ὁσίως ἠξίωσαι, θείας ἀναπαύσεως ὅσιε.

Φιλοσοφίας ὑψηλῆς ἀνάκτορον, σὲ ὡς εἰδότες ἡμεῖς, οἱ τὸν θεῖον πόνον, συνδρομῇ σου ἔχοντες, εἰς κατοικίαν ἅσμασιν, ὑψηλοῖς τὴν σὴν κάραν, στέφομεν πάντες λιτάζοντες, ὅπως ταῖς εὐχαῖς σου σωθείημεν. Θεοτ.

Σὲ Θεομῆτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσωμεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

ὨΙδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὡς ὄντες πνευματικαὶ, νεφέλαι ὕδωρ ἀληθοῦς γνώσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς ἔνδοξοι, ἐν ἁγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτοῦ χάριτος, διακονεῖν πάνσοφοι, χρείαις τῶν Ἁγίων ἐτάχθητε.

Αἰνέσωμεν Παρμενᾶν, τὸν εὐκλεῆ καὶ τὸν Σοφὸν Τίμωνα, καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχορον, καὶ τὸν ὑψηλόνουν Νικάνορα. Θεοτ.

Σταλάζοντα γλυκασμὸν, καὶ ἀπολύτρωσιν κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, ἄχραντε Παρθένε Πανάμωμε.

Ἕτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὥσπερ ὁ Μέγας Μωϋσῆς, Σινᾶ εἰς ὄρος ἀνῆλθες, εἰς τοῦ Ἄθωνος τὸ ὄρος καὶ πλάκας, ἐκ χειρῶν τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξω πάτερ Ὅσιε καὶ Ἰσραὴλ τῷ νέῳ, νενομοθέτηκας ἄρισα.

Φίλην καὶ σύνοικον λαβὼν, τὴν ἀρετὴν ἀπὸ βρέφους, ὥσπερ σκύβαλα ἡγήσω τὰ πάντα, νέος Παῦλος πεφυκὼς, ὀνόματι καὶ πράγματι. καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἄρας Χριστῷ ἠκολούθησας.

Ἀντὶ τοῦ σκήπτρου τὸν σταυρὸν, ἀντὶ πορφύρας τὰ ῥάκη, καὶ μονήρους τὸ σκληρὸν ἀντὶ Παῦλε, βασιλείας τῆς πολλῆς, προκρίνας ἀναπαύσεως, εἰς οὐρανοῦ σκηνώσεις, μετὰ Ἁγίων ἐσκήνωσας. Θεοτ.

Σοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεὸς, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν. ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Κάθισμ. ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ λόγου, καὶ σκεύη ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ, Τίμων ἔνδοξοι. ὅθεν σήμερον, τὴν Ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Δόξα τοῦ Ὁσίου. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς ἀκηράτου σοφὲ, Βασίλειον εὐπρέπειαν ὥσπερ ἐπίβουλον, παρεῖδες καὶ σκύβαλα. ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ὁσιώτατε Παῦλε, ἦλθες ἐπὶ τὸ ὄρος, τὸ τοῦ Ἄθω ὡς ξένος. ἐν ᾧ τῶν μεμνημένων σου μέμνησο πάντοτε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων τοῦ δολίου Βελίαρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θεληματῶν, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναλάμψαντες τῷ ὕψει τῆς ἐκκλησίας, ὥσπερ ἀςέρες ἄδυτοι, τὸν τῆς δυσσεβείας, σκοτασμὸν διέλυσαν, καὶ κόσμον ἐφώτισαν οἱ τοῦ Εὐεργέτου Ἀπόστολοι.

Ὑπουργῶν τῷ κατὰ χάριν εὐαγγελίῳ, Νικομηδείας γέγονας, Πρόχορε πανμάκαρ, ἄριστος διδάσκαλος, καὶ κῆρυξ πρωτόθρονος, ποίμνης τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Τέρας θεῖον ἐκληρώσω Νικάνορ Μάκαρ, σφαγιασθεὶς ὡς πρόβατον, σὺν τοῖς δισχιλίοις, εἰς Χριστὸν ἐλπίζουσι, καθ' ἣν τετελείωται, Στέφανος ἡμέραν ὁ πρώταθλος. Θεοτ.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας Θεὸν Λόγον, σωματωθέντα Πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον. ὅθεν κατὰ χρέος σε, Παρθένον δοξάζομεν, καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Ἕτερος τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψε, Παῦλέ σου τὸ πρόσωπον ἀξιάγαστε, ἐν καιρῷ τῆς μεταδόσεως, τῆς ψυχῆς ἐμφαῖνον τὴν λαμπρότητα.

Προσευχὴν καὶ ταπείνωσιν, ἔχειν τοὺς σοὺς Παῦλε ἐδίδασκες, μαθητάς· καὶ γὰρ τὸν Κύριον, χωρὶς τούτων ὄψεται οὐδεὶς ἔλεγες.

Γεωργήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἤνεγκας τρισόλβιε, ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων. Θεοτοκ.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀῤῥωσίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τοὺς σοὺς, μαθητὰς ὥσπερ σάλπιγγας, ἀπέστειλας ἐγειρούσας, ἐκ μνημάτων ἀπάτης, ψυχὰς ὑμνολογούσας σε.

Τίμων ὁ Ἱερὸς, Ποιμὴν Βόστρων γενόμενος, ἠνέγκατο Μαρτυρίου, τὸ μακάριον πέλος, πυρὶ καταφλεγόμενος.

Ὁ Μέγας Παρμενᾶς, Ἀποστόλων ἐπ' ὄψεσι, κεκοίμηται ἐκτελέσας, σὺν σπουδῇ θερμοτάτῃ, τὸ θεῖον διακόνημα. Θεοτοκ.

Γυμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, πανάμωμε καὶ τοῦ ᾅδου, καὶ τῆς πρὶν τυραννούσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος.

Ἕτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Βασιλείας τὸ ὕψος, οὐδ' ἡ ταύτης στέρησις, Παῦλε τρισόλβιε, οὐδὲ τῆς νηστείας, οἱ ὑπέρμετροι πόνοι καὶ ἕτερα, ἅπερ χαίρων ἔτλης, οὐ χωρισμὸς ὁ τῶν ἡδέων, τὸν πρὸς Κύριον τόνον σου ἠμβλυναν.

Ἰακὼβ σὺ πλουτήσας, Παῦλε Ὁσιώτατε τὸ καρτερώτατον, καὶ Ἱερεμίου, τὸ θρηνῶδες ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ σου, Ἰωσὴφ τὸ σῶφρον, καὶ Ἀβραὰμ φιλοξενίαν, χαρισμάτων μετέσχες τοῦ Πνεύματος.

Μιμητὴς κατὰ πάντα, τοῦ ὁμωνυμοῦντός σοι Παῦλε γενόμενος, νῦν ἐπαπολαύεις, σὺν αὐτῷ ἐν Ἁγίων σκηνώμασι, δωρεῶν ἀπείρων, ὧν περ ἱκέτευε τυχεῖν με, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε Ὅσιε. Θεοτοκ.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν. σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην καὶ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νικάνωρ, τὴν ζωὴν καταγγέλλων τὴν ἄληκτον, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν σαρκὶ παθόντος, θανατοῦται, Ἰουδαίων χερσὶν ἀναιρούμενος.

Ὁ Μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, προσταγαῖς ἀνόμων πυρὸς ἐν μέσῳ, τελειοῦται, ὁλοκαύτωμαον θεῖ γενόμενος.

Θεία καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἔμπλεως, ὑμῶν Ἀπόστολοι μνήμη, ἁγιάζει πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούντων ταύτην μακάριοι. Θεοτοκ.

Τάξεις σε, Ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι, καὶ Ἀποστόλων χορεῖαι, καὶ Μαρτύρων δῆμοι Θεοκυῆτορ. τὸν γὰρ πάντων Βασιλέα ἀφράστως ἐκύησας.

Ἕτερος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Βύζαντος ἐν χαρᾷ, ὡς κεκτημένη σου σπάργανα, καυχᾶται· τοὺς δὲ πολλοὺς, Χειμάρρου ὡς ἔχουσα, ἰδρῶτάς σου γάννυται, ἡ Μονὴ ἣν Παῦλε, τῶν κινδύνων διαφύλαττε.

Βασίλειος ἁλουργὶς, ὡς σκύβαλά σοι λελόγισται, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, σοφὲ ἧς ἐπέτυχες, νηστείαις καὶ δάκρυσιν, ὡς καταφρονήσας, ἐπιγείου Παῦλε Ὅσιε.

Τῶν κοσμικῶν ταραχῶν, τὸν νοῦν φυλάξας ἀτάραχον, τὸ ταραχῶδες παθῶν, διῆλθες κλυδώνιον. διὸ καὶ κατέπαυσας, εἰς τὰς ἀταράχους, καταπαύσεις ὡς φερώνυμος. Θεοτ.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, θεοκυῆτορ Ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκ. ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῆς Τριάδος ἱερὸν καὶ θεῖον τέμενος, διὰ ζωῆς τῆς ἰσαγγέλου χρηματίσαντα, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ παῖδές σου θεοφόρε. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν ταύτῃ πρέσβευε, ἐκ παντοίων ἡμᾶς ῥυσθῆναι τάχος θλίψεων, ἵνα κράζωμέν σοι· χαίροις Παῦλε Πατὴρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἤστραψεν ἐν τῷ Κόσμῳ ὡς ἀκτὶς φαιδροτάτη, ὁ βίος σου φανώτατε Παῦλε. καὶ ψυχὰς καὶ νοῦν πάντων αὐγάσασα Ὅσιε, βοᾷν σοι καταπείθει πάντας ἐν χαρᾷ τοιαῦτα. Χαῖρε Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὁ λύχνος. Χαῖρε πιστῶν βασιλέων ὁ γόνος. Χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἡ κατάλυσις. Χαῖρε ὁρατῶν πολεμίων ἀφάνισις. Χαῖρε ὕψος εἰς οὐράνιον ἀναβὰς δι' ἀρετῆς. Χαῖρε Κόσμου τὴν προσπάθειαν βδελυξάμενος πολλήν. Χαῖρε ὅτι παρεῖδες βασιλείας τὰ σκῆπτρα. Χαῖρε ὅτι καθεῖλες τῶν Δαιμόνων τὰ πλῆκτρα. Χαῖρε Μονῆς χειμάῤῥου τὸ καύχημα. Χαῖρε λαμπρὸν τοῦ Ἄθωνος ἔρεισμα. Χαῖρε δι' οὗ ἡ Μονὴ ἐκοσμήθη. Χαῖρε, παρ' οὗ ὄρος ἅπαν ἠὐγάσθη. Χαῖρε Παῦλε Πατὴρ ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ.

Στχ. Τετρὰς Μαθητῶν τοῦ Θεανθρώπου Λόγου,
Τριάδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λογῳ.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ μυστῶν ξυνελήλυθε τετράς.

Οὗτοι ἠθλησαν ἐν διαφόροις τόποις ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν, διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν λόγον τῆς Πίστεως καὶ ὁμολογεῖν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, Υἱὸν Θεοῦ, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ.

Στχ. Θαλάμους λιπὼν τῆς βασιλείας Παῦλε,
Ἦρθης πρὸς πλάτος οὐρανῶν βασιλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Οὗτος στρατιώτης ἦν· καὶ προσαχθεὶς Κορνηλίῳ τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθεὶς, παῤῥησίᾳ ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. ὅθεν τύπτεται ἀφειδῶς· καὶ τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, καὶ σχοινίοις περιληφθεὶς, σύρεται ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγκύρας ἕως τοῦ Σαγγάριου ποταμοῦ, ἀκολουθοῦντος καὶ ὁρῶντος τοῦ ἡγεμόνος· ἐκεῖ δὲ ἐν γλωσσοκόμῳ βληθεὶς, ῥίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. Κατ' εὐδοκίαν δὲ Θεοῦ, ἔπισας θεῖος

Ἄγγελος, ἐξήγαγε τὸ γλωσσόκομον ἐπὶ τὴν ξηρὰν, καὶ εὑρέθη ἐν αὐτῷ ὁ Ἅγιος ἀβλαβὴς, ψάλλων· « Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. » μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ ἡγεμὼν καὶ αἰσχυνθεὶς, σπασάμενος μάχαιραν, ἀνεῖλεν ἑαυτόν. Ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς εὐξάμενος καὶ μεταλαβὼν τῆς θείας δωρεᾶς, διὰ τῆς ἐπιπεμφθείσης αὐτῷ οὐρανόθεν περιστερᾶς, ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιφανέντος Ἀγγέλου τὸ πνεῦμα παρέθετο. καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀγκύρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου τοῦ Νέου.

Στχ. Τράχηλον Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Ψυχῆς τὸ λευκὸν μηνύων βλύζει γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Διακονίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Δροσὶς ἐν Χώνῃ χρυσῇ βληθεῖσα τελειοῦται.

Στχ. Χρυσοῦ Δροσὶς βληθεῖσα χωνευτηρίῳ,
Οὐχ εὑρέθη κίβδηλος ἢ μικτὴ ῥύπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης τῆς ἐκ Καππαδοκίας μὲν ὁρμωμένης, κειμένης δὲ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Χρυσοβαλάντου.

Στχ. Εἰρηνικῶς ἔζησας Εἰρήνη πάλαι,
Καὶ νῦν κατοικεῖς ἔνθα εἰρήνη βρύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Παῦλος ὁ Ξηροποταμηνὸς ὁ κτίσας τὰς δύο Μονὰς τὴν τοῦ Ξηροποτάμου καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἤτοι τὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁ ζήσας ἐν ἔτει ωκ'. ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Μονὰς ὁ Παῦλος ἱδρύσας κάτω δύω,
Μονὰς κατοικεῖ τὰς ἄνω μετ' Ἀγγέλων.
Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὁλικωτάτῃ, διανοίᾳ Χριστὸν ἀγαπήσαντες, μόνον, τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς ἀληθῶς, πανσοίδιμοι ἀσύγκριτον, κλῆρον εἰλήφατε, τὴν Βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Ὑπὸ τοῦ Λόγου, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἀνατείλαντος, λόγῳ, τιμηθέντες ἔργοις τε Ἱεροῖς, τῶν πιστῶν σωτῆρες ὤφθητε, τούτων μετάγοντες, τὴν ἀλογίαν θεομακάριστοι.

Ἠθλησας ξένως, μάκαρ Νικάνορ ἀναιρούμενος, γνώμῃ, δυσσεβῶν Ἑβραίων καὶ τῷ Χριστῷ, ὡς ἀρνίον προσαγόμενος, εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον, τὸν τοῦ Πατρὸς Κόρη τέτοκας, λόγῳ Οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν, καὶ βαστάζεις τοῦτον Πάναγνε, λόγον παρέχοντα, τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

Ἕτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅλον τὸν νοῦν πρὸς τὸν Σωτῆρα, ἀνατείνας σου ἐκ βρέφους θεοφόρε, ὡς τρυφὰς τὰς πολλὰς ἐνόμιζες νηστείας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πρόστηθι πάντων ἐν τῇ ὥρᾳ, τῆς δευτέρας τοῦ δεσπότου παρουσίας, τῶν ἐν πίστει φρουρὸν, καὶ πρόμαχον καὶ ῥύστην, ἐχόντων σε Πανόλβιε, ἐξαιρούμενος γεέννης.

Πύλας ἠνοίγησάν σοι πόλου, ὡς βαδίσαντι στενὴν ὁδὸν ἐν Κόσμῳ, καὶ Ἀγγέλων χοροὶ ἠπήντων σοι τρισμάκαρ, ἀναβοῶντες εἴσελθε, εἰς νυμφῶνα Παῦλε χαίρων.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σὲ δοξάζω.

Ὠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἅλυος ἐῤῥύσασθε παθῶν, καὶ ματαιότητος, τοὺς πειθαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι πάνσοφοι, καὶ πρὸς ὕψος τούτους γνώσεως, ἀνεβιβάσατε Θεῷ, εὐαρεστοῦντας καλῶς, καὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεῖος τιμάσθω Παρμενᾶς, ἐνθέοις ᾄσμασιν, ἅμα τῷ Τίμωνι, καὶ ὁ Πανεύφημος Πρόχορος, καὶ Νικάνωρ ὁ θαυμάσιος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἐθνῶν, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὑμᾶς μετὰ Πέτρον καὶ λοιποὺς, προκρίτους Κύριος Μαθητὰς εἵλετο, συνταττομένους μὲν ἔνδοξοι, τοῖς λεχθεῖσιν ἑβδομήκοντα, ἐκλελεγμένους δὲ καλῶς, ὡς πλήρεις πίστεως τῶν

Ἁγίων, διακονεῖσθαι ταῖς χρείαις πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ θεηγόρων αἱ φωναὶ, πέρας ἐδέξαντο, ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον Κύριον, ὑπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον, εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶν Θεοχαρίτωτε, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἕτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οἱ τῇ Μονῇ σου μένοντες, μονοτρόπως τρισόλβιε, πάσας τὰς αἰτήσεις εὐλαβῶς λαμβάνουσι, Θεοῦ σὲ δοξάζοντος, ἀεὶ καὶ μεγαλύνοντος, τοῦ προσδεξαμένου, τοὺς ἱδρῶτας σῶν πόνων. πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀρνίον Ὅσιε, ἡ τεκοῦσά σε ἔβλεψε, πρὸ γεννήσεώς σου, τὸν σταυρὸν κατέχοντα, χερσὶ καὶ παλαίοντα, δύο ἀγρίοις λέουσιν, ἐπὶ θημονίας, κατακείμενον σίτου, φανώτατον σημεῖον, προκοπῆς σου εἰς τέλος, τὴν σάρκα καὶ τὴν πάλην, νικήσαντος δαιμόνων.

Ὁ Οὐρανὸς ὁ πάμφωτος, ὁ πολύφωτος Ἥλιος, ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς δὲ οὐράνιος, ὁ θησαυρὸς τοῦ Πνεύματος, ἡ φωτολαμπὴς, τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀκρότης, ὁ Παῦλος μετὰ Παῦλον, τοῦ Χριμάῤῥου τῆς ποίμνης, ὁ κτίτωρ καὶ κοσμήτωρ, ὑμνείσθω χαριμοσύνως. Θεοτοκ.

Νενεκρωμένην πάναγνε, τὴν ψυχήν μου τοῖς πταίσμασι, καὶ κατεφθαρμένην, ἰοβόλοις δήγμασι, Θεὸν τὸν δυνάμενον, ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἡ ἀπειρογάμως, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ὡράθητε σκεύη τοῦ Λόγου, πᾶσαν χωρήσαντα τὴν αἴγλην, πρόκριτοι σεπτοὶ διακόνων, ἁγίων χρείαις διακονήσαντες, ᾗ σὺν τῷ Λόγῳ πάνσοφοι, δόξης ἀῤῥήτου ἀπολαύοντες.

Σήμερον ἡ σύμπασα Κτίσις, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει, Τίμων Παρμενᾶ καὶ Νικάνορ, σὺν τῷ Προχόρῳ τῷ Χριστοκήρυκι, ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς θεόπται παμμακάριστοι.

Ἤρθητε πρὸς μέγιστον κλέος, ὡς μαθηταὶ τοῦ θείου Λόγου, καὶ σὺν Ἀποστόλων χορείαις, καὶ Ἀσωμάτων νῦν ἐπαγάλλεσθε. μεθ' ὧν ἀεὶ πρεσβεύσατε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, καὶ Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

Ἕτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ὁ θάνατός τε Παῦλε ὡς ἀψευδῶς, ὁ σὸς τίμιος ἔναντι πέφυκε, τοῦ ποιητοῦ. μετὰ τῶν ἁγίων γὰρ εὐκλεῶς, ὁ κλῆρός σου ἠρίθμηται, καὶ τῶν τεσσαράκοντα ἀθλητῶν, ἰσάριθμος ἐγένου. μεθ' ὧν ὑπὲρ τῆς ποίμνης, τῆς σὲ τιμώσης Θεῷ πρέσβευε.

Τὴν ποίμνην ἣν ἐκ βάθρων πόνοις τοῖς σοῖς, Πουλχερίας Αὐγούστης διήγειρας, Παῦλε σοφὲ, καὶ ἐπωνυμίας Πάτερ τῆς σῆς, μεθέξασαν χρυσίου τε, ἐπινοουμένης τῆς ἀρετῆς, χλωρότητι φυλάττοις, μέχρι τῆς συντελείας, Ξηροποτάμου ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὴν ποίμνην ἣν εἰς δόξαν τῶν ἀθλητῶν, τοῦ Χριστοῦ, τεσσαράκοντα ἤγειρας, πόνοις πολλοῖς, καὶ ἐκληροδότησας θαυμαστῶς, κληροδοσίαν πάντιμον, ξύλον τὸ πανάγιον τοῦ σταυροῦ, ὅπερ ἐκ τῶν ταμείων, Παῦλε τῶν βασιλείων, ἔλαβες φύλαττε τιμῶσάν σε.

Θεοτοκίον.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχρὰν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ σεναγ-

μὸν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθὴ καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον. δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν φιλοσόφων ὕπατον, καὶ βασιλέων γέννημα, Μονῆς Χειμάρρου τὸν στύλον, τὸν λάμψαντα ἐν τῷ Ἄθῳ, ὥσπερ ἐν ἄστροις ἥλιος, Παῦλον ὑμνοις δοξάσωμεν. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐδόξασε, τὸν Κύριον καταπτύσας, ἐπίγειον βασιλείαν.

Ὅμοιον. Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιασάν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους ς΄χρ. προσόμοια ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Τίμιος Παῦλε ὁ θάνατος, σοῦ τοῦ Θεοῦ ἀληθῶς, ἐναντίον καθέστηκε, τοῦ πάθη νεκρώσαντος, ᾧ τὴν σάρκα μισήσαντος, ᾧ καθελόντος ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, εἰς τέλος πάτερ, καὶ νῦν πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τὴν μνήμην σου τῶν τελούντων ἔνδοξε χρεωστικῶς, καὶ ἀσπαζομένων σου, τύπον τοῦ σώματος. Δίς.

Παῦλε Ἀνάκτων τὸ βλάστημα, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὤμων ἀράμενος, τὴν στενὴν διώδευσας, τρίβον ὄντως τὴν φέρουσαν, εἰς πλάτος θεῖον τοῦ Παραδείσου σπουδῇ, καὶ τῆς πλατείας καταπεφρόνηκας, τοὺς διοδεύονται, ταύτην εἰς ἀπώλειαν παναληθῶς, καταγούσης. ὅθεν σε, ὑμνοῦμεν ᾄσμασι.

Ὅσιε Παῦλε τρισόλβιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, βασιλείας ἠλόγησας, τῆς φθαρτῆς ᾧ ἐκδοτον, πόνοις σῶμά σου δέδωκας, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ ἀτελεύτητον, τρυφὴν ἐνθέως ἀποσκοποῦμενος. ἧς καὶ ἐπέτυχες, σὺν τοῖς τεσσαράκοντα νῦν ἀθληταῖς, θρόνῳ παριστάμενος τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Παῦλε πατὴρ ἡμῶν. διὰ γάρ σου τὴν τρίβον τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Δικαίων ὁμόσκηνε καὶ Ὁσίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν ς΄χ. τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, ἦχος πλ. ά.

Στύλος φωτοφανὴς Ὅσιε πᾶσιν ἐφάνης. ἁπάσῃ γὰρ ἀρετῇ κατακοσμούμενος, σοφίᾳ τε καὶ γνώσει καλλυνόμενος, καὶ τῇ πραότητι ἐμπρέπων, ἀγάπῃ τῇ πρὸς τὸν πέλας ἐκκαιόμενος, νέος ἡμῖν ὤφθης Παῦλος. τίς σκανδαλίζεται βοῶν κατ' αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι. καὶ νῦν μὴ ἐλλείπῃς ἄνωθεν, σὺν τοῖς θεοστέπτοις τεσσαράκοντα Μάρτυσιν, ἐποπτεύοντες τὴν ποίμνην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΘ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ς΄χρ. προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'. Τοῦ Ἁγίου.

Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίνικε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἀληθῶς ἐξεικόνισας. ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος, ἔνθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενα, σκηνώσας ἔνδοξε.

Ὅμοιον.

Μάρτυς παμμάκαρ Καλλίνικε, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλείφειν γῆν τε καὶ θάλασσαν, καταχαυχώμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἄθλων σου, καταβαλὼν, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῇ.

Ὅμοιον.

Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου γενόμενον, τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τῶν ἰαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαύρισμα, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστὸν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἄφθορον, ὡς τῷ Θείῳ Πνεύματι διαλάμπουσαν. ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στερρῶς καὶ πολύπλοκα βάσανα, ὑπομείνασαν, εὐφημοῦμέν σε πίστει, Θεοδότη, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγῆ καὶ σωτήριον.

Ὅμοιον.

Νυμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διὰ Πίστεως, ὥσπερ προῖκα πάνσεμνε προσενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἄθλησιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμοὺς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν, καὶ πρὸς θάλαμον εἰσῳκίσθης τὸν θεῖον, στεφηφόρος, Θεοδότη ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ὅμοιον.

Ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς Εὔας πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημοῦμέν σε ἔνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος, Θεοδότη, θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν, ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα, καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ Εὔας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε κλίμαξ νοητὴ, τοὺς θνητοὺς ἡ μετάγουσα, πρὸς Οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν. Χαῖρε κράτος, ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἀῤῥαγὲς φυλακτήριον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, ο πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς, ἐν τῷ Κόσμῳ. ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροσχ.

Ἄθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ᾠδὴν δέχου εὐμενῶς.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἅρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ
» ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν, ὁ κραταιὸς ἐν πολέ-
» μοις Κύριος, ᾄσωμεν αὐτῷ ᾆσμα καινόν.
» ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἅρματι νοητῷ, ἐπιβὰς ὡς ἀληθῶς, τρισάτας ἐπόντισας τοῦ νοητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

Θείαν περιβολὴν, ἐνδυσάμενος σοφὲ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμάκαρ, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὥρμησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας.

Λύσας τὰς τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανὰς, δεσμεῖς ἐν τοῖς ἄθλοις σου, ᾗ ἀνενέργητον τοῦτον, ἔῤῥιψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοῖς ποσί σου συνέτριψας.

Θεοτοκίον.

Ἥνπερ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὸς, ὡς πύλην Οὐράνιον, καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς.

Τὴν πρὸς Θεόν μοι Μάρτυς ἴθυνον τρίβον.

Ὠδὴ ἀ. ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τῆς θείας φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς ὑμνητάς σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότη δυσώπησον, μαρτυρικῇ λαμπρότητι, καὶ Παρθενίᾳ διαλάμπουσα.

Ἡ Θείῳ δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ καταισχύνασα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθὺν, Θεοδότη Πανεύφημε, Πνευματικαῖς φαιδρότησι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νομίμως πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, Μάρτυς ἐχώρησας, τῶν θεοπνεύστων λόγων διδαχαῖς, κοσμουμένη λαμπρότατα, ᾗ τὰς βυλὰς ἐμώρανας τῶν ἀσεβούντων παναοίδιμε. Θεοτοκ.

Παρθένος τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ ἀπηνέχθης Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐπουρανίου Ναοῦ γέγονας.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, » στερέωσόν με Κύριε. ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, » καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. οὐκ ἔστι γὰρ Ἅ- » γιος πλήν σου φιλάνθρωπε.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ τετρωμένος, ὁ μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερῶν, εἰς ὀσμὴν δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν τῷ πάθει σου, τῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος.

Ἀνεπιβούλευτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως· τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστὴς, ἐν τοῖς ἥλοις διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συντρίβεται, Καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμὼν τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, μαχαίρᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας παμμάκαρ, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους σου προσάξας τῷ Δεσπότῃ. Θεοτοκ.

Ἀνερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνη Μῆτερ γέγονας. ἐν τῇ νηδύϊ σου τὸν πρὸ σοῦ, συλλαβοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ γαλουχοῦσα Πάναγνε, ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥημάτων σου ταῖς πλοκαῖς περισχεθεὶς ὁ δυσσεβὴς Τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ᾠέτο, ἀντικατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Ὁ πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὔτονον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας. ὅθεν δειναῖς μάστιξι, κατατεμνομένη ὑπέφερες. Θεοτοκ.

Θυμίαμα προσηνὲς, ἐπιτεθὲν Μαρτυρικοῖς ἄνθραξι, τῷ νοητῷ ἄνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθ. ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἔνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας, διακενῆς χαρτερικῶς διήλεγξας, καὶ ὁμιλήσας βασάνοις διήνυσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον κάθ. τῆς Ἁγίας, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἁγνείας τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύωσαι, ὡς περ ἄμωμος Μάρτυς. ὅθεν σε ἠξίωσεν, Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρε-

σβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ παμμακάριστε. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η Παναμώμητος ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύναις τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· ποῦ σου τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις, ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς, τὴν ἀκοήν σου, καὶ » ἐφοβήθην. κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην » Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Ἐλουμένος ἐν ταῖς ροαῖς, τῶν σῶν αἱμάτων, παμμάκαρ ὤφθης, καθαρώτατος τῷ Πνεύματι, καὶ εἰς λῆξιν ἔφθασας, τῶν Ἀσωμάτων Μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἔντιμος ἀληθῶς, ὡκοδομήθης τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ναοὺς εἰδώλων ἔσεισας, καὶ εἰς χοῦν κατέβαλες, τῇ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἀθλων σου.

Ἰοβόλους τὰς τῶν ἐχθρῶν, θωπείας ὄντως ἀπώσω Μάρτυς, ἐν τοῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον. Θεοτοκ.

Νῦν σε βάτον τὴν ἐν Σινᾷ προσδιαγράφων Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον ἑώρακε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ νηδύϊ φέρουσαν Ἄχραντε. Ἄλλος. Δι' ἀγάπησιν.

Ἐπτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότου, τῶν ἀλγεινῶν βασάνων, οὐκ ἠσθάνου Θεόφρον, τὸν νοῦν μεταστήσασα, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον.

Ὃ ἀπατήσας τὴν Εὔαν ἐν Παραδείσῳ, καταπατεῖται Κόρης, ὑπὸ πόδας ὡραίους, Θεοδότης Μάρτυρος, ὡς θύσης θεόφρονος.

Νενυμφευμένη νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ, διὰ σαρκὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετετέθης, αἰωνίας λήξεως, τυχοῦσα πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Μεμυημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας· σύ μου εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσ» ταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σὲ Χριστὲ τὸ πνεῦ» μά μου ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε. σὺ γὰρ εἶ » Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, τῆς » εἰρήνης Βασιλεῦ.

Ἰλύϊ περιέπεσε ἐνυποστάτῳ Κύριε, καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἁμαρτίας τε, καὶ τῇ καταιγίδι τῶν δεινῶν μου πράξεων, ἐμπαγεὶς, κραυγάζω σοι, σὺ γενοῦ μοι βοηθός.

Κρηπῖσι καθηλούμενος, τοὺς πόδας Μάρτυς ἔψαλλες. ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Μαρτυρίου σου πλουσίως ἐτέρφθην, ἀθλοθέτα Δέσποτα, ὑπομένων στίγματα, τῇ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Ἐλαίῳ σῷ τὸν ἔλεον, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τοῦ Μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου, ἐφαίδρυνας παμμάκαρ. δι' ἧς ὅλος γέγονας, ἱερεῖον ἄμωμον, ὁλοκαύτωμα δεκτόν. Θεοτ.

Τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀποστόλων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχεις Θεοτόκε, Θεῖον Λόγον φέ-

ρουσα, ὑπὲρ λόγον Πάναγνε, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὁ Νοῦς σου εὐσεβῶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, ἐνούμενος Θεοδότη, τῶν τοῦ Κόσμου ἡδέων, εὐτόνως κατεφρόνησεν.

Ἰθύνουσα τὸν σὸν, λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασάνων, καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μακρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδώρηταί σοι θεόφρων, ἀντὶ κόπων ὧν ἔτλης, καὶ πόνων τῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ, ταῖς Παρθένοις καὶ Μάρτυσι, πηγάζουσιν ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος, » ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν » τῷ Προφήτῃ κραυγάζω· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς » τὴν ζωήν μου Κύριε καὶ διάσωσόν με.

Ἧς τῆς ποίμνης σου μάνδρα ἀνεπίβατος, ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἱρέσεων. τῶν σῶν γὰρ ἄθλων ἔνδοξε, κατέχουσα τὴν στερρὰν βακτηρίαν, τῶν λύκων ὤφθη διώκτρια.

Νὺξ ἠλάθη τῆς πλάνης τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανέτειλεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου πανένδοξε, τῆς Τριάδος Ὁπλῖτα ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡς τῆς Πίστεως κήρυξ ἀκριβέστατος, τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας ἑτοιμότατα· τί ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμαντος, τὴν ψυχὴν στερρότεραν· τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀθέων κωφά.

Θεοτοκίον.

Διαμένεις ἐκ τόκου ἀπειρόγαμε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Παρθένος καὶ ἀνέπαφος. τὸ γὰρ ἐν σοὶ Μυστήριον Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥομφαῖαι, αἱ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον. νῦν γὰρ νεάνιδες τοῦτον, καὶ Παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, τῇ δυνάμει, τῇ τοῦ Σταυροῦ προδήλως ῥωννύμεναι.

Τὴν πτῶσιν, τῆς Προμήτορος Εὔας ἀνώρθωσαν, αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης, τοῖς τῆς νίκης ἄθλοις στεφανωθεῖσαι, καὶ ποικίλα, περιφανῶς ἐγείρασαι τρόπαια.

Γέπεστης, τὴν τοῦ πυρὸς δριμύτητα πάνσοφε, τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ πόθῳ, Θεοδότη Μάρτυς πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Στόματι, Θεολόγῳ καὶ γλώσσῃ θεόφρονι, τὰς τῶν Τυράννων θωπείας, ἀπεκρούσω Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω τερπνὰ, ἀξίως νῦν κεκλήρωσαι, Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρὸς Καλλίνικε, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας. ᾧ καὶ νῦν παριστάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΘ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

Στιχ. Βληθεὶς ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ,
Τὸ νικοκαλλὲς εὗρε καὶ θεῖον σέφος.
Εἰκάδι ἀμφενάτῃ φλοξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Οὗτος ἔσχε τὸ γένος ἐκ Κιλικίας. ἦν δὲ ἀγαθὸς διαφερόντως, στοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ Κυρίου φόβῳ. καὶ πολλοῖς Διδάσκαλος ἐγένετο σωτηρίας. καὶ τοῖς περὶ τὰ εἴδωλα μεμηνόσι παρῄνει ἀπέχεσθαι τῶν ματαίων, καὶ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς ἐπιγνῶναι. ὅθεν συλληφθεὶς ἄγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σακερδῶνα. ὑποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοίαις βασάνοις, καὶ κρηπίσι σιδηραῖς, ὀρθῶς ἐχούσαις ἥλους ὑποδεθείς, κελεύεται τρέχειν μέχοι τῆς Πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίους, π'. διϊππεύσας οὖν τὰ ἑξήκοντα, ἐπειδὴ τῷ διψει οἱ ἀπαγαγόντες αὐτὸν ρατιῶται συσχεθέντες οὐκ ἔτι πρόσω βαίνειν ἠδύναντο, εὐξάμενος ἐκ πέτρας ἀνίκμου ἐξήγαγεν ὕδωρ, ἐ-

περ καὶ νῦν εἰσέτι πηγάζει. φθάσας δὲ τὴν Γάγγραν εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις πλησίον τῆς Ἰουσινιανοῦ Γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ Πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στχ. Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην,
Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τρισὶ τέκνοις φίλοις.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Κιλικίας, εὐσεβὴς οὖσα, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολάζουσα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς τῇ θεογιωσίᾳ ἐκπαιδεύουσα, κατὰ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀναστασία. συνεσχέθη δὲ παρὰ Λευκαΐτου τοῦ Ἄρχοντος, ὃς αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωνίαν προσκαλούμενος, οὐκ ἔπεισε. διὸ καὶ παρεπέμφθη Νικητίῳ τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας. ὑφ' οὗ ἅμα τοῖς τρισὶ τέκνοις αὐτῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς βληθεῖσα, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐκομίσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ κάμπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος τοῦ ἐν θαλάσσῃ τελειωθέντος.

Στχ. Ὡς οἷα μύστης τῶν ἁλιέων Μάμας,
Τολμᾷ θαλάσσης ἐξερευνᾶν τὰ βάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βασιλίσκος ὁ γέρων ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Καὶ Βασιλίσκε ψαλμικῶς ἐπ' ἀσπίδα,
Καὶ Βασιλίσκον Βαΐνε τὴν τομὴν φέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ἔχεις ἕλκτον εἰς Ἑδὲμ προεδρίαν,
Κωνσταντῖνε Πρόεδρε τῆς Κωνσταντίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Πατὴρ καὶ Μήτηρ μετὰ τῶν δύω τέκνων αὐτῶν πυρὶ τελειοῦνται

Στχ. Πατὴρ ἐκαύθη καὶ τεκοῦσα καὶ τέκνα,
Τὸ πατρομητρότεκνον ἀθλητῶν γένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ στρατιώτου.

Στχ. Εἰς βαρβάρους, οὐκ οἶδα, δαίμονας τέως,
Ἕως τελευτῆς ἔτρεπες Χριστοπλίτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βενιαμὶν καὶ Βηρίσου πλησίων τῶν παλατίων τοῦ ἑβδόμου.

Στχ. Δύω ἀθληταὶ τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι,
Πάρεισιν ἤδη σὺν νόοις ἐν τῷ πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ νέου.

Στχ. Ἡ βασιλεία ἐμποδὼν οὐχ ὡράθη,
Σοὶ ὦ Θεοδόσιε πρὸς σωτηρίαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Πῦρ φλέγον Ἄγγελος ἐν καμίνῳ ἐξετί-
» ναξεν. ἢ παῖδες ἐδροσίζοντο, καὶ ὑμνοῦντες
» ἔλεγον· εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος ὑπάρχων Θεὸς
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡδονῆς μοι πρόξενα, τὰ τῶν κολάσεων φόβητρα. οὐ γὰρ πῦρ οὐ μάστιγες, τοῦ ἀληθοῦς ἐραστοῦ μου, ὁ Μάρτυς ἐβόα χωρίσει με.

Νευρούμενος ἔνδοξε, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ, εἰς γῆν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλαίσας ἔῤῥιψας, καὶ φερωνύμως ἐδείχθης, κατὰ τῶν Τυράννων Καλλίνικος.

Διάβολον ἠσχύνας, Ἀγγέλους ηὔφρανας, τοῖς ἄθλοις σου ἔνδοξε, καὶ Χριστῷ ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκ.

Ἔλυσας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Ἄχραντε, Εὔας τῆς Προμήτορος, τὴν ἀράν. ὑπάρχεις γὰρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότου, τοῖς πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ἑστερωμένη, τῆς Βασιλείας πόθῳ τῶν Οὐρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλινῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ.

Θηριωδίας, τῆς ὠμοτάτης ἐπεδείξατο, ἔργον, Θεοδότη Μάρτυς ὁ δυσσεβὴς, κατατέμνων σε ταῖς μάστιξιν, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ σου κραυγάζουσαν Κύριε.

Γέπομονῆς σου, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα, δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ Χριστὸς, Θεοδότη ἐδωρήσατο, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ βοῶσαν τῆς δόξης σου. Θεοτοκ.

Νενεκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἤγειρας, μόνη, σὺ ζωὴν ἀθάνατον τὸν Χριστὸν, Θεονύμφευτε γεννήσασα, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ συν-

» εστήσω. γῆς δὲ πάλιν ἥδρασας ὡς οἶδας τὸν » πυθμένα, τὴν βάσιν πηξάμενος ἐπὶ ὑδάτων » ἀπείρων. διὸ πάντες ὑμνοῦμεν ἀναμέλπον- » τες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Χαίροις τὸ ἐντρύφημα, τῶν αθλητῶν τῆς ἀληθείας. χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς Πίστεως καὶ κλέος. χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν Μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν πλάνην σκεδάσας, τῇ ἀθλήσει σου ᾧ τὸ φῶς ἀναλάμψας τῷ Κόσμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

Ὁ Τύραννος ᾐσχύνθη, τῇ τῶν ἀγώνων σου ἐνστάσει, ἠττήθησαν δήμιοι, τοῖς μώλωψί σου μάκαρ. τοῖς ἥλοις τῆς πτέρνης σου κατετρώθη ἡ πλάνη. κατεφλέχθη δὲ πάντα, καὶ ἠφάνισται τῶν εἰδώλων τεμένη, θεόφρον πυρὶ ἐναθλοῦντός σου.

Ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε, τῇ πρὸς Θεόν σου παῤῥησίᾳ Καλλίνικε χρώμενος, ἱκέτευε ἀπαύστως, τῆς ποίμνης σου πρόστηθι, ἐξαιρούμενος ταύτην, τῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀλάστορος, καὶ στηρίζων τῇ πίστει· ἐν σοὶ γὰρ αὐχεῖ ᾗ κρατύνεται. Θεοτοκ.

Ἐν Πνεύματι Προφῆται, σὲ τὴν Παρθένον προτυποῦσι, σκηνήν τε καὶ τράπεζαν, ᾗ στάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ ὄρος πανάγιον, ᾗ νεφέλην καὶ πλάκα, κιβωτόν τε καὶ ῥάβδον πύλην ἔνθεον. δι' ἧς πᾶσιν ἀνθρώποις, ἠνοίχθη ὁ πάλαι Παράδεισος.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐδὲν ἀθλητὴ φόρε τῶν δεινῶν δεινῶν, οὐ πῦρ οὐ μάστιγες οὐδὲ στρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε, διαῤῥῆξαι τὴν συνάφειαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ στοργήν, δι' ἧς ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα.

Νυμφῶνα τερπνὸν καὶ καθαρὸν, ὁ σὸς Νυμφίος Χριστὸς, σοὶ νῦν δεδώρηται, διπλαῖς ἐκλάμπουσαν χάριτι, καθορῶν σε πανσεβάσμιε. ὅνπερ ποθήσασα θερμῶς, χαίρουσα ἔψαλλες, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα.

Τῷ πόθῳ κατάλληλον ἰσχὺν, ὁ ἐραστής σου Χριστὸς, σαφῶς ἐνέπνευσε. δι' ἧς τὴν ἄστεκτον ἠλεγξας, ἀθεότητα πανόλβιε, καὶ τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς, ἔφερες ψάλλουσα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα. Θεοτ.

Ῥήμασιν ἑπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακαρίζομεν Θεομακάριστε, μακαριότητος ἔνθεον, εὑρηκότες σε ὑπόθεσιν, τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν, Λόγον γεννήσασαν, ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὑμνοις ἀ» σιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ὑφάνθη σοι ἄνωθεν, ὁ χιτὼν τῆς Πίσεως δι' οὗ ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρὸν, ἐν σταδίῳ Μάρτυς ἔνδοξε.

Μεμηνὼς ὁ Τύραννος, ὑπεκλύειν ᾤετο, θωπείαις τὸν Μάρτυρα. ἀλλ' αὐτὸς ἐν πίστει ἐστερέωτο.

Εὐθὲς ὁλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα Καλλίνικε ἔνδοξε, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου προσηνέχθης Θεῷ.

Νέον σε Παράδεισον, οἱ πιστοὶ γνωρίσαντες, τοῖς πόνοις τῶν ἄθλων σου, ὡς ἐκ θείων ναμάτων ποτιζόμεθα.

Ὡραῖοι οἱ πόδες σου, ἀθλητὰ Καλλίνικε, τοῖς ἥλοις πειρώμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα θεῖον πορευόμενοι. Θεοτοκ.

Σκέπην σε κεκτήμεθα, καὶ Λιμένα Πάναγνε, καὶ ὅπλον καὶ ἄγκυραν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ἐν κινδύνοις ἀεί.

Ἄλλος Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἅλεων γενέσθαι θεόφρων, τὸν σὸν ἀθάνατον

Νυμφίον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πόθῳ, δυσώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε, διὰ παντὸς ἐκλάμπουσα, ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος.

Βήματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παῤῥησίᾳ τοῦ Δεσπότου, οἷα εὐσεβής τε καὶ Μάρτυς, δι' ἀμφοτέρων εὐαρεστήσασα, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, καὶ πλουτοδότως στεφανώσαντι.

Ὅλη εἶ καλὴ Θεοδότη, πεποθημένη τῷ Δεσπότῃ. ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ μῶμος ὅλως, Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί. σὺ γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ γεννήτρια ὤφθης, τῶν ἁπάντων Βασιλέως. σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἁγιωτέρα πάσης τῆς Κτίσεως. καὶ διὰ σοῦ σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειροτμήτος ὄρους.

Ἐξαποστειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρῶν, αἱμάτων μῦρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα. καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἠξίωσαι, Θεοδότη φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ἡ πλατυτέρα Οὐρανὸν ἀπάρασα, μὴ καταλίπῃς ἀγαθὴ, ἡμᾶς τοὺς κάτω γηγενεῖς. πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον Κύριον, χεῖρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ Κόσμου ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Λ'.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Σίλα καὶ Σιλουανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἐπῳδὴ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, σχ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τον ῥυθὸν, ὡς τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι. ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, ἁγιασμὸν κομιζόμενοι. Ὅμοιον.

Ὡς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐῤῥάνατε τὸν Οὐράνιον. καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, Πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθεΐας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους, τῶν ἀνθρώπων. διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι. Ὅμοιον.

Συνελθοντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σιλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανὸν, τοὺς τῆς Πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπηρείας, Πνεύματι Θείῳ ἐξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καταχρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν ἁγίων οἱ ὁδηγοὶ, μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα ἀπάσης ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν Ἀποστόλων. Οὗ ἡ ἀροστιχίς.

Πανευκλεεῖς μαθητὰς ὑμνῶ τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ἁ. ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε, φέγ-

γει τε λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικὸν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρὸς, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιςῶς ὑμᾶς γεραίρουσι.

Ἀναλάμψαντα, δικαιοσύνης Ἥλιον, ἔνδοξοι θεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος. ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοὶ, Κρήσκη καὶ Ἀδρόνικε, Σίλα καὶ Σιλουανὲ, καὶ κατασπείροντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θεῖον γενόμενον, καὶ τοῦ Λόγου Μαθητὴν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ Πίστεως ἑδραίωμα. Θεοτοκ.

Ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀῤῥήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σοῦ φορέσαντα. δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἁγνή. ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαρίστοις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότου, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς πάλαι δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, σοφοὶ ἐλύσατε μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ Πίστεως.

Λαμπτῆρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως, τὸ φῶς Πανεύφημοι. διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε καθὼς ψάλλει, Δαβὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν ἀνάστασιν. δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος. Θεοτ.

Εὑρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδυ τὴν γαστέρα σου τὴν Ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε, καὶ ὤφθη ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας.

Κάθ. ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρες μέγιστοι τὴν Οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμψεσι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, Θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοὶ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας, πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῷα γοερῶς, σπαραττομένη ἐκραύγαζες· οἴμοι πῶς ἔδυ τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ἰσχύϊ, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, διελθόντες τὴν Οἰκουμένην, καθάπερ ὑπόπτεροι, ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει δεινῶς, θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαληνὸν πρὸς ὅρμον ὡδηγήσατε.

Στηρίζων, παρειμένας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σίλα, σὺν Παύλῳ τῷ Κήρυκι, πεπόρευσαι εἰς πάντα Κόσμον πολλοῖς, πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα, ἅπασι κηρύττων τρανῶς.

Μεγίστοις ἀγαθοῖς κοσμούμενος, συμπεπόρευσαι ἐξ ἑώας, μέχρις αὐτῆς δύσεως, ὥσπερ ἀκτὶς, τῷ Παύλῳ Σίλα σοφὲ, φωταυγὴς Ἡλίῳ πέλοντι, καὶ τῶν ἐθνῶν καρδίας ἐφώτισατε.

Αἰνείσθω, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σύλᾳ μεγαλυνέσθω, Σιλουανὸς σήμερον, Ἐπαινετός τε ἐπαινείσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες, βότρυες γλεῦκος, στάζοντες σωτήριον. Θεοτοκ.

Θαυμάτων ὑπερέχον πέφυκε τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα. νομίμων γὰρ ἄνευθεν, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστὸν, ἀποτίκτεις τὴν παράβασιν, τῶν πρωτοπλάστων, λύοντα Πανάμωμε. Ὠδὴ ε'. Ὁ Φωτισμός.

Ἤρθη τῶν σῶν, μαθητῶν ὑπεράνω τῶν Οὐρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων, τοῖς ἐπὶ γῆς σου, τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Τὸ διαυγὲς καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος τοῦ Παρακλήτου, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδηγίαν, Θεσσαλονίκης, τὸ περίδοξον εὖχος, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανὸν, τὸν σοφὸν εὐφημήσωμεν.

Ἀνδρειωθεὶς, φερωνύμως τοῦ λόγου τῇ συμμαχίᾳ, Πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέεις, ἐπιστηρίζων, παρεθείσας καρδίας, ἐπηρείαις τοῦ πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν, εἰς Θεοῦ κατανόησιν. Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Δαβὶδ, προδιέγραψεν ὄρος τετυρωμένον, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὄρος πῖον. ἐν σοὶ γὰρ Κόρη, ἐγνωρίσθησαν τούτου, αἱ πορεῖαι σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον, ἡμᾶς ἐπανάξαντος.

Ὠδὴ ς'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Τὰ ψούμενοι πρὸς Κύριον, καθαραῖς συννεύσεσι, τοὺς κατω νεύσαντας, ἀπωλείας πρὸς τὰ βάραθρα, εἰλκύσατε σοφοὶ, ὕψος πρὸς Οὐράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μονάδα μὲν οὐσίᾳ, χαρακτῆρσι Τριάδα

δὲ, θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαντες, πολύθεον ἀχλὺν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Νευρώσας σου Χριστὸς, τὸν λογισμὸν Κρήσκη χρίσματι, τῆς ἀγαλλιάσεως, Καρχηδόνος ἀρχιποίμενα, ὡς αὐτοῦ Μαθητὴν, εὐσεβῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα. Θεοτοκίον.

Ὡραίαν σε κάλλει ὁ ποιητὴς εὐράμενος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ ὡραῖος, ὑπὲρ ἅπαντας, Υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὤφθη σωματούμενος, Παναγία Παρθένε πανύμνητε. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους, ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ᾅδου δέομαι.
» ἵνα ὡς λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας
» τε πνεύματι θύσω σοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Δ'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Σύλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονίκου.

Στχ. Τοὺς Κήρυκάς σου Σιλουανὸν καὶ Σύλαν,
Σῶτερ θανόντας, πῶς ἀκηρύκτους λίπω;
Ἀμφω κτανέτην μύστα θεοῖο ἐνὶ τριακοστῇ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, καὶ ὁ μὲν Σύλας τῷ μακαρίῳ συνεκοπία Παύλῳ ἐν τῷ τοῦ Εὐαγγελίου κηρύγματι, μετὰ δὲ καιρὸν οὐκ ὀλίγον τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐπισκοπῆς ἀξιοῦται, πολλά τε πονήσας καὶ πάντας ἐν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει στηρίξας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. ὁ δὲ Σιλουανὸς Θεσσαλονίκης Πρόεδρος ἀναδείκνυται. καλῶς οὖν καὶ οὗτος ἀγωνισάμενος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. οἱ δ' ἄλλοι ἐν Καρχηδόνι καὶ Ἰταλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ κηρύξαντος τὸν λόγον τῆς Πίστεως, καὶ πολλοὺς πρὸς Χριστὸν ἐπιστρέψαντες καὶ βαπτίσαντες πρὸς τὸν ποθούμενον καὶ αὐτοὶ Θεὸν ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλίττης, τῆς ἐκ Καισαρείας.

Στχ. Ὡς ἀλλυῶδες καὶ τὸ πῦρ τῆς Καμίνου,
Πρὸς τὴν καλὴν λάμπουσαν, ἣν Ἰουλίτταν.

Ἥτις ὥρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας Καππαδοκίας, ἣν καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. τοίνυν δίκης αὐτῇ συνεστώσης, πρός τινα πλεονεκτικὸν ἄνδρα, καὶ βίαιον, ὃς τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀποτεμὼν, καὶ ἀγροὺς, καὶ κώμας, καὶ βοσκήματα, καὶ οἰκέτας, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ βίου παρασκευὴν, πρὸς ἑαυτὸν μετέστησε, καταφρονήσις τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, συκοφάν-

ταις, καὶ ψευδομάρτυσι, καὶ δωροδοκίαις τῶν δικαζόντων ἐπερειδόμενος. ἀρχομένης γοῦν τῆς γυναικὸς ἀναδιδάσκειν τοῦ ἀνδρὸς τὴν τυραννίδα, πάραυτα αὐτὸς διαβάλλει αὐτὴν ὡς Χριστιανὴν, καὶ ὡς οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύουσαν τοῖς τῶν βασιλέων θεοῖς. ἡ δὲ πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα, Ἐρρέτω, εἶπεν, ὁ βίος καὶ ἡ τούτου δόξα. ἐγὼ γὰρ τῶν ἁπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ ἀρνήσομαι. τότε ὁ ἄδικος κριτὴς πυρὶ ταύτην παρέδωκεν. ἡ δὲ κάμινος περισχοῦσα τὴς Ἁγίας τὸ σῶμα, ἀκέραιον διεσώσατο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς Πιστοῖς.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Τὰ σκεύη τὰ χωρήσαντα πᾶσαν τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, καὶ τοὺς δοχεῖα, τῆς πλάνης γεγενημένους ἀποτελέσαντα δεκτοὺς, Θεῷ, Σίλαν καὶ Σιλουανὸν ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Οὐκ ἔστιν ἱκανός τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστόν. συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ, τὰ δι' αὐτὸν ὑποστὰς παθήματα, Βασιλείας τε συμμετέσχε, τῆς αὐτοῦ καλῶς ἠγωνισμένος.

Ὑμνείσθω Κρήσκης ᾄσμασι θείοις, ὁ κεκρυμμένας τὰς ὁδοὺς, τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὴν κατάκριτον ἁμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκακρίτους δείξας. Θεοτοκ.

Λῦσόν μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῇ μεσιτείᾳ σου Ἁγνή. καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως τοῦ ἀγαθοῦ Υἱοῦ σου πρόσδησον, μακρυνόμενον καθ' ἑκάστην ἐξ αὐτοῦ, δι' ἡδονῶν ἀτόπων.

Ὠδὴ ἡ. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Οὐκ ἔδωκεν ὕπνον ὀφθαλμοῖς οἱ Ἄγρυπνοι τῷ Λόγου ὑπηρέται, ἕως οὗ ὕπνου βαρέος Πιστοὺς, πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς ᾗ ἡμέρας, Υἱοὺς ἐναπέδειξαν.

Ἰενόμενοι ἅρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτήσασθε αὐτὸν ἡνιοχοῦντα, πρὸς ἐπουράνιον νύσσαν ὑμᾶς, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τὰ ἅρματα πάντα τῆς πλάνης συντρίβοντα.

Ὁ πάνσοφος Σίλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος ἀξίως ἐπαινείσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω πιστῶς, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φωστῆρες, πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες. Δόξα.

Ὑμνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριάδα χαρακτῆρσι τρισσουμένην, γνωριζομένην δὲ φύσει μιᾷ, καὶ ψάλλοντες εἴπωμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ δόγματι τῷ Γυρανικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς
» Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βλη-
» θέντες Θεὸν, ὑμνολόγουν ψάλλοντες· εὐλο-
» γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου.

Ἰατροὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων γεγόνατε σωτήριοι, Πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθαίροντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνῦντες ἀμφοτέρωθεν, θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὤφθητε τῇ ζέσει, τοῦ Πνεύματος ἀναπτόμενοι ὡς ἄνθρακες, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμένας Πίστει κατεθάλψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὡδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοξάζοντες, Σιλουανὸν καὶ Σίλαν καὶ Ἀνδρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετὸν, καὶ Κρήσκεντα τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Ἡ ἁγιωτάτη, ᾗ πλήρης χαρισμάτων Θείου Πνεύματος, καὶ Ἱερὰ καὶ ὄντως ἀξιέπαινος, ὑμῶν μνήμη θεουργικαῖς, ἀκτῖσι καταυγάζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς σοφο προτρέπεται. Θεοτοκ.

Φεῖσαί μου ὁ μέλλων, ἐν δόξῃ πάλιν ἔρχεσθαι Θεότητος, κρῖναι τὴν Οἰκουμένην Παντοδύναμε, ἱκεσίαις τῆς ἀπειράνδρου Δέσποτα τεκούσης σε. ᾗ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς με, κατεγνωσμένον ἁμαρτήμασιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἣ τὸν πρὸ Ἡλίου, φωστῆρα τὸν Θεὸν
» ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
» σαντα, ἐκ λαγόνων Παρθενικῶν, ἀφράστως
» σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ
» Θεοτόκε μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰς τὰς λά. Τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου, καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Εἰς τό Δυχνικόν, ἡ συνήθης σχλγ. Εἰς Τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν σχ. ς'. καὶ ψάλλομεν σχρ. προσόμοια τοῦ Σταυροῦ, γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, γ'. Τοῦ μὲν Σταυροῦ. Ἦχος ά. πρὸς Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Σύμπασα φύσις ἀνθρώπων. Τοῦ δὲ Ἁγίου. Ἦχος ὁ αὐτός. πρὸς, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Μακαριώτατον τέλος. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ά. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὴν πολιτείαν σου. καὶ νῦν. Ἦχος ά. Σήμερον ὡς ἀληθῶς. Εἰς τὸν σχ. σχρ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Σὺ μου σκέπη κραταιά.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΛΑ'.

Τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου, καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἀποστίχους. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, σχρ. προσόμοια, ἦχος ά. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Μακαριώτατον τέλος εὗρες Εὐδόκιμε, εὐδοκιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως, καὶ Κόσμου ταῖς ἀπάταις, μὴ συγχωσθείς, ἀλλὰ λάμψας φαιδρότερον, τῶν τοῦ Ἡλίου ἀκτίνων, καὶ τῶν Πιστῶν, καταυγάσας τὰ συστήματα. Ὅμοιον.

Ἡ ἐλεήμων καρδία, καὶ εὐσυμπάθητος, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προστάτης, γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαστής, σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτής, εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος. Ὅμοιον.

Τῇ καθαρᾷ σου καρδίᾳ, Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ Κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε Θεόφρον. ὅθεν πιστῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω πανάληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται.

Δόξα, ἦχος β'.

Παντὸς δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται. μεθ' ὧν καὶ ἡ σὴ, θεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε. ὅπλον γὰρ ἔσχες Σταυρὸν καὶ κράτος, Τριάδος ὁμοουσίου Πίστιν. διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων, συναναπαύῃ ἀείμνηστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἄνθραξ, ὃν προεῖδεν ὁ κλεινὸς, πρώην Ἡσαΐας σαρκοῦται, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, πνεύματι τοῦ φύσαντος, αὐτὸν γεννήτορος, καὶ τεχθεὶς σφαγιάζεται, ἑκὼν ὁ τοῦ Κόσμου, αἴρων ἁμαρτήματα, ὡς ἀμνὸς ἄμωμος. ὅθεν, ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος, τοῦτον ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, λύπῃ τὴν καρδίαν ἐτιτρώσκετο.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰωνίους μονὰς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον, ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου Ἅγιε. σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα. διὸ ἐν παῤῥησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης σχλγ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ μάκαρ σου τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ ά. ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Γαλήνιον τὸν βίον ἐσχηκὼς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς θείαις, ὁλολαμπὴς γενόμενος, φωτισμόν μοι αἴτησαι, εὐφημοῦντί σου, τὰ σεπτὰ προτερήματα. οἷς εὐδοκιμήσας, ἔτυχες ὧν ἤλπισας Εὐδόκιμε.

Μυριπνόους στέργων διδαχὰς, καὶ ταῖς ἀναπτήξεσι, τῶν Ἱερῶν Γραφῶν ἐνασχολούμε-

νος, ἡδονῶν ἐξέκλινας, Παμμακάριστε, τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον, ἐν τῇ εὐωδίᾳ, θείων ἀρετῶν καλλωπιζόμενος.

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, μάκαρ ἀπεδίωξας, ἐπαγρυπνῶν, καὶ Θεῷ συγγινόμενος, ταῖς παννύχοις στάσεσι, μὴ καμπτόμενος, ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως. ὅθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ὡς παστάδα ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ, καὶ φωτοφόρου ἄνθρακος, τὴν ἀειμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν Θεοτόκον κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριώδους ἀναπλάσεως.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ῥημάτων ζωηρύτων πηγὰς ἐχχέων, ἐξέπιες τὸ νάμα τῆς σωτηρίας, ἐμέσας τὴν κατάπικρον ἁμαρτίαν, καὶ ψάλλων ἔλεγες, Θεῷ Εὐδόκιμε· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Συμπάθειαν ἐκτήσω χριστομιμήτως, διανείμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, Οὐράνιον τὸν ὄλβον σοι προξενοῦσαν. οὗπερ καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδοκιμε· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Οἰκειωθεὶς τῷ Κτίστῃ ἀγάπῃ θείᾳ, ἐδέξω τὴν Οὐράνιον κληρουχίαν, παμμάκαρ Εὐδόκιμε. ὅθεν χαίρων, θέσει θεούμενος, καὶ μέλπων ἔλεγες· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σοῦ Κύριε.

Θεοτοκ.

Ὑπάρχουσα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῇ σῇ νηδύϊ, ἐβάστασας καὶ τέτοκας Θεομῆτορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελῳδούντων σοι, ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου.
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλ-
» λειν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοκιμήσας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, τοῖς πειρασμοῖς Εὐδόκιμε ἀοίδιμε. θαύματα πηγάζεις δέ, καὶ νοσήματα παύεις, καὶ τὸν Ὑπεράγαθον, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἐκδυσωπεῖς, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Θεόνυμφε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ. στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων. αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενος, ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ· ἐμὲ δὲ κατέβαλες τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε Σταυρὸν τοὺς ἥλους καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην. δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τὰ δόγματα, τῶν Πατέρων φυλάττων ἀλώβητα, Ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐκ νεότητος ἐσχηκας, βίον ἀκηλίδωτον, καὶ εὐσυμπάθητον γνώμην ἀξιάγαστε.

Οὐ σύγχυσις, κοσμικὴ οὐκ ἀρχῆς ἐπικράτεια, οὐ δόξα ἐπίκηρος, σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα, ἤμβλυνεν Εὐδόκιμε. ἀλλ' εὐδοκίμησας ὄντως θείαις πράξεσιν.

Ὑψούμενος ταῖς ἐνθέοις μελέταις ἑκάστοτε, ἐχθρῶν ἐταπείνωσας, καὶ ἰαμάτων ἐνέργειαν, εἴληφας Εὐδόκιμε, χρίσει δικαίᾳ, τοῦ πάντα διευθύνοντος.

Σταλάζουσα, γλυκασμὸν, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, πλουσίων ἰάσεων, πάθη καθαίρει Εὐδόκιμε, πίστει τῶν τιμώντων σε, καὶ καταφλέγει δαιμόνων πάσας φάλαγγας. Θεοτ.

Πανύμνητε, στρατηγίαις τὸν ἄνω ὑμνούμενον. Θεὸν ἀπεκύησας, ἄνθρωπον ὄντως γενόμενον. ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἐκδυσωποῦσα μὴ παύσῃ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Αἴγλῃ σεπτῇ, τῆς ἁγνείας θεόφρον λελαμπρυσμένος, νόμῳ τε τῷ ταύτης συμπεφραγμένος, νύκτα τοῦ βίου, ἀπροσκόπως διέβης, θεωρίαις θείαις πτερούμενος, Μάκαρ καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν κατεσκήνωσας.

Νῦν ἐπὶ σοὶ, θαῦμα μέγα ὁρᾶται καὶ θάμβους πλῆρες, πῶς μετὰ κηδείαν ὄντως χρονίαν, διατηρεῖται, ἀδιάλυτον μάκαρ, σοῦ τὸ σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον, κρίμασιν οἷς οἶδε, Θεὸς ὁ δοξάζων σε.

Εὖγε τῆς σῆς, πρὸς Θεὸν παῤῥησίας. εὖγε τοῦ πόθου, οὗπερ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦτον ἔσχες, εὐδοκιμήσας, φερωνύμως καὶ λάμψας. παραδόξως θείαις λαμπρότησι, καὶ καταφαιδρύνας, Πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομῆτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούντων, τοῦ λυτρωθῆναι, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων, ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης, φλογὸς καὶ κολάσεως.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Σταλαγμοὺς γλυκυτάτους ἐστάλαξαν, μάκαρ οἱ ἱδρῶτές σου καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἰαμάτων ἔλλαμψιν, εἰς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν αἴνεσιν.

Ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἀνεβλάστησας, ἄμπελος πολύφορος εὐκληματίσασα, καὶ ἀρετῶν τοὺς βότρυας, γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἐθησαύρισας.

Βασιλείαν Θεοῦ ἐπεπόθηκας, καὶ κατὰ παθῶν βασιλεύσας ἀοίδιμε, κατ' εὐδοκίαν κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν δικαίων ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Ἐκλεκτὴ τῷ Θεῷ ἐχρημάτισας, ὡς ὡραιοτάτη χωρίον εὐρύχωρον, τούτου Παρθένε γέγονας, καὶ παστὰς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα.

Ὁ Εἱρμὸς. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ σεπτή σου σήμερον ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη, ἐν τῇ θείᾳ, λάρνακι τῶν ἱερῶν σου λειψάνων. πάντες οὖν οἱ προσιόντες καὶ προσκυνοῦντες, ἅπασαν δαιμόνων βλάβην ἀποσοβοῦνται, καὶ ποικίλων νοσημάτων λυτροῦνται τάχος, μάκαρ εὐδόκιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΛΑ'. Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στχ. Τὸν θεῖον Εὐδόκιμον ᾧ βίος γέλως,
Τὸ Θεῖον εὐδόκησεν ἐκστῆναι βίου.
Δέχνυται Εὐδόκιμον πρώτη τέλος ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ὁ Μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ μισοχρίστου. οὗ γεννήτορες σὺν τῇ τοῦ βίου περιφανείᾳ· Πατρίκιοι γὰρ ἦσαν, καὶ ὀρθόδοξοι ἐγνωρίζοντο· Βασίλειος καὶ Εὐδοκία τούτων τὰ ὀνόματα. Καππαδόκαι τὴν γέννησιν. διὸ καλῶς ὁ Εὐδόκιμος ὑπ' αὐτῶν ἀναγόμενος τὰς εἰς ἀρετὴν, Κανδιδάτος ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται. καὶ στρατοπεδαρχεῖν τάσσεται. πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τῶν Καππαδοκῶν, ἔπειτα κατὰ τὴν τῶν Χαρασιανῶν. ζυγός τις δίκαιος ὢν καὶ κανὼν, ἰσότητα πᾶσαν φυλάττων. ἐλεημοσύνας ὅτι πλείστας ἐκτελῶν καθ' ἑκάστην. καὶ ἐν Ἐκκλησίαις καλλιεργῶν τε καὶ καρποφορῶν, χήραις καὶ ὀρφανοῖς ἐπαρκῶν, καὶ ἁπλῶς πάσης ἀρετῆς ἰδέαν μετερχόμενος ἦν. οὗτος τοίνυν ὁ Μακάριος κατὰ Θεὸν πολιτευόμενος, νόσῳ σωματικῇ κατασχεθείς, τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο. οἱ δὲ προσήκοντες τὴν αὐτοῦ ἐξέλευσιν ἀποπληροῦντες, μετά γε τῶν ἐνδυμάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι, θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοξασθέν. ἃ νῦν ἀδυνατοῦμεν κατὰ μέρος λέγειν. γέγονε δὲ ἡ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ μετακομιδὴ πρὸς τὸ Βυζάντιον Ἰουλίῳ, ς'. ἡ δὲ Ἁγία αὐτοῦ κοίμησις Ἰουλίῳ, λά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχέρναις ἔξω τῶν

ἡ Ἁγία Σορός. καὶ προεόρτια τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. ἤτοι ἡ ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ Παλατίου ἐξέλευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν Πόλιν.

Οἴκου προελθὼν Σταυρὸς τῶν Βασιλέων,
Οἴκοις ἑορτὰς προξενεῖ τοῖς ἐν Πόλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἁριμαθαίας, ὁ κηδεύσας τὸ πανάχραντον σῶμα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στιχ. Κήδευσιν εὑρὼν νεκρικὴν κρύπτῃ
Κηδευτὰ νεκροῦ τοῦ κενώσαντος τάφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δώδεκα Μάρτυρες οἱ Ῥωμαῖοι ξίφει τελειοῦται.

Στιχ. Ῥώμης παλαιᾶς δώδεκα βλαστοὺς Λόγε,
Τραχηλοτμήτους Μάρτυρας δέξαι νέους.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἰσχύϊ ῥωννύμενος τοῦ ζωοδότου, σαρκὸς κατεκράτησας ὀρέξεων πανόλβιε, καὶ νοῦν ἀνεπτέρωσας πρὸς τὰ Οὐράνια, μέλπων συντονώτατα, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Σαυτὸν ἐξευγένισας, εὐγενεστάτους τοὺς τρόπους κτησάμενος, νοὸς ἀκεραιότητι μελέτῃ σχολάζων δὲ, τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, θεῷ τῷ παντεπόπτῃ μάκαρ ἀνέτειλας.

Τὰ ἄνω Βασίλεια τὴν ἄνω πόλιν, Θεοῦ τὸν Παράδεισον, δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, τρυφὴν τὴν ἀνόθευτον, ὄλβον τὸν ἄσυλον, φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὑρεῖν, κατηξιώθης μάκαρ Εὐδόκιμε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον κατανοήσας, ψυχῆς τὰ κινήματα, Θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας, ἐξ οὗ ἐλλαμπόμενος θείαις λαμπρότησι, βίου τὰ προσκόμματα σοφὲ, ἀνεμποδίστως ὄντως παρέδραμες. Θεοτοκ.

Ὃν ἔτεκες Δέσποινα ἀεὶ δυσώπει, δουλείας ῥυσθῆναί με, παθῶν καὶ κατακρίσεως, καὶ τῆς συνεχούσης με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τῆς τῶν θλιβόντων με ἀεὶ, ἐπικρατείας θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Πῦρ ἐννοῶν τὸ φοβερὸν, πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ μέλλον ἐκκαίειν, κατανύξει καρδίας θερμοὺς ἐκχέεις κρουνοὺς, δακρύων, ἐναποτεφροῦντάς σου, τῶν παθῶν καμίνους, Εὐδόκιμε θεόφρον.

Ὅλον ἀνέθηκας σαυτοῦ, πρὸς τὸν Κύριον σοφὲ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς, Χριστέμου, ἰλύος με λύτρωσαι, τῶν θανατηφόρων, παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπομονῇ καρτερικῶς, καὶ καρδίᾳ ταπεινὸς σὺ καθωράθης, συμπαθὴς δεομένοις ἦθος προσφέρων χρηστὸν, καὶ τρόπους ἐναρέτους πάντιμε, οἷς εὐδοκιμήσας, θαυμάτων βρύεις χάριν.

Σήμερον ἔχων θεϊκὴν, πληρωτὴς Δεσποτικῶν ὤφθης λογίων, δεξιὰς στέργων τρίβους, τὰς εὐωνύμους σαφῶς, ἐκκλίνας, ἐμπείρως ὡς φρόνιμος, ὑπερευλογῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ Δημιουργὸς, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν δημιουργεῖται, καὶ γαλακτοτροφεῖται, ὁ διατρέφων πνοὴν, Παρθένε Θεοτόκε ἅπασαν. ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀρετῶν εὐμορφίᾳ σαυτὸν ἐκάλλυνας, καὶ λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς φωτεινοὺς, νυμφῶνας Ἀγγέλων, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Ὡς ὄρθρος ὡς Ἥλιος, ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφωτίζουσα. σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, ὡς ἀληθῶς Υἱὸς ἐγνωρίσθης, Θεόφρον Εὐδόκιμε. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Σοφίᾳ κοσμούμενος, καὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, ταπεινώσει καρδίας ὡραϊζόμενος, ὕψει

πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς νοητὰς ἐπέβης ἐπαύλεις. ἔνθα ἡμῶν μνήσθητι, τῶν τιμώντων σε Εὐδόκιμε.

Ἡμέραν ἑόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον, τὴν σεπτήν σου τελοῦμεν ἐκ γῆς μετάστασιν. σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτης, ὤφθης ἀνεπαίσχυντος, ἀξιάγαστε Εὐδόκιμε. Θεοτοκ.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντας καταυγάσαντος, καὶ σκηνὴ καθωράθης Θεοχαρίτωτε. γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὕψος, τοὺς γηγενεῖς, ἀνάγουσα Κόρη. διό σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ » Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ- » φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν » τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θε- » οτόκον μεγαλύνομεν.

Ἕξαπος. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὤφθης, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν, καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ θαυμάτων τηλαυγής. ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Θεοτ. Ὅμοιον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς προεορτάζεται, καὶ κόσμος ἁγιάζεται. τάξεις Ἀγγέλων ὑμνοῦσι τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, καὶ συμπανηγυρίζουσιν ἡμῖν καὶ συναγάλλονται, δαβιτικῶς κραυγάζουσαι, εἰργάσατο σωτηρίαν μέσον τῆς γῆς ὁ Δεσπότης.

ΤΕΛΟΣ.

SISMANOGLIO
MEGARO

SISMANOGLIO
MEGARC

SISMANOGLIO
MEGARO

SISMANOGLIO
MECCARO

SISMANOGLIO
MECARO